

STŘEDA 24. BŘEZNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: JERZY BUZEK

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 15:05)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 11. března 2010 za opět zahájené.

2. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

3. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

4. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

5. Předložení dokumentů: viz zápis

6. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

7. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

8. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

9. Převody prostředků: viz zápis

10. Plán práce

Předseda. – Byl rozdán konečný návrh pořadu jednání vypracovaný Konferencí předsedů v souladu s článkem 137 jednacího řádu dne 11. března 2010.

Po dohodě s politickými skupinami bych chtěl navrhnout následující změny:

***

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Chtěl jsem jen informovat pana předsedu – jak jsem to už učinil ve svém dopise – že mimořádný výbor pro hospodářskou krizi neoprávněně a zcela bezdůvodně vyloučil experta, známého demografa profesora Bourciera de Carbon, kterého označil za nevhodnou osobu.

Domnívám se, že máme co do činění s mimořádně závažným případem, kdy je někdo z ideologických důvodů vyloučen z pozice odborníka v jednom z výborů Evropského parlamentu ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Předseda. – Pane Borghezio, toto není procedurální poznámka, jelikož zde mluvíme o plenárním zasedání. Tyto otázky prosím vznášejte v průběhu zasedání výboru, kdy je možné se této záležitosti věnovat, ale v rámci plenárního zasedání se procedurální poznámky musí týkat práce v plénu, a nikoli práce ve výborech.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane předsedo, během rozpravy o politice pro Arktidu dne 11. března mi byl předsedajícím členem skupiny ALDE/Liberálních demokratů vypnut mikrofon v době, kdy mi ještě zbývala čtvrtina přiděleného času. To je téměř neslýchané.

Pane předsedo, již jsem Vám poslal dopis – na který jsem dosud nedostal odpověď – a rád bych se Vás zeptal, podle jakého pravidla došlo k vypnutí mikrofonu a proč bylo použito tohoto pravidla oprávněné. Prostě jsem jen pronášel legitimní – a vskutku odůvodněný – politický komentář, se kterým předsedající ze skupiny

ALDE nesouhlasil. Z tohoto důvodu došlo k vypnutí mikrofonu. Pokud bude Evropský parlament cenzurovat politické komentáře, přestane být parlamentem.

Předseda. – Místopředseda Evropského parlamentu, který v této době vedl jednání, správně použil postup v souladu s článkem 20 odstavce 2 jednacího řádu. Na dopis, který jste mi poslal, Vám odpovím písemnou formou.

***

Čtvrtek

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) požádala o odložení hlasování o návrhu usnesení Konference předsedů o přechodu k Lisabonské smlouvě z důvodu probíhajících interinstitucionálních legislativních postupů na příští zasedání. Jde tedy o odložení hlasování.

József Szájer (PPE). – Pane předsedo, požádali jsme o odložení hlasování o tomto návrhu v zájmu Evropského parlamentu. Původně jsme souhlasili se zařazením na pořad jednání za předpokladu, že vše bude v pořádku. Nicméně šlo o rychlý postup a teprve v mezidobí jsme se dozvěděli, že ne všechny výbory byly v této otázce řádně konzultovány. Jedná se o návrh skupiny PPE, ale některé výbory chtějí na tuto důležitou a složitou věc, jakkoli může být naléhavá, více času. Proto žádáme, aby hlasování o této otázce bylo odloženo.

(Evropský parlament žádosti vyhověl)

(Pořad jednání byl přijat) ⁽¹⁾

11. Přivítání

Předseda. – Mám pro vás mimořádnou informaci. Chtěl bych co nejsrdečněji uvítat delegaci Panafrického parlamentu vedenou jeho místopředsedkyní, paní Mary Mugenyi. Zúčastní se našeho zasedání. Prosím, uvítejte naše hosty.

(Potlesk)

Druhá místopředsedkyně Panafrického parlamentu a předsedkyně delegace pro vztahy s Evropským parlamentem. Naše parlamenty úzce spolupracují a Vaše dnešní přítomnost zde nám činí velkou radost.

Rád bych využil této příležitosti a poděkoval Vám za pozvání k přednesení projevu na zasedání Panafrického parlamentu, které se uskuteční za tři týdny. Bohužel tam nemůžu být, ale při té příležitosti Vám pošlu dopis. Jsem si jist, že budeme mít příležitost k dalšímu setkání.

Ještě jednou vás tu všechny co nejsrdečněji vítám.

12. Příprava zasedání Evropské rady (25.–26. března 2010) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je rozprava k prohlášení Rady a Komise o přípravě zasedání Evropské rady (25.–26. března 2010).

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, v těchto prvních měsících roku 2010 jsme v Evropské unii svědky mimořádně silné dynamiky, a to uprostřed nejvážnější ekonomické krize za posledních 80 let. Zároveň zavádíme Lisabonskou smlouvu, rozjízďíme nové instituce a provádíme velmi širokou revizi regulace našeho ekonomického systému.

To vše se děje někdy poněkud neuspořádaně, v reakci na velké výzvy tak, jak přicházejí; v současné době je to například situace řeckého finančního systému. Evropa se však s touto situací vypořádává vytvářením nových ekonomických nástrojů ve všech oblastech.

Proto někdy není snadné přes stromy vidět les, ale jde tady o vytvoření úplně nové metody řešení problémů velmi složité ekonomiky 21. století, a to v rámci celoevropského přístupu.

⁽¹⁾ Další změny v plánu práce: viz zápis

Tímto způsobem proběhla odezva na velmi vážnou krizi a došlo k okamžité reakci prostřednictvím napumpování veřejných peněz do evropských ekonomik, což vedlo k velkým schodkům.

Tímto způsobem proběhl závazek k celkové reformě dohledu nad finančním systémem – a my jsme zde v Parlamentu, abychom jej schválili.

Tímto způsobem probíhá koordinace hospodářských politik. Komise uvedla, že v tomto smyslu předloží návrh pro koordinaci hospodářských politik, především v eurozóně. Kromě toho také konkrétně sledujeme velmi odhodlaný a jasný postup Evropské unie na podporu finanční stability v eurozóně. Tento politický závazek byl přijat dne 11. února s cílem upevnit a udržet finanční stabilitu v eurozóně.

Existuje i další iniciativa, která je bezpochyby součástí tohoto přístupu: závazek k nové strategii pro růst a vytváření kvalitních pracovních míst. To je hlavním tématem práce na zasedání Evropské rady tento víkend; strategie, jež byla vyjádřena a rozšířena Evropskou komisí v dokumentu ze dne 3. března a již budou z hlediska takzvaných „strategických cílů“ studovat hlavy států a předsedové vlád na jarním zasedání Rady. Jedná se o strategické cíle, které Evropská komise uvedla ve svém dokumentu, jako jsou například otázky zaměstnanosti, investic do výzkumu a vývoje, změny klimatu a energetiky, předčasného ukončení školní docházky, vzdělání obecně a chudoby. Kromě toho se bude Evropská rada také zabývat problematikou správy věcí veřejných, kterou považujeme za jeden z nedostatků takzvané Lisabonské strategie. Rada chce, aby se tato správa točila kolem jejího vlastního politického vedení a činnosti Komise při dohledu nad členskými státy a plnění závazků, které přijaly. To se samozřejmě bude odehrávat v úzké spolupráci a pod dozorem Evropského parlamentu a orgánů Unie jako celku.

Bude to v podstatě cílem zasedání Evropské rady tento víkend, včetně neméně důležité oblasti boje proti změně klimatu, v níž zůstává EU i nadále lídrem. Evropská unie si udržuje svoje světové vůdcovství v boji proti změně klimatu a musí v tom dále pokračovat. Navíc existuje kvantifikovaný závazek k takzvanému „rychlému startu“. Doufejme tedy, že Evropská rada vyčíslí a znovu potvrdí tento závazek k pomoci rozvojovým zemím v boji proti změně klimatu v průběhu následujících několika let. Závazek hospodářsky rozvinutých zemí k obecné spolupráci s těmi méně rozvinutými, abychom na velmi důležité konferenci v Cancúnu přijeli v co nejlepším postavení. Na této konferenci – a to opakuji – si musí Evropská unie udržet svoji dosavadní pozici lídra, bez které by Kodaňská dohoda, která je podle nás nedostatečná, nebylo možné dosáhnout.

Členské státy jednomyslně potvrdily svůj plný souhlas s těmito cíli a jednoznačnou vůli přistoupit na konferenci v Cancúnu v Mexiku k právně závazným příslibům.

Těmito otázkami se ve velké míře budou zabývat hlavy států a předsedové vlád. Je také možné – v závislosti na tom, co se stane, když se nyní evropské orgány jako celek zabývají otázkou, jak vyřešit krizi v souvislosti s takzvaným řeckým případem – že se budou zabývat otázkou finanční situace v Řecku a refinancování jeho veřejného dluhu. Tato otázka se bezpochyby objeví, protože je součástí politického závazku, který Evropská unie na úrovni hlav států a předsedů vlád přijala dne 11. února. Jednalo se o politický závazek k podpoře finanční stability v eurozóně v tom smyslu, že je-li třeba přijmout určitá zvláštní opatření k zajištění finanční stability, budou tato opatření přijata.

V každém případě jde o zásadu, kterou budou mít účastníci zasedání Evropské komise tento víkend na mysli.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, máme dnes k našemu setkání skutečně vhodnou a dobře načasovanou příležitost – den před důležitým jarním zasedáním Evropské rady. Stojí před námi náročné úkoly. Pro řešení těchto úkolů je velmi důležitá čerstvá a energická podpora Evropského parlamentu. V tomto smyslu chci poděkovat a pográtulovat Evropskému parlamentu k usnesení o strategii Evropa 2020, které před dvěma týdny přijal ve Štrasburku se širokou podporou všech stran.

Rád bych také využil této příležitosti a poděkoval španělskému předsednictví Rady za jeho podporu strategie Evropa 2020. Tato podpora byla jasně vyjádřena v různých sestavách Rady ministrů.

Ale teď již k zasedání Evropské rady: jsem přesvědčen, že každá Evropská rada musí pracovat na dvou věcech. Musí ukázat, že reaguje na momentální potřeby a zároveň musí pracovat na dlouhodobém strategickém rámci a dlouhodobých strategických cílech Evropy.

Krise s sebou nese několik naléhavých starostí pro komunitu, zaměstnance a podniky po celé Evropě. A jak víme, veřejné finance na národní úrovni jsou pod nebyvalým tlakem. Evropská unie samozřejmě musí tyto problémy, včetně finanční stability, řešit. Ještě se k této otázce vrátím později.

Evropa nesmí udělat chybu a zanedbat skutečnost, že nyní je třeba pracovat na tom, aby nastaly dlouhodobé změny. Z toho důvodu se bude Evropská rada zabývat dvěma nejzjevnějšími výzvami, kterým dlouhodobě čelíme: naše ekonomická budoucnost a změna klimatu.

O strategii Evropa 2020 jsme již společně v tomto parlamentu diskutovali. Váš příspěvek a vaše odhodlání budou nezbytná při naplňování naší ambice dosáhnout inteligentního, udržitelného a inkluzivního růstu. Stejně důležitý bude i příspěvek Evropské rady.

Úroveň našich ambicí musí být nastavena v poměru k úkolům, které stojí před námi. Musíme prokázat, že máme vizi a soudržnost jednat. Rovněž to musíme umět předat a ukázat lidem, že naše jednání povede k výsledkům tam, kde je třeba. Z toho důvodu jsem přesvědčen, že je důležité, aby tento týden Evropská rada přijala jasné cíle.

Cíle, které Komise dala na stůl, byly pečlivě vybrány. Jsou zaměřeny na potřebu zvýšit zaměstnanost, více investovat do výzkumu a inovací, dodržet naše cíle do roku 2020 v oblasti klimatu a energetiky, zvýšit naši výkonnost ve vzdělávání a bojovat proti chudobě.

Těchto pět hlavních cílů vypichuje záměry, se kterými se mohou lidé ztotožnit, a ukazuje, že Evropská unie prosazuje reformy v oblastech, o kterých všichni ví, že jsou důležité. Je to také ukázka politické vůle řešit závažné problémy.

Samozřejmě se musí jednat o dosažitelné cíle. V porovnání se současným stavem by také měly vyžadovat další úsilí, uznání ze strany členských států, že změna je potřeba, a já se budu snažit Evropské radě tlumočit tento pocit naléhavosti současné ekonomické situace Evropy a potřeby reforem pro udržitelnější a otevřenější ekonomiku a společnost v Evropě.

Velmi důležitá budou opatření, která zavede každý členský stát za účelem posílení svého růstu a odstranění nedostatků, o kterých všichni víme, že existují. Potřebujeme opatření na úrovni členských států k řešení vnitrostátních problémů, které budou určeny na základě národních podmínek v souladu se zásadou subsidiarity, která však bude zasazena do společného celoevropského rámce.

Existuje-li poučení z finanční krize, pak je to zjištění vzájemné provázanosti světa. Nemůžeme tedy přijmout zásady vzájemné závislosti na globální úrovni a odmítnout je v diskusi na evropské úrovni.

Je to i společný rámec, který Evropská unie podporuje a stimuluje určitými opatřeními, jež, v našem dokumentu nazýváme „vzorovými iniciativami“.

Tyto vzorové návrhy ukáží jednání na úrovni Evropské unie v kriticky důležitých oblastech jako jsou digitální agenda, inovace, účinnost zdrojů a průmyslová politika – a v některých případech samozřejmě také pomohou k dosažení cílů na národní úrovni.

Navrhujeme zde nový odrazový můstek. Díky Lisabonské smlouvě můžeme směřovat k novému přístupu k hospodářské koordinaci a posílené hospodářské správě Evropy – která poskytne svobodu pro nastavení cílů na národní úrovni, ale zároveň přinese silný evropský rozměr a s použitím všech nástrojů, které jsou k dispozici na evropské úrovni, nastartuje ekonomiku. Přijetí tohoto přístupu bude skutečným testem pro Evropskou radu.

Výsledky neformálního zasedání Evropské rady mě povzbudily. Doufám, že evropští lídři budou přítomni a v souvislosti s reakcí na všechny tyto výzvy v kolektivním duchu vyřknou své „ano“.

Vím, že v otázce změny klimatu sdílí tento parlament mé přesvědčení, že se jedná o téma, které nemůže být odsunuto na vedlejší kolej. Je nutné, aby bylo jednou z našich nejvyšších priorit.

Evropská unie byla, a stále je, v čele – jako jediní máme závazky ke snížení emisí a jasné mechanismy k jejich dosažení a jsme největšími dárci pomoci rozvojovým zemím v oblasti klimatu. Skončíme tedy se sebeanalýzou Kodaně a chopme se opět iniciativy.

Potřebujeme jasnou, jednotnou a ambiciózní pozici. Z tohoto důvodu Komise vystoupila se sdělením, které vytyčuje kroky potřebné k oživení mezinárodních jednání. Zároveň komisařka Hedegaardová zahájila sérii konzultací s našimi klíčovými partnery.

Měli bychom vyvinout opravdové úsilí, abychom dosáhli pokroku v Cancúnu – v návaznosti na skutečný obsah Kodaňské dohody. Na pořadu jednání bychom měli ponechat i Kjótský protokol, ale musíme dát jasné najevo, že může být posuzován pouze ve světle globální dohody, a nikoli před ní. Měli bychom posílit

informační činnost a budovat důvěru, zejména ve vztahu k rozvojovým zemím – což je důvod, proč je dodržení našich závazků k rychlému financování tak důležité.

Ve stejné době budeme samozřejmě pokračovat i v zavádění našich cílů 20-20-20, čímž prokážeme zejména jejich slučitelnost s prací na hospodářské modernizaci a reformě vytyčené ve strategii Evropa 2020.

Tyto dvě oblasti názorně ukazují, jak se Evropané spoléhají na politické vedení Evropské unie. Jsem přesvědčen, že budeme-li mít vůli a budeme dostatečně smělí, můžeme dokázat rozhodující vliv Evropy na budování spravedlivé budoucnosti pro naše občany.

Ve stejném duchu budu Evropské radě prezentovat některé z hlavních výzev pro G20, jejíž zasedání se bude konat v červnu v Kanadě. Neměli bychom zapomínat, že některé z těchto výzev jsou ve své podstatě evropské, ale k jejich řešení by mělo docházet na globální úrovni.

Finanční stabilita a hospodářská a finanční situace v Řecku nejsou formálně na pořadu tohoto jednání Evropské rady. Upřímně řečeno si ale nedokážu představit, že by se hlavy států a předsedové vlád, zejména ti v eurozóně, tomuto tématu nevěnovali. Dovolte mi tedy uvést naši pozici v této otázce.

Řecko je v současné době v procesu korekce nadměrného schodku svých veřejných financí. Jeho důrazné snížení je zásadní a Řecko za tímto účelem přijalo potřebná opatření. Tato opatření povedou ke snížení schodku v letošním roce o 4 % HDP. To je v souladu s doporučeními Komise a Rady tak, jak byla potvrzena Radou dne 16. března. Řecko musí v tomto úsilí samozřejmě pokračovat; je to jediná cesta k zajištění trvalého snižování nákladů na financování dluhu.

V reakci na hospodářskou a finanční situaci v Řecku bylo na neformálním zasedání hlav států a předsedů vlád dne 11. února uvedeno, citují: „členské státy eurozóny budou v případě potřeby postupovat rozhodně a koordinovaně, aby zajistily finanční stabilitu v eurozóně jako celku.“

Komise se domnívá, že nyní je vhodné vytvořit v rámci eurozóny nástroj pro koordinovaný postup, který by mohl být využit k poskytnutí pomoci Řecku, bude-li to třeba. Mělo by ale být jasné, že vytvoření tohoto mechanismu nebude znamenat jeho automatickou aktivaci. Vytvoření takového mechanismu je také otázkou odpovědnosti a solidarity.

Solidarita je mince o dvou stranách. Řecko v tuto chvíli vynakládá hospodářské úsilí a jeho podporou nepomáháme jen Řecku, ale přispíváme k udržení stability v celé eurozóně. Rámec pro koordinovaný postup bychom měli chápat jako záchrannou síť, kterou můžeme použít pouze tehdy, když jsme vyčerпали všechny další možnosti jak zabránit krizi, včetně, a to v první řadě, možností pro politická opatření na národní úrovni.

Kromě technických aspektů musí případné řešení podporovat a posilovat jednotu a soudržnost v eurozóně i její správu. Světové hospodářství potřebuje stabilitu. Eurozóna představuje jeden z opěrných bodů stability, a je proto důležité posílit její schopnost stabilitu poskytovat. Možná se v některých otázkách budeme muset uchýlit k mezivládním nástrojům, ale ty musí být začleněny do společného celoevropského rámce.

Jsem pevně přesvědčen, že reakce na konkrétní výzvy budou také testem pro vedoucí evropské představitele a jejich oddanost Evropské – a monetární – unii. V sázce je základní princip finanční stability, která je stěžejní pro euro a to je doposud jedním z nejdůležitějších výtvořů evropského projektu a procesu budování sjednocené Evropy.

Doufám, že tato otázka bude vyřešena v duchu odpovědnosti a solidarity. To je evropský styl.

(Potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, pane Lópezi Garrido, pane předsedo Komise, dámy a pánové, skupina Evropské lidové strany (Křesťanství demokraté) očekává, že Evropská rada znovu jednoznačně potvrdí evropskou solidaritu a zároveň přiměje všechny k tomu, aby se postavili čelem ke svým povinnostem.

Skupina PPE rovněž očekává, že hlavy států a předsedové vlád určí cestovní mapu, jak vyvést Evropu z krize. Do jaké míry jsou ochotni spolupracovat a jaké jsou hranice, které nebudou ochotni překročit? Věřím, že oživení hospodářského růstu a zaměstnanosti závisí na opravdovém společném jednání s využitím vhodných prostředků, nebo upřednostňují jednání na vlastní pěst v oblastech jako je inovace, vzdělávání, odborná příprava, podpora malých a středních podniků a boj proti nezaměstnanosti a chudobě, což má až příliš známé důsledky?

Rád bych vám připomněl, že v roce 2000 všechny naše členské státy schvalovaly priority Lisabonské strategie. Jelikož se ale nevybavily potřebnými prostředky a nebraly vážně stanovené cíle, jsme nyní mnoho let pozadu a všechno, co jsme předvíдали, že se stane, se skutečně stalo, ale mimo Evropu.

Moje skupina proto očekává, že Evropská rada půjde nad rámec slov a bude se vážně zabývat našimi společnými ekonomickými cíli na základě návrhů Komise v rámci strategie Evropa 2020, jejichž pozměněné znění navrhne Evropský parlament v červnu.

Ještě se vrátím k solidaritě, o níž toho bylo během několika posledních týdnů hodně řečeno a která je základním kamenem evropské integrace, od vytvoření jednotného trhu, přes euro až po společnou obranu. Tuto solidaritu jsme projevili od začátku finanční krize a nesmí být odepřena ani našim řeckým přátelům nebo jakékoli jiné zemi EU, která se dostane do obdobných potíží.

Je nezbytné, aby bylo tento týden nalezeno evropské řešení krize, které bude postaveno na základech Společenství – ještě jednou to zopakuji, řešení, které bude postaveno na základech Společenství – jež musí fungovat v souladu s evropskými předpisy a v rámci mechanismů evropské finanční pomoci. Navíc budeme-li si to přát, můžeme do tohoto rámce přidat i Mezinárodní měnový fond, ale vždy v souladu s evropskými pravidly. Je v zájmu nás všech, abychom garantovali stabilitu Evropy a Evropského měnového systému.

Dámy a pánové, na zadní straně Evropy je solidarita a na té přední odpovědnost. Jedná se o odpovědnost každého členského státu zajistit přesné a spolehlivé veřejné účty. Je to také odpovědnost občanů ve státech, které čelí přechodným platebním problémům, aby přinesli oběti, účastnili se kolektivního úsilí k ozdravení veřejných financí a přijali potřebné reformy, jakkoli tvrdé mohou být.

Jinými slovy, ano, Evropa musí projevít solidaritu s Řeckem. Musí zajistit, aby Řecko prošlo tímto obtížným obdobím. Aby si tuto solidaritu zasloužilo, musí však Řecko provést vnitřní reformy, které jsou nutné v krátkodobém a střednědobém horizontu, a вчера byly jejich návrhy skutečně předloženy v Parlamentu. Nyní je na Řecku, aby je schválilo.

Pane předsedo, dámy a pánové, krize nás nutí ke změnám. První změna se týká Komise, kterou vyzývám k plnému a především autoritativnímu vykonávání své role coby strážkyně Smluv. Komise musí zajistit řádné uplatňování kritérií Paktu stability a růstu. Tato sněmovna ji v tomto obtížném úkolu bude podporovat.

Druhá změna se týká řízení našich veřejných financí. V době růstu převládá názor, že každý má právo provádět vlastní rozpočtovou, fiskální a sociální politiku bez ohledu na kohokoli jiného. Avšak v době krize ti, kteří nejvíc utráceli, volají po solidaritě těch, kteří byli, řekněme, rozumnější.

Může to pokračovat? Myslím, že ne. Je načase, aby členské státy lépe koordinovaly svoje rozpočtové, fiskální a sociální politiky, a nebojme se to říct: chceme více evropské správy věcí veřejných! Tato koordinace umožní jednodušší, spravedlivější a přirozenější zavedení zásad založených na solidaritě.

Pane úřadující předsedo Rady, vyzývám Vás, abyste se v tomto směru chopil iniciativy. Jak víte, mám určité zkušenosti: je to vždy v době krize, kdy stroji dáme startovací impuls. Pokud jde o naše občany a jejich reálnou situaci, nacházíme se uprostřed skutečné krize, v níž potřebujeme politickou odvahu.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, evropský summit se musí zabývat krizí v Řecku, a je zřejmé, že se jí zabývat bude. Deník *International Herald Tribune* v dnešním titulním článku přináší zajímavou informaci. „Řecko přislíbilo splnit svůj domácí úkol a vyrovnat svůj rozpočet.“ Členské státy eurozóny podminily svou solidaritu tím, že Řecko bude v této oblasti plnit jejich požadavky.

International Herald Tribune píše, že Řecko svůj závazek splnilo. Jsou to členské státy eurozóny, které svoje závazky nesplnily – a zejména Spolková republika Německo, jež odmítá splnit svůj slib. Tolik k prvnímu bodu.

(Potlesk)

Předseda Komise zcela správně mluvil o záchranné síti. Nejde jen o převod peněz z Německa, Francie, Itálie nebo dalších zemí do řecké pokladny. To není cílem. Jde o to, umožnit Řecku půjčit si na mezinárodních trzích peníze za stejné úrokové sazby, které jsou k dispozici ostatním zemím. Úrokové sazby se obvykle pohybují mezi 2,5 % a 3 %. Kvůli spekulacím způsobeným neprojevením solidarity s Řeckem platí tato země úroky 6 %. Abych to řekl jasně, řecké pokusy o vyrovnání rozpočtu plní kapsy spekulantů na mezinárodních finančních trzích.

(Potlesk)

To znamená, že lidé jsou tam okrádáni. Je to hloupé, protože pokud se tato situace stane precedensem – pokud neprojevení solidarity umožní lidem spekulovat proti zemi eurozóny, která je ve schodku do té míry, že je nakonec vnitřní solidarita neudržitelná a musí dojít k zásahu Mezinárodního měnového fondu, pak Řecko bude jen začátek. Spekulanti pak obrátí svoji pozornost k Itálii, Velké Británii a Španělsku. Pokud nechceme rozněchat nekontrolovatelný požár, musíme nyní projevit solidaritu s Řeckem.

Solidarita s Řeckem – a toto poselství musíme doručit zejména německé kancléřce – proto dává ekonomický smysl. Nejde tu jen o bezúčelné poskytování pomoci.

(Potlesk)

Proto nemůžeme pana Barrosa jen tak zprostit této povinnosti s tím, že Mezinárodní měnový fond to vše vyřeší. Je na Komisi, aby navrhla, jak můžeme dosáhnout rozumné stabilizace v rámci eurozóny. Komise předložila dobré návrhy a já si myslím, že by je Rada měla odsouhlasit. Není mezi nimi návrh na oslovení Mezinárodního měnového fondu. Proč ne? Nacházíme se v situaci, kdy dokážeme problémy v eurozóně vyřešit sami.

Navíc mě udivuje snaha kanclérky Merkelové o angažování Mezinárodního měnového fondu. Ve své pravidelné měsíční zprávě za březen Německá spolková banka – která je pro německé konzervativce tím, čím je Vatikán pro katolíky – uvádí: Avšak finanční příspěvky od Mezinárodního měnového fondu určené pro řešení strukturálních problémů – jako například přímé financování rozpočtového schodku nebo rekapitalizace banky – jsou neslučitelné s jeho měnovým mandátem. To je citát Německé spolkové banky. V rozporu s prohlášením svého vlastního ministra financí říká německá kanclérka, že by tento problém měl vyřešit Mezinárodní měnový fond. To není správná cesta.

Nyní potřebujeme mezinárodním trhům vyslat jasný signál: můžete si spekulovat, jak chcete, ale eurozónu nerozdělíte. Dokud tento signál nevyšleme, spekulace neustanou. Aby bylo jasné, o jakém druhu spekulací mluvíme, musíme znovu obrátit pozornost na swapy úvěrového selhání (credit default swaps – CDS). Nejde tady o nic jiného než o hru: pojistím se proti vyhoření domu svého souseda. V případě, že skutečně vyhoří, dostanu vyplacené peníze z pojistky. Pokud bych to tak udělal, měl bych osobní zájem na tom, aby jeho dům skutečně vyhořel.

Florianův princip – „svatý Floriane, ušetři můj dům, ale ostatní nech shořet“ – v Evropské unii nelze použít. Proto je solidarita s Řeckem krokem ke stabilizaci eura v eurozóně. V konečném důsledku se musíme rozhodnout, jestli nám jde o evropskou solidaritu nebo jestli se chceme podvolit politice od zeleného stolu. Bez toho, aniž bych si je chtěl přivlastnit, vás vyzývám, abyste pozorně naslouchali slovům Wolfganga Münchau z *Financial Times* Německo – což není žádný socialistický časopis a tento muž rozhodně není sociální demokrat: v situaci, kdy se potřeby Evropy střetávají s německým populismem, zvolme si potřeby Evropy.

(Potlesk)

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, domnívám se, že závěr, který si my všichni, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), Zelení, Socialisté, Liberálové a všechny další skupiny kromě těch euroskeptických, které jsou možná současnými událostmi v Evropě potěšeny – můžeme udělat, je potřeba větší srozumitelnosti v rámci Evropské rady.

Již týdny vně evropských institucí zuří bitva ohledně toho, co je třeba udělat pro pomoc Řecku a eurozóně. Ještě nikdy předtím jsme něco podobného nezažili: už několik týdnů místo rozhodnutí probíhají hádky o opatřeních, která by měla být přijata, a zaznívá v nich všechno možné i nemožné.

Půjdu ještě dál, pane předsedo. Mám pocit, že za čtyři dny způsobili někteří členové Rady na evropském projektu více škody než všichni euroskeptici dohromady za čtyři roky. Takový mám dnes pocit.

(Potlesk)

Jediný způsob, jak to změnit a skoncovat s tím, je přijmout jasné rozhodnutí na základě návrhu Komise. Potěšilo mě dnešní prohlášení pana Barrosa, že Radě navrhne řešení, které – a zde se přidávám k panu Daulovi – musí vycházet z Evropy a ze Společenství a nebude klást stejné požadavky, jež jsou kladeny už měsíce a sice, že by se od daňových poplatníků měly vybrat peníze a ty předat Řecku. Tak to není. Jedná se o to, že je nutné mít evropský nástroj, který umožní snížit úrokové sazby řeckých vládních dluhopisů. Nejlepším

způsobem, jak toho dosáhnout, je vydání dluhopisů ne pouze jedním státem – Řeckem – ale na evropské úrovni, protože Evropě nechybí likvidita a důvěryhodnost.

Existují dva prvky, které zásadně ovlivňují výši úrokové sazby: likvidita a důvěryhodnost. Evropa má potřebnou důvěryhodnost a likviditu, na jejichž základě bude možné snížit úrokové sazby Řecka bez toho, aniž bychom museli do Řecka poslat byt jen jedno euro našich daňových poplatníků. Je to naprosto nezbytné, pane předsedo, protože dnes je rozptýl – tedy rozdíl mezi současnou úrokovou sazbou Německa, která je 3,05 %, a Řecka, jež činí 6,5 % – 350 procentních bodů. Jediná možnost, jak tento rozdíl vyřešit, je přijetí nezbytných kroků k zavedení tohoto evropského nástroje.

Druhým důvodem k vysvětlení tohoto požadavku je nutnost, aby úsilí, které Řekové budou – musí a mají povinnost – vynakládat, sloužilo nějakému účelu. Nebude-li vybráno evropské řešení a nedojde-li ke snížení úrokových sazeb, přinese veškeré úsilí, které Řekové vynaloží, prospěch pouze kapitálovým trhům. Přesně tohle se stane, nepřijme-li Rada na tomto zasedání pevné rozhodnutí. Řekové se budou snažit, budou hledat úspory a kdo z toho bude mít prospěch? Spekulant, kapitálové trhy a tak dále, protože budou mít mnohem vyšší úrokové sazby.

(Potlesk)

Z tohoto důvodu musí Evropa zasáhnout. Evropa musí zasáhnout, aby zajistila, že řecká konsolidační opatření se vyplátí. Jsou nutná, ale musí se také vyplatit. Proto podporujeme, a celý parlament nyní měl podpořit návrh, který předloží Komise, a musíme doufat, že členové Rady budou zticha a návrh schválí. Musíme v to doufat.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, ráda bych všem ještě jednou krátce připomněla, jak rychle – někdy téměř přes noc – jsme se rozhodli zachránit evropské banky, když se dostaly do potíží.

Přesto až teď diskutujeme o podmínkách, za kterých je tato pomoc poskytována. Stále ještě jsme nevyjasnili podmínky splácení a odpovědnost, ani jsme nestanovili, jakým způsobem bude probíhat bankovní dohled. Majíce toto na paměti, musím také podotknout, že řecká krize – které čelí euro – je ve skutečnosti evropskou krizí a že už několik týdnů probíhají diskuse, aniž by se Evropané byli schopni dobrat se potřebných rozhodnutí. Podle mě je to prostě ostuda. Jakožto členka Evropského parlamentu z Německa – doufám, pane Langene, že posloucháte – se stydím za svoji národní vládu.

Dnes jsme se dočetli, že se v Bruselu koná zvláštní summit, na němž dle vůle kancléřky Merkelové padnou rozhodnutí ohledně Řecka – která jí dle svého přání umožní vrátit se z Bruselu do Berlína jako vítězka – aniž by s ostatními proběhly diskuse o uspokojivých řešeních. Myslím, že to je hanebnost. Znamená to, že zvítězil bulvár a politika od zeleného stolu a já se domnívám, že bychom měli velmi pečlivě přemýšlet – a to se týká i Vás, pane Langene, ve Vaší německé delegaci – o tom, zda by existence či neexistence solidarity v Evropské unii měla záviset na výsledcích průzkumů veřejného mínění ohledně vyhlídek na volební úspěch v jedné spolkové zemi, které si objednala německá politická strana, jejíž členkou je německá kancléřka.

Domnívám se, že to až příliš zavání populismem a nelze tolerovat, že dosud nebyla stanovena nutnost, aby se hlavy států a předsedové vlád během řádného čtvrtletního a pátečního zasedání Rady dohodli, jakým způsobem se eurozóna vypořádá s krizí v Řecku.

(Potlesk)

Pozorně jsem sledovala diskuse v Německu a minulý týden jsem navštívila Řecko, a ráda bych ještě jednou zdůraznila občanům svojí země, Řecka a EU, že nyní je čas na solidaritu, ale že od nynějška bude Řecko schopné získat výhodný úvěr pouze tehdy, nebude-li to jen jednostranně výhodné pro něj. Dny, které jsem strávila v Řecku, mi ukázaly, že lidé v Řecku mají příležitost k vytvoření lepšího státu. Řecký stát musí využít krize k zavedení skutečných reforem. Nikomu neprokážeme laskavost, když nyní projevíme solidaritu bez toho, abychom vyzvali pana Papandreoua k ještě hlubším reformám, než které doposud ohlásil. Jak jsem již řekla, řecký lid si zaslouží mnohem víc.

Jelikož zjišťuji, že tento druh populismu je v Německu velmi rozšířený, a protože si myslím, že je nebezpečný, ráda bych argumentovala ještě z jiného hlediska: podle naší analýzy může být existence eura – coby jednotné měny – v dlouhodobém horizontu zajištěna pouze za předpokladu, že Evropané budou táhnout za jeden provaz a sjednotí své hospodářské politiky. V opačném případě nás soutěž o takzvané tvrdé zájmy, máte-li jakékoli pochybnosti, vždy zavede do potíží, kterým čelíme teď. Budeme pak mít hodně práce a opět nám, pane Langene, všechno zhořkne. Naším občanům musíme vysvětlovat nutnost integrace.

Sami jsme si ztížili situaci stejně jako během diskuse o ústavě. Máme takovou radost, že Lisabonská smlouva konečně vstoupila v platnost, ale hned při první výzvě, které čelíme po Lisabonu, necháme bulvár a politiku od zeleného stolu vyhrát nad rozumem. Kancléřce Merkelové bychom měli poradit – a to se týká také vás, moji němečtí kolegové ve skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) – aby šlápla na brzdu. Od nynějška bychom měli diskutovat o nutnosti integrace hospodářské politiky. Musí nás vést transparentnost, rozum a argumenty, které můžeme předložit našim voličům, a nikoli bulvární tisk jako *BILD Zeitung*. Jinak, jak dnes napsal pan Münchau, to nebude dlouho trvat a kancléřka Merkelová se bude z Bruselu vracet jako poražená. Potom *BILD Zeitung* napíše: euro musí být zrušeno – musíme obnovit německou marku. Co budeme dělat pak?

Ještě není pozdě. Německo je v rozhodovací pozici. Doufám, že pan Sarkozy se nevzdá a naopak projeví větší cit než kancléřka Merkelová.

Michał Tomasz Kamiński, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedo, není to jen tak, že v této sněmovně dnes hovoříme o Řecku, a to navzdory skutečnosti, že Řecko, bohužel, není na pořadu jednání. Rád bych zde vyslovil řecké vládě uznání. Tato vláda dnes čelí protestům v ulicích. Je možné, že protesty organizuje sama socialistická voličská základna vlády, ale tato vláda ve jménu racionálního hospodářství a evropské solidarity činí těžká rozhodnutí a neustupuje populismu. S lítostí musím konstatovat, že ne všichni evropští představitelé jsou dnes schopni odolávat sklonům k tomuto druhu populismu.

Zdá se mi, že Řecko opravdu potřebuje naši solidaritu, protože Evropa je na principu solidarity postavena, ale samozřejmě nesmíme dopustit, aby jakýkoli politik v jakékoli zemi přistupoval k hospodářské politice jako k nákupu s kreditní kartou bez limitu, protože to dopadne tak jako teď v Řecku. V budoucnosti bychom měli pro členské státy nastavit velmi přísné podmínky, abychom zajistili, že budou praktikovat racionální hospodářskou politiku, protože politika, která není založena na racionálních základech, dopadne tak, jak dopadla v tomto případě.

Bohužel musím konstatovat, že dnes čelíme problému, který se v Evropě vyskytuje velmi často, a sice, že ideologie a politika jsou důležitější než ekonomika. Takto to bohužel končí a příkladem může být třeba zavedení eura. Dnes se dá říct, že Řecko pravděpodobně přijalo euro příliš brzy, ale protože politika dostala přednost před ekonomikou, výsledkem je dnešní krize. Chtěl bych vyjádřit svou víru, že pod vedením pana Barrosa bude Evropská unie strážcem evropské solidarity a zdravého rozumu v oblasti hospodářství, protože tuto solidaritu i zdravý rozum potřebujeme.

Chtěl bych také zdůraznit, že v reakci na krizi, ve které se právě nacházíme, bychom neměli hledat léky, které situaci jenom zhorší. Nemyslím si, že více byrokracie, integrace a regulace v Evropě napomůžou tomu, co je, a mělo by být, naším hlavním cílem – zvýšení konkurenceschopnosti. Neměli bychom spoléhat na schopnost úředníků správně rozhodovat o tom, jak učinit náš kontinent lepším, místo abychom to ponechali na silách svobodné ekonomiky. Měli bychom také respektovat odlišnosti v hospodářské a sociální politice, které rozdělují evropské země, a které plynou z jejich různého historického vývoje, kultury a dalších faktorů. Můžeme, a měli bychom, volat po evropské solidaritě s Řeckem a já doufám, že v této sněmovně uslyším vyjádření uznání pro řeckou vládu.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, jen velmi zřídka souhlasím s předsedou Evropského parlamentu a předsedou Komise. Avšak, když oba volají po solidaritě s Řeckem a varují před novým znárodněním, nemůžu s nimi než souhlasit, protože to, co říkají, je pravda. Navíc jsme v nedávné době slyšeli ve Štrasburku pana Barrosa nahlas přemítat, zda by nejkřiklavější případy spekulace na finančních trzích neměly být úplně zakázány. Zvyšující se sociální propast v Evropské unii a v jednotlivých členských státech již nelze přehlížet, přesto se související naléhavé otázky neobjevují na pořadu jednání hlav států na jejich prvním summitu po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Na pořadu jednání je přirozeně již diskuse o hospodářské strategii Evropa 2020. Jak víte, naše skupina není z této strategie v podobě, v níž byla navržena Komisí, vůbec nadšena, protože je založena na neúspěšné ideologii hospodářské soutěže, která vedla k této krizi. Chceme pro Evropu strategii, která upřednostňuje sociální a ekologické potřeby před konkurenčními zájmy. Strategie Evropa 2020 je tomu na hony vzdálena. Nicméně je neuvěřitelné, že tu vystupují jednotliví členové německé spolkové vlády a hřímají proti těm několika málo závazným cílům strategie Evropa 2020, jako například v oblasti kvót zaměstnanosti, výzkumu a vzdělávání a boje proti chudobě – a to navíc v evropském roce boje proti chudobě! Doufám, že tento postoj nepřeváží mezi většinou předsedů vlád.

Niki Tzavela, jménem skupiny EFD. – (EL) Pane předsedo, moje země, Řecko, má mnoho společného s Kalifornií. Je u nás skvělé klima, naše země je naším jménem, naše lesy hořely stejně jako ty v Kalifornii, stejně jako Kalifornie jsme hostili Olympijské hry a skončili jsme se stejnými problémy jako Kalifornie.

Zajímalo by mě, kdyby Kalifornie měla problém se zajištěním úvěru, jestli by ji americká federální vláda nechala napospas spekulantům.

(Řečníci přerušily hlasité komentáře dalších poslanců)

– Ano, jde o ekonomiku. Uvědomuji si to. To je také důvod toho, co jsem řekla předtím.

– (EL)... nebo by americká federální vláda vyřešila její problém? Máme nebo nemáme centrální vládu v Evropské unii? Jsme si jistí, že Řecko, které tvoří 2 % evropské ekonomiky, způsobilo tak obrovský problém s eurem? Rozbilo soudržnost eura a ohrožuje jednotu Evropské unie?

Je proto zřejmé, že čelíme zkoušce síly evropské měny a, co je ještě důležitější, ochoty vedoucích představitelů Evropské unie jí bránit. Když se ohlédneme zpátky, uvidíme, čeho jsme dosáhli (před 30 lety jsem coby mladá zaměstnankyně Ministerstva práce prošla zde v Bruselu školením o jednotném evropském trhu). Dosáhli jsme zavedení jednotného evropského trhu. Dosáhli jsme zavedení eura. Myslím, že ničeho dalšího společného už jsme nedosáhli. To je také důvod, proč mě vidíte mezi euroskeptiky.

Věřím, že zítřek bude důkazem toho, že jsme skutečně dosáhli harmonie a něčeho společného.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Všichni předchozí řečníci zmínili řešení řecké krize. Nicméně, pane Barroso, summit toto téma ani nezařadil na pořad jednání. Nevnímáte to jako rozpor, či dokonce pokrytectví? Jelikož se téma neobjevuje na oficiálním programu jednání. Není to samozřejmě jen Řecko, kdo se v letech 2008 a 2009 ocitl ve složité situaci. Maďarsko bylo jednou ze zemí, které se přiblížily ke státnímu bankrotu, částečně kvůli vážným chybám, kterých se dopustila vláda. Došlo k přijetí půjčky od Mezinárodního měnového fondu, což je krok, který s sebou nese velmi vážné důsledky pro obyvatelstvo. Musíme se pokusit najít odpověď na otázku, jaká ponaučení si vezmeme z finanční krize. Je to zjištění vzájemného propojení všeho se vším? Ne. Skutečné ponaučení formuloval ministerský předseda George Papandreou, který prohlásil, že během minulých 20 let padla Berlínská zeď, následovaná pádem Wall Street. Ano, tento globální finanční systém, který se postupně vydělil z reálné ekonomiky, je stěžejním důvodem, proč se státy ocitly v této situaci.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES)

Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, více než kdo jiný jste si vědomi toho, jak naše strana chtěla napomoci tomu, aby španělské předsednictví bylo úspěšné. Chceme v tom pokračovat, ale je nutné, abyste provedli určité změny a okamžitě pokračovali ve vedení Unie.

Vést Unii znamená nalézt řešení pro Řecko. Všichni už to řekli přede mnou a já to nebudu opakovat. Vést Unii znamená co nejrychleji schválit směrnice o správcích alternativních investičních fondů, nikoli je odkládat, jak to činilo španělské předsednictví. Vést Unii znamená co nejrychleji schválit balíček týkající se evropského finančního dohledu, nikoli za každou cenu prosazovat dohodu Rady, která je mnohem konzervativnější než návrh Komise a dokonce ještě víc než de Larosièrova zpráva, ze které vychází.

Evropský parlament poskytne španělskému předsednictví dohodu o dohledu, kterou můžeme shrnout ve dvou slovech: více dohledu a více Evropy. Jsem si jist, že španělská vláda, která vždy kázala tyto myšlenky, podpoří Evropský parlament a ne jiné pozice, které pocházejí z druhé strany kanálu.

Vést Unii znamená posílit rozpočtové kázně, což vyžaduje přicházet s novými nápady, které tento preventivní aspekt upevní. Španělský premiér si je vědom toho, že přezkum 14 plánů stability, který byl před chvílí zmíněn, byl pouhou byrokratickou procedurou v situaci, kdy chyběl nějaký lepší nápad.

Preventivní části Paktu by měly vzít v potaz konkurenceschopnost ekonomik – protože bez bohatství neexistuje způsob, jak vyrovnat veřejné účty – a také by měly vzít v úvahu situaci zahraničního účtu. Rovněž by měly být zavedeny přísnější sankce, aby se dohoda jevila jako skutečně závazná.

Vést Unii znamená uvádět nové myšlenky v oblasti správy věcí veřejných, o čemž jste nedávno napsal článek v novinách. Španělský premiér nám zde řekl, jak by si přál větší pravomoci, zatímco články 121 a 136 Lisabonské smlouvy, na které se nyní španělské předsednictví odvolává, již vstoupily v platnost.

Čeho dalšího se to týká? Řekněte nám, čeho se to týká a my Vám pomůžeme. Abychom Vám ale mohli pomoci, musíme vědět, jaká jsou Vaše očekávání a přání, protože tato sněmovna udělá s vágními, bezduchými a prázdnými myšlenkami krátký proces.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ANGELILLI

místopředsedkyně

Stephen Hughes (S&D). – Paní předsedající, domníváme se, že návrh závěrů Rady, který se, jak nikomu z nás jistě neuniklo, tento týden dostal na veřejnost, by mohl znamenat velmi reálné nebezpečí pro Evropskou unii.

V závěrech se hovoří o včasném ukončení mimořádných podpůrných opatření. Co to znamená v praxi? Ze závěrů Ecofinu z minulého týdne jsme se dozvěděli, že chtějí, aby do konce roku 2010 došlo k zastavení opatření na podporu trhu práce. V prosinci se v Radě mluvilo o tom, že všechny členské státy by se měly do konce roku 2013 vrátit na úroveň kritérií Paktu o stabilitě.

Domníváme se, že tento časový plán je beznadějně optimistický. Budeme-li se držet tohoto předpisu a snažit se do konce roku 2013 vrátit bez jakýchkoliv dalších ohledů na úroveň kritérií Paktu o stabilitě, bude to ve skutečnosti znamenat rozsáhlé škrtty veřejných výdajů a veřejné podpory, zvýší se nezaměstnanost, sníží se příjmy z daní a začne období hospodářské stagnace, která by mohla vést ke skutečnému poklesu hospodářského potenciálu Evropské unie na mnoho dalších let. Je to předpis, který končí katastrofou.

To, co potřebujeme, je naopak chytře nastavená rovnováha mezi odpovědnou fiskální politikou na jedné straně a pokračující podporou trhu práce na straně druhé. Potřebujeme trvalou sociální a trvale udržitelnou krizovou strategii.

Dánský Institut trhu práce dnes zveřejnil některá čísla. Z těchto čísel vyplývá, že dojde-li k realizaci krizových strategií, na nichž se dohodlo 20 členských států a Komise, ocitne se do konce roku 2013 v řadách nezaměstnaných zcela zbytečně dalších 4,5 milionu evropských občanů. Tomu se lze vyhnout. Musíme se tomu vyhnout. Jednou z našich výzev je proto žádost o dvouleté moratorium na zastavení podpůrných opatření.

Tento týden shodou okolností předkládáme také návrh evropského mechanismu pro finanční stabilitu. Doufal jsem, že pan předseda Barroso tu ještě bude, protože jsem chtěl říci, že by nám vůbec nevadilo, kdyby nám naše myšlenky ukradl a prezentoval je zítra jako doporučení Radě.

Lena Ek (ALDE). – Paní předsedající, Rada bude na své zítřejší schůzi jednat o budoucnosti Evropy, která stojí před řadou kromobyčejných výzev. V současné době se potýkáme s finanční krizí, jejímž důsledkem je krize zaměstnanosti, a potýkáme se zároveň i s krizí klimatickou.

Hospodářský růst založený na sociálních a environmentálních základech je klíčovou podmínkou oživení Evropy, mám nicméně obavy, že návrhy Rady a Komise týkající se správy – jakkoli jsou vítány – budou příliš obecné a k dosažení stanovených cílů nepomohou. Budou-li prováděny ve své stávající podobě, stane se Evropa 2020 další Lisabonskou strategií – dalším fiaskem.

Evropa by měla naopak najít odvahu a postavit se těmto výzvám čelem, s pomocí odvážných návrhů v oblasti správy.

Zprvč metoda otevřené koordinace nefunguje, a je třeba ji přestat používat. Namísto toho je třeba v souladu s články Lisabonské smlouvy stanovovat závazné cíle, jejichž plnění by sledovala Komise.

Zadruhé, má-li být financování podmíněno tím, jak daný členský stát plní své závazky vyplývající ze strategie 2020, nemůžeme nechat utrácení peněz daňových poplatníků na vládách, které lžou a falšují statistické údaje – ano, solidarita, ale založená na transparentnosti.

Komise by zatřetí měla uveřejňovat své výroční zprávy obsahující doporučení nejprve v Parlamentu a teprve poté je projednávat v Radě.

Otevřený postup by umožnil transparentnost a zapojení občanů. Jako evropští politici bychom se vždy měli snažit o to, aby středobodem naší politiky byli občané. Učiňme tedy tento slib skutečností a zasaďme se o to, aby se z kotěte Komise stal tygr – a to tygr s pořádnými zuby.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Děkuji vám, paní předsedající. Otázkou solidarity se musíme zabývat nejen v případě Řecka, ale také při formování dlouhodobých politik Evropské unie, a mluvím v této souvislosti o očekávané dohodě o cílech strategie 2020, k níž by mělo dojít v Radě. Na plánu Komise mě znepokojuje to, že v této strategii není zároveň s důrazem na sociální soudržnost nijak nezdůrazněna také soudržnost hospodářská. Pokud o tom uvažujeme v souvislosti s důrazem na finanční výhled na období 2014–2020, pak v monetárním smyslu jsou tyto ohledy na hospodářskou soudržnost ve skutečnosti významně oslabeny. To jinak řečeno znamená, že do roku 2020 bude mít vyrovnávání hospodářských nerovností menší dynamiku. Mohlo se naopak stát, že v roce 2020 budou v Evropské unii větší hospodářské nerovnosti, než jaké jsou v roce 2010. Je to opravdu to, co chceme, a je to skutečně správný výklad solidarity v rámci Evropské unie? Chtěl bych Radu vyzvat k tomu, aby dosažení této politické dohody věnovala velmi vážnou pozornost, zároveň bych však chtěl také zdůraznit, že naším cílem je hospodářská soudržnost. Děkuji.

Takis Hatziageorgiu (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, myslím, že problémem Řecka jsme se zabývali dostatečně a náležitě. Rád bych se dotkl problému, který se týká také jiných zemí. Pan Schulz řekl, že úrokové sazby se v Evropě v současnosti pohybují v rozmezí 2–3 %. Rád bych vám sdělil, že na Kypru je v současnosti úroková sazba na úrovni 6 %. Jakmile se dostane, byť i jen málo nad tuto úroveň, tak to banky srazí na kolena a nic už na tom nebude možné změnit. Domníváme se, že Rada by své úsilí měla v budoucnu zaměřit i tímto směrem, aby se nám nestalo, že se do stejného maléru, jaký má Řecko, nedostaly také další země.

Rád bych předložil dva návrhy:

Dali jsme bankám miliardy s tím, že jim tím pomůžeme v rozjezdu. Nebylo by bývalo lepší, kdyby v situaci, kdy spotřebitelé chodili do banky platit svoje splátky, stát těmito penězi přispěl na úroky za hypotéku na první bydlení?

Můj druhý návrh je následující: nemohli bychom zvážit možnost zdanění větších přeshraničních transakcí mezi jednotlivými členskými státy?

Chci říci ještě jednu věc ohledně jedeminutových projevů, paní předsedající. Říkám to nerad, ale myslím, že jedna minuta na prezentaci názoru nestačí. Je to ponižující, když se člověk v rámci konečné analýzy musí uchýlovat k heslům.

Předseda. – Chápu, že za jednu minutu toho člověk mnoho neřekne; další minuta nicméně patří panu Borgheziovi.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, všem je nám jasné, že řízení eurozóny se stává den ode dne stále obtížnějším úkolem.

Riziko státního bankrotu se nepodařilo odstranit a navzdory týden co týden se konajícím setkáním a schůzkám vedoucích politických představitelů a ministrů financí se dosud nepodařilo realizovat žádné jasné řešení. Věřím, že nám na bedrech neleží žádný nesplnitelný úkol. Může se stát, že pomoc ve prospěch jednoho členského státu nepřekážá odvolání k ústavnímu soudu, k němuž pravděpodobně dojde v Německu. To vše jsou věci, které bychom neměli ztrácet ze zřetele a na které během této rozpravy nepřišla myslím ještě vůbec řeč.

Ráda bych nicméně této příležitosti využila k tomu, abych zde poukázala na to, že Evropská unie by prostřednictvím svých finančních opatření měla klást jednoznačný, faktický důraz na rychlé zotavení odvětví malých a středních podniků, které byly až doposud opomíjeny.

Jak velký podíl z oněch ohromných finančních částek poskytnutých bankám ve skutečnosti končí v odvětví malých podniků, například v mé zemi, v Itálii? Kolik je to v případě strukturálních fondů? V některých regionech je v odvětví malých a středních podniků použito podle orgánů, které tyto podniky zastupují, pouze něco mezi 1–2 %. To jsou skutečné problémy, které mají dopad na reálnou ekonomiku, a Evropa by se jimi měla velmi vážně a bezodkladně zabývat.

Werner Langen (PPE). – (DE) Paní předsedající, rád bych úvodem řekl několik slov chvály na adresu Řecka. Řešení řecké krize musí v Řecku provázet přísná reformní opatření. To je správná cesta, po které je třeba se ubírat. Všechno ostatní, co zde bylo navrženo, je v rozporu s evropskými smlouvami a já očekávám, že předseda Komise i Parlament budou tyto smlouvy respektovat a nebudou předkládat návrhy, které jsou v rozporu s těmito smlouvami.

Panu Schulzovi bych řekl toto: sebehlasitější projev nemůže nahradit znalost faktů. Problémy Řecka nezpůsobili spekulanti. Způsobila je vnitřní pravidla – skutečnost, že členské státy nebyly připraveny splnit

podmínky Paktu o stabilitě a růstu. Viníkem není Řecko, nýbrž Německo a Francie, které šly v roce 2003 a 2004 všem ostatním členským státům špatným příkladem. Nikoli ostatní.

Nejedná se mi o nějaké kritizování Řecka, ale pokud tato pravidla nezměníme a členské státy nebudou připraveny respektovat svá vlastní pravidla, pak bude mít eurozóna potíže. Ozývají se nyní tvrzení, že na vině jsou spekulanti. Méně než třetina řeckého státního dluhu je pojištěna prostřednictvím záruk úvěrového selhání (CDS). Řecka se týká méně než jedna tisícina celosvětových derivátů CDS. Je to pouhá výmluva.

Pokud nebudeme schopni plnit pravidla a dodržovat je – a na vině jsou zde ministři financí – pak se budeme vždy znovu a znovu ocitat v nesnázích. V tom je ten klíč; a nikoli v obviňování jedné konkrétní vlády, která se chce držet evropských smluv a své vlastní ústavy.

(Potlesk)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, je naprosto jasné – a již to tady bylo, pane Langene, řečeno – že Řecko má svůj domácí úkol, který musí splnit. Z mého hlediska zde bylo nicméně právě tak jasně řečeno, že musí být solidarita. Solidarita, která Řecku tento úkol pomůže splnit. Nechme procenta procenty a dejme tomu, že příčinou krize v Řecku není spekulativní kapitál, ale je to jeho vina, že Řecko nyní nese na svých bedrech navíc obrovskou zátěž, než by nemuselo. A to je zásadní věc.

Celkem jednoduše to také, pane Langene, vyjádřil deník Financial Times, noviny, které jsou politicky bližší spíše vašim než mým názorům: že se jedná o rozdíl mezi kancléřem Kohlem a kancléřkou Merkelovou. Kancléř Kohl by řekl: „Budeme tento problém řešit společně s Řeckem.“ Kancléřka Merkelová před tím utíká a říká: „Co praví Smlouva? Co na to říká Soudní dvůr a německá ústava?“ V tom je ten rozdíl – v tom, jestli jste politicky vzato na straně integrace Evropy nebo jestli vás zajímají jen vaše domácí poměry, v tom, jestli máte ministra zahraničních věcí, který prohlašuje: „V tuhle chvíli ještě peníze na stůl pokládat nebudeme.“ Nikdo ale o položení peněz na stůl nežádal.

Když neustále hrajete na populistickou notu a nechcete myslet na společnou budoucnost Evropy, pak nemůže skončit jinak než u této kakofonie. Nebo jak praví další noviny, které vám budou bližší než mně, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*: co den, to nový návrh. To platí nejen pro Německo, ale pro Evropskou unii jako celek. Odpověď, kterou jsme doposud byli či spíše nebyli schopni dát, není přijatelná. Musíme použít metodu cukru a biče. V Řecku je třeba přijmout opatření – to bez diskuse – a tato opatření budou přísná, velmi přísná. Potřebujeme však také spolupráci, a to zejména na evropské úrovni, abychom byli schopni vzniku takovýchto problémů předcházet. A k tomu může dojít pouze tehdy – ať to bude v rámci Evropského měnového fondu, jak navrhuje pan Schäuble, nebo nějakým jiným způsobem – když budeme mít zároveň evropskou solidaritu. Od summitu proto očekávám, že tuto evropskou solidaritu v zájmu lepší budoucnosti prokáže.

Fiona Hall (ALDE). – Paní předsedající, jarní summit má být summitem o energetice.

Kdyby kodaňská konference skončila celosvětovou dohodou, jednali bychom nyní už o technických detailech 30% snížení emisí; a tato jednání ještě budeme muset uskutečnit.

Zaprvé proto, že cíl, který byl dojedнан na jarním summitu v roce 2007, odpovídá v dnešních hospodářských podmínkách mnohem vyššímu snížení, než je 20 %. Shodou okolností právě minulý týden Nobuo Tanaka, výkonný ředitel velmi opatrné Mezinárodní agentury pro energii (IEA), poslancům Evropského parlamentu sdělil, že podle Světové energetické prognózy IEA na rok 2009 dojde k 23% snížení emisí EU a že 30 % by představovalo dobrý cíl.

Zadruhé, pokud myslíme vážně, že do roku 2050 chceme dosáhnout cíle 95% snížení emisí, pak nám plán našeho postupu ukládá, abychom je do roku 2020 stáhli alespoň o 30 %.

A v neposlední řadě obnovu evropského hospodářství a tvorbu nových pracovních míst zajistí pouze přechod EU na udržitelné nízkouhlíkové a energeticky účinnější hospodářství.

Zelená pracovní místa zaujímají pro strategii EU 2020 zásadní význam. Rada by se proto měla postavit za komisaře Hedegaarda a uznat, že jsou nyní vhodné podmínky proto, abychom zvolili cíl 30% snížení emisí, a Rada by měla uznat, že nejlevnější a nejsnazší způsob, jak tohoto většího snížení dosáhnout, představuje energetická účinnost a konkrétně pak závazné cíle v oblasti energetické účinnosti.

Vedoucí představitelé EU musí na tomto jarním summitu 2010 vyslat stejně jednoznačný signál jako předtím na jaře roku 2007.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Navrhují, abychom se namísto diskuse o provádění strategie Evropa 2020 soustředili na oblasti, ve kterých můžeme skutečně něco ovlivnit. Můžeme nepochybně přispět k zajištění společného trhu proti protekcionismu. Můžeme nepochybně zjednodušit ve prospěch podnikatelů evropské právní předpisy, aby neomezovaly konkurenceschopnost evropského hospodářství. Lepší úroveň legislativy je samozřejmě v první řadě odpovědností této sněmovny, tohoto parlamentu.

Členské státy budou provádět reformy tehdy, když pocítí tlak světového hospodářství. Je proto velmi důležité, aby členské státy dostaly v oblasti hospodářské soutěže, systémů daní, sociálních systémů a hospodářských právních předpisů maximální svobodu. Harmonizováním těchto oblastí pouze udržujeme při životě neduh evropského sociálního modelu. Správnou odpovědí na krizi není nepřetržitá řada strategií, nýbrž svoboda.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Paní předsedající, žádné krizové řešení situace v Řecku není dosud k dispozici, a v dané chvíli to ovšem není ani problém, protože, jak tady v Parlamentu prohlásil i řecký premiér, země si přeje zavést ve svém vlastním domě pořádek. Podle základních pravidel Paktu o stabilitě a růstu je to správný postup, který sám o sobě představuje určitý typ solidarity.

Jistý problém tu však máme. Euro se nám začalo kymáčet, což lze ovšem přisuzovat především veřejné debatě, která probíhá mezi hlavními městy a která vzbuzuje dojem, že nejsme schopni dospět k řešení. Tento stav musíme ukončit a doufejme, že se nám to zítra podaří. Podle mého mínění potřebujeme pro tuto situaci naléhavé potřeby krizové opatření, které by sjednotilo Evropskou komisi, členské státy a Mezinárodní měnový fond (IMF). Měly by existovat krizové půjčky a nic víc.

Paní předsedající, věřím, že zítra se už budeme dívat dál, za horizont této rozpravy o stávající krizi. Věřím, že se budeme zabývat také hledáním střednědobých a dlouhodobých řešení. Musíme posílit preventivní působení Paktu o stabilitě a růstu. Nová strategie EU 2020 může být navíc úspěšná, jak zde řekli již i jiní, pouze tehdy, když se nám skutečně podaří zajistit zdravě fungující evropskou hospodářskou správu. To obnáší nejen to, že se členské státy dostaví na summit, ale také to, že Evropská komise uplatní všechny své pravomoci, které jí dává Lisabonská smlouva; všechny pravomoci ke skutečnému jednání a prosazování věcí. Jak to zde řekla paní Eková, pouhá svoboda a radost nás daleko nedovede.

Vkládám velkou naději v to, že krizové opatření bude dojednáno ještě před začátkem zítřejšího summitu, abychom se mohli zaměřit na to, jak s pomocí solidně koncipované strategie EU 2020 dostat Nizozemsko ven z krize, a také na to, jak dosáhnout řešení problému, před který nás postavila Kodaň.

Nikolaos Chuntis (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, z nedávných prohlášení významných úředních činitelů a článků v tisku by se mohlo zdát, že nejpravděpodobnějším „záchranným“ scénářem pro řecké hospodářství bude společné úsilí členských států Evropské unie a Mezinárodního měnového fondu. A zdá se, že i paní Merkelová velmi stojí o to, aby se věci ubíraly tímto směrem.

Dovolím si říci, že je to ten nejhorší, nejvíce protisociální scénář jak pro Řecko, tak pro eurozónu. Pokud jde o Evropskou unii, každá taková možnost porušuje právo Společenství – a říkám to ve prospěch těch, kdo toto právo hájí, protože žádná smlouva, žádný právní text nemluví v souvislosti s těmito postupy o žádném takovém zásahu ze strany Mezinárodního měnového fondu ani ze strany jakékoliv jiné mezinárodní organizace. Nastolením ještě drsnějších podmínek Paktu o stabilitě zároveň také vytváří politický a právní precedens a otevírá zadní dvířka, jimiž do eurozóny mohou vstoupit Spojené státy americké.

Co se týče Řecka, každé takové rozhodnutí by vážným způsobem zotřilo již beztak protisociální vládní opatření namířená proti pracujícím, opatření, která označujete jako odvážná, která však zvýšila chudobu, zvýšila nezaměstnanost, zmařila jakékoliv vyhlídky na růst a zmařila veškerou naději Řecka na východisko z krize.

Stejnou vyhlídku mají i ostatní země, které by pod nátlakem uplatňovaly taková opatření.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane Lópezi Garrido, pane komisaři, je normální, aby Evropská rada musela dvakrát zasedat kvůli tomu, aby řešila problém zemí eurozóny, které daly najevo svou solidaritu s Řeckem?

Slyšela jsme, jak pan Langen vykládá Smlouvu. Ano, je tu Smlouva, její litera a její duch. Když si člověk navíc čte články 143 a 122, ani jeden z autorů této smlouvy nepomyslel na to, že bychom po přechodu na euro mohli stát před takovým problémem, před jakým dnes stojíme. Musíme proto jednat tvořivě; musíme dát najevo svou solidaritu. Myšlenka, že Řecko odkážeme na Mezinárodní měnový fond se nám jeví – nám všem, kteří chceme na mezinárodní scéně vystupovat jako zodpovědní a důslední Evropané – jako holý nesmysl.

Udělat lze jen jediné a musíme doufat, že to udělá i Evropská rada, a sice dát najevo svou solidaritu s Řeckem a dát najevo svou odpovědnost v otázce hospodářské správy. Problém je v tuto chvíli na stole; je to vážný problém, problém, který není vyřešen. Jeho řešením se musíme zabývat s chladnou hlavou, musíme vyvíjet menší tlak a nesmíme začínat u předpokladu, že je nutno posílit nástroj, který byl až doposud neúčinný, tj. Pakt o stabilitě a růstu, protože to byl v první řadě nástroj represivní a nikoli kooperativní.

Musíme sledovat cíle týkající se schodku státního rozpočtu, zadlužení, ale musíme také hledat možnosti spolupráce, možnosti přidání hodnoty mezi členy eurozóny. To je výzva, před kterou stojí Evropská rada, a já věřím, že se jí odpovědným způsobem zhostí.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Paní předsedající, v předvečer schůze Evropské rady, na níž bude definována nová hospodářská strategie Unie, bychom si měli vzít ponaučení z fiaska Lisabonské strategie a solidárně a spravedlivě posoudit situaci ve všech členských státech. Máme-li obstát v konkurenci na světových trzích, musí být inovativní, ale přerozdělování hlavní části našich rozpočtových prostředků výlučně za tímto účelem povede *de facto* k diskriminaci mnoha zemí ve střední a východní Evropě včetně Polska.

Jsou zde velká očekávání, že díky fondům EU dojde k rychlému rozvoji infrastruktury v letecké, silniční a železniční dopravě a rovněž internetu, jako tomu bylo dříve v případě Španělska, Portugalska a dalších zemí Evropské unie. Zvláštní prioritu by měla mít pomoc východním příhraničním regionům Evropské unie, jako je region v okolí polského Lublinu, na niž by měla být v rámci strategie 2020 vyčleněna zvláštní rozpočtová položka.

Schůze Evropské rady nesmí vyslat signál, že chudé regiony Unie budou financovat myšlenky, které přinesou největší prospěch starým členským státům.

Georgios Tussas (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, strategie EU 2020, která bude předmětem jednání na summitu a která navazuje na Lisabonskou strategii, je důkazem toho, že bezohledná protilidová opatření, která v naší zemi prosazuje vláda hnutí PASOK se souhlasem všech politických sil kapitálu a stran evropské slepé uličky, nejsou pouze řeckou zvláštností.

Předem o nich rozhodují politické špičky a vlády členských států Evropské unie. Tvoří součást celkového strategického plánu kapitálu a jejich jednotnému prosazování v rámci celé Evropské unie slouží stupňování ideologického terorismu, jímž má být zmanipulováno lidové hnutí pracujících. Lži a demagogická tvrzení představitelů buržoazních vlád, sil evropské slepé uličky, podle nichž bude Evropská unie a EMU fungovat jako štít proti krizi, pohádky o evropském trhu se 480 miliony obyvatel, o velké evropské rodině, solidaritě Společenství a další ideologické výplody vzaly za své. Evropská unie je imperialistickým, nadnárodním společením kapitálu a monopolů, jež v rámci jedné jediné strategie vedou útok proti lidu a bojují o podíl na kořisti.

Řešení hospodářských a politických problémů Řecka a členských států Evropské unie přinese boj lidového hnutí pracujících, boj a solidarita národů. Je zjevné, že to, co se děje v Řecku, přímo souvisí s tvrdou konkurencí mezi imperialistickými státy a Evropskou unií, USA, Čínou a dalšími rozvojovými zeměmi.

Proti této strategii kapitálu proto musí pracující třída a vrstvy prostých lidí vést svůj vlastní strategický boj, aby tuto protilidovou politiku zvrátila a mohla tak uspokojit současné potřeby rodiny prostých pracujících.

Gunnar Hökmark (PPE). – Paní předsedající, mám dvě věci. První se týká veřejných financí, druhá hospodářské soutěže.

Vloni touto dobu jsme v tomto parlamentu vedli diskuse o tom, jak čelit krizi. Jedni říkali, že „krizi se postavíme nejlépe tak, že zvýšíme výdaje a přistoupíme na vyšší schodky,“ a my druzí jsme naopak říkali, že „máme-li zajistit budoucí stabilitu, musíme nyní omezit veřejné výdaje“.

Výsledky jsou nyní zřejmé. Některé členské státy se vydaly cestou politiky vyšších výdajů a schvalování vyšší schodků a důsledky toho všichni vidíme: vyšší státní dluh a vyšší výdaje na umořování státního dluhu dané vyššími úrokovými sazbami. Taková je skutečnost, která nyní blokuje sociální výdaje a investice v řadě členských států.

Myslím, že bychom se z toho měli poučit: musíme dodržovat pravidla, která již máme, a musíme rozvíjet a zlepšovat Pakt o stabilitě a růstu a postarat se o to, aby v budoucnu umožňoval lepší řešení krizí.

Stejná rozprava však probíhá i teď, protože někteří z nás nyní tvrdí, že bychom měli odložit realizaci krizových strategií a vyrovnání schodků veřejného rozpočtu. Takový názor je špatný, protože se tím připravíme o schopnost zotavení a v členských státech zvýšíme náklady spojené s úroky.

Druhá věc se týká toho, že konkurenceschopnost jde ruku v ruce s naší schopností udržet si stabilní veřejné finance a provádět reálné změny, o kterých se tu už desítky let bavíme. Je úkolem předsedů vlád, aby se o to tento týden zasadili.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Paní předsedající, pane Hökmarku, myslím, že jsme během uplynulých let zasedali v nějakých jiných parlamentech, protože parlament, jak jsem ho poznala já, je jiný než ten váš! Poznala jsem parlament, ve kterém řada lidí tvrdí, že musíme pozorněji sledovat fungování ratingových agentur, zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů. Musíme je regulovat, musíme provádět kontroly rozhodujících aktérů na finančních trzích a kriticky důležitých produktů, abychom zajistili, že se neubíráme směrem k mezinárodnímu fiasku. Slyšela jsem také jiné, kteří říkají „ruce pryč“: trh se bude regulovat sám, žádné takové věci nepotřebujeme. Či jak prohlásil pan McCreedy: kdykoli se do toho vloží politika, výsledek je vždycky horší. Výsledky jsme viděli.

Mezinárodní fiasko je příčinou nadměrné zadluženosti členských států Evropské unie. Nemůžeme tu dnes nicméně jen tak stát a říkat, že jsme udělali špatně, když jsme naši politiku růstu orientovali na zaměstnanost a hospodářskou činnost. K této debatě to nijak nepřispívá a nepřispívá k ní ani to, když pan Langen říká, že kancléřka Merkelová pochopila evropskou Smlouvu. Ne, nepochopila ji ani v nejmenším. Ba co hůř, chystá se pravděpodobně podřídit evropskou Smlouvu a její evropské cíle svým obavám, že prohraje v důležitých regionálních volbách v Severním Porýní–Vestfálsku.

Toto nejsou vůdcovské schopnosti, které v Evropské unii potřebujeme. Řekli jsme zde Komisi, že strategie EU 2020 je samá voda. Není v ní kousek masa. Přineste prosím nějaký důkaz pro to, že jste schopni získat nějaké nové prostředky. Bojujte prosím o zavedení daně z finančních transakcí. Bojujte prosím za větší hospodářskou činnost a vyhlídky lepšího růstu v Evropské unii, abyste tím dali příležitost malým a středním podnikům. V tuto chvíli s vámi nicméně téměř soucítíme, když musíte zachraňovat Evropskou unii s takovými vládami, jaké v současnosti má – takovými, jako je vláda kancléřky Merkelové. Zůstaňte silní a vytvářejte evropské nástroje! To je naše hlavní zpráva pro summit, protože jediné tak mohou lidé doufat, že naše odpovědi budou správné.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, pan Schulz řekl, že Řecko vyneslo a na tahu je nyní Evropa. Zajímalo by mě, má-li dnes Evropa skutečně zapotřebí děkovat, když členské státy eurozóny pouze zachovávají stanovená pravidla, jinak řečeno když se snaží vrátit zpátky k 3% kritériu. Zajímalo by mě také, jaký v tom byl loni rozdíl, když tutéž situaci řešilo Irsko, které zavedlo rázné škrtky. Nikdo tehdy nevystoupil s nápadem povolat nějaký evropský měnový fond.

Pan Verhofstadt tvrdí, že je to práce spekulantů. V dané chvíli tu takové tlaky samozřejmě existují, ale skutečností zůstává, že Řecko mělo jako země eurozóny velké úrokové výhody. Naši italští kolegové této výhodnější úrokové sazby, kterou získali díky vstupu do eurozóny, využili ke konsolidaci. Řecko ji prokonzumovalo. Můžeme proto právem říci, že dobrým Evropanem dnes není ten, kdo dává své peníze na stůl; dobrým Evropanem je ten, kdo skutečně provádí předpisy, které každý podepsal a přijal za vlastní, tak aby tyto předpisy byly v Evropské unii také skutečně dodržovány.

Zadruhé bych chtěl vyjádřit svou podporu Komisi, protože návrhy týkající se dlouhodobé budoucnosti, které má na stole, představují krok správným směrem. Dohodli jsme se na 3 %, a potřebujeme tudíž silnou Komisi, která bude dodržování této 3% hranice monitorovat a také vymáhat. Byli jsme svědky toho, jak se členské státy eurozóny navzájem nejsou schopny ohlídat a jak ani ony samy nejsou schopny dodržet 3% hranici. Z tohoto důvodu jsem pro silnou Komisi, která bude schopná na plnění těchto kritérií dohlédnout.

Mám na mysli ještě jednu věc. Měli bychom o euru mluvit v dobrém. Není to krize naší měny; je to krize hospodářská. Euro je pro každého velkým přínosem. Pokud to naši vedoucí představitelé v Evropské unii přestanou říkat, pokud se o tom nebude mluvit ani v Radě, nebudou to lidé vědět. Jsem proto pro tuto velkou, silnou měnu.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, řecká krize je problémem současnosti, krize růstu a krize environmentální jsou problémy dlouhodobé a oba vyžadují dynamické řešení na základě rozhodnutí Evropské rady.

Ve strategii Evropa 2020 se správně uvádí, že růst by měl být inteligentní, udržitelný a zahrnující. Když se však dívám na závěry Rady, vidím, že mají mnohem užší zaměření a omezují se na klasickou strategii růstu – strategii, která zklamala a příliš daleko nás nedovedla. Růst nemůže být inteligentní, není-li zároveň udržitelný, a inteligentní není ani v případě, že není zahrnující. Z tohoto důvodu bych chtěl Radu a předsednictví Rady požádat o to, aby tato trojice, tyto tři pilíře, zůstaly zachovány. Na nich spočívá vývoj novým směrem, k jehož uskutečnění by nyní mělo skutečně dojít.

Velmi mne těší, že růst, který je šetrný vůči zdrojům a energii, se má stát vlajkovou lodí Evropské unie. Hovoříme o tom samozřejmě už dlouho. Reálně nám to pomůže uspořit náklady, snížit závislost a vyřešit řadu vážných problémů.

Očekávám, že nám Komise v průběhu roku 2010 poskytne plán postupu, neboť se jedná o společnou odpovědnost jak samotné EU, tak ale také členských států, a mnoho oblastí se proto nachází na velmi nejisté půdě a ve značných mlhách. Především musíme dosáhnout toho, že cíl 20% úspor energie bude závazný. Tento cíl energetické účinnosti tak musí být právně závazný, aby každý věděl, jakým směrem se věci ubírají, a aby průmysl mohl realizovat příslušné investice.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, kdybych si měl položit otázku, na kterou se lidé často ptají ve všech barech ve střední Itálii, musel bych se zeptat, k čemu je Evropa dobrá, a bez váhání bych si na ni z hloubi svého srdce odpověděl.

K čemu je Evropa dobrá, ne-li k tomu, aby v tuto chvíli pomohla Řecku? Myslím, že ta myšlenka není vůbec pošetilá, protože je to v naší DNA, v povaze našeho politického projektu: v povaze našeho politického projektu, který bere za svou solidaritu. Zároveň mne však zarazí, že ti, kdo chtějí bojovat proti finančním spekulacím, mají sklon k tomu, aby finanční spekulace nahradili spekulacemi politickými.

Jak jinak mohou uvažovat o tom, že tuto bitvu povedou proti kancléřce Merkelové? Jak si jinak řečeno mohou myslet, že cílem projevení solidarity s Řeckem je útočit na jiný členský stát, když nám pouze připomíná, že politika solidarity musí jít ruku v ruce s politikou odpovědnosti? To je něco, co jsme si zde často sborově připomínali, protože si uvědomujeme, že solidarita a odpovědnost nám umožní, abychom evropský politický projekt učinili pro každého skutečností.

Musíme mít jistotu, že to, co nás spojuje, je silnější než to, co nás rozděluje, a ve světle toho pak musíme Komisi žádat, aby už od zítřka vznášela vysoké nároky a požadovala od členských států nezbytnou kázeň k zajištění toho, aby byly schopny projevit svou solidaritu prostřednictvím projektu, který bude v dlouhodobé perspektivě schopen dát hmatatelnou podobu našemu evropskému projektu.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, řecká krize je jednoznačně nejzávažnějším problémem, před kterým nyní Evropa stojí, problémem, který byl nepochybně způsoben nedostatkem kázně v řízení veřejných výdajů.

Je nepochopitelné a nepřijatelné, že k řešení této obtížné situace tohoto členského státu přistupují evropské instituce s takovým zpožděním. Toto zpoždění mělo navíc už i svůj nepříznivý dopad: otevřelo dveře spekulantům; zavadalo v Unii příčinu k pochybnostem ohledně úmyslů jistých zemí, pokud jde o budoucnost Evropy (nerad bych, abychom zapomínali na to, že od té doby, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, je to první vážný problém, se kterým se musíme potýkat); prohloubilo potíže řecké vlády, která stojí před úkolem provádět nepopulární opatření – žádná jednoduchá či drobná rozhodnutí – která ovlivní životy milionů lidí, a musí tak činit bez jistoty, že pomoc je už na cestě.

Jednoznačně pak také znevážilo zakládající hodnotu solidarity, která je úhelným kamenem a spojující silou myšlenky, že Evropská unie je naším společným údělem. Naše intervence proto musí být prosta jakýchkoliv spekulací. Panu Maurovi bych chtěl připomenout, že Německo je zcela nepochybně jednou ze zemí, pro kterou mělo zavedení eura a jeho vliv na úrokové sazby velký přínos.

Musíme rychle jednat, abychom Řecku pomohli. Evropa to musí udělat v zájmu Evropy.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Rada Evropské unie s velkým nadšením přivítala sdělení Komise Evropa 2020.

Tento dokument je nepochybně naprostou nezbytností, a to je také důvod toho, proč se musíme velmi důkladně zabývat jeho obsahem. Domnívám se, že není finančně konzistentní.

Je povinností Rady, aby od Komise žádala objasnění týkající se toho, jaké jsou k dispozici rozpočtové prostředky a jaké je jejich rozdělení ve vztahu ke klíčovým rozpočtovým položkám.

Podle mého názoru není možné sestavovat rozpočet předtím, než dojde k reformě zemědělské politiky a politiky soudržnosti.

Jedna z nejvýznamnějších oblastí, na které stojí rozvoj a stabilita EU, zde zcela chybí, mám na mysli energetickou a dopravní infrastrukturu.

Rozvoj dopravních a energetických infrastruktur v Evropské unii a současně jejich harmonizace s již existujícími infrastrukturami sousedních zemí se mohou stát výraznou hybnou silou, která přispěje k udržitelnému rozvoji a zajistí stálá pracovní místa. Evropské unii mohou rovněž poskytnout tolik zdůrazňovanou bezpečnost v odvětví energetiky i dopravy.

Z tohoto důvodu vyzývám Radu, aby Komisi požádala o to, aby v zájmu občanů Evropy začlenila tyto klíčové oblasti do strategie EU 2020.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Paní předsedající, evropský summit, který se konal 11. února a který měl vyjádřit, že je zde ochota podpořit Řecko, a uklidnit tak situaci na trzích, byl v důsledku převažující neshody a nejistoty Evropské unie v zásadě anulován.

Evropská rada, která zítra zahájí svou práci, nemůže nadále udržovat současnou atmosféru nejistoty a neshody; takový luxus si nemůže dovolit. Každý nyní uznává, že řecká vláda přijala velmi tvrdá opatření, která ve své většině začala být už také uplatňována, a to na úkor řeckého lidu a za cenu jeho obětí. Zároveň si však i nadále půjčuje na úroky, jejich výše je velmi vysoká, jak to dokládá nedávný příklad z 5. března, protože spekulanti na různých trzích vydělávají tím způsobem, že sázejí na to, že země zkrachuje, a skutečně tak vytvářejí podmínky a předpoklady k tomu, aby se tak stalo.

Dnešní rozprava se točí kolem Řecka; zítřejší se bude pravděpodobně týkat dalšího členského státu. Učiní tomu Evropská rada přítrž tím, že vytvoří účinný evropský preventivní mechanismus, který bude sloužit jako zajištění vnitrostátních ekonomik a stability eurozóny?

Předseda Evropské komise hovořil o odpovědnosti a solidaritě. Měl pravdu. Jsme-li součástí rodiny, jakou je eurozóna, potřebujeme obojí. Myslím, že nikdo nemůže pochybovat o tom, že Řecko převzalo plnou odpovědnost. Samozřejmě však nemůže stačit na to, aby v této obtížné fázi vzdorovalo běsnění trhu. Před osmnácti měsíci hrozilo, že trhy způsobí pád celosvětového hospodářství. Dnes je tímto způsobem ohroženo Řecko.

V takovou chvíli musí nastoupit myšlenka solidarity, myšlenka, jejíž význam by měl být zřejmý a která by měla jít ruku v ruce s členstvím v eurozóně.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, o Řecku toho bylo řečeno již dost – chci se nyní obrátit k budoucnosti. V podobě strategie Evropa 2020 předložila Komise k diskusi důležitý dokument, jehož záměrem je v obecných rysech stanovit směry, kterých by se měla politika Evropské unie v budoucnu držet.

Domnívám se, že k plnění společných cílů, které vytyčuje strategie Evropa 2020, budeme muset překročit nakonec my všichni. V tom byl jeden z největších problémů Lisabonské strategie a na tom budeme muset skutečně všichni zapracovat. Jen tehdy, budou-li všechny členské státy doopravdy plnit cíle, které stanovuje tato strategie, budeme schopni těchto cílů společně dosáhnout. Pokud se Evropská rada bude domnívat, že správním orgánem je ona sama, a pokud se všechno bude organizovat až na poslední chvíli, tak se to nepodaří. Podařit se to může jen v případě, že lidé, kteří v této instituci pracují, si skutečně uvědomí, že její úlohou je politické vedení.

Podařit se to dále může jen v případě, že ve strategii Evropa 2020 bude pevně zakotvena zásada solidarity. To v první řadě znamená, že členské státy nesou individuální odpovědnost za všechny oblasti, za které ony samy odpovídají. Patří sem práce na reformě trhu práce, ale také vnitrostátní rozpočtová politika. Na druhé straně to ovšem s sebou také nese na straně ostatních členských států závazek pomoci – řečeno jinými slovy, ostatní členské státy pomohou členským státům, které se bez vlastního zavinění dostaly do obtížné situace. A podařit se to navíc může ještě jen tehdy, když Komise převeze politické vedení. Jinak řečeno, musíme se každopádně vyvarovat chyb Lisabonské strategie. V minulosti zde již bylo mnohokrát řečeno, že se neosvědčila strategie spolupráce, kterou se vyznačovala Lisabonská strategie. Potřebujeme, aby Komise vytyčila jasné cíle, a já věřím, že Parlament Komisi v této oblasti podpoří.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Paní předsedající, domnívám se, že všichni si zde dobře uvědomujeme, že pět set milionů lidí v řadách veřejnosti bude sledovat Evropskou radu, která bude zasedat příští týden, s kromobyčejnou pozorností.

Důvodem toho je skutečnost, že Evropská rada bude mít příležitost k tomu, aby vyslala signál o svém úsilí najít východisko z krize, což je věc, na niž ti, kterých se krize citelně dotýká, zoufale čekají. Východisko z krize se dále také musí samozřejmě odrazit v úsilí uskutečňovat strategii, musí být přesvědčivé tím, že přinese nový model růstu a důraz na hospodářské, sociální a environmentální aspekty.

Z ekonomického hlediska se musí odrazit v závazku provádět správu. Z hlediska sociálního se musí odrazit v úsilí řešit situaci zaměstnanců a zabývat se otázkou sociální ochrany – což je model, který z nás dělá Evropany – a zejména rovností; chci tento důraz podtrhnout s ohledem na dokument, ve kterém by si úsilí o zajištění rovnosti zasloužilo jednoznačně větší pozornost. Dále pak z environmentálního hlediska se toto východisko musí odrazit v úsilí o znovuoživení ducha, který na kodaňské konferenci z Evropy učinil vůdčí sílu v úsilí o environmentální udržitelnost a předcházení změně klimatu, a především pak o sdělení pocitu hlubokého zklamání, s nímž jsme z kodaňské konference odjízďeli.

Avšak tou nejdůležitější věcí na celé schůzi Rady je to, že na straně Evropy musí být jednoznačné úsilí o podporu měnové unie a s ohledem na měnovou unii i úsilí o koordinaci fiskálních, rozpočtových a hospodářských politik.

Projev solidarity s Řeckem není zprávou pro Řecko; je to zpráva pro Evropu a Evropany. Není to otázka zachraňování Řecka; je to otázka projevit známky evropského způsobu života, smyslu pro hlubší skutečnost, hlubší historickou snahu, již měnová unie představuje.

Pochopte už tedy, že se zde nebavíme o Řecku; bavíme se o nás o všech.

Nové instituce se podařilo uvést do chodu jen s určitým zpožděním; odpovědi, které Evropané očekávají od příští Rady, žádné zpoždění nesnesou.

Georgios Kumutsakos (PPE). – (EL) Paní předsedající, je pravda, že má země, Řecko, nebyla v minulých letech schopná své hospodářství budovat s nezbytnou uměřeností a důsledností. Nyní však za to převzala plnou odpovědnost. Řecký lid za to nyní platí vysokou cenu.

Nesmíme ale strkat hlavu do písku. Řecko není jediná země EMU, která se potýká s vážnými problémy. Nebylo jedinou zemí, která vzala zavděk zhoubnými službami jistých úvěrových institucí. Není a ani nezůstane jediným terčem spekulantů.

Všichni víme – a víme to velmi dobře – že řecký problém je problémem evropským. EMU nebude fungovat zdravě bez koordinovanější hospodářské a fiskální politiky a především bez solidarity.

Tato krize, jakákoli krize, je matkou změny. Ze současné krize se může zrodit silnější Evropa a Řecko se může stát porodní bábou této změny. Nenechme tedy Řecko padnout. Nechme padnout spekulanty, kteří by rádi viděli euro na kolenou; to by mělo být úkolem zítřejší Evropské rady.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Paní předsedající, ráda obrátí pozornost Komise a Rady na to, že při stanovování nových cílů strategie EU 2020 nesmí zapomenout na politiky, které v současné době fungují, to znamená na politiku soudržnosti a na společnou zemědělskou politiku. Jsou to vyzkoušené a ověřené nástroje, které sice potřebují reformovat, ale mohou významně přispět k dosažení těchto nových cílů EU 2020. Je politováníhodné, že Komise ve svých dřívějších materiálech těmto velmi důležitým politikám Společenství nevěnovala pozornost. Maďarsko a nové členské státy proto považují formulaci těchto politik, právní harmonizaci vnitřního trhu a vyřešení problémů týkajících se infrastruktury a energetické bezpečnosti za velmi důležitou otázku. A konečně tato strategie EU nemůže nahradit odpovídající rozpravu o rozpočtové směrnicí a za velmi důležité považujeme to, aby byl dán prostor také regionální dimenzi politiky soudržnosti. Děkuji vám za pozornost.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, poslední dny určovala rozprava o euru, rozprava o Řecku. Rád bych v tuto chvíli obrátil vaši pozornost k zarážející zprávě, která mne znepokojila, totiž ke skutečnosti, že 40 % Němců nyní považuje zavedení eura za chybu. Mělo by nás to znepokojovat, protože zavedení měny Společenství není cesta jednosměrnou ulicí. Evropský integrační proces není nezvratný. Domnívám se, že musíme dodržet slib, který jsme Němcům dali, když se vzdávali své národní měny, totiž že euro bude stejně stabilní jako německá marka.

Jsem také pevně přesvědčen, že v Evropě potřebujeme diskusi o sociálně tržním hospodářství, o regulačním rámci. Neměli bychom se bavit o tom, jak tím snižujeme konkurenceschopnost Německa. Měli bychom místo toho vést diskusi o tom, jak můžeme zvýšit konkurenceschopnost celé Evropy tak, abychom byli schopni úspěšně obstát na světových trzích. To musí být naším cílem; vyzývám proto k uspořádání rozpravy o sociálně tržním hospodářství v Evropě.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, souhlasím s každým, kdo v tuto chvíli cítí potřebu silnější evropské integrace, obzvláště v oblasti hospodářství, a věřím, že se o tom nepovede diskutovat pouze na summitu eurozóny, ale také na půdě Evropské rady.

Je nicméně pravda, že obyvatelé – a můj kolega poslanec to zde právě zmínil – vidí i negativní stránky eura. Měnová unie má od začátku jednu vrozenou vadu, která spočívá v tom, že máme sice jednotnou měnu, ale postrádáme ve větší míře společně utvářenou hospodářskou politiku. Musíme nyní uznat, že to byla velká chyba. Hlas rozumu nám říká, že je třeba zřídit fond solidarity, mj. pro Řecko, aby Řecko mohlo získat nižší úroky.

Velmi málo se však v této rozpravě hovořilo o tom, že něco udělat musí i samotné Řecko. Jednou důležitou možností by pro ně mohlo být seškrtání vojenského rozpočtu. Členský stát EU, který vynaloží více než 4 % svého hrubého domácího produktu na vojenské výdaje, na výzbroj pocházející ze zemí, jako je Německo, Francie a další, není tím, co bychom v Evropské unii potřebovali, a je proto na místě, aby v této oblasti byly provedeny škrtky.

John Bufton (EFD). – Paní předsedající, rád bych upozornil na něco, co by si dnes člověk asi jen sotva mohl vymyslet. Téměř každý řečník se zde vyjádřil k otázce Řecka – k otázce krize v Řecku – a přesto pan Barroso na začátku prohlásil, že tato otázka není dokonce ani formálně na pořadu celého dvoudenního jednání Evropské rady. To je neuvěřitelné. Celý svět přitom každý den sleduje, co se zde děje.

Jádrem celé věci je to, že se opět snažíte zakrývat skutečnost, že tento projekt nefunguje. Rychle se chýlí ke svému konci. Již jsme byli svědky toho, že dobrý německý lid dává najevo svou nespokojenost s touto situací. A nemělo by to být také spíše na lidu Řecka, aby k tomu řekl své, a nikoli na diktátorech v této budově? Dobrý řecký lid by měl zcela jistě říci, snad v referendu, zda chce mít euro. Je to jejich záležitost. Je to jejich věc.

Je mi na nic z všeho toho, co jsem tu dnes z mnohých úst slyšel. Samá sebestředná stanoviska jiných členských států, kterým jde jen o ně samotné. V tuto chvíli je problémem Řecko. Řekl bych, že po Řecku přijde na řadu Španělsko a pak Portugalsko a Itálie a tak dál. Pojede to jako na tobogánu. Zapište si moje slova: tenhle problém jen tak neskončí.

Andrew Henry William Brons (NI). – Paní předsedající, potíže Řecka a eurozóna bychom neměli chápat jako výjimku. Je více než zřejmé, že jednotná měna v tak rozsáhlém, hospodářsky heterogenním regionu světa představuje problém.

Hodnota měny by měla odrážet stav státního hospodářství. Když hospodářství vzkvétá, hodnota státní měny roste. Pokud je hospodářství v recesi, hodnota měny klesá.

Stav řeckého hospodářství si žádá devaluaci státní měny. Když k takové devaluaci došlo, mohlo by to znamenat přínos v podobě prudkého nárůstu turistického ruchu.

Euro není řešením hospodářských problémů světa. Je to problém.

Potíž Řecka je v tom, že kdyby nyní vypadlo z eurozóny, propad hodnoty jeho původní měny by pro něj znamenal znásobení jeho zahraničního dluhu. Je v eurozóně doslova uvězněno.

Mělo by se to stát varováním pro země, které dosud nejsou součástí eurozóny. Vstup na vlastní nebezpečí. Jakmile jednou vstoupíte, jste navěky uvězněni.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Velmi stručně, protože většina věcí zde už samozřejmě byla řečena.

Můj osobní názor je, že situace, kterou řešíme už několik měsíců v Řecku, není situací ojedinělou, a zdá se, že vývoj spíše k tomu, že dodržování Paktu o stabilitě, respektive jeho nedodržování, si žádá nový přístup. Máme v zásadě dvě možnosti: buď budeme celkem důsledně trvat na tom, aby to, co je platné a co je ve smlouvách, se dodržovalo, anebo pochopíme, že stejně jako všechno ostatní tak i Pakt o stabilitě podléhá jistému vývoji, a tedy i jistým změnám, a připravíme tyto změny takovým způsobem a prosadíme je takovým

způsobem, abychom udrželi růst a ekonomickou stabilitu nejen v samotných státech, které jsou členy eurozóny, ale abychom připravili i další členské státy Evropské unie, které v současnosti ještě nejsou v eurozóně, na přistoupení bez toho, abychom dramatickým způsobem vstupovali například do využívání strukturálních fondů v těchto zemích.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Paní předsedající, mám jednu poznámku a tři návrhy. Nejprve moje poznámka: nechápu, jak může předseda Van Rompuy chybět na tak důležitém zasedání – pane ministře, vy nejste členem Evropské rady – a jsem přesvědčen, že by zde měl být.

Mé tři návrhy se týkají plánu na obnovu Řecka. Pokud jde o střednědobou perspektivu, tak podporuji myšlenku pana Cohn-Bendita, která tu byla ostatně právě před chvílí zmíněna: kdyby byla Evropská unie schopna uzavřít pakt s Tureckem, který by vyřešil kyperský problém, mohli bychom Řecku pomoci získat dvě procenta jeho HDP.

Můj druhý návrh se týká financí, protože v této oblasti nemáme nástroje. Proč Evropská unie nepodpoří soubor finančních závazků, které by umožnily snížení úrokových sazeb, což je cíl, o němž bylo v Evropském parlamentu dosaženo konsenzu?

Bylo konečně také řečeno, že řecké účetnictví nebylo v pořádku. V nepořádku nejsou pouze účetnictví v Řecku. Navrhují, abychom vytvořili účetní normy pro veřejnou sféru, které by platily pro celou Evropskou unii, abychom tak měli od všech členských států k dispozici finanční výkazy, kterou budou konzistentní, řádně vedené a spolehlivé.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Paní předsedající, předně mi dovolu říci, že na mne udělaly velký dojem jednoznačné projevy solidarity a výzvy k odpovědnosti, které zde zazněly z úst většiny řečníků. Právě to v tuto chvíli potřebujeme, protože je zcela zřejmé, že evropský problém vyžaduje evropské řešení.

Někdy si říkám, že jsme se dost nepoučili z lekcí, které nám ušetrily důsledky našeho jednání, když nehledáme evropská řešení evropských problémů a snažíme se najít něco vlastního, i když jde o věc, kterou bychom se měli zabývat kolektivně.

Je mi velmi zřejmé, že nejsme jen nějakou skupinou zemí. Jsme evropská rodina, a má-li jeden z členů této naší rodiny problém, pak ho každopádně musíme jít zachránit.

Komise je proto připravena navrhnout nástroj koordinované pomoci Řecku, který bude plně v souladu s evropským právem, a jsem si jist, že to bude možné.

Rád bych vám všem poděkoval za vaši podporu, pokud jde o strategii EU 2020. Jen stěží mohu dostatečně zdůraznit, jak silně naši občané v tuto chvíli očekávají, že se ujmeme vůdčí úlohy, že zlepšíme svůj výkon a povedeme je v pokrizové době a vytvoříme spolehlivé střednědobé strategie, jak to činí naši mezinárodní partneři, jako je Čína, Spojené státy, Indie a další.

Přišel čas učinit rozhodnutí. Velmi pozorně jsem poslouchal výzvy k zavedení lepší správy. Velmi pozorně jsem poslouchal projevy týkající se lepšího měnového a hospodářského dohledu a toho, že bychom se měli více snažit o prosazování Paktu o stabilitě a růstu. Přesně to jsou věci, jimiž se Komise zabývá, a návrhy tohoto druhu se objeví velmi brzy.

Rád bych poděkoval vám všem, kteří jste podpořili Komisi v jejích velmi jasných a konkrétních cílech, které budou předmětem zítřejších závěrů Evropské rady. Domnívám se, že je velmi důležité, abychom měli střednědobou strategii, ale musíme mít k dispozici velmi jasné ukazatele, abychom věděli, kam jdeme a jaké jsou naše cíle. Komise proto trvá na tom, aby Evropská rada po svém zítřejším a pozítřejším rokování tyto konkrétní stručně formulované cíle přijala.

Potřebujeme vyšší zaměstnanost, potřebujeme větší rovnost mužů a žen a potřebujeme také větší vzdělání. Je zcela zřejmé, že musíme více investovat do výzkumu a vývoje, a naprosto jasné je i to, že musíme bojovat proti chudobě.

Komise je proto zastáncem solidarity, odpovědnosti a konkrétní strategie pro Evropu a evropské občany.

Dovolu mi vyjádřit svou naději, že pozitivní duch, který je zde přítomen, který jednoznačně podporuje solidaritu a odpovědnost, bude právě tak přítomen i na zítřejším rokování našich vedoucích představitelů.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, myslím, že to byla velmi důležitá rozprava: rozprava o problému, který je v tuto chvíli zdrojem evropských obav – problému Řecka – ale

kromě toho i o hospodářské situaci Evropské unie jako celku, rozprava, na které předsednictví Rady mimochodem, pane Audy, bylo přítomno, tak jak to bylo v Parlamentu dohodnuto: já zde zastupuji předsednictví Rady.

Pokud jde o problém Řecka, kterého se týkala větší část této rozpravy a který byl předmětem většiny projevů, úřadující předsednictví Rady má v této věci velmi jasné představy. Zaprvé, Evropa je integrací hospodářských politik: máme integrované ekonomiky. Zadruhé, Evropa je založena na solidaritě, a má proto silný sociální obsah. Zatřetí, Evropa má hospodářskou a finanční stabilitu.

Tyto tři charakteristické rysy Evropy lze zřetelně vidět i na problému Řecka. Tyto tři způsoby vidění Evropy se proto také vzájemně vysvětlují a posilují v prohlášení, které učinila neformální Evropská rada dne 11. února 2010. Bylo to myslím jedno z nejdůležitějších prohlášení, jaké kdy Rada učinila, protože je to prohlášení, ve kterém se v souvislosti s řešením problému Řecka mluví o solidaritě a vědomí naprosté politické nezbytnosti finanční stability eurozóny; nezbytnosti v případě potřeby jednat v zájmu zajištění této stability.

Jsem si jist, že Evropská rada, která se sejde tento víkend, táž Evropská rada, která se sešla 11. února, tuto stabilitu posílí a ochrání. Tato Evropská rada vyšle jasnou politickou zprávu o Evropě; zprávu o podpoře svého hospodářství, o podpoře své měny, a tedy i o podpoře solidarity, neboť to je to, v co veřejnost doufá, jakkoli je pravda i to, že řada euroskeptiků si přeje krach. K tomuto krachu na Evropské radě nedojde. Mohu vás ujistit, že k tomuto krachu nedojde, že dojde naopak ke stvrzení politické vůle k solidaritě, která je základem Evropské unie a základem eurozóny.

Kromě toho se také chceme dívat dál do budoucnosti. Chceme vidět krátkodobý a dlouhodobý horizont. Chceme mluvit o tom, jak by mělo vypadat koordinované východisko z krize, když je zřejmé, že k úplnému vysazení fiskálních stimulů může dojít teprve po hospodářském zotavení. Chceme také hovořit o dlouhodobých cílech, cílech, u nichž bych chtěl zdůraznit zejména prvek hospodářské, územní a sociální soudržnosti; v podstatě solidarity. A chceme mluvit také o tom, kdy bude zaveden nový způsob dohledu, odlišný od Lisabonské strategie. V tomto ohledu dojde zcela jistě ke změnám: vůdčí úloha Evropské rady nebyla v Lisabonské strategii obsažena.

Koordinace hospodářských a sociálních politik jakož i politik zaměstnanosti, o které se mluví v Lisabonské smlouvě, není součástí Lisabonské strategie. V Lisabonské strategii nebyla zahrnuta důležitost úlohy Komise – úlohy spočívající v dohledu, sledování, monitorování, kontrole, stanovování požadavků na splnění cílů. V Lisabonské strategii nebyly obsaženy prvky týkající se vytváření pobídek prostřednictvím strukturálních fondů. Je tedy zřejmé, že zde dochází k velmi důležitému pokroku.

Nakonec se, paní předsedající, vrátím k projevu pana García-Margalla, který byl jediným projevem přímo určeným španělskému předsednictví a který kritizoval způsob, jakým je podle jeho mínění Evropská unie vedena.

Musím vám říci, pane García-Margallo, že španělské předsednictví Rady pracuje v těsné a koordinované součinnosti – metodou Společenství – s panem Van Rompuyem, předsedou Evropské rady, na tom, aby důležité cíle prosadilo. Velmi těsně také spolupracuje s Komisí a Parlamentem.

Dlouze jste zde hovořil o ekonomickém problému. Rád bych se vás zeptal, jestli si myslíte, že například přijetí rozhodnutí, jakým je rozhodnutí přijaté Evropskou radou – samozřejmě za účasti předsednictví Rady – o tom, že pro Evropu je politicky nezbytná finanční stabilita eurozóny, je něco jiného než vedení Evropské unie.

Rád bych věděl, jestli si myslíte, že něco jiného než vedení Evropské unie je také přispět k rozpravě, která byla uspořádána tento víkend a jejímž tématem nebylo nic menšího než strategie Evropa 2020, ve které mimochodem získaly projevy přednesené v Parlamentu většinovou podporu. Rozprava se týkala také otázky správy, která je v tomto ohledu základním prvkem

Rád bych věděl, jestli si myslíte, že je něco jiného než vedení Evropské unie jednat i v tuto chvíli s touto sněmovnou o balíku o finančním dohledu. Dále bych vás také, pane García-Margallo, vybídl k tomu, abyste s tímto předsednictvím spolupracoval a mohli jsme tak co nejdříve dosáhnout dohody mezi Radou, která své stanovisko již přijala, a Parlamentem. Za španělského předsednictví mimochodem chceme v Evropské unii zrušit směrnici o tzv. zajišťovacích fondech a chceme ji zrušit na základě co největší shody a konsenzu. Myslím, že bychom neměli být kritizováni, naopak.

Domnívám se také, že vedením Evropské unie je i to, že máme velmi dobrou shodu a spolupráci s Komisí, pokud jde o návrh, který Komise předloží o koordinaci hospodářských politik na základě uplatnění článku

136 Lisabonské smlouvy. Vedením Evropské unie je rovněž i to, že máme rámcovou politiku pro odstranění dluhu, dluhu, který měl pro Evropskou unii v situaci krize a v situaci, kdy bylo sociálně nezbytné tuto krizi řešit a ochránit nejzranitelnější skupiny, podstatný význam. Je to dluh, který je nevyhnutelný a který je nyní třeba náležitým způsobem řešit v souladu s Lisabonskou smlouvou, abychom se dostali zpátky na úroveň měřítek Lisabonské smlouvy.

To je vedení Evropské unie podle metody Společenství. To je vedení Evropské unie a vést Evropskou unii znamená uspořádat tento víkend Evropskou radu, která vyjádří svou jednoznačnou podporu Řecku a řecké vládě.

Předseda. – Ne, nemůžete dostat slovo na základě postupu s modrou kartou, protože tuto možnost mají pouze poslanci Evropského parlamentu. Projevem pana ministra tedy tato rozprava končí.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Jedno z významných témat na pořadu jednání Evropské rady se týká otázky vytváření nových pracovních míst a hospodářského růstu v rámci strategie EU 2020. Musíme koordinovat evropské politiky, abychom se byli schopni vyrovnávat s výzvami a potřebami, před nimiž v tuto chvíli stojíme. Musíme také vytyčit jasně definované dlouhodobé cíle. Prioritu musí mít udržitelný rozvoj evropského hospodářství. Nová strategie Komise na dalších 10 let počítá se zaměřením činnosti pěti hlavními směry: tvorba nových pracovních míst, boj proti chudobě, snížení počtu případů předčasně ukončené školní docházky, investice do výzkumu a vývoje a snižování emisí skleníkových plynů. Členské státy, které přistoupily k EU jako poslední, potřebují od Evropské unie prostředky a podporu, aby byly schopny těchto ambiciózních cílů dosáhnout. Rumunsko podporuje cíl 20-20-20, který ukládá snížení emisí uhlíku o 20 %, zvýšení podílu energie získané z obnovitelných zdrojů o 20 % a zvýšení energetické účinnosti o 20 %. Ambicióznější cíl 30-30-30, který počítá s dosažením 30% prahu ve všech třech oblastech, by si vyžádal náklady, které jsou po moji zemi neúnosně vysoké. Tento cíl by byl pro řadu evropských států nerealistický.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Jakožto projekt je Evropa o míru, sociálním blahobytu, svobodě a růstu. Až doposud sloužila jako vzor sociálního modelu a ujala se rovněž vůdčí úlohy v otázkách ochrany životního prostředí, což nemá na celosvětové úrovni obdobu.

Hospodářská, finanční a sociální krize, kterou v současnosti prožíváme, od nás vyžaduje koordinovanou odpověď na celoevropské úrovni. Krize v Řecku a útok na euro si žádá společnou odpověď, tato odpověď však bohužel přichází se zpožděním. Nalezení evropského řešení, které umožní předejít těmto neustálým spekulativním útokům na euro, je možné a je potřebné.

EU nechybí věrohodnost ani likvidita. Pokud bude kýžená koordinace fungovat na celoevropské úrovni, mělo by to stačit k rychlému uklidnění situace na trhu i k pokrytí nákladů na půjčky, které Řecko potřebuje. Tato doba si žádá solidaritu mezi členskými státy a evropskými orgány. Je to dokonce otázka povinnosti. Nezbyvá než věřit, že nacházející Evropská rada podnikne kroky, které povedou k nastolení integrované a koordinované solidarity. Má-li se evropský projekt pohnout kupředu, je takový postoj nezbytností. Později pak bude nutno hledat řešení týkající se monitorování schodků jednotlivých členských států.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) S ohledem na závažnost sociálních problémů, s nimiž se potýkají jednotlivé členské státy EU, mezi něž patří nezaměstnanost, nejistota pracovních míst a chudoba, má zcela zásadní význam, aby jarní zasedání Evropské rady přineslo vážně míněnou a promyšlenou odpověď. Máme však obavy, že její odpovědi se zaměřují hlavně na údajnou udržitelnost veřejných financí, a opomíjejí přitom opatření, jejichž cílem by byla udržitelnost sociální.

Reakce na situaci v Řecku má velký význam, a to především proto, že tyto události jsou v rozporu se vším tím, co se vytrubovalo o přednostech eura a dobrodiních, která s sebou přinese členství v eurozóně: místo v předvoji silné měny bohatých zemí. Říkalo se, že členství v eurozóně bude ochranou před finančními krizemi s tím, že dotyčná země si tak nebude muset půjčovat a přijímat peníze od Mezinárodního měnového fondu (MMF).

Stačila první krize, aby se ukázalo, že nic takového jako solidarita zemí eurozóny neexistuje a že takzvaná hospodářská a sociální soudržnost není nic víc než propaganda využívaná ve volebních kampaních. Paní Merkelová nyní navíc ještě vyhrožuje, že členské státy, které neplní požadavky Paktu o stabilitě, krom jiných například Řecko, budou z eurozóny vyloučeny, zapomínajíc přitom na to, že Německo mělo a má největší prospěch z politik postavených na silném euru...

(Vysvětlení hlasování bylo zkráceno v souladu s bodem 170 Jednacího řádu.)

Othmar Karas (PPE), písemně. – (DE) Hospodářská a finanční krize – a Řecko – si žádají, aby Evropa začala jednat. Veřejné dohadování už musí skončit. Od summitu očekáváme společnou odpověď. Vyslovujeme své „ano“ ve prospěch úsporných opatření a reformnímu programu řecké vlády – Řecko je pevně odhodláno zvládnout svůj domácí úkol a přistoupit na dodržování evropských pravidel. Naše „ano“ platí i půjčkám, bez nichž by byl reformní program ohrožen. Říkáme však rozhodné „ne“ sankcím a vylučování země z eurozóny. Nedosáhlo by se tím ničeho jiného než dominového efektu, který by na straně trhů vedl ke ztrátě důvěry. Naše „ano“ platí rovněž návrhu komisaře Rehna, aby Komise přednostně schválila návrhy rozpočtů. Rozpočtové a hospodářské údaje musí prověřit Eurostat a Komise. Žádám přísné přezkoumání účetnictví ve všech členských státech, které by bylo založeno na společném seznamu kritérií. Musí dojít k harmonizaci daňového systému a daňových sazeb, které se týkají vnitřního trhu, a ke koordinaci rozpočtových a sociálních politik. Žádám zřízení plánovacího výbor pro strategii Evropa 2020, který by zahrnoval Komisi, členské státy, Evropskou investiční banku, Evropskou centrální banku a Eurostat. Vyzývám proto hlavy států či vlád, aby písemně stvrdily svou společnou evropskou ochotu k jednoznačnému postupu. Řecko je příkladem, ze kterého se Evropa musí poučit. Závěry je třeba vyvodit na místní, evropské a celosvětové úrovni. Imperativem dneška je větší evropská spolupráce a menší národní egoismus.

Ivari Padar (S&D), písemně. – Rád bych promluvil o evropském digitálním programu. Z čísel uveřejněných Komisí vyplývá, že fungování jednotného digitálního trhu naráží na překážky: pouze 7 % internetových transakcí tvoří transakce přeshraniční. Přestože internet a cíle týkající se příslušné infrastruktury představují spolehlivé předpoklady dalšího rozvoje, je třeba, aby vedle budování lepší infrastruktury došlo i k vytvoření celoevropského regulačního rámce, k využívání služeb a zlepšení informačních dovedností. Do roku 2020 by mělo dojít k vytvoření jednotného a bezpečného prostoru evropských internetových služeb, který by občanům EU poskytoval snadný a bezpečný přístup ke všem digitálním službám, veřejným i komerčním. Členské státy by měly vytvořit vnitrostátní plány pro přechod veřejných služeb na digitální technologie. Zvláštní pozornost by se měla zaměřit na podporu účasti nižších socioekonomických skupin, u nichž je největší pravděpodobnost vyloučení z digitální společnosti. Přeshraniční elektronické ověřování a digitální podpisy by se měly vyznačovat právní i technickou slučitelností, tak aby elektronického ověření mohli využívat všichni poskytovatelé služeb a spotřebitelé po celé Evropě. Komplexní přístup k jednotnému digitálnímu trhu by měl zahrnovat i snižování stále ještě existující roztržitosti finančních služeb, logistiky, ochrany spotřebitelů a duševního vlastnictví. Jako cíl by mělo být stanoveno to, že k elektronickým službám bude mít přístup a bude je schopno využívat 100 % občanů.

Georgios Papastamkos (PPE), písemně. – (EL) Děsivá finanční krize v Řecku a nepříznivá finanční bilance v dalších členských státech eurozóny nastoluje otázky týkající se statické a dynamické síly samotné struktury EMU. Nemůže být pochyb o tom, že obnovení veřejných financí členského státu eurozóny je odpovědností tohoto státu. S finanční krizí však vyšla najevo korelace mezi úplnou, jednotnou měnovou unií a nedokonalou hospodářskou unií EU. Ve vší jasnosti se tak ukázala naléhavá potřeba zavedení politicky řízené evropské hospodářské správy, evropské dimenze hospodářské politiky a hospodářských rizik, krytí strukturálních deficitů EMU, potřeba větší účasti Evropy a koordinované evropské politiky založené na solidaritě. To, co schází, je evropský podpůrný mechanismus, jakýsi Evropský měnový fond, který by byl vybaven potřebnými prostředky a intervenčním nástrojem. Ochrana společné měny před spekulacemi vyžaduje koordinovanou regulační intervenci. Je potřeba důkladně prozkoumat fungování trhu s CDS. Evropská rada by na tuto krizi měla zásadním způsobem odpovědět a v zájmu překonání této finanční krize vyjádřit skutečnou solidaritu s Řeckem. Řecko nežebrá. Žádá, aby skrovné prostředky řeckých občanů nezmizely v kapsách mezinárodních spekulantů.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Během současné hospodářské a sociální krize spojené s krizí klimatickou vytvořila EU novou strategii na dalších 10 let. Strategie EU 2020 musí přispět k otevřenější Evropě s integrovaným a k životnímu prostředí šetrným hospodářstvím. Prioritou se musí stát rozvoj výzkumu a inovací, což nám umožní bojovat s důsledky změny klimatu a vytvářet zelená, „inteligentní“ pracovní místa. Vytyčené cíle musí být proto závazné, neboť jediné tak lze zajistit udržitelný růst a rozvoj otevřenějšího pracovního trhu a slušné životní podmínky pro všechny občany.

Richard Seebler (PPE), písemně. – (DE) EU může uspět jediné tehdy, budeme-li vědět, jakým směrem se má ubírat naše hospodářská a sociální politika. Z tohoto důvodu si práce na strategii EU 2020 zaslouží zvláštní pozornost. Členské státy musí představit jasné koncepce, vize a myšlenky. Vytvoření strategie na dalších 10 let je nepochybně náročný podnik, ale dlužno mít na paměti, že nejde o konečné detaily. EU si musí položit otázku, jaké chce zaujímat místo a jaké si chce určit priority. Jedním z cílů, který by měl z dlouhodobého hlediska příznivé sociální a hospodářské důsledky, by bylo sestavení energetické kombinace, která by byla

udržitelná a vhodná pro Evropu. Situaci v této oblasti je třeba znovu zvážit, a to nejen s ohledem na neustále se tenčící zásoby fosilních paliv a na dopady, které tyto neobnovitelné zdroje energie mají na klima. V oblasti technologií šetrných k životnímu prostředí se Evropa musí ujmout vedoucí úlohy. Atomová energie podle mého názoru nejde příliš dobře dohromady s budoucností Evropy, jíž jsou udržitelné zdroje energie.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Účelem setkání Evropské rady, které bude zahájeno nazítří, je v zásadě jednání o obecném rámci nové unijní strategie Evropa 2020 a hodnocení procesu překonávání hospodářské krize, jakož i situace v Řecku a dalších zemích eurozóny. Tato témata spolu těsně souvisí, neboť strategie Unie pro hospodářský růst a zaměstnanost se těchto otázek týká. Při hodnocení současné situace musíme odpovědět na otázku, jak jsou v různých zemích dodržovány zásady Paktu o stabilitě a růstu a jakou úlohu při tom všem plnila Evropská komise. Můžeme předpokládat, že hlavy států a vlád členských států budou na strategii Evropa 2020 pohlížet rozdílnými způsoby. To je důsledkem významných konfliktů zájmů jednotlivých zemí, což je zase dáno rozdíly v stupni rozvinutosti. Země, které přistoupily k EU během posledních dvou velkých rozšíření, ale nejen tyto země, se budou z pochopitelných důvodů zasazovat o větší důraz na politiku soudržnosti, rozvoj infrastruktury a zemědělství, i když nezapomínejme ani na inovace a nové technologie. Úspěšný rozvoj Evropy a její návrat na dráhu růstu během příštího desetiletí bude záviset rovným dílem na uskutečnění cílů této strategie, jak je obsahují návrhy Komise, ale i na dalším provádění tradičnějších politik. Má-li se Unie vypořádat s obtížnými výzvami v globální sféře, musí nejprve zmírnit své vnitřní nesrovnalosti, a toho nelze dosáhnout bez respektování zásady solidarity stanovené ve Smlouvě.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) Hlavním tématem jarního zasedání Evropské rady je strategie EU 2020. Na začátku tohoto roku dosahovala míra nezaměstnanosti 10 %, přičemž údaje ze zemí, jako je Španělsko či Lotyšsko, hovořily o téměř 20 % nezaměstnanosti. Za svou největší starost označuje 67 % evropských občanů strach ze ztráty pracovního místa. Hlavní starostí evropských vedoucích představitelů musí být zachování stávajících pracovních míst a vytvoření nových, aby evropským občanům umožnili slušné živobytí. Tento cíl lze zaručit pouze s pomocí významných investic do hospodářského a sociálního rozvoje, dopravní a energetické infrastruktury, zemědělství, výzkumu, vzdělávání a zdravotnictví. Přesně to je také důvodem toho, aby Evropská rada věnovala zvláštní pozornost průmyslové politice EU. Podle evropských statistik poklesla průmyslová výroba v eurozóně v lednu 2010 ve srovnání s prosincem 2009 o 2 % a o 0,2 % v rámci celé EU27. Na úrovni Společenství produkuje průmysl 26,4 % HDP, v některých členských státech však průmyslová výroba představuje pouze 14 % HDP. Evropská unie si musí udržet svou konkurenceschopnost na světových trzích. Má-li toho dosáhnout, je nutno udržet pracovní místa a průmyslovou výrobu na území Evropské unie a zabránit jejich přemístění do třetích zemí.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

13. Iniciativa evropských občanů podle čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (rozprava)

Předsedající. – Následujícím bodem je prohlášení Rady a Komise o evropské občanské iniciativě podle čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii.

Dovolte, abych velmi vřele přivítal skupinu novinářů z mého regionu Castile-La Mancha ve Španělsku, kteří obsadili zvláštní místa určená novinářům a kteří v těchto dnech navštěvují instituce EU.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, jsem Parlamentu vděčný, že se rozhodl vést tuto rozpravu o záležitosti, která je z demokratického hlediska jednou z nejvýznamnějších a nejvhodnějších, o rozvoji Evropské unie a evropeanismu mezi evropskou veřejností. Vztahuje se na velmi relevantní otázku, která v Evropské unii zahajuje nové stádium; jak jistě víte, týká se občanské iniciativy. Jinými slovy, možnosti, aby nejméně jeden milion evropských občanů, a to jak muži, tak ženy z různých členských států, mohl podepsat legislativní iniciativu.

Legislativní iniciativa je pochopitelně určena a předkládána Komisi, která je orgánem EU s pravomocí legislativní iniciativy.

Občanská iniciativa je velmi jasnou prioritou předsednictví Rady. Velmi jasnou. Je prioritou, protože se domníváme, že je prioritou pro Evropu. Když určitá země předsedá Evropské unii, domníváme se, že by neměla v průběhu tohoto předsednictví uplatňovat pouze své vlastní priority, své vlastní cíle pouze jako jednotlivá země, ale musí jít dále a musí být schopná zastupovat cíle Evropy.

Občanská iniciativa je se svými možnostmi, s právy, která dává občanům – přibližně pěti stům milionům evropských občanů – zásadním cílem Evropy a z tohoto důvodu je jednou z priorit španělského předsednictví, není však prioritou Španělska, ale je prioritou Evropy.

Poté, co bylo osm let ztraceno kvůli institucionálním nejistotám, občané doufají, že Lisabonská smlouva bude provedena co nejrychleji.

Musíme vynahradiť tento ztracený čas a zejména reagovat na požadavky občanů, protože oni se chtějí na určitých otázkách podílet. Jinými slovy musíme postupně nalézt novou rovnováhu mezi Evropou, která byla vybudována během 20. století přístupem shora dolů – ačkoli to byla demokratická Evropa – a Evropou, která je budována také zdola nahoru.

Proto se domníváme, že fungování občanské iniciativy musí být zahájeno co nejrychleji, protože to bude důkazem politické vůle členských států, Parlamentu a orgánů Unie, jak dát veřejnosti hlas a umožnit občanům podílet se na životě Unie.

Bude to též reakce proti něčemu,, co se v Evropské unii bohužel také děje: jedná se o skutečnost, že politická rozprava je z převážné části vedena spíše na vnitrostátní úrovni; taková rozprava je hluboce zakořeněná. Zde v Bruselu nebo v Parlamentu probíhá evropská rozprava, ale v každé ze zemí Unie převládá vnitrostátní rozprava, nikoli rozprava evropská.

Občanská iniciativa je skvělým prostředkem pro úspěšné rozpoutání skutečné evropské rozpravy v rámci občanské společnosti. Iniciativy předložené občany z různých zemí rozpoutají evropskou rozpravu v každé zemi, a nejen čistě vnitrostátní rozpravu.

Proto, pane předsedající, považujeme občanskou iniciativu za prioritu. Jakmile Komise předloží svůj návrh nařízení – rádi bychom poděkovali Komisi a musím říci, že především předsedovi Barrosovi a místopředsedovi Šefčovičovi, za zájem, s jakým učinili z této otázky prioritu v rámci pracovního harmonogramu Komise; jsme rovněž vděční, že k tomu dojde bezprostředně a velmi rychle, jak nám zakrátko řekne pan Šefčovič – budeme mít text, který nám umožní, abychom společně s Radou a Parlamentem vypracovali návrh, v jaký evropští občané nepochybně doufají, ještě dříve, než vyprší našich šest měsíců předsednictví.

Musíme pracovat na různých příslušných aspektech, některé jsou spíše technické, další spíše politické, ale musíme tuto záležitost podporovat, aby k ní došlo.

Proto se od doby neformální schůzky ministrů zahraničních věcí v La Granja de San Ildefonso, na niž si jistě vzpomínají pan Šefčovič a paní Malmströmová – kteří tehdy byli stále ve funkci, jelikož nová Komise se ještě neujala své role – až do první schůzky s Komisí v Madridu, když se svého úkolu ujímal nový sbor komisařů, ale i nyní dnes odpoledne v Parlamentu horlivě snažíme prosadit tuto iniciativu. Rád bych je požádal – to bude sdělení, které bych chtěl, aby vám předali, vážení poslanci – aby ohledně této iniciativy ukázali svůj nejvyšší zájem.

Vím, že tak učiní. Navíc bych je chtěl požádat, aby jednali co nejrychleji, protože je to něco, o čem si myslím, že docela jednoduše dosáhne všeobecné shody v různých aspektech, a to prostřednictvím diskusí, které probíhají mezi Radou, Komisí a Parlamentem a např. ve výboru, v němž jsem byl zapojen, Výboru pro ústavní záležitosti. Proto si myslím, že to můžeme uvést do praxe, protože je to jeden z aspektů nového stádia, které nyní v Evropské unii začíná a které je pro veřejnost velice vzrušující.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Pane předsedající, opravdu bych rád poděkoval Parlamentu za to, že tento velmi důležitý bod zahrnul do programu. Rád bych osobně poděkoval svému váženému příteli, Diegovi Lópezovi Garridovi, a španělskému předsednictví za to, že tuto otázku zařadili mezi hlavní body programu španělského předsednictví, protože se domnívám, že nástroj, který získáme, skutečně změní způsob, jakým v Evropské unii vedeme politiku.

Až doposud byl evropský konstrukt založen na zastupitelské demokracii. Domnívám se, že to bylo také velmi dobře ukázáno v Lisabonské smlouvě, kde je velmi jasně stanoveno, že pravomoci Parlamentu jsou mnohem více posíleny, a kdy hodláme intenzivněji zahrnout vnitrostátní parlamenty do evropského legislativního procesu. A museli jsme to doplnit větším začleněním občanů do tohoto procesu prostřednictvím tohoto nástroje participativní demokracie.

Před chvílí probíhala rozprava o tom, zda jedna z těchto možností ruší druhou a zda je to hra, která končí pro obě strany nulovým skóre. To si skutečně nemyslím, protože se domnívám, že prvky zastupitelské a

participativní demokracie se vzájemně posilují a oba tyto druhy demokracie napomáhají k vytváření skutečného evropského politického a veřejného prostoru.

Domnívám se rovněž, že díky tomuto nástroji ještě více zdůrazníme důležitost evropského občanství pro Evropany. Jak již uvedl Diego, jsem rovněž přesvědčen, že to v Evropě povede k silnější, lepší přeshraniční rozpravě na úrovni celé EU, která se více zaměří na evropská témata, a nikoli pouze na témata jednotlivých zemí, což tak často vidáme v hlavních městech našich členských států.

Komise byla a je velmi vděčná za práci, kterou již Evropský parlament ohledně evropské občanské iniciativy odvedl. Usnesení, které jste přijali vloni dne 7. května, pro nás bylo velmi významným politickým návodem a velmi významným ukazatelem, pokud jde o to, jak bychom měli tuto iniciativu připravit.

Jak víte, Komise při přípravě tak důležitých právních předpisů, jako je tento, usiluje prostřednictvím co nejširší diskuse o zapojení evropské veřejnosti. Proto jsme uspořádali veřejnou debatu k této otázce, a to na základě zelené knihy, kterou jsme vydali vloni v prosinci.

Musím říci, že nás velmi pozitivně překvapili odpovědi, jakých se nám dostalo. Získali jsme více než 300 reakcí od celé řady přispěvatelů: jednotlivých občanů, organizací, veřejných orgánů a dokonce od některých vnitrostátních parlamentů.

Reakce jsme posoudili a proces konzultace jsme zakončili veřejnou debatou v Bruselu, které se zúčastnilo více než 150 zainteresovaných stran, včetně zástupců poslanců Parlamentu.

Kdybych měl tuto debatu shrnout, řekl bych, že bylo Komisi předloženo mnoho inovativních, zajímavých a pozitivních návrhů. Jaké byly hlavní závěry? Že mají občané velký zájem na tom, aby byla tato iniciativa co nejdříve zavedena, že si přejí, aby byla co nejvíce vstřícná k uživatelům, že si přejí, aby byla jednoduchá, jasná, srozumitelná a především přístupná.

A jak budete jistě souhlasit, toto jsou jasné a velmi důležité parametry pro to, aby byla tato iniciativa tímto způsobem připravena, protože pouze tyto parametry zaručí, že budou občané tento nástroj používat pro účely lepší komunikace s Komisí a s evropskými institucemi.

Komise navazuje na výsledky konzultací a také na návrhy Evropského parlamentu a v současné době dokončuje svůj návrh. Doufám, že sbor komisařů dne 31. března přijme návrhy, na nichž pracujeme. Mohu vám rovněž říci, že by to pravděpodobně nebylo možné, kdyby nás významně nepodporovalo španělské předsednictví. Je velmi jasné, že tak vysoká priorita předsednictví musí být respektována, a vím, že Španělsko je silně zavázáno myšlence pokusit se v době jeho předsednictví dosáhnout v této iniciativě pokroku.

Velmi tedy doufám, že díky konstruktivnímu přístupu předsednictví, Rady a Parlamentu uvedeme tento nový a velmi významný nástroj do praxe ještě před prvním výročím vstupem Lisabonské smlouvy v platnost.

Íñigo Méndez de Vigo, jménem skupiny PPE. – (ES) Pane předsedající, téměř před sedmi lety, na konci působení Konventu pro vypracování ústavy, jsme zde v této sněmovně my, poslanci Evropského parlamentu, a poslanci vnitrostátních parlamentů úspěšně předložili návrh, který přijalo prezidium. Měl jsem tu čest předložit návrh prezidiu a schválili jsme ho. Rád bych zde navíc připomněl jména pana Lamassoura a pana Mayera, protože právě oni sestavili tento návrh týkající se občanské iniciativy, lidové iniciativy, která je dnes začleněna do smluv.

Iniciativa veřejnosti je příkladem participativní demokracie – pan Šefčovič to velmi dobře vysvětlil – a evropské demokracie, protože otázky, na něž se má tato iniciativa vztahovat, musí být evropskými otázkami, nikoli místními otázkami. Jedná se tedy o účast občanů a řešení otázek na evropské úrovni.

Pan Šefčovič, který tento návrh připravuje, nám neřekl, co to zahrnuje. Nechává nás v očekávání. Jménem mé skupiny, pane Šefčoviči, bych chtěl požádat, aby návrh zahrnoval alespoň tři myšlenky.

Za prvé, aby byl jasný a jednoduchý. Jinými slovy, nic nekomplikujme. Musí to být něco, co je přístupné pro občany, aby se mohli na určitých věcech podílet, aniž by museli absolvovat univerzitu.

Za druhé, aby umožňoval spolupráci mezi orgány evropskými a vnitrostátními, protože podle mého názoru musí vnitrostátní orgány hrát významnou roli v tom, jak jsou podpisy organizovány.

Za třetí jde o to, že bychom měli informovat, prostřednictvím Evropské komise a Parlamentu, tedy vysvětlovat, jak tato legislativní iniciativa může být využívána, abychom předešli zklamáním. Uvedu příklad, který jsem

viděl na internetu. Byla již vytvořena online petice, která má využít iniciativu veřejnosti k tomu, aby bylo možné změnit sídlo Parlamentu tak, že by existovalo pouze jedno.

To je nemožné a musíme to říci již na začátku; vyžaduje to reformu smluv a nemůže to být vyřešeno prostřednictvím občanské iniciativy.

Proto je třeba přistoupit zde k významnému vzdělávání, dámy a pánové z Komise a Parlamentu, v rámci iniciativy, kterou skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) podporuje a doufá, že bude moci sloužit k podpoře pocitu sounáležitosti s Uníí a podpoře veřejné účasti na činnosti Unie.

Ramón Jáuregui Atondo, *jménem skupiny S&D.* – (ES) Pane předsedající, pane Šefčoviči, velmi mě potěšilo, když jsem se dověděl, že Komise zamýšlí schválit tento návrh nařízení již příští týden, dne 31. března. Domnívám se, že je to skvělá novinka, myslím, že je vhodné a správné poblahopřát Komisi, panu Šefčoviči a španělskému předsednictví za podporu, kterou této iniciativě poskytli, a za to, že souhlasili s předložením velmi důležitého návrhu tomuto Parlamentu.

Je velmi důležitý, za prvé proto, že se domnívám, že posiluje legitimnost Parlamentu. Je to proto, že dává veřejnosti přímý přístup k Parlamentu, nikoli prostřednictvím jednotlivých stran, ale způsobem, který umožňuje přímý přístup sem k nám pouze na základě návrhu právního předpisu.

Tento přímý přístup veřejnosti k Parlamentu správným způsobem posiluje jeho legitimnost. Posiluje myšlenku občanství, což je samotným kořenem evropského projektu. Od Maastrichtské smlouvy do současnosti je středem evropského projektu občan, a je to on, kdo se zde stává klíčovým aktérem.

Za třetí bych chtěl uvést, že je to něco, co výjimečným způsobem podporuje spojení mezi institucemi a občanstvím, něco, o co stále žádáme, ale nikdy toho nedosáhneme. Je to příležitost pro občany, jak se skutečně přiblížit Parlamentu a zjistit, jak může být prospěšný. To mě také vede k tomu, abych učinil několik doporučení, jež jsou do velké míry v souladu s těmi, která přede mnou již uvedl pan Méndez de Vigo.

Myslím si, že je důležité sestavit text, který je na prvním místě opravdu pružný. Jinými slovy by měl umožňovat, aby právo bylo vykonáváno; měl by to dovolovat mnoha lidem, protože musíme jasně určit, kolik zemí, jaké podíly, jaký bude systém podpisů. Buďme pružní, prosím! Učiňme přístup k této iniciativě jednoduchý, ale udělejme ji také jasnou a nezklamme očekávání.

Předtím musí Komise provést zásadní postup, aby bylo možné říci, zda bude návrh iniciativy úspěšný či nikoli, zda je možné ji dokončit či nikoli. Před tím, než budou shromažďovány podpisy, musíme říci „ano“ nebo „ne“, abychom nezklamali očekávání: jasnost a pružnost v tomto projektu, dámy a pánové, a samozřejmě blahopřeji k odvedené práci.

Anneli Jäätteenmäki, *jménem skupiny ALDE.* – (FI) Evropská občanská iniciativa je důležitá, protože je jednou z výjimečných inovací, které zavádí Lisabonská smlouva, o níž můžeme říci, že skutečně zlepši příležitosti, aby se veřejnost podílela na tvorbě politik EU. Je to samozřejmě pouze malý krok vpřed a shromáždění milionu jmen bude docela náročné; i tak budeme potom moci Komisi pouze navrhnout, aby jednala. Komise pak, pokud to uzná za vhodné, rozhodne, zda bude jednat, či nikoli.

Pokud bude zkouška občanské iniciativy úspěšná, a já doufám, že bude, je dost možné, že později budeme moci dále pokročit na cestě k přímému vlivu. Vzhledem k tomu, že stanovujeme rámcovou občanskou iniciativu, je tedy nyní velmi důležité, aby byl tento rámc vymezen takovým způsobem, aby mohla být iniciativa jednoduše zavedena a aby byla jasná a srozumitelná. Neměli bychom vzbuzovat falešné naděje nebo vytvářet nedorozumění.

Byl prodiskutován postup předchozího ověření souladu. Myslím si, že je to něco, co by mělo být velmi pečlivě uváženo. Může to mít dobré aspekty, ale nevím, jestli je správné oslabovat iniciativy v této fázi. Dovolme veřejnosti, aby se mohla chopit slova.

Podle mého názoru je důležité, aby práh pro různé členské státy – počet zúčastněných zemí – nebyl příliš vysoký: čtvrtina by byla dostatečná, aby mohla být iniciativa považována za podanou a aby bylo pravděpodobné, že v ní bude pokračováno. Musíme zajistit, aby nařízení nevytvářelo zbytečné překážky v uplatňování občanské iniciativy, ale aby ji činilo jasnou a jednoduchou. Doufáme, že iniciativ bude mnoho a že Komise je bude rozvíjet.

Gerald Häfner, *jménem skupiny Verts/ALE.* – (DE) Pane předsedající, pane López Garrido, pane komisaři Šefčoviči, dámy a pánové, domnívám se, že v této chvíli máme velkou příležitost pro Evropu, tuto naši

sdílenou Evropu, která začala smlouvami mezi státy – klasickým nástrojem zahraniční politiky, v níž představují občané více či méně diváky – a nyní se stále více stává Evropou občanů.

To, o čem dnes diskutujeme, je první nástroj, který umožňuje přímou účast občanů na evropské úrovni. Myslím si, že je každému jasné, jakou příležitost nám to nabízí, zejména jde o vytvoření, o postupný rozvoj něčeho, jako je evropská veřejnost, evropský *demos*, což tato Evropa opravdu potřebuje, protože stále diskutujeme o různých otázkách ve Francii, v Itálii, v Portugalsku, v Německu atd., takže v zásadě více méně odděleně. Pokud jde o občany, neprobíhají zde téměř žádné diskuse na celoevropské úrovni. Tento druh evropské iniciativy občanů by však mohl napomoci uskutečňování takových diskusí, do jisté míry by také mohl napomoci k překonání pocitů Evropanů, že Brusel je daleko a že oni – občané – nemají v Bruselu žádné slovo. My zde vytváříme první nástroj, který občanům umožní, aby byly jejich hlasy v Bruselu vyslyšeny. Zásadní věcí však je, jakou formu tomu dáme. Chtěl bych velmi jasně uvést, že ještě nebylo určeno, zda bude toto opatření nakonec úspěchem nebo zklamáním. To závisí na formě, již zvolíme pro toto opatření.

Velmi dobře rozumím tomu, pane komisaři Šefčoviči, že nám dnes nemůžete předložit podrobnosti, protože vím, že jste se ještě nerozhodl úplně. Opravdu zde však máme příležitost, abychom možná stručně společně uvedli do zápisu několik bodů. Rád bych proto předložil jeden velmi konkrétní bod.

Podle mě bude úspěch či neúspěch v této otázce záviset na skutečnosti, aby návrh Komise nebo nakonec alespoň to, o čem je zde rozhodováno jako o legislativním návrhu, neobsahoval pouze překážky a ustanovení, jež občané musí dodržovat, ale aby také stanovil, že se Komise musí občanskou iniciativou, která jí byla předložena, vážně zabývat, protože podle mého názoru by bylo mimořádně frustrující, kdyby milion občanů podepsal takovou iniciativu a nakonec celá věc tiše a bez okolků zmizela v odpadkovém koši. Potřebujeme tři úrovně pro kontrolu přípustnosti. Za prvé se jedná o formální úroveň: je iniciativa podpořena dostatkem podpisů? Za druhé se jedná o právní úroveň: patří daná záležitost mezi pravomoci Evropské unie, nenarušuje současné právní předpisy? Na závěr musíme provést kontrolu na základě obsahu a v tomto ohledu si myslím, že je důležité, aby byli občané pozváni k tomuto přezetření, aby bylo uspořádáno slyšení, aby bylo jejich úsilí oceněno, aby byly prodiskutovány jejich obavy a aby neobdrželi pouze oficiální dopis shora. Toto je podnět.

Stručně bych ještě rád uvedl druhý podnět. Jedna třetina, tedy devět členských států, se mi jeví – a jeví se nám tak jako celému Parlamentu – jako příliš vysoký počet. Parlament prosazoval čtvrtinu a na tento údaj je nutné pohlížet v souvislosti s druhou překážkou, konkrétně překážkou v rámci členských států. V rozhovorech, které jsme vedli, jsem navrhl, aby to bylo odstupňováno v závislosti na velikosti členských států, protože je značně rozdílné, zda se jedná o malý nebo velký stát, a vidím, že tento návrh je brán v úvahu.

Kvůli časovému omezení se nyní nemohu zabývat dalšími body. Doufám, že budeme moci tento první nástroj nadnárodní demokracie společně vytvořit.

Syed Kamall, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedající, myslím si, že mnoho z nás by mělo uvítat jakoukoli iniciativu, která odebírá pravomoc Evropské unii a jiným politickým vládám a přenáší pravomoc blíže k občanům.

V jednom ohledu bych rád požádal o více pružnosti. Proč bychom měli předem vymezovat otázky, v jejichž případě mohou občané vznést iniciativu? Pokud chtějí předložit určitou záležitost, nesme odpovědnost a předložme náš názor k čemukoli, o čem uvažujeme. Pokud se například jedná o místo, kde by měl zasedat Parlament, měli bychom odpovědět. Proč bychom se měli této záležitosti vyhýbat? Vypořádejme se s tím, co od nás občané požadují, přímo.

Je zde jedna záležitost, kterou bych chtěl objasnit, a tou je transparentnost. Pro jakéhokoli jednotlivce nebo skupinu občanů bude složité, aby sami shromáždili požadovaný počet podpisů. Je tedy možné, že budou organizace, které budou shromažďování těchto podpisů organizovat. Měly by být transparentní, pokud jde o jejich financování, abyste nezískali organizace, které tento postup zneužívají k tomu, aby v podstatě požadovaly více finančních prostředků na iniciativy, v něž věří. Ať je to skutečně iniciativa občanů, a nikoli organizací občanské společnosti a nevládních organizací.

Søren Bo Søndergaard, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (DA) Pane předsedající, nedůvěra našich občanů v Evropskou unii narůstá. Nízká účast v evropských volbách mluví za vše. Pokud bude evropská občanská iniciativa vykládána takovým způsobem, že ji může využít pouze několik málo občanů, tuto situaci to jedinečně zhorší. Naše skupina proto žádá, aby pravidla nebyla stanovena příliš přísně. Dané záležitosti například mohou být pro Evropu jako celek relevantní, i když první milion podpisů pochází pouze z několika málo zemí. Jako Evropský parlament však můžeme také určitým způsobem jednat, abychom brali iniciativu

občanů vážně. V tomto Parlamentu můžeme přijmout rozhodnutí, že pokaždé, když je občanská iniciativa schválena, se zavážeme, že zde budeme vést rozpravu – rozpravu, která může vést k prohlášení o dotčené iniciativě. Tímto způsobem budeme také vážně zohledňovat přání občanů, a doufám, že skupiny mohou spolupracovat tak, aby dospěly k přijetí něčeho takového např. ve formě změny jednacího řádu.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pane předsedající, naslouchal jsem všemu, co zde bylo až doposud řečeno, s jasnou hlavou a tedy s velmi velkou skepsí. Naše vlastní zkušenost – získaná prostřednictvím referend v Nizozemsku, Francii a v neposlední řadě v Irsku – nás konec konců naučila, jak eurokracie odpovídá na vůli občanů a na projevy této vůle. Co je v podstatě evropská občanská iniciativa? V podstatě je to pouhá útěcha, klam, jehož účelem je naznačit maličkou účast občanů na politikách EU v Lisabonské smlouvě, aniž by byla tato účast skutečně zahrnuta do postupu rozhodování. Ze všeho, co jsme se doposud dozvěděli, jasně vyplývají složité postupy a omezená témata, a pokud by nakonec něco mělo vzniknout, bude o tom uvažováno, a především rozhodováno, v přesně těch samých eurokratických, poněkud nedemokratických kruzích jako předtím. V Evropě potřebujeme závazná referenda např. o přistoupení Turecka. Ta jsou nezbytná pro obnovení demokracie, ale evropská občanská iniciativa je bohužel pouze vykastrovanou karikaturou takových věcí.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, uvítal jsem prohlášení pana López Garrida a pana Šefčoviče.

Nová Lisabonská smlouva nás naléhavě vyzývá, abychom pohotově přijali systematický postup, který podpoří občanskou iniciativu, což je odkazem na existenci evropského lidu. Je opravdu dobře známou skutečností, že jednou z nejostřejších kritik Unie je to, že není plně demokratickou strukturou. Lisabonská smlouva usilovala o snížení deficitu demokracie několika způsoby, včetně toho, že zajistila, aby mohl alespoň milion evropských občanů předložit návrh legislativní iniciativy.

Aby byl tento nový nástroj seriózní, bude muset mít určité významné právní účinky. Samozřejmě nemůže mít rovnocennou hodnotu jako předcházející petice, které podepisuje velká řada jednotlivců – musí zde být učiněno jasné rozlišení – a to musí být tedy regulováno takovým způsobem, aby se zabránilo zneužívání tohoto nástroje a stále byla umožněna široká diskuse jakožto projev informovaného a ověřitelného všeobecného souhlasu.

Nejvýznamnějším aspektem iniciativy stanovené v článku 11 Lisabonské smlouvy však je její symbolický význam: deficit demokracie není řešen pouze na základě rozhodovací pravomoci zástupců občanů, ale dokonce na základě samotné existence evropského lidu, jenž není pouhým aritmetickým součtem občanů jednotlivých národů.

S ohledem na pravidla, která zvažujeme, jsou zde proto dvě hlediska, která považuji za obzvláště významná: prvně se týká samotného tématu, které musí být – jak již někdo uvedl – evropskou záležitostí; druhé se týká rozdělení minimálního počtu signatářů ve významném počtu členských států, jenž musí představovat odpovídající podíl s ohledem na volební váhu každé země.

Doufám, že nová pravidla pomohou občanům Francie, Itálie, Německa, Španělska atd., aby se cítili především jako občané Evropy.

Zita Gurmai (S&D). – Pane předsedající, evropská občanská iniciativa je jednou z největších inovací Lisabonské smlouvy, jejímž účelem je posílení přímé demokracie v Evropské unii. Tento nový nástroj by měl být správně uplatňován tím, že bude plně využíván. Dále musí být zaručena jeho důvěryhodnost.

V tomto ohledu je třeba zaměřit se na závažné požadavky. Dovolte mi, abych stručně zmínila pouze dva, ačkoli vím, že jich je více. Shromážděné podpisy musí být vhodně ověřeny. To je zásadní otázka, která může způsobit vážné problémy, protože příslušné právní předpisy jsou v našich členských státech velmi odlišné. Musíme nalézt optimální řešení – odpovídající rovnováhu mezi různými pravidly a společnými požadavky.

Druhým tématem je přípustnost iniciativy. Každé hledisko musí být znovu pečlivě přešetřeno, aby bylo nalezeno nejlepší řešení. Mělo by být na ochranu hodnot Unie omezeno téma veřejné diskuse nebo by měla převládat svoboda projevu? Jsou to vzájemně propojené zásady?

Vítám progresivní práci místopředsedy Šefčoviče a španělského předsednictví a jsem za ni vděčná. Těší mě, že zúčastněné strany měly v únoru příležitost prodiskutovat většinu otázek, jež je třeba vyřešit, aby byla občanská iniciativa funkční.

Opravdu bych ráda znala výsledek této schůzky. Jak se Komise hodlá vypořádat se záležitostmi ověřování a přípustnosti iniciativy a v jakém stádiu to bude provádět? Když zde v Evropském parlamentu připravujeme zprávu, musíme samozřejmě jasně vyjádřit, jaký přístup zaujmeme. Pevně věřím, že jsme zde, abychom zastupovali evropské občany, a musíme zřetelně vyjádřit, že jsme schopni vyslat velmi jasný vzkaz pro nás všechny.

Jsem pevně přesvědčena, že španělské předsednictví odvádí vynikající práci jako člen předsednické trojky společně s Belgií a Maďarskem, mými dobrými přáteli. Takže vám znovu velice děkuji, pane místopředsedo. Odvedl jste vynikající práci. Pokračujme v tom.

Diana Wallis (ALDE). – Pane předsedající, je to nástroj, který má obrovský potenciál a mohl by být pro Evropu významným demokratickým signálem.

Když myslím na moji zemi, pokud chcete ve Spojeném království prosadit legislativní iniciativu, musíte najít poslance parlamentu, ti musí mít dost štěstí, aby vyhráli roční hlasování nebo loterii, a poté je pravděpodobné, že o tom bude stávající vláda diskutovat.

Myslím si tedy, že se chystáme do rukou evropských občanů vložit něco velmi důležitého a velmi vzrušujícího. Jsem na to hrdá, ale musí být brán ohled na uživatele, musí to být dostupné a důvěryhodné, a to znamená, že budeme muset s přiměřenou přísností zajistit, aby se jednalo o záležitosti v rámci pravomoci EU a aby byla od samého počátku dodržována lidská práva.

Musíme být schopní a ochotní podporovat navrhovatele iniciativy, aby splňovali technické požadavky. Nejdůležitější je, aby poslanci byli připraveni jednat společně s původci iniciativy. To neohrožuje naše práva. Je to něco, na čem se můžeme podílet s občany, ale občané musí svoji zprávu směřovat ke Komisi. Můžeme pomoci, a můžeme tak společně budovat skutečnou evropskou demokracii.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, můj kolega pan Häfner uvedl několik podmínek, aby tato iniciativa byla, jak řekl, proveditelná, důvěryhodná a oprávněná.

Pokud jde o mě, ráda bych upozornila tento Parlament jednak na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru, které je velmi zajímavé a mohlo by rovněž objasnit rozhodnutí, jež mají být přijata, a jednak bych chtěla zdůraznit skutečnost, že participativní demokracie funguje, pokud každý – poslanci Evropského parlamentu, Rada, organizace občanské společnosti a neorganizovaní občané, pro něž je občanská iniciativa příležitostí – hraje určitou roli.

V tomto ohledu, pane komisaři, podle článku 11 smlouvy, který stanoví rovněž možnost zavést strukturální a organizovaný dialog s občanskou společností, bych se vás ráda zeptala, jaký druh iniciativy plánujete – podle vzoru sociálního dialogu, jaký stanoví smlouvy – a ráda bych věděla, zda kromě občanské iniciativy, která je velmi zajímavá a velmi užitečná, zamýšlíte uspořádání dialogu s občanskou společností, a to strukturálním a interinstitucionálním způsobem.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, nyní, když Lisabonská smlouva vstoupila v platnost, mohou občané podnikat občanské iniciativy. To představuje pokrok, protože občané jsou stále příliš vzdáleni Evropě a je složité začlenit je do tvorby politik. Evropskou iniciativu občanů chápu jako dobrou příležitost podpoření Evropy mezi občany.

Pane předsedající, rád bych výslovně upozornil na občanskou iniciativu, která byla zahájena nedávno. Je to iniciativa vedená panem Kastlerem, který je zde dnes přítomen, a iniciativa vyzývá k tomu, aby neděle byla volným dnem určeným k odpočinku a vyhrazeným pro rodinu a rozjímání. Plně a z celého srdce jeho žádost podporuji a pracuji s ním na shromáždění co největšího počtu podpisů v Nizozemsku. Chtěl bych každého vyzvat, aby tuto iniciativu podpořil a propagoval. Takové iniciativy mohou naznačit, co občané považují za důležité. Vyzývám Parlament a Komisi, aby braly tyto signály vážně, protože Evropa je zde pro občany, a nikoli naopak.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Pane předsedající, posílená úloha, kterou Lisabonská smlouva dává Evropskému parlamentu, a stejně tak evropská občanská iniciativa jsou velmi významným krokem k posilování evropské demokracie. Aby však tato iniciativa plnila svoji roli, musí být vytvořeny postupy, které nebudou již od začátku omezovat její demokratický charakter.

Evropský parlament vlastně v současné době nehraje v procesu občanské iniciativy žádnou roli. Předchozí Parlament odhlasoval, že Komise by měla rozhodovat, které z iniciativ budou předloženy a přijaty a které budou zamítnuty. Domnívám se, že role Evropského parlamentu by měla být v této otázce mnohem větší.

Parlament by měl spolupracovat s Komisí na posouzení předložených iniciativ a na vyjádření stanoviska k nim. Tímto způsobem by rozhodnutí o přípustnosti navrhovaných iniciativ spočívalo stejným dílem v rukou zástupců voličů, a nikoli pouze v rukou výkonné moci. Parlament je v současnosti jediným orgánem Evropské unie, který je vybírán ve svobodných demokratických volbách, a občanská iniciativa se vlastně týká problémů a názorů občanů. Pokud Komise, tedy výkonná moc, která má iniciativu uplatnit, tuto iniciativu zamítne, občané to nemusí pochopit.

Rovněž je důležité, aby organizátor iniciativy – sociální organizace nebo nevládní organizace – jasně a výslovně upřesnil předmět a cíl iniciativy, ačkoli nemusí nutně předkládat legislativní návrh. Myslím si také, že postupy týkající se iniciativ by měly být v členských státech harmonizované, protože příliš velká různorodost bude činit potíže při získávání široké podpory pro tyto iniciativy.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Občanská iniciativa je jako jedna z pravomocí občanů EU významným pokrokem demokracie a přímé účasti široké veřejnosti na politickém životě.

Velmi oceňuji váš přístup k této otázce a vážím si ho, pane komisaři Šefčoviči. Nyní bych, pokud dovolíte, navázala na otázky, které položila moje kolegyně Zita Gurmaiová, protože i já považuji za důležité nalézt odpovědi na některé z těchto otázek. Jednou z nich je místo a způsob formalizace, to znamená místo, kde se budou sbírat podpisy v rámci iniciativy, zda k tomu bude docházet na nějakém státním úřadě nebo zda to bude někde na ulici. Souvisí s tím rovněž otázka, zda nedojde ke sporu s jinými lidskými právy např. s právem na svobodu projevu.

Druhou otázkou je otázka financování celého procesu. Kdo tedy bude odpovědný za financování občanských iniciativ? Bude to Evropská unie nebo to budou členské státy či samotní občané, kteří dají k této iniciativě podnět? V nejhorším případě by došlo k porušení zásady demokracie tím, že by byla účast na iniciativách podmíněna solventností obyvatelstva.

V neposlední řadě bude nevyhnutelné, aby Komise stanovila přesný časový limit, v jakém se budou takové podpisy shromažďovat nebo popřípadě platně shromažďovat. To vše musí být s ohledem na zachování přehlednosti a transparentnosti celého mechanismu tak, aby bylo možné zabránit jeho zneužití zájmovými skupinami, které fungují napříč Evropskou unií.

Velice vám děkuji, pane komisaři, a skutečně vám držím palce, aby se vám to podařilo.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, jako někdo, kdo dvakrát vedl kampaň za schválení Lisabonské smlouvy a prosazoval občanskou iniciativu jako pozitivní nástroj, nesouhlasím se svým kolegou. Nemyslím si, že je tato iniciativa pouhým fíkovým listem. Ano, jsou tam omezení, ale iniciativa má potenciál a je skutečným smysluplným krokem k umožnění participativní demokracie.

Diskutovala jsem o této záležitosti s občany. Podporovala jsem občany v tom, aby se účastnili konzultace a slyšení Komise v Petičním výboru. S občany však nesmíme vést pouze konzultace – musíme naslouchat tomu, co říkají, a musíme zajistit, aby byly jejich názory zohledňovány v jakémkoli právním předpise, který vytváříme.

Pro instituce EU je to příležitost, aby jasně ukázaly, že občanská iniciativa bude odrážet názory evropských občanů od začátku do konce. Tyto právní předpisy musejí být vstřícné k občanům a musí být velmi dobře viditelné. Občanům, kteří chtějí zorganizovat petici, musí být také poskytnuta jednoduše dostupná pomoc a podpora. Mělo by být objasněno, v jakých případech Komise může jednat a v jakých případech Komise jednat nemůže. To by jednoduše vedlo k dalším obviněním z deficitu demokracie a k cynismu a hněvu ze strany občanů, pokud by měl být pro petici shromážděn milion podpisů a poté by tato petice byla posouzena za záležitost, která nespadá do pravomoci EU.

V této otázce tedy potřebujeme naprostou jasnost a musíme být iniciativní. Ačkoli musíme z tohoto právního předpisu vytěžit co nejvíce možností, nesmíme slíbovat více, než jsem schopni poskytnout. Občanská iniciativa je jako novorozenec. Má neomezený potenciál, ale musí se s ním zacházet opatrně, když začíná dělat první váhavé krůčky.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PÁL SCHMITT

Místopředseda

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, při vypracování konkrétní podoby tohoto nástroje musíme postupovat velmi odpovědně. Vždyť se k nám upírají naděje občanů, kteří myslí evropsky a chtějí

evropské záležitosti otevřít a prosadit na evropské úrovni. Musíme se za každou cenu vyvarovat chyb, které se v současnosti vyskytují v případě petic. Musíme se zejména vyvarovat toho, aby se z iniciativy evropských občanů nestala jen jakási zeď nářků, kde se občané nedočkají žádné odpovědi na své stížnosti. Aktivní občané čekají na výsledek, čekají na to, jakou podobu této iniciativě dáme.

Nastavíme-li minimální hranice příliš vysoko, připravíme Evropu o značný potenciál. Uvažujte o tom. Po zainteresovaných stranách bude vyžadovat obrovské úsilí, aby shromáždily milion podpisů. Pokud tyto iniciativy pak skončí rovnou v koši, aniž by se jim dostalo řádné pozornosti a aniž by se dočkaly náležité odpovědi, pak jsme pravděpodobně demokracii v Evropě prokázali medvědí službu. Velmi proto záleží na tom, jak se Komise s touto otázkou vypořádá. Já to považuji za klíčovou věc.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane Šefčoviči, pane Lópezi Garrido, dámy a pánové, občanská iniciativa je dodatečným příspěvkem k vybudování skutečné evropské občanské společnosti. Evropským občanům přináší novou příležitost mít v rozhodovacím procesu větší slovo. Doufám, že její zavedení pomůže upevnit pocit přináležitosti ke společnému celku, naší Evropě, protože evropské cítění je velmi slabé a příliš často úplně chybí.

Domnívám se, že bychom neměli zůstat pouze u technických, administrativních a praktických stránek souvisejících s konkrétním provedením této iniciativy, ale že naše poselství musí být především politické. Nesmíme totiž pustit ze zřetele hlavní myšlenku, o kterou se opírá zavedení této iniciativy: snížit odstup občanů vůči institucím, povzbudit jejich zájem o Evropu, podpořit jejich zapojení a učinit z nich účastníky evropských politik. To musíme mít stále na paměti.

Ať již jde o otázku minimálního počtu členských států, z nichž musí podpisy pocházet, o požadavky na sběr, ověřování a potvrzování těchto podpisů nebo o otázku přípustnosti iniciativ, musíme zajistit, aby touze občanů předložit iniciativu nebyly kladeny překážky.

Chtěla bych například upozornit na to, že náklady spojené s notářským ověřením podpisů musí být únosně vysoké. Některé členské státy, které již zavedly tento druh iniciativy na vnitrostátní úrovni, občas ukládají přehnaně vysoké poplatky. V případě občanské iniciativy podobné překážky nesmíme připustit.

Poslední věc: nesmíme ztratit ze zřetele posílenou roli našeho Parlamentu. Jakožto ochránce demokratické vůle evropských občanů a garant rozpočtové transparentnosti se Parlament musí ve větší míře podílet na procesu týkajícím se provedení této iniciativy. Pouze tak získá rozšířená duše Unie skutečně demokratické srdce.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedající, občanská iniciativa představuje jeden z nejdůležitějších pokroků Evropské unie v oblasti demokracie. Pro Lisabonskou smlouvu hlasovaly dvě třetiny irských občanů. Jedním z důvodů, které je k tomu vedly, bylo právě zavedení této občanské iniciativy. Občané vůbec poprvé mohou na nadnárodním základě žádat Komisi, aby předložila určité návrhy. Tento proces však musí být transparentní. Musíme vědět, kdo dané iniciativy organizuje a kým jsou financovány. Nesmí se stát nástrojem firemních zájmů.

Komise, která bude muset rozhodnout o tom, zda na daném návrhu bude pracovat, podle mého názoru nesmí být tím orgánem, který rozhoduje o přípustnosti určité iniciativy. Domnívám se, že funkci veřejného ochránce práv musíme rozšířit tak, aby na centrální evropské úrovni rozhodoval o přípustnosti či nepřípustnosti iniciativy.

Minimální počet států, který je zapotřebí, by měl podle mne být sedm, a nikoliv devět, jak navrhuje nebo vlastně doporučuje Komise. Zásadně a nekompromisně musím trvat na tom, aby se minimum jednoho milionu podpisů požadované Smlouvou neposouvalo. Nesmí být zvýšeno tím, že stanovíme vysoký podíl občanů v jednotlivých členských státech a vysoký počet členských států. Je nesmírně důležité dodržet Smlouvy.

Na závěr mi budiž dovoleno říci, že jsem přesvědčen, že by mělo být možné povolit občanům provést registraci na internetu.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, nejprve bych chtěla ve španělštině poděkovat španělskému předsednictví za to, že se rozhodlo předložit tento podnět dříve, než se původně předpokládalo. Mnohokrát mu za to děkuji.

(DE) Dále již budu pokračovat německy. Chtěla bych poděkovat rovněž Komisi za to, že přijala iniciativu španělského předsednictví za svou a prohlásila: „Ano, budeme na tom pracovat rychleji a příští týden předložíme návrh.“ Doufáme, že návrh bude hotov do léta. Je to důležité, máme-li splnit očekávání občanů.

Jako mnozí předřečníci se domnívám, že plánovaná minimální hranice devíti států je příliš vysoká. Navrhovala bych začít pěti státy, tedy jednou pětinou členských států. Shromáždit milion podpisů není snadné, i kdyby k tomu bylo možné použít internet. Je však důležité dát občanům najevo, že si přejeme, aby se podíleli na této naší společné Evropě a že chceme vést skutečně evropskou diskusi. Považuji za důležité, aby právní, formální a obsahové přezkoumání v této věci proběhlo hned na začátku a ne až tehdy, když již občané zahájili sběr podpisů. Iniciativám bychom měli také poskytnout konkrétní podporu, například v oblasti překladů. Učiníme-li tak, může se nám podařit občany opět – a výrazněji – nadchnout pro společnou Evropu.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Pane komisaři, děkuji vám za nástin dalších kroků. Od koncepčních záměrů a několika řádků textu v Lisabonské smlouvě jsme postoupili až ke směrnici, kterou se bude EU řídit.

Občanská iniciativa staví před občany EU další prostředek evropské integrace. Občané členských států budou mít možnost interpelovat evropské orgány. Je však nutné upozornit na to, že právo na občanskou iniciativu je sice demokratickým nástrojem, ale také otevírá dveře federalizaci EU. Podporuji občanskou iniciativu, ale bude nezbytné do ní co nejvíce začlenit příslušné vnitrostátní orgány. Ochrana ústav členských států musí mít přednost a je nutné ji zaručit.

Jak řekl pan komisař, tato iniciativa musí být vyvážená a já bych si dovolila dodat, že v žádném případě se nesmí stát záminkou pro ohrožení zásady subsidiarity. Rámec pro uplatnění tohoto opatření se musí jasně definovat, abychom předešli nerealistickým očekáváním ze strany některých orgánů, ale hlavně občanů EU.

Judith A. Merkies (S&D). – Pane předsedající, s občanskou iniciativou jsem velmi spokojena. Dovolíte-li, dále již budu hovořit holandsky a vysvětlím, proč jsem s ní tolik spokojena.

– (NL) Pane předsedající, iniciativa evropských občanů se mi líbí, protože v současnosti mají občané možnost projevit svá přání jen jednou za pět let, zatímco takto budou moci hrát v Evropské unii skutečně důležitou roli i v mezidobí. Je proto důležité, aby věděli, kdy mohou zaklepat na naše dveře. Vlastně nikoliv na naše dveře, nýbrž na dveře Evropské komise. Ví běžný člověk z ulice, kdy se může obrátit na Komisi? Je nezbytné provést rozsáhlou informační kampaň, aby toto občané věděli. Musím říci, že v tomto směru, má-li občanská iniciativa být skutečně zralá, je rozhodující podmínkou, aby všechny evropské orgány braly milion hlasů občanů vážně. Ministři a hlavy států a předsedové vlád by jim měli také věnovat pozornost. Pochopitelně to znamená, že pokud si bude milion evropských občanů přát zrušit sídlo ve Štrasburku, musí se toto přání rovněž brát vážně.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že toto právo na iniciativu, které evropským občanům uděluje Smlouva, pomůže občanům přiblížit Evropě a evropským orgánům ve větší míře, než nákladné informační kampaně financované Unií, které zatím přinesly jen velmi skromné výsledky: volební účast je toho důkazem.

Tato iniciativa nepochybně dále posílí demokracii, protože umožňuje občanům přímo navrhovat právní předpisy. Jinak řečeno jedná se o formu přímé demokracie, která doplňuje zastupování Parlamentem.

Tuto příležitost si nesmíme nechat uniknout mezi prsty. Komise musí toto právo na iniciativu definovat tak, aby příslušný proces byl jednoduchý, jasný a přístupný. Občanům musí v celém jeho průběhu od počáteční fáze až po sběr podpisů poskytnout pomoc a podporu například tím, že stanoví přípustnost jejich návrhů. Jedná se o praktický příspěvek k evropské demokracii.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, často poukazujeme na potřebu vyšší míry zapojení evropských občanů, na potřebu větší blízkosti unijním orgánům i občanům všech členských států. Diskutovali jsme o tom hodně u příležitosti posledních evropských voleb, když jsme zjistili, že v mnoha členských státech byla účast zvláště nízká.

V mezidobí se stala velmi důležitá událost, která změnila samotnou strukturu a fungování Unie. Mám přirozeně na mysli Lisabonskou smlouvu, tuto důležitou smlouvu, v jejímž epicentru leží občan. Ta je základním pilířem toho, jak se my všichni, Parlament, Komise a Rada, můžeme více přiblížit k občanům. Tato zásada nachází konkrétní vyjádření v čl. 11 odst. 4 v ustanovení o iniciativě občanů. Jedná se o velmi důležité a výjimečné ustanovení, které podporuje demokracii, politickou rovnost a transparentnost.

Tím, oč nám jde, pochopitelně je, aby toto ustanovení bylo správně provedeno a prakticky se realizovalo. Zde vznikají problémy. Ačkoliv všichni mí kolegové právem zdůrazňují, že tento proces musí být věrohodný a že musí být definovány role Komise a Parlamentu, musíme být všichni schopni spolupracovat, aby tato občanská iniciativa nepřišla po shromáždění podpisů vniveč.

Můj závěr zní takto: je odpovědností nás všech podporovat tuto iniciativu. Je odpovědností nás všech, abychom toto právo, které nyní náleží všem našim spoluobčanům, vysvětlili tak, aby si občané uvědomili, že mohou sami, bez jakýchkoliv dalších zásahů, na úrovni orgánů EU spustit příslušné procesy.

Především však náš vzkaz musí být jasný a musí být vtělen do jednoduchého, jasného a srozumitelného procesu, který, když už nic jiného, bude pro všechny funkční, bude funkční pro občany, pro Parlament, pro unijní orgány, pro členské státy a pro všechny zúčastněné v daném procesu.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Ještě před několika měsíci někteří poslanci prohlašovali, že Lisabonská smlouva nikdy nevstoupí v platnost. Teď však, jak tu jsme, začínáme uvažovat o tom, jak ji budeme provádět a realizovat některá její ustanovení.

Lisabonská smlouva přináší důležitý příspěvek do boje s demokratickým deficitem. Tím mám na mysli posílení parlamentů (Evropského parlamentu i vnitrostátních parlamentů) a, což je důležitější, vklad ve prospěch Evropy občanů prostřednictvím pravidel pro prostor svobody, bezpečnosti a práva, pro kontrolu subsidiarity a prostřednictvím vytvoření této novátorské iniciativy, která bude vznikat aktivitou občanů.

Hlásím se k tomu, co řekli mnozí kolegové poslanci a zejména můj kolega, poslanec Méndez de Vigo, ale chtěl bych zdůraznit, že při nastavování parametrů tohoto nástroje musíme zajistit, aby byl opravdu celoevropský. Je samozřejmě nutné zabránit tomu, aby vyjadřoval pouze vůli občanů jedné země nebo omezeného počtu států. Musíme však hledat řešení, které povzbudí a podpoří zapojení veřejnosti. Je-li nutné si vybrat mezi tím, zda se dopustíme chyby velkou přísností a nekompromisností nebo větší velkomyslností, přiklonil bych se na stranu větší velkomyslnosti. Vymyslíme-li řešení, jimiž veřejnost odradíme od toho, aby se zapojila, zradíme tím ducha Lisabonské smlouvy a odmítneme evropskou veřejnost, protože, dámy a pánové, potřebujeme více Evropy, a to takové Evropy, která se více orientuje na občany. Potřebujeme, aby se evropští občané více zapojili a aktivně užívali své občanství.

Milan Zver (PPE). – (SL) Chtěl bych vyjádřit svoji spokojenost a radost z toho, že zde dnes diskutujeme o této iniciativě, která snížila, jak jsem přesvědčen, to, co nazýváme demokratickým deficitem, nebo jej částečně odstraní.

Všeobecně vzato dnes demokracie upadá. Jak naznačují některé studie, dochází k zúžení demokratického dialogu a obsah pojmu demokracie se omezuje pouze na demokratické volby a nic víc. To vše má vliv na náladu našich občanů, kteří se stávají stále pasivnějšími, projevuje se nízkou volební účastí nebo dokonce ztrátou důvěry k demokratickým institucím.

Proto je velmi důležité, že jsme přijali Lisabonskou smlouvu, neboť ta rozšiřuje roli parlamentu, a to jak vnitrostátních parlamentů, tak i Evropského parlamentu. Především však umožňuje občanům vytvářet iniciativy, z čehož mám radost, že k tomu došlo. V důsledku toho se na evropské úrovni stáváme svědky vzniku něčeho, co bychom mohli nazvat projektem evropské demokracie, a domnívám se, že v tomto směru jsme již hodně pokročili vpřed.

Tato takzvaná evropská demokracie se však musí ještě rozrůst o další oblasti, včetně například návrhu kandidátů do Evropské komise. Stručně řečeno existuje řada oblastí, v nichž by příslušné evropské instituce mohly být z hlediska demokracie ještě vylepšeny. Jsem pevně přesvědčen, že tento projekt, tj. tato iniciativa, by mohl velmi posílit evropskou demokracii.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dnes máme výtečnou příležitost: můžeme prosadit určitou hodnotu, totiž nástroj participativní demokracie, který občanům poskytuje Lisabonská smlouva. Skutečnost, že tento nástroj projednáváme jen po uplynutí několika měsíců, je podle mého názoru sama o sobě hodnotou natolik zásadní, že se jí nesmíme zpronevěřit.

Jsem přesvědčen, že bude samozřejmě velmi důležité jasně a přesně vymezit, co znamená podstatný počet členských států. Musíme použít takové kritérium, které patřičně zohlední na jedné straně zájem občanů podílet se na chodu institucí, na druhé straně náš zájem zajistit tomuto nástroji demokratickou platnost.

Příslušné procesy musí pochopitelně být jednoduché, přímočaré a přizpůsobitelné. V posledních týdnech jsem osobně navštívil několik škol a setkal jsem se tam s velkou ochotou naslouchat mi, ale především jsem

si odnesl bohaté poznatky o tom, že děti chtějí hrát větší roli v Evropě, která se zejména na základě Lisabonské smlouvy mění. Aby tedy tento nástroj mohl sloužit společnosti, ale zároveň také orgánům, musíme zajistit jeho transparentnost, objektivitu a změnu. Úkolem Parlamentu proto je, aby společně s Komisí a Radou rozhodl právě o zjednodušení příslušných procesů.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, patřím mezi ty, kteří stojí za vznikem jedné z prvních petic z podnětu občanů. Konkrétně se týkala zachování neděle jako dne pracovního klidu. Dnes se máme to potěšení vést rozpravu – a pak rozhodovat – o možném způsobu zapojení občanů do procesu politické práce v Evropě. Jedná se o možnost, jak do Evropy vnést více demokracie a čelit euroletargii.

Nechci tu ovšem jen pronášet chválu, nýbrž v souvislosti s tím, že příprava této směrnice již vstupuje do závěrečné fáze, na vás mám dvě prosby. Zprv jsme jakožto Evropané technologicky vyspělé obyvatelstvo. Chtěl bych vás požádat o to, abyste internet stanovili platným prostředkem, aby byla přípustná také občanská iniciativa s milionem podpisů ve formě elektronických podpisů, které jsou rovněž právně závazné.

Zadruhé bych chtěl poukázat na to, že zde činíme pouze první krok. Chtěl bych, abychom udělali ještě další krok. V současnosti existuje právo na občanskou iniciativu. Přál bych si, aby v budoucnosti existovalo na evropské úrovni také referendum, jako je tomu v mé vlasti, v Bavorsku. Probíhá to tak, že vznikne petice žádající o referendum, a pak, až ji podepíše dostatek lidí, se může referendum konat. Přál bych si, abychom toto měli také v Evropě.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Pane předsedající, veřejné konzultace týkající se iniciativy evropských občanů právě skončily a ukazuje se, že se jich zúčastnilo jen 323 respondentů. Z tohoto čísla vyplývá, že všechny evropské orgány by se měly pustit do důrazné propagace tohoto nového nástroje, protože v této chvíli je zřejmé, že o jeho existenci ví jen velmi málo lidí. Výsledky konzultace však ukazují směr, kterým by se měla Komise vydat při vypracování příslušných prováděcích předpisů.

Zprv je nezbytné stanovit společné zásady pro sběr a prokazování pravosti podpisů, které budou platit po celé Unii, a zajistit, aby občané museli splňovat stejné podmínky, například pokud jde o věk.

Další důležitou věcí je zavést určitou formu pro vyhodnocení přípustnosti iniciativy před sběrem podpisů, ovšem za předpokladu, že iniciativy a jejich organizátoři si budou vědomi toho, že formální uznání přípustnosti ještě neznamená, že Komise v té které věci předloží legislativní návrh.

Jsem přesvědčena, že iniciativa evropských občanů se může stát důležitým nástrojem, jehož prostřednictvím se bude v budoucnosti uskutečňovat diskuse – široká diskuse o záležitostech týkajících se všech Evropanů. Proto netrpělivě očekávám příslušné nařízení Komise.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, užívání referenda – přímé demokracie – není neobvyklou modifikací demokracie. Jedná se o její původní formu – o vládu lidu, a nikoliv o vládu jménem lidu.

Měli bychom tedy být EU nejspíše vděční za to, že zavádí tuto iniciativu. Podle mého názoru ne. EU má demokracii v oblibě jen tehdy, může-li ji řídit a organizovat tak, aby jí přinesla požadované výsledky. Slyšeli jsme se, že právo uspořádat takové referendum budou omezovat zlomyslná ustanovení, například pravomoci EU a unijní verze lidských práv, což ve skutečnosti znamená politickou represi, omezování svobody projevu a dokonce svobody myšlení.

Poslední věcí je, že demokracie je vláda prováděná lidem – konkrétní a soudržnou pospolitostí – a nikoliv vláda libovolného vzorku osob. Hromadná migrace ztížila možnost jejího uskutečnění. Celá Evropa se stala ještě v menší míře jednotným lidem, jímž by jinak mohla být. Nicméně je to lepší než nemít nic a alespoň budeme moci dokázat, že tato iniciativa byla prázdným slibem.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Jsem přesvědčena, že zařazení iniciativy evropských občanů mezi ustanovení Lisabonské smlouvy představuje důležitý krok k posílení demokracie v Evropské unii.

Další důležitou formou vykonávání a posílení demokracie je využívání referend. Zde bych chtěla odbočit a informovat vás o tom, že v Rumunsku se konala od roku 2004 tři referenda, přičemž poslední se týkalo přechodu na jednokomorový systém a snížení počtu poslanců. Účast dosáhla 51 % a převážná většina hlasovala pro dané návrhy.

Chtěla bych přivítat iniciativu Komise, že rozsáhlou veřejnou konzultaci o nařízení zahájila prostřednictvím internetu. Ta určí počet států, z nichž musejí pocházet podpisy, minimální počet podpisů z každé země a pravidla pro jejich ověření.

Na závěr bych se chtěla Komise zeptat, kdy si myslí, že začne toto nařízení platit. Já jsem přesvědčena, že musí být hotové co nejdříve.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Vážený pane komisaři, vážené kolegyně a kolegové, Evropská unie prožívá v posledních letech určitou krizi důvěry svých občanů. Jedním z jejích projevů je i velmi nízká volební účast ve volbách do Evropského parlamentu vyplývající z rozšířeného pocitu, že občan nemůže svým hlasem dění v Evropské unii nijak ovlivnit. Proto opravdu vítám možnost občanské iniciativy, kterou občanům EU otevírá Lisabonská smlouva, a v této souvislosti i veřejnou konzultaci s Komisí a zveřejněnou zelenou knihu, jak konkrétně možnost občanské iniciativy uvést do života. S většinou návrhů v zelené knize v zásadě souhlasím.

Pokud však podáváme pomocnou ruku, nesmíme se současně obávat, že ji občané EU přijmou. Proto, pokud nám jde o maximální dialog s občany, považuji některá omezující opatření za příliš striktní. Jde zejména o minimální počet členských zemí, ze kterých pocházejí občané podepsaní pod iniciativou, a definici tzv. podstatného počtu zemí. Navrhovaná 1/3 zemí, tzn. v současné době 9, je dle mého názoru pro případné iniciativy odrazující a prakticky nereálná. Snížení tohoto počtu na 20 % bych považovala za vstřícný krok směrem k občanské veřejnosti Evropské unie, který bude vnímat např. také zvyšující se důraz na úlohu makroregionů na tvorbu evropských politik. A proč ne?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Možnost iniciativy evropských občanů může podpořit rozvinutí veřejných diskusí o evropských otázkách a vést ke vzniku skutečné evropské občanské veřejnosti. Zástupci občanské společnosti se budou moci zaměřit na ty sociální otázky, které politické skupiny zastoupené v Evropském parlamentu nemohou nebo nechtějí otevírat. Z těchto otázek bych chtěl upozornit především na jednu. Považuji za důležité, aby souběžně s předchozím oznámením návrhů na usnesení a ještě před započítáním sběru podpisů nebo možná poté, až jich bude určité množství shromážděno, Komise v rámci určeném svými pravomocemi a právními předpisy Společenství sdělila své stanovisko, zda je dotýčný návrh přijatelný. Kdyby byla po shromáždění milionu podpisů určitá iniciativa z formálních důvodů nebo na nedostatečném právním základě zamítnuta, vrhlo by to nejen na Komisi, ale na celou Evropskou unii velmi nepříznivé světlo.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Lisabonská smlouva přináší posílení role občanské společnosti v evropských orgánech a evropským občanům umožňuje dávat podnět k legislativním návrhům. Právo na občanskou iniciativu by umožnilo občanům v počtu minimálně jednoho milionu požadovat na Komisi, aby v konkrétní oblasti předložila legislativní podněty.

Shromáždit takové velké množství podpisů signatářů je opravdu obtížné. Aby se zavedl efektivní mechanismus demokratické participace a tato iniciativa byla pro občany přístupná, musí se možnost dát podnět k návrhu řídit jasnými obecnými zásadami a realizovat jednoduchým a vhodným postupem.

Od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost však bohužel právo na občanskou iniciativu dosud nebylo uvedeno do praxe. Žádný z aspektů občanské iniciativy se zatím neprodiskutoval a neexistuje ani žádný akční plán na to, jak zabezpečit transparentnost iniciativ a demokratickou odpovědnost, aby se občané nestali obětmi zájmů velkých firem.

Občanský dialog patří k nejdůležitějším prvkům evropského modelu demokracie i demokracie v mé vlasti, Litvě, a je jejím nezbytným základem, proto žádám Komisi, aby učinila veškerá opatření nutná k zajištění toho, aby právo na občanskou iniciativu bylo co nejdříve náležitě provedeno.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, naši kolegové ve vztahu k této otázce učinili mnoho zajímavých věcí a jednomyslně se shodli na tom, že občané by měli mít k dispozici tento výtečný nástroj.

– V irském referendu o Lisabonské smlouvě představovala občanská iniciativa účinný a přesvědčivý argument proti příznivcům tábora, který říkal „ne“ Lisabonské smlouvě, především proti jejich tvrzení, že smlouva neusiluje o skutečně demokratické zapojení občanů, ale o uzurpování moci pro Evropskou unii. Po zakotvení určité věci ve smlouvě však ještě zbývá ji uvést do života, a zde na nás čeká velký úkol.

Na jedné straně hrozí – reálně hrozí – že by iniciativu mohli zneužít ve svůj prospěch zájmové skupiny a mocné lobby, pro něž by nebylo nikterak obtížné shromáždit milion podpisů. Proto by opravdu stál za úvahu návrh kolegy De Rossy o zapojení veřejného ochránce práv.

Na druhé straně však občanům přináší skutečné možnosti. Za zvážení stojí iniciativa, kterou zahájil kolega de Castro a jež se týká zvláštního postavení neděle, toho, zda chceme sedmého dne odpočinout jako náš stvořitel, nebo zda ji chceme nechat být obyčejným dnem týdne. Jedná se tu o zvážení důležité věci.

Myslím, že je zde široké pole působnosti a těším se na vývoj této iniciativy.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, musím vyjádřit svoji hlubokou spokojenost s rozpravou, jež se právě konala. Navíc se jednalo o rozpravu, která se uskutečnila na žádost Parlamentu, jenž si výslovně přál, aby její náplní byla občanská iniciativa. Myslím, že zde zazněla celá řada projevů, z nichž jsem pochopil jednoznačnou podporu tomu, aby tato záležitost byla prioritou španělského předsednictví Rady. Kromě toho má podporu i její rychlá realizace.

Věřím, že jste v tomto směru rovněž přijali s velkým uspokojením, když pan komisař Šefčovič oznámil, že text nařízení bude předložen dne 31. března. Ještě jednou děkuji Komisi za rychlost, zájem a nadšení, s nimiž se věnovala této věci, a za skutečnost, že díky tomu již teď můžeme zahájit legislativní proces. Doufám, že bude co nejdříve zakončen tím, že tato legislativní iniciativa občanů, kterou téměř všichni řečníci považují za nezbytnou, naléhavě potřebnou a nepostradatelnou, bude uvedena do života.

Domnívám se, že to lze navíc chápat jako podporu ze strany všech parlamentních skupin a všech poslanců včetně těch, kteří jako pan poslanec Kamall ve svém pozoruhodném projevu podpořili legislativní iniciativu občanů kvůli tomu, že podle jejich názoru se tak oslabí Evropská unie.

Pan poslanec Kamall není přítomen... Škoda, že tu není, je mi líto, že mám pro něj špatné zprávy a že ho zklamal, protože tato iniciativa Evropskou unii posílí a v žádném případě ji neoslabí. Posílí ji, protože jde o iniciativu, která stručně řečeno posiluje dvě zásadní stránky Evropské unie: demokracii a občanství. Toto jsou dva hlavní politické pilíře Evropské unie: demokracie a občanství.

Jedná se o iniciativu, která se do jisté míry pokouší vyvážit onen paradox, kterého jsme svědky: Evropská unie je stále silnější, přičemž Parlament je toho důkazem, je stále vlivnější a má stále větší dopad na životy občanů, přesto se Evropská unie nestala součástí diskusí probíhajících v jednotlivých zemích.

Jde o paradox, který se dotýká samotné demokracie. Tato občanská iniciativa totiž rozšíří soubor celoevropských diskusí týkajících se, jak řekl pan poslanec Méndez de Vigo, otázek evropské, nikoli místní povahy. Protože vyžaduje, aby spolu komunikovali lidé z různých zemí, je zřejmé, že přispěje ke vzniku evropského povědomí. Jedná se nepochybně o příležitost, jak posílit tuto demokracii a také občanství, neboli evropský lid, *démos*, o čemž hovořil pan poslanec Casini, jenž je kromě toho předsedou Výboru pro ústavní záležitosti, tedy výboru, který především se touto iniciativou bude zabývat.

Občanství, které považoval ve svém projevu za tak důležité pan poslanec Jáuregui a které v takové míře ztělesňuje kořeny Evropské unie. Zmiňoval se o něm také pan poslanec Sógor nebo rovněž pan poslanec Häfner o této věci hovořil. Jak zde uvedl pan poslanec Kastler, tato iniciativa se musí uplatňovat v praxi. Je výzvou k občanům, protože evropská občanská identita se rozvíjí spolu s tím, jak je prakticky žita. Nevznikne jednoduše přiznáním určitého práva, nýbrž až po uvedení tohoto práva do života a až s jeho používáním. Toto je podle mě tou důležitou věcí, která by se měla stát, jakmile vstoupí tato občanská iniciativa v platnost.

Ještě jednou děkuji Komisi a Parlamentu, které, jak jsem přesvědčen, se touto záležitostí pečlivě, důkladně a rychle budou zabývat. Pan poslanec Iacolino se zmínil o mimořádné rychlosti postupu, která nám umožňuje dosáhnout toho, aby tato iniciativa vznikla co nejdříve, a paní poslankyně Băsescuová se ve svém projevu rovněž odvolávala na rychlost, s níž chceme tuto iniciativu uvést do praxe.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat Diegovi za výborné shrnutí dnešní rozpravy. Chtěl bych vám všem poděkovat za podporu a kladná očekávání, která spojujete s občanskou iniciativou. Mohu vás ujistit, že až návrh schválíme, velmi rád vám jej předložím v nejbližším možném termínu.

Vzhledem k časovým omezením a vzhledem k tomu, že návrh dosud není dokončen, dnes nemůžeme zabíhat do podrobností. Jsem vám však velmi vděčný za vaše názory a stanoviska, protože skutečně vystihovaly charakter a kvalitu názorů a stanovisek, které jsme shromáždili během přípravy iniciativy evropských občanů.

Na mnoha bodech se všichni shodneme. Tím prvním je nepochybně transparentnost. Mohu vás ujistit, že hledáme řešení, které prostřednictvím registrace iniciativy u Komise zaručí, že budeme vědět, kdo ji organizuje a jak je financována. Budeme mít k dispozici velmi signifikantní informace o tom, zda je daná iniciativa

autentická, zda je skutečně občanskou iniciativou a zda má opravdu evropský charakter. Myslím, že aby tento nový nástroj mohl být vhodně a užitečně používán, musí se vyznačovat všemi jmenovanými prvky.

Všichni se shodneme na hledisku praktičnosti. Chtěli bychom mít systém, který bude pro uživatele přátelský. Chtěli bychom vytvořit systém, z něhož nebudou mít občané pocit, že při shromažďování nebo poskytování podpisů budou muset projít velmi únavným postupem. Hledáme příslušné možnosti a zabýváme se tím, jak lze využít moderní informační technologie, jež jsou s naším stoletím tak neodmyslitelně spjaty.

Je zřejmé, že v jednotlivých členských státech existují rozdílné systémy ověřování podpisů. Jednoznačná reakce, kterou jsme získali prostřednictvím veřejné konzultace, zněla, že co se týče ověřování a shromažďování podpisů, občané by upřednostňovali do jisté míry jednotný postup. Zároveň však členské státy vyslovily požadavek, abychom hledali systém, který pro vnitrostátní orgány nebude velkou zátěží a nebude pro ně ani příliš komplikovaný, protože právě členské státy budou muset ověřovat, zda podpisy shromážděné na podporu dané občanské iniciativy jsou pravé a platné.

Velmi pozorně jsem naslouchal vašim žádostem, aby byly jasné definované postupy, které budou následovat, až iniciativa úspěšně splní podmínky a až budou shromážděny potřebné podpisy. Chtěl bych vás ujistit, že návrh takto připravíme. Budou v něm velmi jasné stanovené lhůty, kdy, jak a v jakém časovém rozmezí bude muset Komise zareagovat na iniciativu, která úspěšně splní podmínky.

Pokud jste naslouchali zde vyjádřeným stanoviskům, budete se mnou určitě souhlasit v tom, že nejobtížnější otázkou, kterou budeme muset vyřešit, je otázka přípustnosti – jak nalézt řešení, kterým zabráníme zklamání občanů, jakým způsobem můžeme ochránit hodnoty EU a jak můžeme zajistit, aby toto právo na iniciativu evropských občanů bylo využíváno seriózně a opravdově. Mohu vás ujistit, že na tyto otázky a tyto poněkud protichůdné požadavky neexistují jednoduché odpovědi.

Komise hledá variantu, která by již od samého začátku chránila evropské hodnoty a lidská práva. Zároveň bychom však chtěli mít jistotu o tom, že návrhy na občanskou iniciativu budou mít opravdovou možnost uspět.

Chtěli bychom předejít možnosti zneužití, abychom nedostávali každých čtrnáct dní návrhy na iniciativu s nesmyslnými tématy, k jejichž přípustnosti bychom byli povinni vydat stanovisko, vůči němuž by pak bylo podáno odvolání k soudu – předejít iniciativám, které budou navrženy výhradně proto, aby jejich potenciální organizátoři mohli jejich prostřednictvím zviditelnit svůj negativní politický program. Také tuto stránku musíme mít na zřeteli. Doufám, že najdeme vyvážené řešení, které zachová u této kontroly přípustnosti náležitý poměr.

Nyní v krátkosti odpovím na otázku paní místopředsedkyně Durantové, která se týkala komunikace s občanskou společností. Domnívám se, že iniciativa evropských občanů představuje nejlepší odpověď. Evropský hospodářský a sociální výbor s námi vede velmi dobře strukturovaný dialog, jenž organizuje. Právě před dvěma týdny jsme spolu měli velmi dlouhou rozpravu. Domnívám se, že veřejné konzultace s živým a velkým ohlasem probíhají, když jsou předkládány návrhy chytrých právních předpisů. Rozšíříme je a v budoucnosti je budeme ještě více používat.

S ohledem na čas mi dovolte na závěr říci, že se opravdu velmi těším, až se sem již brzy vrátím s příslušným návrhem. Těším se na naši vzájemnou diskusi o této otázce a na postupy, které budou, jak doufám, velmi dynamické a rychlé, abychom se co nejdříve dočkali schválení tohoto velmi důležitého nástroje.

Předsedající. – Tímto je bod uzavřen.

Písemná prohlášení (článek 149)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Nový legislativní rámec pro iniciativu evropských občanů lze nepochybně přivítat. Argumenty pro to, aby občané měli přístup k takovému nástroji, se ozývaly již dlouhou dobu. Na druhé straně sdílím postoje těch, kdo si dnes vzali slovo a požadovali, aby se nařízení, jež budou základem pro praktickou realizaci občanské iniciativy, vyznačovala jednoduchostí, přístupností, byla snadno srozumitelná a vyžadovala co nejméně byrokracie. Jedině takto dosáhneme toho, že se z občanské iniciativy opravdu stane vhodný nástroj, jehož prostřednictvím budou moci občané projevit svůj hlas. Jedině takto se EU úspěšně více přiblíží občanům a stane demokratičtější.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Lisabonská smlouva dává občanům Evropské unie právo navrhnout legislativní podnět. Jedná se o jeden z nejdůležitějších kroků v rámci budování občanské demokracie a přímého zapojení občanů do unijního procesu rozhodování. Iniciativa evropských občanů může přispět

k odstranění odstupu mezi institucemi a občany a může podpořit rozvoj evropské občanské společnosti. Proto je nezbytné velmi rychle přijmout nařízení, které upraví průběh, podmínky a postupy pro předložení takové iniciativy. Občané Evropské unie to netrpělivě očekávají.

Iniciativa evropských občanů se týká především většího zapojení občanů do vytváření evropských právních předpisů. Proto bych chtěla nadhodit, že elektronické podpisy v občanské iniciativě mohou být dalším prostředkem, který vzbudí zájem o evropskou politiku. Jelikož již lze prostřednictvím internetu volit a provádět bankovní operace, určitě dokážeme vytvořit bezpečný systém, který nám umožní identifikovat elektronické podpisy.

Transparentnost postupů je rovněž důležitá. Organizátoři iniciativ musí být veřejně odpovědní za transparentnost financování kampaně na sběr podpisů. Ani stanovení přesných kritérií pro průběh takové kampaně nezajistí ochranu před možným zneužitím tohoto nástroje euroskeptiky, pro které nepředstavuje žádný vážný problém vynaložit značné finanční prostředky a shromáždit milion podpisů, jak ukázala volební kampaň před posledními volbami do Evropského parlamentu. Řešením by mohlo být uložit iniciátorům povinnost zřídit webové stránky s informacemi o financování, například o zdrojích příjmů, o výdajích a o účetních uzávěrkách.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně. – (PL) Dnešní rozprava je dalším krokem na cestě k vytvoření výsledné formy iniciativy evropských občanů. Myšlenka vytvořit nástroj, který by občanům umožnil podílet se plněji na demokratickém životě Unie, byla nadhozena již v roce 2005 po neúspěšných ústavních referendech ve Francii a Nizozemí. Na těchto hlasováních se nepříznivě odrazil znatelný nedostatek komunikace mezi Evropskou unií a jejími občany. Dokonce ještě nedávno zveřejněné výsledky veřejných konzultací, které zahájila Zelená kniha o evropské občanské iniciativě, ukazují na malou míru zájmu ze strany jednotlivých občanů. Komise obdržela reakce jen od 159 osob.

Občanská iniciativa nám umožňuje tento stav změnit a tím, že dá občanům právo požádat Komisi přímo, aby předložila nové politické iniciativy, posílí hlas evropských občanů. Abychom zajistili, že se tato iniciativa nestane nástrojem politických hrátek, nesmíme mít na občany příliš přísné požadavky. Musíme však ověřit, zda jsou splněny záruky proti zneužití. Je důležité, aby iniciativa evropských občanů byla opravdu nadnárodním nástrojem, který bude občansky přívětivý a snadno použitelný. Musí být jednoduchý, jasný a snadno přístupný. Pokud návrh iniciativy nebude splňovat formální požadavky, jeho myšlenka by měla zůstat zachována a předložena formou petice. Takto práce nutná na jeho přípravu a vynaložené úsilí nepřijdou na zmar. Splnění těchto podmínek Evropanům poprvé v dějinách sjednocené Evropy umožní uplatnit skutečný a přímý vliv na vytváření evropské politiky.

14. Situace v Tibetu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o situaci v Tibetu.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, protože vidím, že španělské předsednictví EU již opouští jednací sál, chtěla bych vyjádřit své hluboké zklamání z toho, že ani španělské předsednictví ani vysoká představitelka se nezúčastní této rozpravy a jejich místa zůstanou prázdná.

Jde o hanebný krok vůči Evropskému parlamentu, jenž je jediným orgánem EU voleným evropskými občany. Vytváří se tím velmi špatný precedens, zvláště když již Lisabonská smlouva vstoupila v platnost.

Směla bych vás, pane předsedající, požádat, abyste vyřídil těm, kteří se nebudou účastnit rozpravy, že o pořadu jednání plenárního zasedání rozhoduje Parlament, nikoli Rada a nikoli španělské předsednictví EU, a že alespoň někdo z nich by zde měl být dnes přítomen?

Předsedající. – Bylo mi sděleno, že španělské předsednictví oznámilo již dříve, před měsícem, že ke své velké lítosti se zde dnes nemůže zdržet déle.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Pane předsedající, chtěl bych poděkovat Parlamentu, že zařadil dnes rozpravu na toto téma, protože se domnívám, že si toto téma zaslouží, abychom o něm diskutovali, a myslím si, že bychom měli začít konstatováním skutečnosti, že náš vztah s Čínou – jenž považujeme za důležitý a strategický – za posledních několik let zaznamenal značný pokrok. Existence takového strategického partnerství by nám dovolila a dovolí konečně spolu hovořit o všech otázkách včetně těch nejcitlivějších.

Vytvořili jsme impozantní systém vzájemných styků na vysoké úrovni, v jejichž rámci se pravidelně zabýváme globálními výzvami, se kterými jsou konfrontováni naši občané, aniž bychom ovšem zanedbávali otázky, na něž se mohou naše pohledy rozcházet – a Tibet je zcela nepochybně jednou z nich.

Je očividné, že mezi námi a Čínou v tibetské otázce i nadále trvají neshody. Stav lidských práv v Tibetu a skutečnost, že tato země do značné míry zůstala uzavřená mezinárodním sdělovacím prostředkům, diplomatům a humanitárním organizacím nás opravdu znepokojuje, stejně jako skutečnost, že v rozhovorech mezi dalajlamovými vyslanci a čínskými orgány nedochází k žádnému pokroku.

Postoj EU nezavdává žádnou příčinu k dezinterpretacím. Dovolte mi proto zdůraznit toto: EU respektuje suverenitu a územní celistvost Číny, do níž je zahrnut i Tibet. Respektujeme politiku „jedné Číny“.

Vždy jsme však podporovali mírové smíření prostřednictvím dialogu mezi čínskými orgány a dalajlamovými vyslanci. Tento dialog musí být konstruktivní a opravdový, musí se týkat všech zásadních témat včetně otázky zachování jedinečné tibetské kultury, náboženství a tradic a potřeby vytvořit v rámci čínské ústavy pro Tibet systém účelné autonomie.

Dialog by se měl týkat také možnosti účasti všech Tibeťanů na rozhodování. Pro EU spadá tibetská otázka do oblasti lidských práv. Tento vzkaz jsme důsledně tlumočili svým čínským protějškům, pozorně jsme naslouchali jejich názorům a v duchu vzájemné úcty jsme se snažili pochopit jejich postoj.

Lidská práva však platí všeobecně a situace v Tibetu je pro mezinárodní společenství legitimním důvodem ke znepokojení, což je věc, na kterou naše čínské partnery pravidelně upozorňujeme.

V rámci rozhovorů mezi Čínou a Tibetem nedávno tibetská strana předložila memorandum o skutečné budoucí autonomii Tibetu. Víťame, že tibetská strana znovu zdůraznila svoje pevné odhodlání neusilovat o odtržení nebo nezávislost.

Těší nás také, že dalajlama zůstává stoupencem střední cesty a rozhovorů, jakožto jediného prostředku k dosažení vzájemně přijatelného a trvalého řešení.

Skutečnost, že obě strany povedou nadále rozhovory, EU vítá, i když současně lituje toho, že nejsou patrně žádné výsledky a chybí jim vnitřní náboj.

Dovolte mi zakončit výzvou adresovanou oběma stranám, aby v duchu otevřenosti i nadále a intenzivněji vedly rozhovory s úmyslem najít pro Tibet trvalé řešení. Z naší strany mohu zaručit bezvýhradnou podporu EU takovému procesu.

Laima Liucija Andrikiienė, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, deváté kolo rozhovorů mezi Čínou a Tibetem nepřineslo žádné konkrétní výsledky a nezlepšilo situaci domácího tibetského obyvatelstva. Litujeme skutečnosti, že EU před koncem rozhovorů neučinila žádné prohlášení, a doufáme, že Evropská unie zveřejní prohlášení, kterým zhodnotí výsledek jejich rozhovorů. Evropský parlament by chtěl vědět, jakým způsobem by Rada EU mohla pomoci vytvořit oboustranně přijatelné řešení tibetské otázky a zajistit Tibeťanům základní lidská práva a skutečnou autonomii.

Za druhé bych vám chtěla připomenout, že Evropský parlament trvá na tom, že je důležité, aby Evropská komise podporovala rozvojové projekty a projekty občanské společnosti pro tibetské obyvatelstvo v Tibetu a pro tibetské uprchlíky v exilu – v Indii, Nepálu a Bhútánu – týkající se hospodářské a sociální oblasti, např. zdraví a výživy, obživy a vzdělání, dostupnosti pracovních míst, otázek rovnosti mužů a žen, životního prostředí a revitalizace sídel. Co se týče posledního zmíněného bodu, tibetský revitalizační plán pro sídla uprchlíků, který navrhla tibetská ústřední správa v Dharamsale, vyjadřuje potřeby tibetské exilové komunity a Evropská komise by jej mohla zohlednit a podpořit.

Poslední věc: prezident Obama se nedávno sešel s dalajlamou v Bílém domě. Těšíme se na to, až baronka Ashtonová pozve dalajlamu do Bruselu a setká se s ním. To by se stalo příležitostí k zahájení harmonizace postojů jednotlivých členských států k Tibetu a k definování jednotného a zřetelného postoje EU a její politiky v této otázce. Jmenování zvláštního koordinátora EU pro Tibet, s nímž počítá rozpočet EU, by mohlo být užitečným nástrojem, který by pomohl definovat společný evropský postoj a strategii ohledně Tibetu.

María Muñiz De Urquiza, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedající, od oněch událostí, nepokojů v Tibetu, nás již dělí dva roky a doufáme, že po následných demonstracích se již nebude opakovat násilí, zatýkání a úmrtí, ke kterým došlo před dvěma léty.

V každém případě je však velmi pochybné, zda je tato rozprava vůbec na místě, protože Parlament své stanovisko k otázce Číny vyjádřil za několik posledních měsíců již mnohokrát a především z toho důvodu, že Čína je velký mezinárodní hráč, jehož vztahy s Evropskou unií se zdaleka netýkají jen tibetské otázky. Ačkoliv je téma lidských práv velmi důležité, Parlament vyjadřuje pouze své stanovisko k Tibetu, a nikoliv k lidským právům. V každém případě je však náš postoj, postoj socialistů v této rozpravě, velmi jasný: zastáváme stejný postoj jako Evropská unie. Jinak řečeno bráníme lidská práva, bráníme dialog, jednání a dohodu. V tomto směru se stavíme zcela vstřícně k pokračování jednání mezi čínskými orgány a představiteli Tibetu, s radostí je vítáme a přimlouváme se za oboustranné přijatelné řešení, jež se bude zakládat na uctění k náboženským a kulturním právům menšin a jež zachová rámec územní celistvosti jednotného čínského státu.

Jsem velmi zklamána skutečností, že zde není přítomna místopředsedkyně Komise a vysoká představitelka EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, protože je předsedkyní Rady pro zahraniční věci a měla by se účastnit rozprav o zahraniční politice.

Dále je velmi nespravedlivé vyčítat španělskému předsednictví, že se neúčastní této rozpravy, protože španělské předsednictví pracuje velmi neúnavně. To, že se pan López Garrido v této sněmovně účastní rozhovorů o všech tématech, je téměř nadlidský výkon.

Vytvořili jsme si funkci vysoké představitelky pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, která ve věcech zahraniční politiky předsedá jednotlivým ministrům a právě ona by měla vést s Parlamentem rozpravu o těchto otázkách.

Niccolò Rinaldi, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, pan komisaři, dámy a pánové, je zřejmé, že Čína nemá v úmyslu o Tibetu jednat ani vést rozhovor.

Zapojení Číny do mezinárodního obchodu, olympijské hry a poslední změny v pekingském vedení nevedly k žádné podstatné změně politiky. Mezitím však nadále probíhá souboj Davida s Goliášem. Čína se snaží především narušit demografickou rovnováhu v Tibetu, což je velmi znepokojivé, a v případě nutnosti se dokonce uchýlí ke vojenské represí, jako tomu bylo před dvěma lety.

Zejména zaniká to, co je podle našeho názoru součástí kulturního dědictví lidstva, totiž tibetská kultura a spiritualita. Čínské komunistické straně pochopitelně spiritualita a kulturní identita mnoho neříká. Jestliže se po této stránce v Tibetu smíříme s tím, co by mohlo být definováno jako kulturní genocida, musíme být připraveni na to, že se v budoucnu budeme muset s něčím podobným smířit častěji.

Nesmíme kapitulovat. Od čínské strany především požadujeme, aby přijala tibetskou kulturu jako něco svébytného. Když Čína akceptovala specifický ráz Hongkongu, a stala se tak zemí se dvěma systémy, měla by přijmout i to, že bude zemí se třemi systémy. Čína je dostatečně mocná na to, aby si to mohla dovolit.

Žádáme evropské instituce, od baronky Ashtonové až po Radu, aby nezklamaly evropské občany, kteří mnoha způsoby prokázali svůj hluboký zájem o tibetské záležitosti.

Zde se jedná o boj o svobodu, který se tak dotýká identity našeho světadílu. Co se týče otázky, zda opět obnovit zbrojní embargo vůči Číně, měli bychom podle mne zohlednit i tuto stránku.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedající, také důrazně odsuzuji španělské předsednictví za to, že opustilo tento sál. Neposlouchali ani, co říká paní poslankyně Andriksenová. Žádala Radu o to, aby měla odvahu zúčastnit se této rozpravy a vyjádřit svůj názor na tibetskou otázku.

Pane předsedající, dopustil jste se chyby: řekl jste, že Španělsko uvedlo, že se zde může zdržet do 18:50. To však není pravda. Původně tvrdili, že musí odejít již v 17:00, ale jak je zřejmé, dokázali tu zůstat téměř o dvě hodiny déle, když probíhala diskuse o občanské iniciativě.

Něco takového se již nesmí opakovat. Předpokládám, že Komisi, jíž je baronka Ashtonová místopředsedkyní, lze brát vážně a že udělá to, co slíbila. Naše vztahy s Čínou jsou totiž tak důležité, že musíme být schopni hovořit o složitých otázkách, jakou je například tibetská otázka.

Jsem toho názoru, že nyní je vhodná doba obnovit podporu Evropské unie vůči Tibetu. Musíme udělat něco s tím, že devět kol jednání mezi Čínou a tibetskou exilovou vládou nevedlo k žádnému výsledku. Zde plně souhlasím s panem poslancem Rinaldim. Zdá se pravděpodobné, že Čína nechce, aby z těchto rozhovorů cokoliv vzešlo. Chce nadále potlačovat tibetská kulturní, náboženská a jazyková práva. S takovouto kulturní genocidou se nemůžeme smířit.

Před měsícem jsem navštívila Dharamsalu a setkala jsem se s dalajlamou. Hovořila jsem s ním asi hodinu ještě před jeho odletem do Spojených států na schůzku s prezidentem Obamou. Dospěla jsem k přesvědčení, že musím v Parlamentu navrhnout, abychom hovořili o situaci v Tibetu.

Dalajlama je klidný a mírumilovný člověk. Čína dělá chybu, když o něm neustále prohlašuje, že je nebezpečným separatistou, jenž vyvolal nepokoje a bouře, ke kterým v Tibetu došlo před dvěma roky. Je tomu zcela naopak. Dalajlama řekl, že čínským představitelům rád umožní, aby si prostudovali dokumenty v archivech jeho exilové vlády a přesvědčili se, že nepodněcoval k násilí. Přesto to o něm stále tvrdí.

Žádám Evropskou unii, aby odsoudila tato tvrzení a obrátila se v této věci na Čínu. Pokud Evropská unie nemá dostatek odvahy na to, aby bránila Tibet, mnoho dalších se nenajde. Můžeme si vzít příklad z prezidenta Obamy: ten měl odvahu přijmout dalajlamu. Podle mého názoru by to bylo velmi normálním gestem, kdyby vysoká představitelka Evropské unie udělala také něco podobného, jak zde kdosi již navrhoval.

Musíme na tuto otázku v Evropském parlamentu nadále myslet. Byla zde také zmíněna skutečnost, že potřebujeme zvláštního zástupce pro Tibet. Máme všelijaké zvláštní zástupce. Proč bychom neměli mít zvláštního zástupce pro Tibet, když jsou na něj dokonce vyhrazeny prostředky v letošním rozpočtu? Nelze nikterak tolerovat, aby se Rada vyhýbala takové rozpravě. Rada je zbabělá a nemá odvahu postavit se čelem k tomuto problému, jenž se týká lidských práv.

Charles Tannock, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedající, těm z nás, kdo věříme v lidská práva, velmi leží na srdci osud tibetského lidu a jeho pozoruhodné buddhistické kultury.

Od invaze komunistických vojsk Čínské lidové republiky (ČLR), která proběhla před 61 lety, čelili Tibeťané systematickému potlačování svého jedinečného způsobu života. Hromadné přistěhovalectví Číňanů etnika Chan a zavedení vysokorychlostní železnice do Lhasy ještě upevnilo vliv Pekingu na Tibet.

Mezitím však dalajlama z indického exilu pokračuje ve své pokojné kampani, kterou upozorňuje na situaci, jíž čelí jeho lid. Ujgurská džihádisté také využili nedávných nepokojů v Tibetu k tomu, aby rozpoutali vlastní násilné akce proti čínské vládě.

Tibetu by měla být poskytnuta maximální míra možné autonomie. Víme, že takové řešení je možné pod heslem „jedna země, dva systémy“, které se uplatňuje nejen v případě Hongkongu, ale také Macaa, tak proč by to nešlo i v případě Tibetu?

Peking nepochybně odmítne obavy zaznívající z našeho Parlamentu jako neoprávněné vměšování do jeho vnitřních záležitostí, ale svěží a uvolněnější přístup k Tibetu by ČLR přinesl žádoucí plody jak v oblasti čínské vnitřní bezpečnosti, tak i co se týče vnějšího dojmu, jakým působí ve světě.

Chtěl bych se také připojit k těm, kdo jsou hluboce zklamáni skutečností, že zde není žádný zástupce Rady nebo rotujícího španělského předsednictví a že ani vysoká představitelka pro zahraniční věci se nezúčastnila této rozpravy.

Oreste Rossi, *jménem skupiny EFD*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, slova, která před chvílí vyřkl pan komisař Šefčovič, že respektujeme územní celistvost Číny, mne ohromila. Znamená to, že Komise uznává právo Číny na okupaci Tibetu, což je vskutku velmi závažné.

Zatímco tibetský lid stále čelí ohrožení, dalajlama v memorandu z roku 2008 a v nótách, které k němu byly letos připojeny, potvrdil svůj závazek, že nebude usilovat o odtržení a nezávislost Tibetu, ale pouze o faktickou autonomii tibetského lidu v rámci ústavy Čínské lidové republiky: jde o politiku vzájemně výhodného kompromisu zaměřeného na zachování tibetské kultury, jejímž základem je soucit a nenásilí.

Tibetský lid očekává od čínské vlády určité reakce. Například, že povede rozhovory s dalajlamovými vyslanci a že bude souhlasit s požadavkem Vysokého komisaře OSN pro lidská práva na vyslání delegace, aby mohla prozkoumat nepříkrášlenou realitu.

Evropský parlament by měl naslouchat rovněž tibetskému obyvatelstvu. Na základě posílení součinnosti mezi členskými státy by se mohl pokusit vytvořit evropskou koordinační síť pro tibetský lid, jemuž bez důrazných kroků mezinárodního společenství hrozí zánik.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: SILVANA KOCH-MEHRIN*Místopředsedkyně*

Edward McMillan-Scott (NI). – Paní předsedající, Tibet je nádherná země a jeho lid je srdečný, trpělivý a utlačovaný – možná jej Číňané v celém tomto regionu utlačují nejvíce. Myslím, že v rozpravě, která tu dnes večer probíhá, vyšla najevo mimořádná shoda názorů v rámci tohoto Parlamentu, například na jmenování zvláštního koordinátora EU pro Tibet.

Události nás vybízejí k tomu, aby tato sněmovna přijala určitá rozhodnutí. Google tento týden v Číně ukončil činnost. V Číně narážíme na přetrvávající problémy v oblasti lidských práv, mezi které patří zmizení křesťanského obhájce lidských práv Kao Č'-šenga.

Všechny zmíněné skutečnosti poukazují na to, že Číně, a samozřejmě Tibetu, musíme věnovat pozornost. Chtěl bych poznamenat, že až bude v květnu zahájena v Šanghaji světová výstava Expo, měli by se všichni, kdo v Číně podnikají, řídit iniciativou OSN Global Compact pro firmy, kterou se přibližně 4000 z nich zavázalo dodržovat.

Na závěr bych chtěl říci, že pokud EU nejmenuje zvláštního koordinátora, domnívám se, že pak by měl Parlament jmenovat zvláštního zpravodaje pro Tibet.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Paní předsedající, případ Tibetu a Tibeťanů bohužel i nadále zůstává vážným problémem. Situace sice není tak špatná jako před dvěma roky, kdy výročí tibetského povstání doprovázelo nelibostné pronásledování, zabíjení a mučení, ale na druhé straně nelze ani říci, že je situace dobrá. Před několika dny bylo zavřeno několik žáků, kteří se pokusili v Gansu a Kanlho oslavit výročí povstání. Tibeťané mají zakázáno cokoli podnikat pro záchranu vlastní kultury, identity a náboženství.

Čínské úřady prohlašují, že dalajlama je soukromá osoba. To mi připomíná snahy polských komunistů, kteří před pětadvaceti lety totéž tvrdili o Lechovi Wałęsovi. Doufám, že zápas Tibeťanů skončí stejným úspěchem, jakého dosáhli Poláci, a že pravda tentokrát opět zvítězí. Dnes začíná v Dharamsale dvacáté první zasedání tibetské operační skupiny pro jednání mezi Čínou a Tibetem. Jedná se o instituci, která funguje pod záštitou tibetské exilové vlády a jejímž účelem je napomoci těmto rozhovorům.

Domnívám se, že Evropská unie by měla také něco udělat, aby tyto rozhovory byly opravdové. Občas si stěžujeme na to, že můžeme udělat jen málo, ale v tomto případě můžeme učinit konkrétní opatření, a to zde již dnes zaznělo. Proto je neúčast Rady tak vážná – naše výzvy jsou adresovány Radě, neboť ta jmenuje zvláštní koordinátory. Také se přidávám k této výzvě, protože tento požadavek – požadavek na zvláštního koordinátora, jenž by měl skutečný vliv na dialog mezi Tibeťany a Číňany – byl již v usneseních Evropského parlamentu o Tibetu obsažen mnohokrát.

Ještě jedna věc: nedokážu pochopit, jak je možné, že Čína bude v roce 2014 hostit další olympijské hry – tentokrát olympijské hry mládeže –, zatímco my nedokážeme Čínu přimět k žádnému pokroku v oblasti lidských práv. To je opravdu smutné.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Paní předsedající, jsem přesvědčen, že náš obraz procesů probíhajících v Tibetu je příliš zjednodušený. Tato oblast podstupuje modernizaci, ale zároveň jsou oprávněné výtky, které tu zazněly. Je zřejmé, že jediným trvalým řešením by byla autonomie, a to rozšířená, skutečná autonomie. Jak jsem poznamenal v Pekingu, když tam byla na návštěvě delegace Evropského parlamentu, analogicky k přístupu „jedna země, dva společenské systémy“ by tato autonomie mohla být vytvořena na základě hesla „jedna země, dva náboženské systémy“.

Nestačí jen formulovat výtky. Čína by byla vstřícná k dialogu, vstřícná vůči oficiálnímu zástupci Evropské unie, ať již by to byl Romano Prodi nebo Benita Ferrero-Waldnerová či Margot Wallströmová, jenž by fungoval jako prostředník mezi dalajlamou a pekingským vedením. Bylo by dobré, kdyby Komise, paní Catherine Ashtonová a Rada tuto věc promysleli. Hovoříme sice o vztazích s Čínou, ale vědí kolegové poslanci, že Evropská rada ve svých dějinách ještě nikdy nezařadila na pořad svého jednání vztah mezi Evropskou unií a Čínou? Dokonce se o něm nikdy nehovořilo ani na Radě ministrů zahraničních věcí. Máme-li tedy úspěš, nestačí v případě Tibetu jen pronášet kritiku. Potřebujeme také určitou koncepci a zprostředkování.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Paní předsedající, jsem velmi zklamán, že tato důležitá a potřebná rozprava probíhá za významné, nebo bych možná měl říci nepodstatné neúčasti paní Ashtonové. Především ona by zde totiž dnes měla být a neměla by se účastnit pouze teatrálních vystoupení, jako tomu bylo včera, kdy

hovořila k členům šesti výborů o svých plánech týkajících se evropské služby pro vnější činnost. Vždyť Tibet je také velkou výzvou. Ať již se v názoru na Tibet shodneme nebo rozejdeme, paní Ashtonová by tu prostě měla být.

Zdá se mi, že to svědčí o tom, že Evropská unie si nad tím chce umýt ruce, protože je to pro ni takto snazší. Vždyť mnohé členské státy, které v tomto Parlamentu zastupují jejich poslanci, chtějí s Pekingem raději obchodovat a vyjadřovat své stanovisko nebo hovořit o Číně by pro ně nebylo výhodné. Paní Ashtonová se dnes zachovala jako Pilát Pontský, jenž si umyl ruce. To je opravdu trapné.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, nedávno jsme opět slyšeli o závažném porušování lidských práv v Tibetu, o mučení, o případech svévolného zatčení a věznění bez soudního procesu.

Když se oslavy padesátého výročí čínské nadvlády v Tibetu staly příležitostí k propagaci názoru, že se jednalo o osvobození himálajské oblasti, zde už Čína zachází poněkud daleko. Opět to svědčí o tom, že dějiny píší vítězové a že mají-li být ospravedlněny válečné činy, vynalézavost nikdy nezná mezí. Toto umění mimochodem našlo své uplatnění i v Iráku a v Afghánistánu a Spojeným státům americkým se v tom dostalo podpory také od některých členských států.

Podle mého názoru však přesto musíme pokračovat v úsilí o dosažení lepších životních podmínek pro utlačované menšiny, jakými jsou Tibeťané, Ujgurové a Mongolové. Nelze se spokojit s tím, omezí-li se práva menšin na možnost čistě folklórních vystoupení pro zahraniční turisty.

Jsem přesvědčen, že skutečnost, že Čína do rozvoje této oblasti investovala přibližně 15 miliard EUR a kvůli konání olympijských her v roce 2008 také potvrdila svoji ochotu vést rozhovory, svědčí o tom, že mezinárodní tlak opravdu může nést plody.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Pan poslanec Kaczmarek tu již hovořil o protestech, které proběhly v roce 2008.

Od té doby již uplynuly dva roky a dosud ani nevíme, kolik lidí bylo zatčeno, kolik uvězněno a kolik jich pak bylo eventuálně propuštěno na svobodu.

Víme však, čeho se tito lidé dopustili: účastnili se poklidné demonstrace, mávali tibetskými vlajkami nebo roznášeli letáky.

Je hrozné, že ani dva roky po těchto protestech přesně nevíme, kolik lidí se této akce zúčastnilo a bylo potrestáno komunistickou stranou. Obávám se totiž, že čínská komunistická strana zasahovala do nezávislého fungování soudního systému, když požadovala zatčení těchto lidí a rychlé vynesení rozsudků. Kvůli národní bezpečnosti nelze zrušit platnost základních občanských práv.

Při této příležitosti bych chtěl také zdůraznit, že je zapotřebí zaujmout společný evropský postoj k lidským právům a ochraně menšin v Číně.

Nezaujmeme-li takový postoj, dobře víme, co se stane. Byli jsme toho svědky již v minulosti, kdy se vedoucí čínští komunističtí představitelé snažili zastrašit jednotlivé členské státy EU.

Na závěr bych chtěl zopakovat stanovisko, které jsem vyjádřil již na lednovém plenárním zasedání, totiž že dialog o lidských právech je nástrojem, který se ukázal být neúčinným a nepřiměřeným. Jsem přesvědčen, že touto otázkou je nutno se zabývat na vrcholných schůzkách. Catherine Ashtonová ostatně během včerejšího jednání na Výboru pro zahraniční věci uznala, že přístup zakládající se na dialogu o lidských právech je třeba přehodnotit. V tomto ohledu souhlasím s vysokou představitelkou.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Paní předsedající, dokážu pochopit, proč je pro firmy a soukromé subjekty zisk důležitější než ohledy na lidská a občanská práva. Dokážu dokonce pochopit, proč se takto chovají i jednotlivé země, nedokážu však pochopit, proč to dělá i Evropská unie. Vždyť Evropská unie byla přímo založena na hodnotách, které dnes nazýváme evropskými hodnotami.

A jaká je reakce Evropské unie na události, o kterých tu právě mluvíme? Neúčast paní Ashtonové – k té jsme se tu již vyjadřovali – odchod zástupců Rady přesně v tom okamžiku, kdy jsme začali hovořit o Tibetu, a konečně úvodní projev pana komisaře.

Pane Šefčoviči, řekl jste, že obě strany nabádáte k dialogu. To měl být vtip? To myslíte vážně, že nabádáte tibetské představitele k dialogu? Měl jsem ten dojem, že jsou ochotni jej vést. Máte-li odvalu, apelujte hlavně na čínské orgány, protože jsou to právě ony, kvůli komu tento dialog není možný.

Tunne Kelam (PPE). – Paní předsedající, Tibet a jeho kulturní dědictví jsou naším společným kulturním pokladem. Je proto v našem společném zájmu, aby tibetská identita, náboženství a jazyk byly zachovány a rozvíjeny se v co nejlepších podmínkách.

Bohužel tomu tak není. Pod rouškou rozvoje průmyslu dochází ke kulturní genocidě a Tibetánům každou chvíli hrozí, že se stanou ve své vlasti národnostní menšinou. Tomu lze zabránit jedině tím, že jim bude udělen skutečný status autonomie. EU může mít významný vliv tím, že přispěje k zahájení věcného a konstruktivního dialogu, který by respektoval obě strany.

Zastavil bych se, pane komisaři, u vašeho výroku, že Tibet představuje náš legitimní zájem. Takový dialog a otevření Tibetu zahraničním sdělovacím prostředkům a expertům OSN na lidská práva mohou přinést čínské vládě jen zisk, a to nejen na domácí půdě, ale především na mezinárodním poli. Čína se může stát skutečně respektovanou zemí jen tehdy, když bude ohleduplná vůči svým menšinám. Gestem dobré vůle by mohlo být, že dalajlamovi, jenž je mezinárodně uznáván, dovolí navštívit jeho vlast.

EU by měla plně využít Lisabonské smlouvy a aktivně – konkrétními činy – prokázat solidaritu s osudem národa, jehož existence je ohrožena a jehož přirozené právo na autonomii a uchování vlastní kultury je bezohledně potlačováno. Podporuji myšlenku, že by se baronka Ashtonová měla sejít s dalajlamou a že by EU měla konečně zřídit zvláštního zástupce pro Tibet.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) Dne 10. března jsme si připomínali 51. výročí povstání v Tibetu, ale také druhé výročí protestů, a obě tyto události byly násilně potlačeny čínskými ozbrojenými silami.

Hlavním problémem je neochota Číny vést rozhovor s legitimními představiteli tibetské menšiny a její snaha postupně asimilovat a zničit v Tibetu kulturu a náboženství. Z vlastní zkušenosti vím, čeho je bezbožný a materialistický komunistický režim schopen. Jedna z nejstarších kultur a náboženství, která přežila mnohá tisíciletí, je vážně ohrožena. Světová veřejnost nesmí mlčet. Sám jsem členem skupiny Přátelé Tibetu působící v Evropském parlamentu. Takovéto skupiny již fungují v mnoha světových parlamentech, například v USA, v Německu, v Austrálii, v Indii, v České republice a v jiných zemích.

S hrdostí oznamuji, že od 9. března skupina Přátelé Tibetu funguje již také v Národní radě Slovenské republiky. Jsem přesvědčen, že zprostředkováním jednání mezi nejvyššími čínskými představiteli a Jeho Svatostí, 14. dalajlamou můžeme společně přispět k řešení tibetského problému. Toto je také možný způsob úspěšného ukončení a vyřešení problému tibetských uprchlíků, z nichž většina žije v obtížných podmínkách v sousedních zemích. Apeluji na Komisi, aby na tuto těžce zkoušenou skupinu nezapomínala ani ve svých programech.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Paní předsedající, dnešní rozprava vyznívá optimisticky, protože se mi zdá, že je mezi námi velká míra shody. Na druhé straně však zde již bylo velmi mnoho takových rozprav a mluvení nám jde opravdu velmi dobře. Nechci se nechat unést svatým hněvem, protože jsem pokrytec, tak jako v podstatě všichni v této sněmovně. Pokrytec, který je vlastně závislý na tomto levném zboží z Číny. V této chvíli bychom asi měli mít tolik sebeúcty, abychom dokázali hovořit kategoricky, postavit se proti určitým věcem a ctít ony ideály, které jsou nám drahé.

Prvním a asi nejdůležitějším krokem bude to, co tu již bylo zmíněno, o čem jsme již hovořili. Mám na mysli jmenování zvláštního koordinátora pro Tibet. Něoho, kdo bude celou věc řídit, kdo na sebe naším jménem vezme odpovědnost za výzvy spojené s tibetským problémem, abychom už jen tiše nenašlapovali, abychom pevně a rozhodně řekli, že lidská práva a občanské svobody jsou pro nás důležité. Udělejme to. Udělejme to hned.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Paní předsedající, to, že zde dnes hovoříme o Tibetu, je otázka spravedlnosti a odpovědnosti. Proto nesouhlasím s těmi, kdo se domnívají, že toto téma „není na pořadu dne“.

O této otázce referujeme již mnoho let a znepokojuje mne, že i přes značné úsilí tibetské delegace, a zvláště dalajlamy, podporovat dialog, vyjít vstříc čínským orgánům, najít spravedlivé a trvalé řešení tohoto konfliktu, se stále vinou čínských orgánů nelze pohnout z místa.

Evropská unie nemůže tuto hru nechat dále běžet nebo ji dokonce ještě podporovat. Považuji proto za nezbytné vám nejen znovu připomenout naléhavost a závažnost této rozpravy, ale také to, že tím, kdo se v současné době staví řešení do cesty, je Čína.

V tomto ohledu si také musíme udělat jasno. Pro Evropskou unii jediná možnost, jak být důsledná, když hovoří o tom, že jí velmi záleží na lidských právech, spočívá v tom, aby přijala, že musí také nést s tím spojené obchodní a hospodářské důsledky. Jinak veškeré naše kroky v oblasti lidských práv budou nevěrohodné.

László Tőkés (PPE). – Paní předsedající, dne 10. března jsme oslavili 51. výročí lidového povstání v Tibetu. Od té doby se dalajlama svojí osobou důsledně a vytrvale zasazuje za skutečnou autonomii pro svůj lid, a tím se pro svět stal vzorem nenásilného úsilí o demokracii.

My Evropané se od Jeho Svatosti dalajlamy stále učíme. Nedávno vyjádřil svoji podporu ujgurské národnostní menšině a zastal se paní Aun Schan Su Ťij a dalších demokratických disidentů. Zde v Evropském parlamentu přijímáme za svoji povinnost zajistit ochranu lidských práv a práv menšin po celém světě.

(Předsedající řečníka přerušila)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, obrátím se přímo na pana komisaře s žádostí o objasnění. Pro mě je Tibet okupovanou zemí a domnívám se, že v této sněmovně sdílí tento názor napříč skupinami mnoho dalších poslanců. Ani vy, pane komisaři, nemůžete zneplatnit mezinárodní právo. Domnívám se, že tato záležitost se skutečně dotýká srdce každého evropského občana. Všichni vědí o utrpení a kulturní genocidě v Tibetu, všichni s ním soucítí, takže je zcela na místě položit si důležitou otázku: kde zůstává EU? Dopustí-li se malé země určitých přečinů, pohotově je odsoudíme. Reagujeme důrazně a naše kritika vůči malým zemím na sebe nenechá dlouho čekat. Máme-li však kritizovat některou velkou, některou ekonomicky důležitou zemi jako například Čínu, chováme se politicky velmi opatrně. V politickém i diplomatickém ohledu velmi mírníme své kroky. Nesvědčí o naší odvaze ani pevném charakteru, jsme-li přísní vůči drobným provinilcům, ale pokud jde o Čínu, tak raději přivíráme oči. Na Čínu nemůžeme vyvíjet nátlak prostřednictvím milionů z rozvojové pomoci. Proto očekávám od vysoké představitelky...

(Předsedající řečníka přerušila)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Patřím mezi těch několik osob, které měly nedávno možnost navštívit Tibet.

V Tibetu došlo k jakémusi pokroku, ale důsledky, které přinesl, byly spíše špatné než dobré, protože narušil tradiční kulturní hodnoty, odstavil tradiční tibetskou architekturu na vedlejší kolej a vnutil tibetskému duchovnímu životu ráz moderní doby. Řeky byly znečištěny a tibetskou krajinu zohavily silnice, které zde vyrostly.

V Tibetu dochází k jistému pokroku. To nelze popřít a domnívám se, že je třeba, aby naše připomínky a očekávání vůči Číně doprovázel ještě požadavek, aby tento pokrok přinášel užitek i Tibetu a aby se život v Tibetu neodvíjel jen jako někde v muzeu.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Paní předsedající, domnívám se, že dnešní rozprava opět jasně ukázala, že o situaci v Tibetu máme skutečnou starost. Myslím si, že provedené zásahy potvrdily, že tyto obavy jsou reálné a opodstatněné i po více než padesáti letech po tibetském povstání z 10. března 1959. Naše diskuse navíc ukázala, jak je potřebné, aby obě strany rychle opět zahájily rozhovory.

Mohu vás ujistit, že Evropská unie vítá opětovné navázání dialogu mezi dalajlamou a čínskou vládou, k němuž znovu došlo v září 2002. Od té doby má tento dialog naši energickou podporu a doufáme, že přinese pozitivní výsledky a že vyřeší existující problémy pokojným způsobem, který Tibetu zaručí další trvání.

V politických rozhovorech a dalších stycích s Čínou představitelé EU Čínu pravidelně vyzývají, aby tato jednání využila věcným způsobem k řešení všech přetrvávajících problémů týkajících se Tibetu. I když Čína to považuje za svoji vnitřní záležitost, vzala na vědomí názory a starosti EU a informovala EU o svém vlastním pohledu na tuto věc.

Musím zde zdůraznit, že EU se v politickém dialogu s Čínou i v dialogu o otázkách lidských práv dotýká rovněž stavu lidských práv v Tibetu. Kromě toho EU důsledně zdůrazňuje, jakou důležitost připisuje dodržování svobody projevu a vyznání v Tibetu.

Pozorně jsme sledovali nejnovější vývoj zmíněných jednání. Rozhovory mezi čínskou vládou a vyslanci dalajlamy stále probíhají. Mohu vám sdělit, že během posledních měsíců nás obě strany informovaly o nejnovějších kolech rozhovorů a opět jsme je vyzvali, aby dosáhly podstatného pokroku.

Na závěr mi dovolu, abych vyjádřil své přesvědčení, že tato dnešní rozprava upevnila také naše stálé odhodlání k řešení této otázky s Čínou a k práci, které se budeme společně věnovat s cílem dosáhnout zlepšení situace v Tibetu v oblasti dodržování lidských práv a respektování svobod.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Paní předsedající, dámy a pánové, před dvěma lety ve Lhase proběhly pokojné protesty mnichů, na které čínské orgány odpověděly brutálním zásahem policie a vojska. Desítky civilistů byly zabity a několik set lidí bylo zraněno. Od té doby Tibeťané uspořádali více než 200 pokojných protestů, do nichž se zapojily různé sociální skupiny včetně učitelů, studentů a intelektuálů.

Ve svém předchozím funkčním období Evropský parlament přijal osm usnesení o Tibetu a mnohokrát vedl o této otázce rozpravu. Výsledky tohoto úsilí jsou zatím neuspokojivé. Nedávno čínské orgány zatklly třicet žáků ze školy v Machu, kteří opět vyjádřili své přesvědčení a začátkem března u příležitosti druhého výročí události, k nimž došlo ve Lhase, zahájili pokojný protest. O mnoha podobných událostech jsme se bezpochyby vůbec nedozvěděli.

Proto navrhuji, aby byla tato záležitost zařazena do oblasti působnosti vysoké představitelky unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a pohlíželo se na ni v širší perspektivě. Pak by následovaly konkrétní kroky, a jak doufám, viditelné výsledky. Děkuji vám za pozornost.

Danuta Jazłowiecka (PPE), písemně. – (PL) Sdělovací prostředky v současné době přinášejí plno informací o Číně. Ve zprávách, článcích a knihách se neustále píše o rozvoji a modernizaci Číny a o tamějším hospodářském zázraku. V této spojitosti sdělovací prostředky nedávno psaly také o Tibetu.

Americký časopis *Newsweek* v nedávné zprávě uvedl, že „Čína dělá pro Tibeťany mnoho dobrého“, protože jednomu z nejhudších regionů světa pomáhá vymanit se z jeho zaostalosti. Zpráva se zmiňuje o čínských investicích do dopravní a telekomunikační infrastruktury, do školství, do zdravotnictví a do přístupu k vodě a elektrické energii. Patrně se tedy uskutečňuje plán prezidenta Chu Ťin-tchaoa, který má sice zvýšit životní úroveň Tibeťanů, ale zároveň se snaží je donutit, aby se vzdali své svobody projevu, svobody vyznání a úsilí o autonomii. Může však s touto strategií uspět?

Nepokoje ve Lhase, které propukly před dvěma lety u příležitosti výročí protičínského povstání, a také události, ke kterým došlo před dvěma týdny, velmi důrazně ukázaly, že Tibeťané se ve své vlasti cítí pronásledováni. Z dějin vlastní země vím, že svoboda a důstojnost si zasluhují, aby za ně byla zaplácena jakákoliv cena. Ve jménu hospodářských zájmů nelze přehlížet pronásledování a utrpení lidí.

Domnívám se, že Evropský parlament je orgánem, jenž by se měl zvláště důrazně zastávat práva Tibeťanů na uchování své vlastní identity. Zastupujeme zde občany Evropské unie a jejich jménem bychom měli Tibeťany ujistit o naší solidaritě.

Csaba Sógor (PPE), písemně. – (HU) 10. března 1959 tibetský lid v revoluční náladě bránil svého vůdce, ale jejich počáteční nadšení bylo nelítostně potřeeno v rámci „mírového osvobození“ provedeného čínským komunistickým režimem, což si vyžádalo životy několika tisíc civilistů. Dalajlama, jenž byl nucen odejít do exilu, od té doby již půl století pokojně protestuje. Tibeťané od té doby nesmějí svobodně slavit památku tohoto dne. Ve střední Evropě, z níž pocházím, to známe z vlastní zkušenosti. Ačkoliv jsme zde již patrně definitivně skoncovali s podobnými praktikami komunistických systémů, myslím, že bychom neměli zapomínat na poučení: v dějinách každého národa jsou události, oslava jejichž památky by se neměla zakazovat. Zde však nehovoříme jen o tomto. Jakožto zástupce národnostní menšiny mám plné porozumění pro obtížnou situaci tibetského lidu a žádám kolegy poslance, aby svým hlasem podpořili pokojné úsilí Tibetu o dosažení autonomie.

15. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předsedající. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy podle článku 150 jednacího řádu.

Článek 150 stanoví, že tímto bodem smíme strávit nanejvýš 30 minut. Dostali jsme přes 74 žádostí o projev v rámci tohoto bodu. Tomu samozřejmě nebude možné vyhovět. 74 řečníků po jedné minutě zkrátka nemůže ve třiceti minutách vystoupit.

Proto jsme poprvé předem vybrali poslance, jimž bude udělena řečnická doba, přičemž jsme použili jasná kritéria, a sice ta, že nyní bude řečnická doba zaručena pokud možno těm, kdo o ni žádali při jiné rozpravě

s jednominutovými projevy, ale neměli příležitost vystoupit, zatímco těm, kteří v jiných rozpravách již hovořili, řečnická doba udělena nebude.

Všichni, kterým nebyla řečnická doba udělena, o tom byli předem informováni e-mailem, takže na ni zde nemusí nadarmo čekat. Doufám, že to chápete. Byl to jediný způsob, jak umožnit, aby rozprava proběhla řádným způsobem.

Ti, jimž byla řečnická doba udělena, nyní mohou hned začít.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Paní předsedající, Súdán se chystá zvolit si 11. dubna prezidenta, parlament i regionální shromáždění. Jsou to první volby v Súdánu po 24 letech a vývoj událostí v této zemi sledujeme s velkým zájmem.

Mezinárodní trestní tribunál v Haagu vydal zatykač pro zločiny proti lidskosti na súdánského prezidenta Umara Hassana Ahmada al-Bašíra, který se chopil moci po státním převratu. Všichni víme, jak Súdán pod jeho násilnou vládou trpěl. V jižním Súdánu bylo jen během několika prvních měsíců letošního roku zabito aspoň 400 lidí. Je obtížné odhadnout, jak svobodné tyto volby budou. Al-Bašír v pondělí pohrozil, že vyhostí mezinárodní pozorovatele voleb, a pokud budou zasahovat do záležitostí Súdánu, usekne jim prsty.

Víme, že Súdán je v nouzové situaci. Zástupce Egypta řekl na mezinárodní dárcovské konferenci, jež se konala minulou neděli v Káhiře, že země na celém světě musí sehnat na obnovu súdánského regionu Dárfúr něco přes 1,4 miliard EUR. Doufám, že volby v Súdánu vytvoří podmínky pro...

(Předsedající řečníka přerušila)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Nedávno se hodně hovořilo o obnově hospodářství Evropské unie, ale krize ve většině členských států ještě neskončila. Veřejná diskuse o krizi se omezuje na stav veřejných financí, i když prudký nárůst nezaměstnanosti v některých členských státech na východě Evropské unie již dosáhl kritické úrovně. Je zvláštní slyšet, jak vysocí úředníci EU a Evropského parlamentu chválí některé vlády za vynikající práci, zatímco počet nezaměstnaných v těchto zemích každý měsíc katastrofickou měrou narůstá, sociální záruky jsou omezovány a zvětšuje se počet osob žijících pod hranicí chudoby. Občané těchto států mají stále větší potíže pochopit, zda Evropská unie provádí politiku snižování chudoby, nebo ve skutečnosti chudobu v sociální oblasti zvyšuje. Podle mého názoru by vlády, které nedokázaly stabilizovat nezaměstnanost, neměly být chváleny. Evropská komise by měla přijmout větší odpovědnost a odpovědně dohlížet na provádění plánů vnitrostátních vlád na řízení krize, zvláště v oblasti sociálních reforem, a posuzovat dopady takových reforem na občany.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, do italského parlamentu bylo zvoleno 16 osob odsouzených za různé druhy trestné činnosti a do posledních evropských voleb Itálie poslala tři poslance Evropského parlamentu, kteří byli odsouzeni pravomocným rozsudkem.

V Evropě neexistuje žádný právní předpis, který by osobám, jež jsou odsouzeny pravomocným rozsudkem nebo čekají na další soudní řízení, zakazoval kandidovat ve volbách; vše je ponecháno na uvážení členských států. Italští občané přišli s programem „Čistý Parlament“. Proto vyzýváme Výbor pro ústavní záležitosti, aby změnil zákon týkající se voleb zástupců Evropského parlamentu přímou a všeobecnou volbou a zavedl do něj podmínku, že osoba, která chce kandidovat ve volbách do Evropského parlamentu, nesmí být odsouzena za trestný čin, a to ani rozsudkem, který ještě není pravomocný.

Předseda Výboru pro ústavní záležitosti v minulém Parlamentu, pan Leinen, se nabídl, že to udělá, ale vše bylo přenecháno jeho nástupci panu Casinimu, který již prohlásil, že se tím Výbor pro ústavní záležitosti nebude zabývat.

Poukázali bychom na to, že nejenže je toto příslušností Výboru pro ústavní záležitosti, ale článek 223 (bývalý článek 190) Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že by měl Evropský parlament zavést jednotný volební postup v celé Evropské unii.

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, letiště Hondarribia označil úřad pro civilní letectví za jedno z nejnebezpečnějších v zemi. Jeho vzletové a přistávací dráhy jsou umístěny nad městskými centry Hendaye a Irún a nedodrzuje se francouzsko-španělská smlouva stanovující počet povolených letů. I přes upozorňování obyvatel na břehu řeky a zvolených zástupců na obou stranách hranice, kteří jsou již proti zachování současné míry provozu, se však plánuje rozšíření tohoto letiště.

Schvaluje Evropská komise zničení chráněných přírodních oblastí zátoky Chingoudy, jež je lokalitou Ramsarské úmluvy a sítě Natura 2000 a jejíž obnovu sama Komise financuje?

Kromě toho baskické Eurocity Bayonne-San Sebastián již má nedostatečně využívané mezinárodní letiště, které je daleko od jakýchkoli zranitelných přírodních oblastí. Nebylo by lépe zlepšit služby nabízené v Biarritzu zavedením neznečišťujících forem dopravy? Ráda bych věděla, jaká opatření předseda v souvislosti s tímto rozšířením přijme.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych hovořit o vraždě ruského novináře Maxima Zueva. Pan Zuev byl zavražděn před týdnem v Kaliningradu. Byl to dobře známý novinář a blogger. Není to první případ, kdy byl v Rusku zavražděn novinář. Od roku 2000 došlo minimálně k tuctu takových případů. Je to znepokojující jev, protože víme, že kde není svoboda projevu a novináři nemohou pracovat, tam není vůbec žádná svoboda, není tam demokracie. Při rozhovorech s Ruskem bychom na to měli stále upozorňovat.

Doufám, že uspořádám letos v Evropském parlamentu seminář, že k tomu dostanu povolení od mé delegace pro ruské záležitosti a Výboru pro zahraniční věci. Myslím si, že bychom všichni měli při rozhovorech s našimi ruskými partnery na různých úrovních zdůrazňovat, že svoboda sdělovacích prostředků a svoboda pro práci novinářů je základem pro dialog a svobodu jak v Rusku, tak v Evropské unii.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, chtěl bych vás informovat o tom, že podle posledních zpráv státní zástupci USA podali žalobu na německou společnost Daimler za podplácení zahraničních úředníků v zájmu získání veřejných zakázek. V žalobě se konstatuje, že společnost byla zapojena do dlouhodobého procesu podplácení. Stejný problém nastal se společností Siemens, která používala stejné praktiky a podplácela vlády třetích zemí, aby získala zakázky od veřejných korporací, což je skandál, který dosud otrásá Řeckem.

Kromě finanční krize tedy máme také krizi morální. Německá vláda donedávna korupci mimo své hranice nestíhala a předstírala, že o těchto událostech nic neví. A konečně Evropská komise, místo aby aktivovala výbor pro předcházení podvodům, tak nehájí zákonnost a v řadě případů nechrání peníze evropských občanů.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Paní předsedající, musím Evropskému parlamentu sdělit, že dnes ve 2:15 ráno narušila turecká korveta Bafra řecké územní vody a přiblížila se na pouhých 18 mil k aténskému pobřeží, a dokonce žádala o vstup na palubu řecké obchodní lodi, jež plula po jejím boku, a její prohledání.

To dokazuje, že nic z toho, co bylo řečeno v první části této rozpravy o takzvaném hospodářském problému Řecka, není zcela přesné. Problém Řecka je hlavně politický a vyplývá ze skutečnosti, že tato sousední země, Turecko, ohrožuje Řecko použitím *casus belli* a soustavně provokuje jeho ozbrojené síly, nejen narušováním jeho vod, ale i vzdušného prostoru.

(Předsedající konstatovala, že došlo k problému s mikrofonom)

... Musím vám říci, že Řecko přijalo přísná opatření, která ve svém důsledku doslova dusí řecké domácnosti, a že Řekové jsou nyní u konce svých sil. Odolnost řecké společnosti i hospodářská síla Řeků byly vyčerpány.

Jak jsem řekl, problém Řecka je především politický. Nežádáme o peníze evropských občanů. Žádáme o podporu Evropské unie jako celku, abychom mohli napravit nesrovnalosti na trzích, jež útočí na euro.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, asi před deseti lety uvalilo tehdejších 14 ostatních členských států Evropské unie takzvané „sankce“ na moji zemi, Rakousko. Po sedm měsíců trvala „doba ledová“. Rakouští ministři se již nesměli účastnit neformálních zasedání Rady, nicméně bylo Rakousku povoleno pokračovat v placení poplatků jako čistý přispěvatel. Odhlédnuto od sankcí to mělo také výsledek. Nezávislá zpráva moudrých mužů jasně konstatovala, že účast rakouské Strany svobody ve vládě nepředstavuje nebezpečí pro demokracii a lidská práva. Závěr zněl, že sankce Evropské unie, jež byly zamaskovány jako dvoustranná opatření, nemají platný právní základ. Byl to neoprávněný zásah do rakouské svrchovanosti. Nicméně si myslím, že se Evropská unie díky tomu naučila respektovat politický názor druhých a národní svrchovanost členských států a jejich občanů, což je určitě dobře. S ohledem na mír na východě také doufám, jeden z hlavních vyšetřovatelů, současný poslanec Evropského parlamentu Louis Michel, bude mít po deseti letech pocit, že už zase může jet do Rakouska na dovolenou.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Paní předsedající, Francie včera vzdala čest jednomu ze svých policistů, Jeanu-Sergeovi Nérinovi, francouzskému poddůstojníkovi, který byl 16. března při přestřelce v pařížském regionu zabit skupinou ETA tím nejhanebnějším způsobem.

I když tato teroristická organizace odpovídá za 40 let za smrt téměř 830 lidí, toto je poprvé, co zaútočila na francouzského policistu. Smrt pana Nérina nám připomíná, že máme povinnost v boji proti terorismu spolupracovat.

Francouzsko-španělská spolupráce se v Evropské unii velmi brzy osvědčila jako vzor. Francie a Španělsko byly první členské státy, které zavedly v rámci evropského soudního prostoru společné vyšetřovací týmy. Jako velice účinné se ukázalo také vydávání evropských zatýkacích rozkazů.

Bohužel toto úsilí našich policistů a soudců o spolupráci nedokázalo zabránit tomu, aby byl pan Nérin zabit. Jestliže tedy máme s terorismem bojovat účinněji, budeme muset naši spolupráci posílit.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Paní předsedající, velká kampaň lidových sil ve Val di Susa v severozápadní Itálii se pokouší zastavit projekt vysokorychlostní železnice známý jako TAV.

Velice krásná oblast Val di Susa, rozprostírající se od francouzské hranice k Turínu, je jen jeden či dva kilometry široká, ale již přes ni vede velká silnice pro motorová vozidla, ještě jedna hlavní silnice a železniční trať.

Kampaň „NE TAV“ jasně ukázala, že projekt TAV nemá odůvodnění. Využívá se jenom 38 % nynější železniční kapacity. Projekt by těžce poškodil životní prostředí, zničil by vodonosné vrstvy nebo je znečistil a při hloubení tunelu by se uvolňovaly nebezpečné koncentrace azbestu a uranu.

Získat by mohly jen velké podniky a velké stavební firmy. Desetitisíce lidí se pozvedly k odporu a k zastrašení účastníků této kampaně se skandálně používá policejní násilí.

Vyzývám Evropskou unii, aby stáhla veškeré finanční prostředky na podporu projektu TAV a aby jej zrušila. Mottem kampaně „NE TAV“ je *Sarà dura*. Oni necouvnu. Vítězství lidových sil ve Val di Susa by bylo vítězstvím zdravého rozumu a životního prostředí.

Paul Nuttall (EFD). – Paní předsedající, stále více mě znepokojuje způsob, jakým využívají místní obecní úřady v mém volebním obvodu na severozápadě Anglie parkovací poplatky, aby si zvýšili příjmy.

Vezměte si například malé městečko Congleton, což je místní předměstská komunita. Zavedení poplatků za parkování vážně poškodí místní průmysl a pokles obchodu vyústí ve ztrátu zisků a požene již tak těžce zkoušené malé a střední podniky k bankrotu či případnému uzavření.

Lidé viní britskou vládu, někteří viní Unitární radu a jiní ukazují prstem na městskou radu, ale jako vždy je v pozadí černá ruka Evropské unie, protože všichni pracují na rámci stanoveném v evropské dopravní politice pro rok 2010.

Víte, toto je duch EU: vždy se odstraní jedna osoba. Ať už je to uzavírání poštovních úřadů nebo čtrnáctidenní vybírání popelnic, prstem se vždycky ukáže někam jinam a korupční vliv Bruselu není zaznamenán.

Nicole Sinclair (NI). – Paní předsedající, pocházím z West Midlands. 20 % tohoto regionu je klasifikováno jako pás zeleně.

Tento pás zeleně úspěšně uchoval krásu naší krajiny a zabránil svévolnému rozrůstání měst. Spojené království však – povzbuzované Evropskou unií – posílilo bytovou výstavbu, která ohrožuje tento zelený pás, jenž je mi zvláště drahý, protože se nachází blízko oblasti Meriden Gap, kde žiji.

Je to výraz nedostatku úcty k naší kultuře a tradicím, ale copak vám to vadí? Od té doby, co se Spojené království připojilo k Evropské unii – nebo předtím k evropskému společnému trhu –, naší kulturou a tradicemi nepokrytě pohrdáte a nedá se od vás nic jiného čekat.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Vystupuji tu dnes před vámi a před svými kolegy, abych vyjádřila svůj názor, že Evropa potřebuje novou, mnohem lépe integrovanou strategii k řešení problému násilí páchaného na ženách.

Ve stále více evropských státech je tato záležitost projednávána dvoustranně, kdy každá strana má velice odlišný názor na společnost obecně. Připomínám to proto, že problém domácího násilí přesahuje oblast

ideologie a je přímou a bezprostřední součástí lidské a politické představy spravedlivější a vyváženější společnosti.

Chci zdůraznit, že je třeba učinit kroky s cílem předejít psychologickému násilí, rovněž vůči ženám. Poslední studie ukázaly, že tento druh násilí vždy předchází aktům fyzického násilí.

Vítám, že se španělské předsednictví prostřednictvím politických priorit Evropské unie pustilo do boje proti různým druhům násilí páchaného na ženách. Je však nutno v tom pokračovat. V plánu je zřízení evropského střediska pro sledování násilí mezi pohlavími a zavedení nařízení o ochraně a tísňového telefonního čísla, aby se omezil výskyt tohoto jevu v Evropské unii a současně byl podporován i boj proti násilí mimo EU.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Těší mě, že se Evropská unie a členské státy zavázaly k potírání chudoby a prohlásily rok 2010 Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, protože téměř 80 milionů obyvatel Evropy žije pod hranicí chudoby. Mnoho Evropanů, dokonce těch, kteří mají zaměstnání, bojuje s chudobou každý den a nemá možnost žít důstojným životem. Na provádění evropských opatření naplánovaných na rok 2010 bylo vyhrazeno 17 milionů EUR. Tento rozpočet bude použit na uspořádání informativních seminářů, pracovních skupin a veřejných konzultací, aby byly překonávány stereotypy chudoby. Je to vynikající iniciativa, ale jak zajistíme, že tyto finanční prostředky budou využity účinně a transparentně a že se dostanou přímo k občanům, kteří tuto pomoc nejvíce potřebují? Ráda bych zdůraznila, že není možné dostat rostoucí chudobu pod kontrolu letos. Proto bych chtěla vyzvat struktury EU a členské státy, aby učinily konkrétní opatření a přijaly dlouhodobé závazky na všech úrovních pravomocí, aby se zajistilo transparentní a cílené přidělování finančních prostředků určených k přímé pomoci lidem žijícím v chudobě.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Rozhodnutí izraelské vlády prosadit plán na výstavbu 1 600 nových bytů ve východním Jeruzalémě, rozšířit osadu na Západním břehu, zachovat izolaci pásma Gazy a celkově vystupňovat útoky izraelské armády na okupovaných palestinských územích odhaluje dokonce i těm nejzapálenějším nevěřícím zločinné plány Izraele a imperialistů vůbec vůči Palestincům a vůči lidem v této oblasti obecně.

Izrael rozpoutává nové kolo vražedných útoků na Palestince. Zajistil si k tomu podporu Evropské unie, USA a NATO, s nimiž rozšířil své vztahy v situaci stupňujícího se vnitřního boje v imperialistickém Kvartetu. Spojené státy americké tuto podporu se zvláštním důrazem a horlivostí opakovaly při poslední návštěvě izraelského premiéra ve Spojených státech, což zdůraznilo, že Izrael je něčím více než jen hlavní prioritou geostrategických imperialistických plánů USA v celé této oblasti.

Bojujeme se všemi pracujícími, abychom vytvořili...

(Předsedající řečníka přerušila)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Po druhé světové válce a vytyčení hranic zůstalo na území Maďarska kolem 400 tisíc Slováků a podobný počet Maďarů zůstal na území Slovenska.

Maďarská menšina na Slovensku je dodnes stále stejně početná, v Maďarsku je však situace odlišná. Slovenská menšina byla oslabena z původních 400 tisíc Slováků na necelých 33 tisíc, tedy sotva jednu desetinu původního počtu. Je to tím, že slovenská vláda poskytuje maďarské menšině vzdělání v mateřském jazyce na více než 700 školách, zatímco maďarská vláda to Slovákům v Maďarsku umožňuje jen na jedné jediné základní škole.

I proto se nedávna kritika sousedů ohledně vzdělávání maďarské menšiny, která zazněla z úst prezidenta Sólyoma, člověka, jenž klidně a nečinně přihlíží tomu, jak jeho správa v jeho vlastní zemi dusí národnostní menšiny, nedá hodnotit jinak než jako nechutná, pokrytecká a zlomyslná provokace Srbů, Rumunů a Slováků, kteří se na rozdíl od Maďarů o národnostní menšiny na svém území skutečně starají. Maďarský veřejný ochránce práv pro národnostní menšiny přece též varuje, že v Maďarsku stále dochází k totální asimilaci národnostních menšin.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Evropská unie má mimořádně přísná nařízení v oblasti bezpečnosti potravin a výrobci musí investovat obrovské částky peněz, aby těmto nařízením vyhověli.

Nicméně více než 75 % všech kuřat poražených v Evropské unii je podle poslední studie Evropského úřadu pro bezpečnost potravin kontaminováno bakteriemi.

Ve třech čtvrtinách kuřat z evropských zemědělských podniků jsou přítomny dvě nejtoxičtější bakterie, *Salmonella* a *Campylobacter*.

Jakmile se studie takového charakteru dostanou do sdělovacích prostředků, samozřejmě vyvolají mezi spotřebiteli obavy. V těchto souvislostech si musíme položit dvě otázky: za prvé, co můžeme dále dělat, abychom zajistili, že budou mít Evropané přístup k bezpečným a kvalitním potravinám? Za druhé, je možné, že předpisy, jež nyní platí, nejsou nejvhodnější, přestože jsou velice přísné a mimochodem mimořádně byrokratické?

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Nové členské státy nyní provádějí reformu organizace trhu s vínem Evropské unie z roku 2007. Evropská komise v tomto postupu jednala v rozporu s právními předpisy – škoda, že zde nikdo není –, když na základě slovenské žádosti nezákonně zaregistrovala značku Tokaj jako chráněné označení původu a zároveň jako chráněné zeměpisné označení. Je to v rozporu s nařízeními Evropské unie; toto víno totiž může patřit buď do jedné, nebo do druhé kategorie. Slovenský požadavek v databázi Společenství E-Bacchus již není mezi chráněnými označeními původu. Komise tak ukončila tuto protiprávní situaci a já jí za to děkuji. Nicméně nastala jiná protiprávní situace, protože slovenský vnitrostátní právní předpis, z něhož registrace vychází, neexistuje; Slovensko jej zrušilo. Proto Komisi žádám, aby tuto protiprávní situaci napravila.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Paní předsedající, Evropská služba pro vnější činnost bude diplomatickým sborem, jenž bude zastupovat Unii a pomáhat vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci. Při jeho práci musí být zohledňovány kulturní a národní odlišnosti, jež v rámci Unie existují. Každá země musí vnímat, že jsou ve službě řádně zastoupeny její vlastní zájmy, její vlastní kultura a její vlastní zkušenosti.

Aby bylo tohoto cíle dosaženo, je třeba sdílení či účasti na základě rovnosti. Jak je však sbor Evropské služby pro vnější činnost vytvářen doposud? Má být složen ze zaměstnanců příslušných útvarů generálního sekretariátu Rady a Komise a také z osob pověřených vnitrostátními diplomatickými útvary. Diplomaté navržené členskými státy mají tvořit jenom třetinu celého sboru. Bez ohledu na profil zaměstnanců a jejich směřování do útvaru by však měla být přijata zásada poměrného zastoupení všech občanů členských států. Konec konců se touto zásadou řídí zaměstnávání osob ve všech orgánech Unie. Nevidím důvod, proč by tomu mělo být v tomto případě jinak.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Evropská unie nedávno uzavřela pod záštitou Světové obchodní organizace dohodu se zeměmi Latinské Ameriky, v níž se zavázala, že podstatně a postupně sníží cla z banánů dovážených z těchto zemí. Chtěl bych vás upozornit na skutečnost, že tato dohoda má přímý negativní vliv na evropské pěstitele banánů, zvláště na portugalské Madeiře. Ještě zhoubnější to bude pro pěstitele banánů na španělských Kanárských ostrovech.

Připomněl bych vám, že situace pěstitelů v těchto regionech je vážně komplikována již fyzikálními vlastnostmi a horským terénem těchto ostrovů i jejich rozlohou, takže pěstitelé neustále čelí obtížím, jež překážejí jejich rozvoji.

S ohledem na závažný a přímý dopad, který bude mít nová Ženevská dohoda na evropský dovozní trh a v důsledku na produkci a komercializaci banánů pocházejících z Madeiry a Kanárských ostrovů, je tedy třeba přijmout naléhavá opatření na pomoc pěstitelům banánů z těchto nejvzdálenějších regionů.

Nessa Childers (S&D). – Paní předsedající, je tomu již rok, co společnost pro údržbu letadel SR Technics oznámila, že uzavírá svůj podnik na letišti v Dublinu, což znamená zrušení více než tisíce pracovních míst. V říjnu 2009 byla Evropskému fondu pro přizpůsobení se globalizaci podána jménem zaměstnanců společnosti SR Technics žádost o odškodnění za tyto ztráty. Tento formulář však Komise zamítla jako „neúplný“ a mohu potvrdit, že téměř po pěti měsících irská vláda stále nepodala úplnou žádost.

V několika posledních měsících byla irská vláda rozrušena vlastním zhroucením a záplavou ministerských rezignací, a formulář žádosti, jenž má potenciál změnit životy stovek lidí, zůstal ležet na ministerském stole.

Tato sněmovna ví, že pokladny irského státu jsou prázdné. Nechtějí je cynikovi prominout, že si myslí, že nečinnost vlády možná souvisí s jejími vlastními potížemi s ukončením svých obchodů, kdyby platby z Fondu pro přizpůsobení se globalizaci byly nakonec zajištěny. Byla by irská vláda připravena s tím něco udělat?

Artur Zasada (PPE). – (PL) Paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych se na vás všechny a zvláště na pana Potočnika obrátit ve věci, která trápí všechny, kdo se věnují závodění na motocyklech, což je sport oblíbený v mnoha členských státech. Týká se to provádění směrnice 2000/49/ES o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí.

V důsledku jejího provádění jsou jezdci nuceni vybavit své motocykly novými tlumiči, které na jedné straně sníží přitažlivost samotné podívané, protože hluk k tomuto sportu nerozlučně patří, na straně druhé přináší větší riziko pro samotné jezdce, riziko, že si poškodí zdraví nebo přijdou o život. V souvislosti s tím bych se velmi rád požádal pana Potočnika, aby zvážil předložení návrhu na změnu – na vynětí závodních drah pro motocykly z působnosti směrnice 2002/49/ES.

László Tőkés (PPE). – (HU) Paní předsedající, v provincii Vojvodina v zemi Slobodana Miloševiče, v Srbsku, pokračují útoky na Maďary. Pachatelé jsou buď zprošťováni viny, nebo dokonce nejsou ani obžalováni. Před několika desetiletími žilo ve Vojvodině asi 400 000 Maďarů, kteří tvořili třetinu obyvatelstva. Nedobrovolná emigrace a hromadné usídlování členů většinové společnosti jejich počet snížily v průběhu let na 290 000 a jejich podíl na počtu obyvatel tak poklesl na 13 %. Metodu hromadných útoků na menšiny zavedla slavná srbská tajná služba UDBA, jež se zaměřovala zejména na etnické Albánce. Tyto praktiky jsou dnes jako samovolné dědictví používány proti Maďarům. Paní předsedající, Evropský parlament by měl přijmout rozhodná opatření, aby ukončil protimaďarský teror v Srbsku. Podmínky pro jeho přistoupení k Evropské unii by měly být takové, aby se dostalo spravedlnosti deseti tisícům obětí masových vražd, k nimž došlo po druhé světové válce, a aby bylo zakázáno násilí, jež je na Maďarech páčeno dodnes.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Paní předsedající, ženy jsou nedostatečně zastoupeny ve vědě a vědeckém výzkumu. V Evropě je mezi výzkumnými pracovníky 30 % žen a mezi profesory jen 18 % žen. Na vedoucích pozicích ve vědě tvoří ženy 27 %. Polsko, kde podíl žen v institucích vysokoškolského vzdělání a ve vědeckých ústavech činí 7 %, je mezi 27 členskými státy na předposledním místě.

Proto je tak důležitý výzkumný projekt „Ženy ve vědě“ připravovaný polskou Akademickou a podnikovou nadací, který se zaměřuje na výzkum příčin diskriminace a na hledání účinných antidiskriminačních opatření. Občanské projekty, které pocházejí od občanů samotných a na občany jsou zaměřeny, mají nejlepší vyhlídky na úspěch. Vyzývám Evropskou komisi, aby společenským organizacím, které se zabývají takovými záležitostmi, poskytla zvláštní podporu a praktickou pomoc. Když občané Unie napíší Komisi, jejich dopisy nesmí zůstat bez odpovědi.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Paní předsedající, jak jsem říkal, velice mě potěšilo, když jsem slyšel bývalou komisařku Kunevovou konstatovat, že je třeba přezkoumat směrnici Rady 90/314/EHS, a to proto, že má mnoho nedostatků.

Nezohledňuje občany, kteří si dovolenou zamluví na internetu sami, aniž by využili služeb cestovní kanceláře. Neposkytuje žádnou ochranu spotřebitelům, kteří žijí v jedné zemi a koupí si produkt, let nebo ubytování v zemi mimo Evropskou unii.

Směrnice se rovněž nezmiňuje o pravidelných letech. Má tedy hodně nedostatků a já s mimořádným potěšením konstatuji, že bývalá komisařka Kunevová má pravdu, že je opravdu zapotřebí nové směrnice.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Paní předsedající, před 20 lety Rumuni umírali za svobodu, včetně svobody v oblasti vzdělávání, která byla tak dlouho řízena přísně politicky. Díky jejich oběti získaly svobodu i univerzity a od té doby se z ní těší.

Proto by bylo smutnou ironií, kdyby byl úspěšný nynější pokus rumunského ministerstva školství rychle vydat nové právní předpisy, které tuto svobodu téměř odstraňují a otevírají dveře repolitizaci systému.

Podle návrhu by například museli být zvolení rektori schváleni ministrem, který je politickým pověřencem, a univerzity by musely přijmout svévolná kritéria, nebo by dokonce mohly být zavřeny a jejich majetek by převzal někdo jiný.

Jako profesor a poslanec Evropského parlamentu považuji za svou povinnost odhalit svým kolegům profesorům v této sněmovně zamýšlené nedemokratické postupy, které jsou zjevně v rozporu s Lisabonskou strategií v oblasti vzdělávání a jež v členském státě Evropské unie nelze tolerovat.

Předsedající. – Tento bod je tímto uzavřen.

Děkuji vám za pochopení a ukázněnost. Doufám, že všichni, kteří tentokrát nedostali příležitost hovořit, budou moci vystoupit příště.

16. Priority pro rozpočet na rok 2011 – oddíl III – Komise – Pokyny pro rozpočtový proces pro rok 2011 – ostatní oddíly (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o:

– zprávě (A7-0033/2010) paní Jędrzejewské jménem Rozpočtového výboru o prioritách pro rozpočet na rok 2011 – oddíl III – Komise (2010/2004(BUD)) a

– zprávě (A7-0036/2010) paní Trüpelové jménem Rozpočtového výboru o pokynech pro rozpočtový proces pro rok 2011, oddíl I – Evropský parlament, oddíl II – Rada, oddíl IV – Soudní dvůr, oddíl V – Účetní dvůr, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor, oddíl VII – Výbor regionů, oddíl VIII – Evropský veřejný ochránce práv, oddíl IX – Evropský inspektor ochrany údajů (2010/2003(BUD)).

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, zpravodajka. – (PL) Paní předsedající, rozpočtový proces pro rok 2011 je velmi neobvyklý a výjimečný, jelikož se týká prvního rozpočtového roku, který začne a bude schválen v souladu s ustanoveními Lisabonské smlouvy. Lze říct, že jsme v tomto záměru průkopníky, a proto samozřejmě neseme zvláštní zodpovědnost. Lisabonská smlouva dává Parlamentu v oblasti rozpočtu dodatečné pravomoci. Záleží na nás, jak jich využijeme; počítáme s konstruktivním dialogem s Evropskou komisí i Radou, abychom mohli nových možností poskytnutých Lisabonskou smlouvou co nejlépe a co nejúčinněji využít.

Novým prvkem zavedeným Lisabonskou smlouvou je to, že nyní nebudeme mít o rozpočtu dvě čtení. Znamená to, že Parlament i Rada budou mít pouze jediné čtení. Tato skutečnost představuje zvláštní výzvu, kterou je kázeň. Jako Parlament musíme být ukáznění, protože budeme mít, jednoduše řečeno, pouze jednu příležitost. Nebude žádné opakování, žádná druhá příležitost. Na dohodovacím jednání musíme stanovit velmi mnoho věcí. Musíme pracovat společně a být ukáznění, aby nový rozpočtový proces probíhal na podzim účinně.

Tento rok je výjimečný také z toho důvodu, že vzhledem k pozdní volbě Evropské komise neměla Komise ještě příležitost představit svou roční politickou strategii. Je tedy nanejvýš výjimečné a zajímavé zároveň, že jako první vyjadřuje své úvahy Evropský parlament a že první názory na rozpočet pro rok 2011 přicházejí z Evropského parlamentu ve formě této zprávy, nikoliv z Evropské komise, jak tomu bylo v každém „obvyklém“ roce.

Čím je ještě rok 2011 tak zvláštní? Rozpočet pro rok 2011 je pátým rozpočtem ve víceletém finančním rámci. Jak víte, víceletý finanční rámec pokrývá období 2007–2013. Během předešlých čtyř rozpočtových procesů jsme se toho již hodně naučili. V polštině říkáme, že se blížíme ke zdi. V angličtině se říká dosáhnout stropu. Ať už to řekneme jakkoliv, jsme v situaci, kdy bude víceletý finanční rámec brzy vyčerpán. Opravdu se blížíme ke zdi, k situaci, kdy jsou rozpětí velmi malá a manévrovací prostor Parlamentu pro cokoliv je radikálně okleštěn. Rozpětí jsou velmi malá. Zvláště znepokojující jsou rozpětí v okruhu 1b – kolem 1 milionu EUR, a v okruhu 3b – kolem 9 milionů EUR. Z toho důvodu jsou samozřejmě naše možnosti omezené, a proto zpráva Rozpočtového výboru, kterou jsem vypracovala, tak silně žádá, očekává a prosí o ambiciózní přezkum a revizi víceletého finančního rámce, nejen proto, že jsou tato rozpětí vyčerpána, ale také proto, že při provádění revize bude potřeba brát v úvahu významné rozpočtové dopady Lisabonské smlouvy.

Lisabonská smlouva dává Evropské unii nové pravomoci v oblastech, jako je vesmírná politika. Podstatné také je, že rovněž ustanovuje Evropskou službu pro vnější činnost. Je také nutné se nad rozpočtem zamyslet v souvislosti s tím, jak zamýšlíme uskutečňovat strategii EU 2020. S žádným z těchto závazků se ve víceletém finančním rámci nepočítalo. Musíme nyní začít diskutovat o tom, jak tyto nové plány a ambice financovat.

Velmi bych si přála (a zpráva Rozpočtového výboru tento vzkaz obsahuje), aby vůdčím principem rozpočtu na rok 2011 byla mládež. Mladí lidé jsou již hnací silou a budoucností Evropy. Vzdělání a investice do mládeže je také investicí do přítomnosti a budoucnosti Evropy, společnosti a hospodářství. Chtěla bych zdůraznit, jak je v životě každého člověka důležitý okamžik přechodu ze školního a akademického prostředí, čili vzdělávání, na první pracovní místo. Zvláště během krize jde o velice těžkou etapu. Chtěla bych zmínit několik statistik: 21 lidí ve věku 15–24 let je nezaměstnaných. Je velmi důležité, aby Evropská unie nebyla lhostejná ani k těmto obtížím a abychom společně pracovali tak, abychom mladým lidem tuto obtížnou etapu přechodu ze vzdělávání na trh práce ulehčili.

Chtěla bych zdůraznit, že ve věku rychle postupujících změn v technologiích a také demografických změn musíme vytvořit společnost založenou na znalostech, s občany schopnými změnit během života a své

profesionální dráhy svou kvalifikaci, kterým je umožněno takovou změnu uskutečnit a které také Evropská unie v tomto procesu podporuje. Podpora Evropské unie by měla zahrnovat programy mezinárodních výměn na akademické úrovni, programy pro odbornou přípravu a praxi a rovněž programy na profesionální úrovni. Zároveň to zvýší úroveň sociální integrace a tok znalostí a umožní opravdovou mobilitu občanů v Evropské unii. Mobilita je, jak víte, naprosto oprávněně základní svobodou zajištěnou smlouvami a základem pro účinný vnitřní trh.

zpravodajka. – Přejdu teď do angličtiny, protože nahrazuji paní Helgu Trüpelovou. Jsem teď tedy v jiné roli, nejen pokud jde o rozpočet Evropské komise, ale nyní i o jiné orgány a o rozpočet Parlamentu. Svůj projev jsem si připravila v angličtině, což vysvětluje změnu jazyka.

V této fázi procesu je záměrem usnesení nastínit základní obrysy – zvláště v souvislosti s rozpočtem – a zveřejnit pokyny pro správní rozpočty různých orgánů, včetně Evropského parlamentu a vyjma Komise, o které jsem hovořila dříve.

Obecná situace je taková, že okolnosti, za kterých bude přijat rozpočet pro rok 2011, jsou velkou výzvou, jelikož rozpětí v okruhu 5 je velmi omezené a jelikož prioritou pro všechny evropské orgány je úspěšné uplatňování Lisabonské smlouvy. Vstup Lisabonské smlouvy v platnost mění proces schvalování rozpočtu a vyžaduje tedy ještě těsnější spolupráci a dialog mezi orgány. Spolupráce mezi orgány zahrnuje několik aspektů – jako je kapacita k zajištění překladů a nábor nových pracovníků – a výměnu osvědčených postupů i zlepšení účinnosti, čehož by mohlo být dosaženo v oblastech, o kterých se v tomto kontextu ještě neuvažovalo, jako je EMAS, politiky v oblasti nediskriminace a práce na dálku.

Dlouhou dobu se Rozpočtový výbor zasazuje o vypracování střednědobé a dlouhodobé strategie v oblasti budov, nejen pokud jde o Parlament, ale i o ostatní orgány. Finanční situace v okruhu 5 je nepředvídatelná i vzhledem k nejasnostem ohledně velikosti a formy služby pro vnější činnost a soudního rozhodnutí o úpravě platů zaměstnanců.

Dokument předsednictva o pokynech se zabýval zvláště rozpočtem Evropského parlamentu a obsahoval následující cíle rozpočtu Parlamentu: posílení odborného poradenství pro poslance, pokud jde o lidské zdroje pro vyhledávání informací a službu stručných podkladů pro poslance zajišťovanou knihovnou, a úprava institucionálních aspektů vyplývajících z Lisabonské smlouvy. Výbor tedy klade důraz na prvotřídní výkon legislativní činnosti, která je největší prioritou.

PŘESEDÁJÍCÍ: pan McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Janusz Lewandowski, člen Komise. – Pane předsedajícím, dnes večer jsem připravený naslouchat. Poslouchám, jaké jsou priority Parlamentu pro rok 2011, stejně jako jsem poslouchal pokyny, které dne 16. března přijala Rada. S hlavními body mohu souhlasit a mohu souhlasit i s tím, že nejde o běžný každoroční proces, ze dvou důvodů, o nichž se zpravodajka Parlamentu zmínila.

Prvním důvodem je, že se přizpůsobujeme situaci vzniklé po přijetí Lisabonské smlouvy. Částečně jsme se již přizpůsobili, ale něco stále zbývá udělat. Vzhledem k jedinému čtení v Parlamentu je dříve než kdy jindy nutná dobrá spolupráce mezi orgány.

Některé dohody o přechodném období již byly sjednány při listopadovém dohodovacím řízení. Byl rovněž potvrzen pragmatický časový rámec, který umožňuje převídatelnost a je stanovován od roku 1975. Zbývají způsoby spolupráce v dohodovacím výboru, což je nyní zásadní otázka vzhledem k tomu, že je jen jedno čtení ročního rozpočtu. V rámci zítřejšího dialogu tedy Komise představí postupy pro diskusi a způsob sjednání dohodovacích formalit před začátkem skutečného procesu pro rok 2011.

Druhým důvodem, proč není roční proces obvyklý, je skutečnost, že Evropa prožívá období po krizi, kdy mnoho členských států bojuje s rozpočtovými deficity a zadlužeností, některé dokonce s mnohem náročnějšími problémy. Více než kdy dříve bychom tedy měli přikládat význam řádnému finančnímu řízení, přesné prognóze a rozumnému plnění rozpočtu.

Je snadné odhalit rozpočtové okruhy, které se zdají být nedostatečně financovány. Tady poukazují na okruh 1a a na okruh 4. Díky vůli ke spolupráci jsme schopni změnit finanční perspektivu čtyřikrát během procesu, tj. čtyř ročních procesů.

Své závěry bychom měli představit v rámci zprávy o fungování interinstitucionální dohody, kterou zveřejníme a pošleme Parlamentu ve stejný den jako návrh rozpočtu, tj. dne 27. dubna.

Ve zprávě naší zpravodajky, tentokrát nikoliv mé zpravodajky, ale zpravodajky Parlamentu, paní Sidonie Jędrzejewské (mé útvary se nyní učí vyslovovat jméno zpravodajky správně), zaujímají oprávněně ústřední postavení mládež a příležitosti pro mládež. Jinými slovy, zpráva o prioritách jasně klade větší důraz na okruh 3. Týká se to vzdělávání a místa, které mladí lidé zaujímají na trhu práce, a je to v tomto ohledu odůvodněné vzhledem k počtu nezaměstnaných.

Je ovšem stejně tak důležité, abychom slíbili uskutečnit plán obnovy. Je to pro evropské občany také důležité.

Důležité je plnění, které by v roce 2011 mělo být bez výkyvů. Důležitá je také účinná administrativa a v tomto ohledu musím zdůraznit, že nehlédě na potřebu přizpůsobení se Lisabonské smlouvě nebude Komise tento rok požadovat žádná další pracovní místa.

Dne 27. dubna bude kolegium schvalovat návrh rozpočtu a jak je zvykem, okamžitě ve stejný den ho předloží členům Rozpočtového výboru v Parlamentu.

Těším se tedy nyní na začátek procesu pro rok 2011. Slibuji vůli spolupracovat, kterou tentokrát opravdu budeme potřebovat vzhledem k modelovým procesům, které tento rok musíme vyzkoušet.

Thijs Berman, zpravodaj pro stanovisko Výboru pro rozvoj. – (NL) Pane předsedající, pane Lewandowski, v hospodářské krizi je pod tlakem i rozpočet EU; je to jenom přirozené. I Brusel musí dohlížet na to, jak utrácí každé veřejné euro. Nicméně – a hovořím tady jménem Výboru pro rozvoj – investice do rozvojových zemí musí zůstat prioritou. Udržitelný rozvoj v chudých zemích poskytne lidem příležitosti, které obvykle nemají. Nejen to – jejich rozvoj je součástí řešení naší krize. Rozvojové země představují trh, navíc trh rychle rostoucí. Evropa bude pouze muset utrácet své finanční prostředky chytřeji, například kombinací dotací a úvěrů pro podporu mikrofinancování. Lepší přístup k finančním službám v chudých zemích umožní také lidem v těchto zemích uskutečnit své cíle. Rozpočet na rozvojovou spolupráci musíme bránit, jakkoliv to může být těžké. Odpovědnost za svůj vlastní rozpočet musí i nadále nést evropský komisař pro rozvoj, Andris Piebalgs, a nikoli vysoká představitelka Ashtonová, o čemž se nyní, zdá se, uvažuje. Nakonec, kroky vztahující se k omezení chudoby nesmí nikdy záviset na našich diplomatických zájmech.

José Manuel Fernandes, jménem skupiny PPE. – (PT) Vítám skutečnost, že můžeme rozpočet pro rok 2011 pokládat za rozpočet pro mládež. Jako takový přispívá tento fakt ke schválení návrhů, které jsme předložili za účelem pomoci mladým lidem, například v přístupu k zaměstnání, jak je to i v případě takzvané iniciativy „Erasmus – první zaměstnání“. Mezi další návrhy, které přispějí k udržitelnému hospodářskému rozvoji v Evropě a jejichž výsledkem bude vytvoření nových pracovních míst, patří podpora podnikání mladých lidí, poskytování pobídek a posilování inovací a digitální agendy.

S ohledem na rozpočet Parlamentu stojí zato poznamenat, že skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) podporuje rozpočet, který je zároveň udržitelný a důsledný, ve kterém je každá výdajová položka odůvodněná. Podle našeho názoru – a také to doporučujeme – by Parlament měl opustit rozpočtový model, který je čistě přírůstkový. Místo toho by se měl přiklonit k rozpočtu vycházejícímu od nuly, který umožňuje účinnost, a tedy i úspory. Aby se tento koncept udržitelnosti, důkladnosti a účinnosti stal skutečností, musí být naléhavě stanovena dlouhodobá politika v oblasti budov.

Potřebujeme ještě lépe a přesněji znát hodnotu našich fixních výdajů. Dále musí následovat analýza nákladů a přínosů různých prováděných politik. Opět zdůrazňujeme, že největší prioritou Parlamentu by měl být prvotřídní výkon legislativní činnosti a že náš orgán musí mít k tomuto účelu k dispozici všechny nezbytné prostředky. Skutečnost, že vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, která požaduje jediné čtení rozpočtu, bude vyžadovat větší spolupráci a posílení dialogu. Tento dialog musí být z naší strany veden čestně. Zavazujeme se k tomu.

Francesca Balzani, jménem skupiny S&D. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pokyny pro rozpočet pro rok 2011 jsou prvním krokem k příštímu evropskému rozpočtu, krokem velmi konkrétním.

V Rozpočtovém výboru jsme se velmi snažili stanovit hlavní rozpoznatelné priority, které vyzdvihují evropskou činnost. První prioritou jsou mladí lidé, nejen proto, že představují zdroj, na který je třeba se zaměřit v oblasti inovací, výzkumu a rozvoje, ale také proto, že jsou základním výchozím bodem pro prozíravé sociální politiky.

Hlavní prioritou je však také strategie 2020: boj s nezaměstnaností, se změnou klimatu, a především nutnost provádět tuto strategii opravdově a konkrétně a vyčlenit na ni dostatečné finanční prostředky bez kompromisů a škrťů.

Tyto pokyny jsou však také velmi realistickým prvním krokem. Finanční perspektiva nabízí velmi malý manévrovací prostor, což znamená nedostatečné finanční prostředky k uskutečnění toho nejdůležitějšího: nových akcí. Zvláště je to citelné u prvního okruhu, týkajícího se konkurenceschopnosti, růstu a zaměstnanosti.

Je tu však ještě jedna důležitá záležitost: rozpočet musí být velmi pružný a schopný rychle reagovat na potřeby občanů, potřeby lidí a měnící se potřeby. Existují tedy priority, ale existují i podmínky nezbytné k tomu, aby byl rozpočet opravdu užitečným nástrojem pro evropský růst.

Těmito podmínkami jsou dostatečné finanční prostředky, jasné provádění budoucích strategií, především strategie 2020, a nakonec konečné řešení pro pružný nástroj, který nám – jako jediný – dovolí čelit budoucím výzvám.

Ivars Godmanis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, chtěl bych vyzdvihnout tři věci.

Zprvče, pokud jde o strukturální fondy – přibližně 35 % rozpočtu. Využíváme pouze polovinu, stejně jako tomu bylo v období 2000–2006. Současná míra absorpce ve všech fondech činí 14 % a předtím činila 25 %. Otázkou tedy je, jak k této části rozpočtu přistupovat, jak s ní nakládat, jak ji plnit. Jinak se dostaneme do situace, kdy nebudou peníze využívány. Na druhé straně by mohly posloužit jako rezerva.

Zadruhé, musíme uhradit některé pohledávky z dřívější doby a Komise k tomuto účelu vyčlenila pět miliard. Domnívám se však, že některé země, které požadují pouze šestiměsíční úhradu, nebudou žádat o všechny peníze. Je tedy také otázka, zda tyto peníze budou použity či nikoliv.

Musím se také zmínit o dvou velmi vážných záležitostech vztahujících se k rozpočtovým prostředkům, které jsou každoročně obnovovány. V rozpočtu pro zemědělství na rok 2009 byly platby pro rozvoj venkova o 2 miliardy EUR nižší než v roce 2008. Nyní musí být vyplaceno mnohem více peněz, ale otázkou je, zda se v roce 2010 všechny projekty uskuteční či nikoliv.

Nakonec k sedmému rámcovému programu: Podíváme-li se na okruh 1a týkající se sedmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj, byly platby v roce 2009 výrazně menší než v roce 2008. Otázkou tedy je, zda bude zajištění dostačující. Pak můžeme naplánovat rozpočet podle situace. Máme také mnoho potřeb v jiných oblastech. Jde tedy o rezervy či nikoliv?

Zbigniew Ziobro, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, návrh usnesení Evropského parlamentu o prioritách pro rozpočet na rok 2011 obsahuje odstavec, který nám připomíná, že financování priorit nesmí být v neprospěch hlavních oblastí politiky Evropské unie, jako jsou politika soudržnosti nebo strukturální politika nebo společná zemědělská politika. Tento odstavec má povahu ustanovení, které se zdá být nezbytné vzhledem k dříve určeným rozpočtovým prioritám. Těmito prioritám lze skutečně ještě ledacos vytknout.

Univerzálním lékem na krizovou nákazu, která ničí Evropu, mají být v první řadě inovace. Návrh však opomíjí skutečnost, že nejchudší regiony Unie nemají k dispozici podmínky k rozvoji inovací. Existují země, kde se základy moderního hospodářství ve skutečnosti teprve budují. Pokud má být Evropa světadílem rovných příležitostí, reakcí na tento stav je především politika soudržnosti a strukturální politika. Především během krize bychom měli pamatovat na tento aspekt politiky EU, zvláště na solidaritu, aby světadíl nezůstal rozdělený na chudé a bohaté oblasti.

Miguel Portas, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Dnes začínáme rozpravu o všeobecných pokynech pro rozpočet na rok 2011 a navrhovanou prioritou je mládež, zvláště v okamžiku či v životním období přechodu ze studií na trh práce. Sám o sobě je tento výběr priority vítaný.

Navrhuje se například vytvoření programu „Erasmus – první zaměstnání“. Problém je, že v politice záleží na maličkostech. O čem hovoříme, když hovoříme o programu „Erasmus – první zaměstnání“? Jak jej budeme provádět? Převedením prostředků programu Erasmus pro studenty nebo vytvořením nového programu s novými prostředky? Nejde o bezvýznamný detail, stejně jako otázka, zda je Erasmus zaměřený na nejistá pracovní místa nebo spíše na řádná pracovní místa, která mladým lidem zajistí skutečnou budoucnost. Opravdu bude tento program bojovat s nezaměstnaností mladých lidí, jak je to jeho záměrem? Nebo nakonec půjde o program, který nezaměstnanost chce pouze zakrýt? Těmito otázkami se dostávám k podstatě

rozpravy. Nejdůležitějším problémem v roce 2011 bude opět nezaměstnanost, v EU hojně rozšířená. Je naší povinností s nezaměstnaností bojovat.

Měla by to být pro evropský rozpočet výzva, ale rozpočet pro rok 2011 je spoután ve finančním rámci sjednaném na sedm let, který i přes krizi nebyl změněn. Bez důkladného a přesného přezkumu tohoto finančního rámce bude rozpočet, který máme na konci roku schválit, odkázán ke stagnaci a průměrnosti, i když přijmeme ty nejlepší priority na světě. Ty zůstanou pouhými záměry a na struktuře rozpočtu se odrazí jen minimálně.

Marta Andreassen, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, navrhované 6,5% navýšení rozpočtu Parlamentu pro rok 2011 je jen další ukázkou, jak se tento orgán vzdálil skutečnému světu a zájmům svých voličů.

Jak můžeme svým voličům vysvětlit v normálních časech, natož v době krize, že celkové výdaje, které na každého z nás platí, jsou vyšší než 2 miliony GBP za rok? Jak jim můžeme říci, že pokud chtějí Parlament na vysoké úrovni, jak si na tom někteří zakládají, musí tento účet zaplatit? Jak vysvětlíme všem, kteří přicházejí o práci, že my, poslanci Evropského parlamentu, potřebujeme kvůli Lisabonské smlouvě více zaměstnanců? Že úředníci v tomto Parlamentu potřebují zvýšit plat, protože více pracují?

Těch 15 % nezaměstnaných mladých lidí ve Spojeném království, či hůře, těch 45 % nezaměstnaných mladých lidí ve Španělsku nebude chápat, jak jim toto navýšení pomůže sehnat práci. Mnozí z nich mají vynikající vzdělání. Chybí jim pouze pracovní příležitosti. Upřímně: pokud by takovou otázku položili, nebyla bych schopna odpovědět.

Může někdo mým voličům vysvětlit, jak jim skutečnost, že má tento Parlament dvě sídla, jedno v Bruselu a jedno ve Štrasburku, což představuje velký podíl ve výdajích ve výši 2 milionů GBP, o kterých jsem mluvila, pomůže platit hypotéku, žít a vzdělávat děti?

Pokud jde o Komisi, je hezké zmiňovat vznešené cíle, jako jsou investice do mládeže a vzdělání, podpora studia jazyků a podpora inovací pro hospodářský rozvoj a tvorbu pracovních míst v Evropě, ale zpráva Účetního dvora o tom, jak je s prostředky Evropské unie nakládáno, není uspokojivá, stejně jako nesplněné závazky ukazují, že EU není v plánování příliš úspěšná.

Žádný návrh na navýšení rozpočtu bychom neměli připustit...

(Předsedající řečníci přerušil.)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, priority pro rozpočet Evropské unie na rok 2011 se točí kolem hospodářské a finanční krize. S tím jsou spojené pozitivní společné snahy o provádění strategie k překonání krize, která je co možná nejkomplexnější a sociálně nejspravedlivější.

Chtěla bych se zaměřit na dva aspekty. Zaprvé, ústředním prvkem rozpočtu pro rok 2011 je zaměření na mladé lidi. Jistě budou hrát v budoucnosti Evropy klíčovou roli. Investovat do mládeže znamená přemýšlet dnes o Evropě zítřka.

Zadruhé, současná situace velmi jasně ukazuje, jak rychle mohou být pracovní místa rušena, a to i v silných hospodářských oblastech. Strategie 2020 se také zaměřuje na inovaci. Naděje, které jsou s tímto oprávněně spojené, povedou k vytvoření nových pracovních míst a zmírní sociální těžkosti.

László Surján (PPE). – (HU) Kolegové, všichni víme, že rozpočet Evropské unie potřebuje projít podstatnými reformami. Víme však také, že tyto reformy nelze provést v rámci jednoletého rozpočtu. Co je náš problém? Náš velký problém je, že jde o velmi nepružný rozpočet. Nemůžeme vůbec – nebo jen s obtížemi – přiměřeně reagovat na každodenní výzvy, a dokonce ani na výzvy jednotlivých let. A samozřejmě máme malý manévrovací prostor, možnosti jsou omezené. Zpravodajka sestavila vyvážený návrh. Vzala v úvahu skutečnou realitu a vyjádřila rozumné cíle. Doufám, že Parlament půjde stejnou cestou a text a návrh, které máme před sebou, podpoří.

Je velmi vhodné, abychom se obrátili k mladým lidem, jinak se mladí lidé odvrátí od nás, od konceptu Evropy. Chtěl bych několik dalších minut mluvit o politice soudržnosti. Politika soudržnosti není formou „konání dobra“. Pravda, mezi rozvinutými a rozvíjejícími se regiony existují obrovské rozdíly. Snažíme se tyto rozdíly vymazat, nebo je alespoň zmenšit. Ale pomáháme-li nahoru jednomu regionu, zvyšuje se konkurenceschopnost celé Evropy a výrazněji a lépe rosteme tváří v tvář globální konkurenci, samozřejmě za předpokladu, že členské státy příležitosti využijí, peníze nezůstanou nevyužité a utracené peníze navíc přinesou výsledky. Jinak není většího plýtvání. Pokud prováděné programy nepřinášejí potřebné výsledky,

jde dokonce o větší plýtvání než to, které způsobuje existence dvou sídel. Doufám, že v tomto ohledu dospějeme k pokroku. Rozpočtový výbor je nadšený, když vidí, že za své peníze dosáhneme určitých hodnot. Děkuji vám za pozornost.

Derek Vaughan (S&D). – Pane předsedající, vítám tuto zprávu o pokynech pro rozpočet Parlamentu na rok 2011 a vítám tuto diskusi o prioritách, aby mohl Parlament dělat svou práci.

Původní zpráva byla možná nepřesná a obecná, což je pochopitelné. Pozměňovací návrhy výboru však zajistily, že máme nyní jasno v tom, co je důležité. Rozpočtový výbor se pokusil vyvážit potřebu uznat naše závazky po Lisabonu s potřebou co nejvíce omezit zvyšování výdajů, což je zvláště důležité vzhledem k velmi omezeným rozpětím a veřejným financím. Jsem si jistý, že všichni poslanci přijmou tuto myšlenku za svou.

Proto je rozhodování o našich prioritách v rámci těchto pokynů tak zásadní, a samozřejmě se nejedná jen o utrácení peněz. Jde také o snahu o úspory a o utrácení peněz co nejlepším možným způsobem.

Jsem tedy potěšen, že existuje obecný souhlas například s potřebou integrovaného systému řízení poznatků, který by sloučil všechny různé zdroje informací pro poslance a občany.

Rovněž vítám analýzu parlamentní televizní stanice Europarl TV pro zjištění její účinnosti. Vyhodnocení asistenčních příspěvků a celkových nákladů na navýšení personálu, včetně nákladů na ubytování, je podle mého názoru také zásadní, stejně jako je podstatná střednědobá a dlouhodobá strategie v oblasti budov pro Parlament a jiné orgány, se kterými bychom měli možná spolupracovat mnohem těsněji než nyní.

Pak je tady samozřejmě problém 20% limitu, sjednaného před tolika lety. Podle mého názoru a názoru Rozpočtového výboru by měly jakékoliv změny těchto 20 % být předmětem diskuse mezi Rozpočtovým výborem a předsednictvem a případně mezi všemi ostatními orgány. Nemělo by jít o jednostranné rozhodnutí.

Skupina S&D předložila několik dalších pozměňovacích návrhů, o kterých se má hlasovat zítra a které podle našeho názoru pokyny ještě více vylepší. Jeden pozměňovací návrh poukazuje na obtíže se zahrnováním všech správních výdajů do okruhu 5; jiný pozměňovací návrh volá po časném zveřejnění pokynů a odhadů, aby bylo zajištěno, že budeme moci rozhodovat řádně a včas. Doufám, že kolegové tyto a jiné pozměňovací návrhy, zaměřené na zlepšení pokynů, zítra podpoří.

Doufám také, že kolegové uznávají, že podle dohody o těchto pokynech budeme muset podstoupit obtížné diskuse o odhadech nedávno zveřejněných generálním tajemníkem. Až poté začneme diskutovat o prioritách a až tehdy se dostaneme k vlastní diskusi o dosažení rovnováhy mezi fungováním Parlamentu a udržením našich výdajů na co nejnížší možné úrovni.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Pane předsedající, v těžkých hospodářských časech, jako jsou tyto, jsou rozpočtové otázky obtížné a citlivé téma. Pokyny pro rozpočet na rok 2011 také zahrnují vlastní rozpočet Evropského parlamentu. Výdaje v okruhu 5 jsou tradičně rozvrženy tak, aby parlamentní podíl byl menší než 20 %.

V důsledku Lisabonské smlouvy se teď mluví o tom, že by měl Parlament pohltnout větší podíl peněz. Přezkum větší potřeby finančních prostředků, vyvolané novými pravomocemi Parlamentu, je jistě opodstatněný a právě na rok 2010 jsme již v důsledku Lisabonské smlouvy dostali víc peněz.

Zároveň nesmí být Lisabonská smlouva využívána jako jakýsi stroj na peníze pro Parlament. Musíme také být schopni zajistit účinnější vlastní organizaci a pokusit se o úspory, kde je to možné, abychom tak také mohli financovat jakékoliv dodatečné potřeby.

Teď lidé také volají po vyšších částkách na zaměstnance, kteří pomáhají poslancům Evropského parlamentu v jejich práci. Jde jistě o dobrý záměr, ale je zajímavé, že například poslanci Evropského parlamentu v mé skupině více méně jednomyslně cítí, že to není naléhavě třeba a že v těchto hospodářsky obtížných časech to není nezbytné.

Pokyny, které dnes schvalujeme, jsou dobré a myslím, že bychom je mohli považovat za výzvu ke kritickému zkoumání našich vlastních výdajů.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, žijeme ve finančně a hospodářsky těžkých časech. Všude se utahují opasky a správní orgány musí také kontrolovat výdaje a činit úsporná opatření. Občané mají navíc malou důvěru v evropskou politiku a to mě velmi znepokojuje. Chci tedy představit dva návrhy vztahující se ke zkoumání dalšího rozpočtu. Zaprvé, my, poslanci Evropského parlamentu, musíme být zodpovědní za svůj měsíční příspěvek na všeobecné výdaje ve výši 4 200 EUR, jako jsme zodpovědní za všechny své

další příspěvky. V současnosti tomu tak není a z mého pohledu to není transparentní. V tomto smyslu navíc předložím pozměňovací návrh, až budeme diskutovat o zprávě pana Staese na našem dubnovém dílčím zasedání.

Pane předsedající, má druhá připomínka se týká informačních kanceláří Evropského parlamentu v jednotlivých členských zemích. Podle mého názoru jsou velmi četné a třetina by jich měla být během tří let zrušena. Vyzývám všechny své kolegy poslance, aby tyto návrhy podpořili. Ukázalo by to naši vůli ke transparentnosti a náš záměr nevyhrazovat si pro sebe zvláštní zacházení.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pane předsedající, rozpočet pro rok 2011 nás staví před priority Evropské unie. V této hospodářsky náročné době si musí Unie nejprve uvědomit, že její finanční prostředky pocházejí z členských států, které čelí nutnosti učinit drastické škrt. Škrty proto nesmí činit jen členské státy; snížit své veřejné peněžní prostředky a utrácet je cíleněji by měla i EU.

Mám podstatnou otázku týkající se priority, kterou dává zpravodajka mládeži. Sociální záležitosti a otázky týkající se mládeže mohou zpravidla velmi dobře řešit členské státy. Přesto bych poukázal na jeden problém, kde je podpora EU opravdu nezbytná. Zpráva zmiňuje přechod mladých lidí od vzdělávání na trh práce. Chtěl bych se zpravodajky zeptat, zda má také v úmyslu věnovat pozornost zvláštním potřebám nejvíce ohrožených mladých lidí. Tady mám na mysli mladé lidi, kteří vyrostli v dětských domovech a trpí velkým nedostatkem odborného vedení. Minulý měsíc jsem při návštěvě Bulharska viděl opravdu inspirativní příklad. Z celého srdce vítám evropskou podporu takových iniciativ členských států, například v rámci strukturálních fondů. Spoléhám se na vás.

Nick Griffin (NI). – Pane předsedající, nejdůležitější prioritou každého rozpočtu by mělo být utrácení pouze vlastních peněz. Utrácení peněz někoho jiného bez jeho svolení není vedení rozpočtu, je to krádež.

Britští daňoví poplatníci jsou ročně v přímých platbách EU obíráni o 6,4 miliard GBP a stále je nám odepíráno referendum. Vzít si ty peníze bez demokratického mandátu je trestným činem, který má i oběti. Padesát tisíc našich důchodců zemřelo tuto zimu v důsledku chladného počasí, protože si nemohli dovolit vytopit své domovy. Naše vojáky zabíjejí bomby Tálibánu, protože si nemůžeme dovolit vozidla odolná proti výbuchu. Tisícům obětí rakoviny jsou odepírány drahé léky zachraňující život. 6,4 miliard GBP by všechny tyto krivdy napravilo a ještě by zbyly drobné na postavení osmi nových nemocnic a 50 škol.

Rozpočtová priorita by měla být jenom jedna – zarazit utrácení a přestat okrádat Británii. Naši důchodci, vojáci a oběti rakoviny potřebují peníze víc než EU. Pro vás je to rozpočet. Pro ně je to otázka života nebo smrti.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Pane předsedající, vítám pana Lewandowského, dávného přítele tohoto orgánu, který nyní sedí na jiných lavicích než poslanci.

Chci také uvítat návrat k tradičnímu systému pokynů pro rozpočet. Podle mého názoru je to dobrá věc, protože tak si může komisař vyslechnout rozpočtové priority Parlamentu před tím, než připraví návrh rozpočtu.

Věci, které komisař dnes slyší nebo uslyší, se velmi liší od toho, co bezpochyby každý den slyší z různých generálních ředitelství, která na něj vyvíjejí nátlak s žádostmi o vyšší rozpočet.

My v Parlamentu na něj prozatím nátlak vyvíjet nebudeme. Jak dobře ví, to budeme dělat od září. Nyní si pouze přejeme, aby měl pan Lewandowski jasno v tom, jaké jsou rozpočtové priority Parlamentu. Jsou to naše návrhy.

Každý den se objevují nové výzvy pro rozpočet na rok 2011. Máme již další nouzi v kategorii číslo čtyři, kde počítáme s velmi malým rozpětím, které se ještě zmenší kvůli potřebě začlenit strategii pro oblast Baltského moře.

Budeme mít nouzi v zemědělství, nejen proto, že poprvé v této oblasti použijeme postup spolurozhodování, ale především proto, že máme v úmyslu ho v Parlamentu využít a nebudeme souhlasit s dalšími škrti v zemědělském rozpočtu pro financování jiných oblastí. Bude také samozřejmě potřeba vyřešit tradičně problematickou otázku kategorie číslo pět: správní náklady a větší transparentnost.

Poslední věc: tato sněmovna je zcela připravena ušetřit peníze v rozpočtu EU i v rozpočtu Parlamentu. Podle mého názoru však politické skupiny nejsou připraveny snášet demagogii určitých lidí, kteří si z ní činí svůj způsob pojetí politiky.

Göran Färm (S&D). – (SV) Dámy a pánové a zvláště náš bývalý kolego, pane Januszi Lewandowski, rád vás vítám zpět. Rád bych se v krátkosti vyjádřil k oběma zprávám.

Zprvč bych chtěl poděkovat paní Jędrzejewské, která sepsala vynikající zprávu. Naše Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu předložila pozměňovací návrhy k několika odstavcům, které se nám zdají být důležité.

Zprvč je potřeba si ujasnit, že změna klimatu je stále velkou prioritou. Nesmíme v této otázce kvůli neúspěchu v Kodani zmírnit nátlak, ale musíme tvrdě pracovat, abychom splnili svůj vlastní úkol, jmenovitě nalezní řešení problému financování.

Zadruhé, pokud jde o strategii Evropa 2020: naše strategie vyžaduje, aby do ní investovala i Unie a zlepšila provádění strategie. Musíme aktivně bojovat za rozvoj hospodářství a za ambiciózní sociální agendu a tyto politické oblasti zcela jednoduše musí být propracovanější.

Mimo jiné potřebujeme členským státům a Radě vyslat jasnou zprávu, že bude třeba přezkoumat rozpočtové stropy pro příští tři roky, zvláště v rozpočtovém okruhu 1, což je okruh týkající se růstu a zaměstnanosti.

Pokud jde o vlastní rozpočet Parlamentu, i když máme závažné potřeby, musíme brát v úvahu hospodářskou situaci a sobě samým nařídit významná omezení. Potřebujeme posílit Parlament a zvláště schopnost politických skupin splnit požadavky Lisabonské smlouvy. Ve všech ostatních ohledech však potřebujeme hledat způsob, jak šetřit a zvýšit účinnost. Je to zvláště závažné, jelikož rozpočtový okruh 5 pro oblast správy je velmi napjatý. Nedávno jsme diskutovali například o nové službě pro vnější činnost, která si jistě vyžádá dodatečné finanční prostředky.

Musíme se zaměřit na hlavní úkol Parlamentu a jinde uplatnit velká omezení.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Pane předsedající, v časech hospodářské tísně a škrťů ve veřejných výdajích ve všech evropských zemích by všechny orgány EU měly hledět na to, jak omezit náklady a plýtvání.

Parlament by měl v tomto razit cestu. Místo toho jde stále cestou pohodlnosti se stále zvyšujícími se náklady a počty zaměstnanců a bez jakékoliv myšlenky na omezení. V jakémkoliv jiném orgánu by šly nové priority ruku v ruce s kompenzačními omezeními v jiných oblastech, ale zde to zřejmě neplatí. Veřejnost viní členy Evropského parlamentu, ale peníze stojí přebujelá byrokracie, zbytečné hýření a přebytné budovy.

Jak můžete nadále obhajovat roční rozpočet Parlamentu na vlastní propagaci ve výši 94 milionů GBP, s osmi miliony vydanými za zbytečnou stanici Europarl TV a s oním zvláštním plánem na Dům evropské historie za 2 miliony? Je směšné, že v každém členském státě provozujete takzvaná informační střediska s ročními náklady 40 milionů, když je v pracovní náplni každého ze 736 poslanců Evropského parlamentu, aby odpovídali na jakékoliv otázky svých voličů.

Je i nadále skandální, že Parlament nepožaduje po členských státech, aby jednou provždy zastavily štrasburský cirkus. Potřebujeme našim vládám v této věci vyslat jasnou zprávu a ušetřit 200 milionů ročně.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, chtěla bych nejprve mluvit o rozpočtu Komise. Zvláště mě zajímá Evropská služba pro vnější činnost. Není však ještě zahrnuta do rozpočtu, který komisař brzy předloží. Pro nás je přesto klíčové vědět, kolik bude služba stát. Jsem pro to, abychom ji zařadili pod Komisi, jelikož k ní patří. Jedno je jasné: co se v ní bude dít, bude mít významné dopady na rozpočet, a to i ve spojení s víceletými programy. Nemůžeme spravovat víceleté programy mimo Komisi. To nemůžeme za žádných okolností připustit.

Velmi důležitá bude naše volba právního rámce pro tuto službu, jelikož na něm budou přímo záviset rozpočtové dopady. Z tohoto důvodu je velmi zajímavé, co tento rozpočet nezahrnuje. Velmi doufáme, že nám pan komisař bude brzy moci dodat čísla ukazující očekávané náklady na celý projekt. V roce 2011 – a to je již zcela jisté – budeme mít v oblastech s největšími výdaji (včetně této služby) především ve správních položkách nejmenší manévrovací prostor. Všechno je vyúčtováno do posledního centu. Jsem tedy pro to, abychom okamžitě nahlédli do služebního řádu a našli způsob, jak provést úspory. Mám také návrh vztahující se k mimořádnému volnu úředníků a asistentů pracujících v členských státech, kde se pro cestu do jejich domovských zemí v rámci mimořádného volna používá jako základ cestování vlakem. Takový výpočet založený na době cestování vlakem bychom měli zrušit a místo toho se zaměřit na letenky a dobu letu.

Nyní se zaměřím na rozpočet Parlamentu. Každý, kdo v tomto Parlamentu pracuje, a to se bohužel nedá říct o všech poslancích, potřebuje zaměstnance. Chtěla bych tedy zvláště požádat, abychom si zajistili přiměřené

prostředky k tomu, abychom mohli pracovat. Nemyslím si však, že je vytváření spojitosti s budovami na místě, jelikož máme také volební okrsky a můžeme uzavírat smlouvy o poskytování služeb. Předsednictvo by bylo velmi laskavé, kdyby v této věci nepůsobilo poslancům potíže.

Mám ještě jednu prosbu. Do rozpočtu ještě není zahrnut předseda Evropské rady. Bylo by hezké, kdybychom v rozpočtu mohli vzít na vědomí i jeho existenci.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedající, potřebujeme jinou EU a potřebujeme také jiný rozpočet EU. Myslím, že potřebujeme odvalu dělat velká rozhodnutí. Jistě bychom neměli uváznout v nepatrných technických detailech.

Chtěl bych zmínit tři věci ve vztahu k rozpočtu EU. Zaprvé, tam, kde jde o rozpočet EU, potřebujeme transparentnost. Například, jak velké jsou správní výdaje? Současný rozpočet EU o tomto nepodává žádnou skutečnou informaci.

Moje druhá připomínka se týká úspor. Je velmi snadné uspořit v rozpočtu EU miliardy, aniž by byla kvalita služeb poskytovaných orgány EU snížena. Například bychom mohli zrušit velký počet agentur EU. Pak je tu druhé sídlo ve Štrasburku. Možná bychom měli diskutovat o užitečnosti orgánů s nedostatkem pravomocí, jako jsou Výbor pro regiony a Hospodářský a sociální výbor.

Zatřetí, jak je s penězi nakládáno? Peníze by měly být využity, nebo navráceny zpět těm, kdo je poskytl, tedy daňovým poplatníkům. Samozřejmě bychom jich měli také využívat na podporu rozumných projektů – myslím například na opravdový program Erasmus pro učně. Myslím, že potřebujeme odvalu. Všichni by si to měli uvědomit.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost získal Evropský parlament významné dodatečné pravomoci. Nadešel čas pro to, aby se rozhodnutí o utrácení peněz z pokladen EU přijímala společně. Aby tento mechanismus začal fungovat, je však také zapotřebí čas. Je jisté, že tento rok a následujících několik let budou zásadní pro ustanovení konečné podoby nového rozpočtového procesu. Vytvořit proces, který se nanejvýš přizpůsobí ustanovením nové smlouvy, bude možné, jen pokud budou Parlament, Rada a Komise spolupracovat jako partneři.

Rád bych vyjádřil podporu žádosti o navýšení rozpočtu Společenství vzhledem k novým zodpovědnostem Parlamentu po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Parlament bezpochyby potřebuje přiměřené prostředky k tomu, aby vykonával své odpovědnosti účinně. Zodpovědnost Parlamentu vzrůstá, a proto my, poslanci, potřebujeme více rad, stanovisek znalců a podporu od různých odborníků, a někdo za to musí zaplatit.

Další prioritou představenou ve zprávě, která si zaslужuje plnou podporu, je potřeba větších investic do mládeže, stejně jako do vzdělání, které je základem moderní a inovativní společnosti. Evropa je v technologickém pokroku stále pozadu za USA, Japonskem a jinými novými světovými velmocemi. To se sice jistě může změnit, ale vyžaduje si to podstatné výdaje.

V rámci boje proti chudobě bychom měli financovat programy jako rozdávaní potravin zdarma těm nejchudším. Měli bychom rozvíjet akce, v rámci kterých by se ve školách rozdávalo mléko a ovoce. Podvýživu dětí a mladých lidí nesmíme připustit, když se tolik zmiňujeme o hospodářství založeném na vzdělání a znalostech.

V současnosti se již připravuje strategie pro hospodářský růst Unie v příštích 10 letech (Evropa 2020). V této souvislosti je nutné si uvědomit výdaje, které s sebou strategie přinese, a je potřeba tak učinit nyní, ve fázi, kdy pracujeme na rozpočtu. Je potřeba zvýšit výdaje na soudržnost na regionální i evropské úrovni, podporu zaměstnanosti a boj s dopady krize, aby byla strategie úspěšná.

Nakonec bych chtěl poděkovat paní kolegyni, poslankyni Jędrzejewské, za velmi záslužnou a inovativní přípravu priorit pro rozpočet na rok 2011.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Hlavními prioritami příštího rozpočtu Evropské unie jsou mladí lidé, věda a inovace. Investice do mladých lidí je investicí do budoucnosti. Hlavními tématy tohoto rozpočtu jsou vzdělávání, odborná příprava a přechod ze vzdělávacího systému na trh práce.

Mladí diplomovaní lidé jsou stále více zasaženi nezaměstnaností. Proto považuji program mobility „Erasmus – první zaměstnání“ za strategický závazek pro budoucnost, protože vytváří jasné pouto mezi vzdělávacím systémem a trhem práce. Návrh na vytvoření programu „Erasmus – první zaměstnání“, který jsem předložila společně s panem Fernandesem, je založený na následujících principech: zaprvé, dodatečné prostředky pro

stávající programy v oblasti vzdělávání, vědy, odborné přípravy a inovací; zadrhé, každý případ bude zahrnovat odbornou přípravu a praktikant bude také mít smlouvu s inovativní evropskou společností, spolufinancovanou z evropského rozpočtu.

Mezi ostatními prioritami tohoto rozpočtu bych vybrala oblasti vědeckého výzkumu, inovací a digitální agendy. Tento rozpočet také zaměřuje úsilí na podporu rozvoje ekologických a inovativních technologií, čímž podstatně přispívá k hospodářské obnově a stimuluje malé a střední podniky. Aby Evropa opět ve světě zaujímala vedoucí postavení, jsou závazky vůči mladým lidem, inovacím a vědě klíčové.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, paní Jędrzejewska, především bych vám rád poděkoval za vynikající zprávu. Hospodářská situace v Evropské unii samozřejmě stále není uspokojivá, ale zpráva nám do značné míry ukazuje, jak vytvořit evropskou přidanou hodnotu.

Myslím, že věnování zvláštní pozornosti mládeži ve střednědobých a dlouhodobých prioritách je vynikající nápad, jak přispět k řešení našich problémů. Myslím, že pokračování v inovačních směrech a důraz na digitální agendu jsou dobrými příklady rychlého rozvoje Evropské unie. Zajímavá je také podpora malých a středních podniků, především v nejslabších regionech.

Stojí však za to také zdůraznit, že se v souvislosti s otázkou mobility vynoří i politika investování do transevropské dopravní sítě, tedy otázky spojené s dopravou. Myslím, že investice do mládeže je zásadní, a tak bych rád poděkoval za sebe i za Výbor pro kulturu a vzdělávání za všechny snahy, jejichž cílem je podporovat opatření vztahující se k investicím do mladých lidí.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rozpočet na rok 2011 musí brát v potaz nové pravomoci Evropské unie i dopady hospodářské a finanční krize. Naší prioritou musí být zachovat stávající pracovní místa a vytvořit nová.

Podle mého názoru musí Evropská unie investovat do inteligentní a ambiciózní průmyslové politiky. Není přípustné, že v roce 2010 tvoří průmysl v předních členských státech pouze 14 % HDP.

Proto musí rozpočet na rok 2011 zvážit pozměnění rozpočtových priorit, což mohou členské státy provést pouze v roce 2010 při přezkumu finanční perspektivy na léta 2007–2013 v polovině období.

Tyto priority se musí zaměřit na dopravní infrastrukturu, energetickou účinnost, průmyslovou politiku a výzkum, zemědělství, vzdělávání a zdraví. Očekáváme, že Komise tento rok předloží jasný návrh na ustanovení zvláštního evropského fondu pro rozvoj dopravní infrastruktury a že příspěvek EU v tomto směru bude v rozpočtu na rok 2011 také uveden.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hospodářská a sociální situace v EU si žádá v roce 2011 podstatnou změnu priorit, které řídily předešlé rozpočty, včetně současného rozpočtu pro rok 2010. Rozpočet musí sloužit politikám odlišným od politik, jež vedly k tomu, že 23 milionů lidí ztratilo práci a 85 milionům hrozí chudoba.

Musíme přezkoumat cíle víceletého finančního rámce, které omezily strukturální fondy na 0,37 % hrubého národního důchodu EU, což znamenalo škrt v sociálních programech a programech na ochranu životního prostředí a v oblastech výzkumu, vzdělávání a kultury.

Budoucí rozpočty musí být nástroji pro hospodářskou a sociální soudržnost, nikoli pouhou výplní smluv. Musí sloužit plné zaměstnanosti respektující práva pracovníků, investicím do veřejných služeb, ochraně životního prostředí, spolupráci a míru. Neměly by být nástroji pro komercializaci stále více a více prvků sociálního života, pro liberalizaci, nejistotu zaměstnání, strukturální nezaměstnanost, zasahování do vnitřních věcí států a válku. Smyslem pozměňovacích návrhů, které jsme pro tuto zprávu předložili, je ukázat, že existuje alternativa, která je nejen možná, ale i nutná.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, rád bych se zaměřil na okruh 5 a především strategii v oblasti budov. Úspěšná střednědobá a dlouhodobá strategie v oblasti budov je důležitá. Je potřeba, aby byla ohleduplná k životnímu prostředí, energeticky účinná a zvláště nákladově efektivní. Také potřebujeme otevřenou diskusi o tom, zda je rozumné, aby měl Evropský parlament tři pracoviště. Občanům a daňovým poplatníkům EU těžko zdůvodníme nadměrné výdaje na různá pracoviště, zvláště v době hospodářské krize. Je na čase, abychom vypracovali podrobnou a důkladnou analýzu nákladů a zpřístupnili ji všem občanům EU.

Evropský parlament by tedy měl mít pouze jedno sídlo. Osobně dávám přednost Štrasburku jako místu historického dialogu mezi kulturami a především proto, že v Bruselu bují zločin, části města upadají do anarchie a policie už své snahy vzdala. Připouštět to i městští zastupitelé, jako starosta Freddy Thielemans.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Naléhavě žádám, aby rozpočet Evropské unie pro rok 2011 více zohlednil a podpořil politiku v oblasti mládeže. Mladým lidem se musí dostávat podpory jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni.

V tomto ohledu uskutečňuje rumunská vláda projekt na podporu mladých lidí, jehož cílem je během příštích tří let postavit 100 000 bytů pro mladé lidi.

Zároveň vítám cíl Evropské unie udělit studentům do roku 2012 3 miliony stipendií Erasmus. Je však také zásadní zvýšit financování stipendií v rámci programu Erasmus Mundus. Umožníme tak, aby v Evropské unii studovalo ještě více studentů a výzkumných pracovníků ze třetích zemí – v tomto případě mám také zvláště na mysli Moldavskou republiku.

Jako mladá poslankyně Evropského parlamentu iniciativu Erasmus podporuji, neboť představuje první pracovní prostor zpřístupňující mladým lidem trh práce.

Nakonec bych ráda poděkovala Evropské komisi za rychlost, s jakou schválila financování čtyř energetických projektů, jichž se účastní i Rumunsko.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Vzhledem ke složité hospodářské situaci v členských státech by měl být rozpočet pro příští rok naplánován velmi důkladně. Větší pozornost bychom měli věnovat zachování a tvorbě pracovních míst. Bylo by užitečné podporovat a propagovat malé a střední podniky, jelikož zaměstnávají velký počet občanů Evropské unie. Opatření finanční podpory musí být pružnější a přístupnější, pokud mají nově vzniklé společnosti nebo společnosti, které měly finanční obtíže, přežít. Také bychom neměli zapomínat na oblasti poskytující přidanou hodnotu nejen jednotlivým členským státům, ale i Společenství jako celku. Mezi těmito oblastmi můžeme zmínit dopravu, jejíž prioritou by mělo být vytvoření udržitelného a bezpečného dopravního systému a rozvoj transevropské dopravní sítě. K prioritám rozpočtu na rok 2011 musí i nadále patřit přiměřené financování projektů spojených s energetikou, zajišťujících energetickou nezávislost.

Janusz Lewandowski, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval poslancům za jejich připomínky, které prohloubily a obohatily mé porozumění prioritám Parlamentu na rok 2011. Při poslechu – a dnes večer jsem připravený naslouchat – jsem jasně zaznamenal, že mnoho řečníků zdůraznilo, že rozpočet na rok 2011 připravujeme v mimořádné situaci Evropy, po krizi, kdy mnoho zemí bojuje se skutečnými rozpočtovými problémy. Vytváří to velký nátlak na rozpočtová čísla a také na rozumné řízení, na rozpočtovou transparentnost (jasně to řekli pánové Van Orden, Berman, Fernandes, Haglund), ale pokud jsou finanční prostředky omezené, je opravdu třeba stanovit priority řádným způsobem.

Po rozpravě mám pocit, že mládež, tj. okruh 3b vyzdvížený zpravodajkou, má podporu mladších i starších poslanců tohoto Parlamentu, takže se zdá, že je tato priorita na rok 2011 nastavena správně, v souladu s většinou zde v Parlamentu. Potřebné jsou i kvalita a dobré plnění a okamžitě myslíme (jako například pánové Godmanis a Surján) na soudržnost. Ano, ta byla v letech 2009–2010 na nízké úrovni. V roce 2011 by její provádění mělo opět nabrat tempo, stejně jako zastavování krize. Nedostatečně financována však byla také oblast výzkumu a zaslouží si mnohem více uživatelsky příjemnou finanční regulaci. Tyto priority bychom měli zveřejnit letos koncem května nebo v červnu.

Při poslechu vaší rozpravy jsem si také ujasnil, že Parlament si je vědom velmi omezeného manévrovacího prostoru v rozpočtu. Pan Salvador Garriga Polledo, pan Färm a ostatní zdůraznili velmi omezený manévrovací prostor, s tím, že východiskem by mohlo být více pružnosti v utváření a provádění rozpočtu. S takovým závěrem mohu jen souhlasit.

Paní Ingeborg Grässléová má jako obvykle pravdu, když říká, že do rozpočtu doposud nebyla zahrnuta Evropská služba pro vnější činnost, ale pro sestavení rozpočtu potřebujete čísla. Dosud žádná čísla nemáme a bez čísel je velmi těžké rozpočet sestavit. Samozřejmě by k tomu ale mělo dojít letos, pokud má být služba pro vnější činnost akceschopná.

Opravdu se těším na zítřejší diskuse při neformálním dialogu a na zahájení skutečné rozpravy. Doufejme také v úspěšné dohodovací jednání o číslech pro rok 2011.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: ISABELLE DURANT*Místopředsedkyně*

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, zpravodajka. – (PL) Paní předsedající, pane Lewandowski, dámy a pánové, vaše projevy jsem vyslechla s velkým zájmem a především bych chtěla říci, že jsem velmi ráda, že priorita související s hlavní změnou v rozpočtu na rok 2010, tedy priorita v oblasti mládeže, kterou jsem navrhla a kterou přijal Rozpočtový výbor, se setkala rovněž s vaší podporou a zájmem. Velmi mne to těší a motivuje.

Chtěla bych samozřejmě ještě jednou zdůraznit to, čeho jste si správně všimli v diskusi, totiž že nemáme moc velký manévrovací prostor. To však znamená, že máme o to větší důvod naléhat na Evropskou komisi, aby se s ambicí, elánem a odvahou pustila do přezkumu a případné revize víceletého finančního rámce. Jak víte, rok 2011 je pátým rokem víceletého finančního rámce. Nepochybně je na čase, abychom se z uplynulých čtyř let poučili. Pátý rok by měl být výrazně lepší.

Každému je samozřejmě jasné, že bojujeme s finanční a hospodářskou krizí, a je evidentní, že v jednotlivých zemích se tak děje v různé míře. V některých zemích jsou již patrné známky překonání krize, ale to nic nemění na skutečnosti, že musíme být ambiciózní. Podíváme-li se totiž na rozpočet Evropského společenství, na prostředky vyčleněné na inovace, na výzkum, na mládež, na realizaci společného trhu a na uskutečnění svobod společného trhu, zjistíme, že tyto prostředky vlastně tvoří jen malou část rozpočtu Evropského společenství. Proto by se podle mého názoru žádné úspory neměly týkat této části rozpočtu Evropské unie.

Mnozí z vás řekli něco, s čím souhlasím – že mladí lidé jsou budoucností Evropské unie. Chtěla bych však dodat, že nejsou pouze budoucností, protože tady žijí již teď, již dnes. Dnes se vzdělávají, dnes si hledají práci. Mládež není jen naší budoucností, je i naší přítomností. Investujeme-li do mladých lidí, netýkají se tyto investice pouze čehosi, co jednou přijde, ale také něčeho, co tu již teď probíhá. To bychom si měli stále připomínat.

Chtěla bych říci také pár slov k tomuto širšímu uvažování o rozpočtu Evropské unie. Netýká se jen mládeže, ale také chápání širších souvislostí, k nimž náleží jak otázky související s mládeží, tak také širše pojatá tematika vzdělání a odborné přípravy. Myslím, že zde je evropský rozměr, přidaná hodnota tohoto evropského rozměru velmi výrazná. Neměli bychom však zapomínat na to, že působíme ve sjednocené Evropě, v níž je mobilita myšlenek a mobilita lidí skutečně jednou z našich nejdůležitějších hodnot, o kterou bychom měli neustále pečovat.

Chtěla bych rovněž stručně rekapitulovat rozpravu o rozpočtu Evropského parlamentu. Je sice pravda, že zde dnes zastupuji příslušnou zpravodajku, ale dovolím si říci několik slov a zdůraznit to, co je již uvedeno ve zprávě Rozpočtového výboru, totiž že je třeba mít neustále na mysli úspory a pořád zvažovat, zda jsou dané výdaje oprávněné, zda jsou vynaložené co možná nejlépe. Takto bychom měli uvažovat neustále všichni. Takové uvažování je samozřejmě patrné ve zprávě Evropského parlamentu.

Pevně doufám, že tato rozprava, která se konala v tak pozdních hodinách, pro nikoho z nás nebyla ztrátou času. Pevně doufám, že pan Lewandowski bude věnovat pozornost všemu, co zde bylo řečeno, a že nezapomněl na to, že ještě poměrně nedávno byl poslancem této sněmovny. Pevně doufám, že tato rozprava se odrazí v návrhu rozpočtu, jež Evropská komise slíbila předložit dne 27. dubna. Samozřejmě to vše budu ráda od jara až do podzimu stále opakovat, opakovat a opakovat, ale velmi by mne potěšilo, kdyby některý návrh, který tu byl vysloven, Evropská komise již zařadila do svého návrhu rozpočtu, aby nakonec nebylo nutné tolik věcí opakovat. Ještě jednou vám děkuji za pozornost.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 149)

Edit Herczog (S&D), písemně. – Úvodem chci připomenout, že i přesto, že EU byla schopna společně odpovědět na finanční a hospodářskou krizi přijetím plánu evropské hospodářské obnovy, celková ekonomická situace v EU dosud není uspokojivá. Je zcela nezbytné, aby se v rozpočtových pokynech na rok 2011 zohlednily následující priority: musí se podrobně sledovat provádění RP7, jenž vyvrcholí v roce 2011; rozvoj nově vytvořené evropské vesmírné politiky a podpora vědeckého a technologického pokroku; podpora inovativních technologií a udržitelného rozvoje; v prioritách rozpočtu EU se musí odrazit důležité úkoly týkající se udržitelné energie a boje proti změně klimatu; na tyto priority budou potřebné dodatečné rozpočtové zdroje, zvláště na financování ITER a evropského strategického plánu pro energetické technologie

a prosazování energetické účinnosti; důležitost projektu Galileo, programu GMES a Evropského inovačního a technologického institutu; prioritou by mělo být řádné provádění a hodnocení probíhajících pilotních projektů a přípravných akcí.

Věřím, že tyto klíčové věci budou řádně zohledněny v nadcházejícím rozpočtovém procesu pro rok 2011.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Letos se rozpočtový proces dočká vůbec největší reformy od zavedení víceletých finančních rámců v roce 1988. Přesněji řečeno souběžně s reformou rozpočtového procesu bude muset být celý rozpočtový rámec přizpůsoben novým institucionálním skutečnostem zavedeným Lisabonskou smlouvou, v první řadě Evropskému útvaru pro vnější činnost. Jsem však přesvědčen, že hlavním cílem budoucího rozpočtu bude podpora politik nové strategie Evropa 2020. Tento projekt bude mít šanci na úspěch jen tehdy, poskytneme-li mu nezbytné finanční prostředky. Jinak tato strategie dopadne stejně jako její předchůdkyně, Lisabonská strategie, která daleko zaostala za stanovenými cíli. V tomto ohledu jsem zajedno se zpravodajkou a chci zdůraznit důležitost politik v oblasti mládeže, vzdělání, výzkumu a inovací. Podle mého názoru jsou základními kameny, na kterých budeme muset postavit náš rozpočet pro rok 2011 a naši vizi budoucnosti.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Rozpočet Evropské unie na rok 2011 musí jasně podpořit hlavní trendy strategie Společenství pro toto desetiletí. Mezi ně patří technologické inovace, udržitelný rozvoj, boj proti změně klimatu a péče o biologickou rozmanitost.

Hluboké oprávnění má rovněž podpora rozvoje vzdělávacích systémů doprovázená interdisciplinárními investicemi. Peníze se musí investovat do podniků, které absolventům zaručí, že u nich získají zaměstnání. Nebudeme-li dnes podporovat mládež, hrozí nám temné vyhlídky oslabení hospodářského růstu a možná také další krize.

Určitě si nemusíme připomínat, jak je potřebný intenzivní rozvoj v odvětví informačních technologií a že musíme našim občanům zajistit přístup k digitálním technologiím. Tím se usnadní vzdělávání v oblasti informačních technologií a také přístup k informacím, a to zejména těm lidem, kteří žijí v zemědělských oblastech.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Chtěl bych učit několik poznámek ke slovům zpravodajky a kolegů poslanců, která zazněla v rozpravě o rozpočtových prioritách pro rok 2011. Jak již v lednu oznámila Evropská komise, projekt Galileo má před sebou ambiciózní plány. První služby tento systém začne poskytovat již začátkem roku 2014: otevřenou službu, veřejnou řízenou službu a služby hledání a záchrany. V roce 2014 bude rovněž zahájeno testování služby pro zajištění bezpečnosti života a obchodní služby. Dovolte mi, abych připomenul, že projekt Galileo má klíčový význam pro budoucnost odvětví vyspělých technologií v Evropě. Vytvoří nové trhy a Evropě umožní, aby se na poli technologií stala globálně významnou konkurencí. Přípravu tohoto hlavního evropského projektu dosud podporovala politika TEN-T, a jakmile bude uveden do provozu, bude možné mnohem efektivněji využívat dopravní infrastrukturu. Na závěr dodávám, že se domnívám, že aby se tento ambiciózní projekt mohl uskutečnit, musí Galileo dostat z rozpočtu Evropské unie dostatečné finanční prostředky.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Situace, v níž budou rozpočty na roky 2010 a 2011 přijaty, je výjimečná a klade na nás mimořádné nároky. Z těchto důvodů je zapotřebí nalézt optimální řešení pro úspěšné provádění Lisabonské smlouvy, což je samo o sobě z rozpočtového hlediska důležitým úkolem. Je zapotřebí rovněž nalézt řešení pro zmírnění dopadů finanční krize, které jsou v mnohých členských státech dosud citelné. Parlament se musí zapojit do otevřené diskuse o výdajovém stropu okruhu 5 pro rok 2011. Musíme najít rovnováhu mezi poskytnutím prostředků na všechny požadavky a zachováním rozpočtové kázně, i za tu cenu, že omezíme výdaje, abychom dodrželi víceletý finanční rámec. Za prvé musíme správně výdaje bezesbýtku zahrnout do tohoto okruhu, a tím je standardizovat, a provést přijatelný a realistický přezkum výdajového stropu. Především je však naprosto nezbytné v zájmu výměny osvědčených postupů a dalšího hledání možností, jak zvýšit efektivitu, zavést interinstitucionální spolupráci. Velký význam se kromě toho musí přikládat sledování a analýze řady oblastí, které mají přímé rozpočtové důsledky, a musí se zjistit veškeré možnosti rozdělení a úspory zdrojů.

Bogusław Sonik (PPE), písemně. – (PL) Práce na rozpočtu pro rok 2011 jsou v plném proudu. Diskutuje se například o tom, že Parlament by mohl provést úpravy finančního výhledu na roky 2007–2013 v oblastech jako jsou „konkurenceschopnost a soudržnost pro růst a zaměstnanost“. Kromě toho pracujeme na strategii Evropa 2020, která by se měla soustředit na podporu inovací, podporu podnikání a investic do vědy, nových technologií a regionálního rozvoje. Zvláště bych chtěl upozornit na otázku hospodářské, sociální a územní soudržnosti, která je klíčem k zajištění trvalého hospodářského růstu EU a plné integrace členských států.

Článek 174 Lisabonské smlouvy řadí politiku vztahující se na horské regiony spolu s ostrovními a příhraničními regiony mezi zvláštní druhy regionální politiky. V zájmu svého harmonického rozvoje má Unie podnikat kroky, které povedou k posílení její hospodářské, sociální a územní soudržnosti. Důraz je třeba položit především na odstranění nerovnoměrností ve stupni rozvoje těch oblastí, které se vyznačují zvláštními přírodními a geografickými podmínkami. Horské a podhorské oblasti tvoří přibližně 40 % územní rozlohy EU a obývá je téměř 20 % občanů EU. Specifické hospodářské a územní problémy horských regionů vyžadují existenci nadnárodních právních předpisů, kterými se budou řídit cíle a zásady provádění konkrétní horské politiky členských států, a co je důležitější, vyžadují, aby byla zajištěna adekvátní míra financování projektů a programů týkajících se těchto konkrétních regionů. Domnívám se, že finanční podpora horských regionů by měla být součástí nového finančního výhledu a strategie Evropa 2020.

Iuliu Winkler (PPE), písemně. – (HU) Příští rok bude prvním rokem realizace strategie Evropa 2020, jež může představovat novou fázi rozvoje Evropské unie. V důsledku toho bude rozpočet na rok 2011 mimořádně významný z hlediska finančního plánování na následující roky. Rozpočtové priority musí zahrnovat odpověď Evropské unie na výzvy globální krize. Strategie Evropa 2020 je z tohoto hlediska velmi důležitým faktorem. Priority obsažené v navrhovaném rozpočtu na rok 2011 však nemohou vést ke změně základních politik EU. V budoucnu je nutno věnovat velkou pozornost politikám soudržnosti, strukturálním politikám, rovněž zemědělské politice a také podpoře poskytované malým a středním podnikům, protože na nich závisí schopnost Evropy stát se udržitelnou a konkurenceschopnou ekonomikou. Nesmím ztrácet ze zřetele ani důležitost faktu, že zmíněné politiky jsou výrazem solidarity, která tvoří základní hodnotu evropské integrace.

17. Žádost o ochranu parlamentní imunity: viz zápis

18. Politika jakosti zemědělských produktů: jakou strategii sledovat? (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva poslance Scotta (A7-0029/2010) předložená jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o politice jakosti zemědělských produktů: jakou strategii zvolit? (2009/2105(INI))

Giancarlo Scottà, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, jeden ze způsobů, jak může zemědělský trh reagovat na globalizaci trhů a vážnou krizi, jíž nyní v Evropě prochází také odvětví zemědělství, spočívá v tom, že se více zaměří na jakost produktů.

Domnívám se, že vhodná politika EU v oblasti jakosti může posílit konkurenceschopnost a být přínosem pro hospodářství evropských regionů, protože v mnoha zemědělských oblastech s omezenými výrobními možnostmi se často jedná o jedinou příležitost k rozvoji. Podporou místního specializovaného zemědělství přispějeme ke vzniku hospodářství a pracovních míst v těchto znevýhodněných oblastech.

Budoucí politika jakosti musí kromě toho být také spojena s rozsáhlými možnostmi moderního, dynamického, produktivního a diverzifikovaného zemědělství, jakým je to evropské, jež je schopno nabídnout nejen potraviny vysoké kvality, ale také poskytovat společnosti, která se neustále vyvíjí, velmi hodnotné služby.

Ve své zprávě jsem vyzdvihl, že je důležité, aby zůstaly samostatně zachovány tři systémy registrace zeměpisného označení, protože mají vazbu na konkrétní evropské regiony a odkazují na jejich tradice, historii, kulinářskou jedinečnost a zvláštní vědomosti zděděné po předcích.

Domnívám se proto, že je třeba samostatně zachovat tyto dva systémy, chráněné označení původu (CHOP) a chráněné zeměpisné označení (CHZO), protože zohledňují specifické rozdíly ve formě a intenzitě vazby mezi daným produktem a zeměpisnou oblastí produkce. Spotřebitelé často zaměňují označení místa, kde byla potravina zpracována, s původem zemědělského produktu a zpravidla nemají ponětí o tom, jak vlastně potravinový řetězec funguje.

Domnívám se proto, že skutečnou informovanost spotřebitele o kvalitě produktu, který si kupuje, může zajistit pouze povinné označování místa výroby primárních produktů, protože každý produkt prochází výrobním cyklem, který výrazným způsobem ovlivňuje jeho vlastnosti, pokud jde o kvalitu a bezpečnost dané potraviny. Nezapomínejme na to, že je naší povinností chránit produkty, jež naši spoluobčané, kteří nás volili, vyrábějí a jedí.

Dalšími dvěma tématy, která jsem považoval za podstatné zahrnout do své zprávy, jsou tato: prvním je důležitost toho, aby Evropská unie realizovala intenzivní vzdělávací a informační kampaně pro spotřebitele týkající se různých evropských etiket a záruk, které tato označení symbolizují; druhým je jejich začlenění

do mezinárodních registrů a mezinárodní uznání v rámci systému zeměpisných označení WTO. Chceme-li naše vysoce kvalitní produkty chránit před paděláním, má zásadní význam zvláště posledně zmíněný bod.

Chtěl bych poděkovat panu komisaři Ciołošovi za účast a připomenout mu, jak je důležité dostatečně chránit systémy jakosti, které představují naši budoucnost, a také mu připomenout, že hospodářství znevýhodněných zemědělských oblastí může být posíleno pomocí pro odvětví zemědělství a ochranou všech místních speciálních produktů, které jsou pro tyto oblasti typické a které udržují vazbu lidí k danému kraji, jež by jinak opustili. Tím bychom podpořili úctu k životnímu prostředí a krajině a tam, kde by to bylo možné, by se vytvořilo hospodářství založené na cestovním ruchu a enogastronomii s vazbou na různé regionální, kulturní a historické odlišnosti v Evropské unii.

Chtěl bych poděkovat svým kolegům z Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova za to, že mne podpořili, a doufám, že Evropský parlament v zítřejším hlasování zprávě také vysloví svoji podporu.

Dacian Ciołoș, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, pane poslance Scottà, dámy a pánové, domnívám se, že ústředním prvkem, který dává evropskému zemědělskému a zemědělsko-potravinářskému modelu na mezinárodní úrovni význam, je právě jeho politika jakosti a rozmanitosti. Proto politika jakosti v zemědělsko-potravinářském sektoru bude jednou z priorit mého funkčního období, jednou z mých hlavních priorit hned po reformě společné zemědělské politiky v období po roce 2013.

Politika jakosti v zemědělsko-potravinářském sektoru je nejen důkazem toho, že evropští zemědělci jsou vnímaví k očekáváním evropských spotřebitelů, ale mohla by také evropskému zemědělsko-potravinářskému sektoru otevřít cestu k prosazení na mezinárodním trhu.

Má-li politika jakosti dosáhnout svých cílů, potřebujeme rámec, který bude jasný, srozumitelný, dobře uspořádaný, snadno rozpoznatelný spotřebiteli a pokud možno vyčerpávající a dostačující. Mým cílem je pomoci zformovat obsah politiky jakosti a učinit ji dostupnější pro zemědělce, kteří budou jejími adresáty, a pro spotřebitele, aniž bych obětoval něco z její podstaty nebo aniž bych ji zbavil jejího obsahu.

Politika jakosti znamená pro spotřebitele jistotu, ale představuje přínos i pro zemědělce. V tom s panem poslancem Scottàem zcela souhlasím. Může pomoci zachovat rozmanitost našeho zemědělství, a to na základě konkurenceschopnosti, protože zemědělci, kteří jsou schopni prodat svoji produkci, jsou konkurenceschopní. Dokážou-li se svojí produkcí uživit, jsou konkurenceschopní, a dokážou-li prodávat výrobky s velkou přidanou hodnotou, je jejich konkurenceschopnost ještě vyšší, a to dokonce i tehdy, jedná-li se co do velikosti o malé zemědělce.

Domnívám se proto, že v některých regionech může politika jakosti pomoci zvýšit konkurenceschopnost našich zemědělských podniků. Má-li se zvýšit konkurenceschopnost některých druhů hospodářství, které v současné době mají na trhu relativně nízký podíl, právě politika jakosti a rozvoj místních trhů, snížení vzdálenosti mezi místem výroby a spotřeby potravin, přímý a užší kontakt mezi spotřebiteli a výrobcí mohou přinést dobré výsledky. Evropští zemědělci se již snaží dodávat bezpečné potraviny vyprodukované metodami, které neškodí životnímu prostředí a dbají o dobré životní podmínky zvířat.

Diskuse o tom, jak tuto skutečnost prostřednictvím systému označení ještě zvýraznit, je užitečná a vítaná a zpráva v tomto směru přináší určité body a postřehy. Domnívám se, že vztahy mezi normami, které zemědělci dodržují, a politikou označování jakosti by měly také být předmětem rozprav, které povedeme o otázce společné zemědělské politiky v období po roce 2013. V každém případě to mám v úmyslu.

Jsem přesvědčen, že musíme vytvořit a rozvinout naše nástroje v oblasti politiky komunikace, a to pro komunikaci s evropskými zemědělci i evropskými spotřebiteli, ale především pro komunikaci na mezinárodní úrovni. Zastávám názor, že náš systém jakosti může fungovat jako dobrý velvyslanec našeho zemědělsko-potravinářského modelu a také naší společné zemědělské politiky.

Na závěr bych chtěl po těchto slovech říci, že zpráva pana poslance Scottàa vznikla v pravý čas. Jak víte, Komise má v plánu ke konci roku 2010 předložit legislativní balíček týkající se politiky jakosti. Zpráva, kterou dnes pan poslanec Scottà předkládá a o které povedete rozpravu, obsahuje v tomto směru určité otázky, myšlenky a návrhy. Vynasnažím se je co nejvíce zohlednit v legislativních návrzích, které vám budu předkládat.

Chci panu zpravodajovi a členům parlamentních výborů, které se na vypracování této zprávy podílely, blahopřát a velmi rád si vyslechnu vaše názory a návrhy.

Esther Herranz García, zpravodajka pro stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. – (ES) Paní předsedající, abych řekla pravdu, první věcí, kterou jsem dnes večer chtěla udělat, bylo poděkovat panu poslanci Scottàovi za jeho vynikající schopnost vést jednání o této zprávě. Spolupracovat s ním a s mluvčími ostatních parlamentních skupin bylo opravdu radostí.

Jsem hrdí na postoj, který se projeví při zítřejším hlasování Parlamentu, a na zprávu, jako je tato, která hájí kvalitu a zaměřuje se na rozvoj a pozvednutí zemědělských oblastí, a to ne jako pouhých svědků tradiční evropské kultury, ale jako skutečných tvůrců bohatství a pracovních míst. Zde jsou ta pracovní místa, která tolik potřebujeme právě v této době hospodářské krize a vážné situace související s výší zaměstnanosti v některých členských státech.

Dále jsme rádi, že Parlament trvá na systému ochrany a že Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova podpořil postoj, jímž dal jasně najevo, že mu záleží na zachování nejvyšších kritérií jakosti. U těchto nejvyšších kritérií jakosti přirozeně trváme na zachování rozdílu mezi chráněným označením původu (CHOP) a chráněným zeměpisným označením (CHZO). Samozřejmě odmítáme veškeré záměry slevovat z jakosti a chceme, aby o produkci EU byl zájem a aby byla ceněna.

Jsem spokojena s tím, co zde řekl pan komisař Ciolos. Bylo pochopitelně radostí slyšet ho hovořit o odpovědnosti za budoucnost evropského zemědělského prostředí. Samozřejmě doufáme, že bude věnovat pozornost postoji Parlamentu, který se odrazí v zítřejším hlasování.

Na závěr bych chtěla říci: Doufejme, že už nikdy nedojde k tomu, že Evropská komise předejde Parlament a zakáže takové věci jako například obchodní normy pro ovoce a zeleninu, čímž tolik uškodila evropské volné hospodářské soutěži.

Chceme, aby došlo k nápravě nevyváženosti trhu, a rovněž si přejeme, aby se kladl důraz na kvalitu, rozmanitost, bezpečnost potravin a na odpovídající výši produkce.

Dále chceme, aby produkce EU a kvalita její zemědělské a potravinové produkce byly chráněny Světovou obchodní organizací. V tomto samozřejmě spoléháme také na úsilí pana komisaře Ciolese, protože ani evropští výrobci, ani evropští spotřebitelé nemohou nadále zůstat bezbranní.

Giovanni La Via, jménem skupiny PPE. – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, chtěl bych také jménem Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) poděkovat zpravodaji, panu poslanci Scottàovi, za vynikající práci, kterou odvedl, a chtěl bych zdůraznit, že politiky jakosti neznamenají jen velký vnější přínos z hlediska toho, co mohou nabídnout spotřebitelům, ale mají také velký význam z hlediska toho, co mohou přinést výrobcům.

Jak jste všichni zaznamenali, konkurence může mít na trzích mnoho různých podob. Kontinent tak velký a tak mnohostranný jako Evropa a navíc s výrobními cenami mnohem vyššími, než jakých dosahuje konkurence, může jen obtížně konkurovat z hlediska cen. Budeme schopni konkurovat jen tím, že naše výrobky budou něčím odlišné.

Právě z hlediska této odlišnosti se musíme dívat na politiku jakosti, která je schopna nabídnout a uvést na trh takový produkt, který se liší od výrobku konkurence; produkt, u kterého také není nutné jasně a výslovně poukazovat na to, že je ve srovnání s konkurencí levnější, aby bylo možné ho prodat.

Z toho důvodu jsme pro to, aby se pokračovalo v již zavedeném používání označení Společenství, ale zároveň trváme na tom, že je zapotřebí zachovat rozlišení mezi zeměpisnými označeními a označením původu. Chtěli bychom však ještě zdůraznit, že mezinárodně a na úrovni mezinárodních obchodních jednání musí Unie plnit svoji roli tím, že bude hájit označení původu a zásady označování původu, aby zabránila plíživé strategii záměny označení, která by mohla našim produktům způsobit škodu.

Než skončím, dovolím si pronést ještě poslední poznámku týkající se označování původu. Již jsme požadovali a zítra budeme formou konkrétního pozměňovacího návrhu znovu požadovat, aby Parlament hlasoval o možnosti označování původu surovin, ovšem nejen u přírodních, nezpracovaných produktů, ale také u zpracovaných produktů tvořených jedinou složkou, tedy u takových produktů, jejichž hlavním základem je daná surovina.

Csaba Sándor Tabajdi, jménem skupiny S&D. – (HU) Pane komisaři, kolegové poslanci, Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu považuje návrh zprávy předložený panem poslancem Scottàem za mimořádně důležitý a v zásadě s ním souhlasíme. Zpráva obsahuje čtyři nebo spíše pět bodů k diskusi. Prvním je společné logo Evropské unie. Mnozí lidé nechápou, že společné logo EU nepředstavuje

jakýsi další krok k federalismu, nýbrž sděluje spotřebiteli, že daný produkt splňuje předepsané požadavky EU na bezpečnost potravin, a současně jej odlišuje od toho, co pochází ze světa za hranicemi EU. Žádám vás proto, abychom podpořili speciální logo EU.

Druhým bodem je otázka místa původu. Je velmi dobré, že EU nyní má v osobě Daciana Ciološe komisaře pro zemědělství, jenž pochopil a podporuje důležitost místních trhů, protože jen tak můžeme v Evropě zachovat místní svéráz, regionální svéráz a kulinářskou rozmanitost. Je rovněž zřejmé, že klíčovou roli v tomto ohledu hraje politika jakosti potravin, místo a označení původu. V této věci Komise zastávala jiný názor a pevně doufám, že nový komisař již nepodporuje dřívější stanovisko, že by se měla veškerá chráněná označení původu (CHOP) sloučit s chráněným zeměpisným označením (CHZO). Tento záměr občas působí jisté problémy, zcela nedávno v případě tokajského vína. Děkuji panu komisaři, že tyto problémy byly z části odstraněny, i když některé ještě zbývá vyřešit.

Čtvrtý bod: ekologické logo. K tomu nemáme žádné výhrady. A konečně pátý bod: Někteří členové Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova žádali o opětovné zavedení přísných norem na zeleninu ovoce. Chtěl bych, abychom se vrátili k původnímu znění zprávy pana poslance Scotta. Nepřipustíme znovu dobu přehnané regulace, v níž jsme předepisovali, jak zahnutá by měla být okurka.

George Lyon, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, rovněž se připojuji s blahopřáním panu poslanci Scottovi k jeho zprávě.

Zpráva obsahuje mnoho věcí, se kterými lze jen souhlasit. Bohužel ji ani já, ani mí kolegové z ALDE nemůžeme v současné podobě podpořit, neprojde-li několika změnami.

Nemůžeme podpořit odstavec 19, takzvaný odstavec o „zahnutých plodech“. Domnívám se, že je naprostý nesmysl, aby byrokrati z Bruselu říkali spotřebitelům, že si mají kupovat jen rovné banány nebo rovné okurky.

Nepochybně je na spotřebitelích, aby se rozhodli, co chtějí kupovat, proto doufám, že Parlament vezme rozum do hrsti a zruší společný pozměňovací návrh, který předložili Zelení a skupina ECR, a tím zamítne předpisy o rovném tvaru banánů a nechá spotřebitelům svobodu vybrat si, zda chtějí jíst zahnuté nebo zkroucené ovoce či zeleninu. O tom by se spotřebitelé měli určitě rozhodnout sami.

Marianne Fischer-Boelová, předchozí komisařka, se rozhodla zrušit tyto normy a já doufám, že toto její rozhodnutí budeme i nadále podporovat.

Chtěl bych, aby byly provedeny určité změny i v odstavci 16. Chápu volání po používání loga EU, ale pokud nebude spotřebitelům nic říkat a zemědělcům nepřinese žádnou přidanou hodnotu, jedná se podle mého názoru o zbytečný prvek. Musí vycházet vstříc zájmu spotřebitelů a zemědělcům se určitým způsobem vyplatit. Jinak je na nic. Nemá smysl se jím řídit a podle mne ani nic nenasvědčuje tomu, že evropská spotřebitelé logo EU vyhledávají.

Konečně v odstavci 62 je vyjádřena určitá kritika vůči soukromým systémům certifikace jakosti, které ve Skotsku zaznamenaly velký úspěch. Považuji za dobrý krok, když zemědělci na základě vlastního rozhodnutí prostřednictvím systémů na zajištění kvality dodávají své produkci určitou přidanou hodnotu. Měli bychom je v tom podpořit, a nikoliv je odrazovat.

Doufám, že během zítřejšího hlasování v této zprávě budou provedeny určité změny. Pokud tomu tak bude, budeme ji moci spolu s odhlasovanými změnami zítra podpořit.

Alyn Smith, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, sdílím mnohé z výhrad svého skotského kolegy – třebaže nepatříme do stejné skupiny – George Lyona. Projednávaná zpráva obsahuje mnoho chvályhodného, ale také několik věcí, které bychom podle mého názoru mohli zlepšit. Upozornili jsme na řadu bodů a já se zde soustředím jen na dva z nich.

Já i ostatní jsme přesvědčeni, že naši spotřebitelé chtějí vědět, odkud potraviny pocházejí. Domníváme se, že uvádění tohoto údaje by mělo být povinné. Pozměňovací návrh 4 týkající se právě tohoto bodu nahrazuje poněkud benevolentní formulaci mnohem přísnějším požadavkem, aby tam, kde je opravdu možné uvést označení údajem „místo hospodaření“, byl tento údaj povinný, protože právě o této věci chtějí být spotřebitelé informováni.

Chtěl bych rovněž vyzdvihnout pozměňovací návrh 3 – jako kolega přede mnou –, kterým se vypouští pokus znovu zavést nevhodné a neosvědčené předpisy o přímém prodeji ovoce a zeleniny spotřebitelům. Zrušení

těchto předpisů jsme odsouhlasili teprve loni. Spotřebitelů se to nijak zvlášť nedotklo, zato pěstitelům se ulevilo a dosud oceňují tuto důležitou změnu. Veškeré pokusy obnovit tyto předpisy by v podstatě daly zpracovatelům, nadnárodním řetězcům a supermarketům do rukou další bič na pěstitelé a spotřebitelům by to nepřineslo žádný přímý užitek.

Tato zpráva samozřejmě obsahuje mnoho dobrých věcí. Chtěl bych však opakovat výhrady pana poslance Lyona vůči logu EU. Domnívám se, že toto logo odráží spíše přání tohoto Parlamentu než požadavek spotřebitelů. Jestliže nevychází vstříc zájmu spotřebitelů, neměli bychom ho používat a měli bychom je nahradit povinným označováním údajů o původu, které si přejí naši spotřebitelé.

Pozměňovací návrhy jsou konstruktivní. Doufám, že uspějí a že kolegové je zítra podpoří.

James Nicholson, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, dovoluji také vyjádřit své uznání zpravodajů za velmi dobrou zprávu.

Myslím si, že zpráva obsahuje velmi mnoho dobrých myšlenek a úplně souhlasím s panem zpravodajem Scottem tam, kde hovoří o tom, jak je důležité, aby evropští producenti nabízeli určitou přidanou hodnotu a maximalizovali potenciál svých produktů. Musíme se stále snažit využívat maximální potenciál evropského zemědělsko-potravinářského odvětví. Tím konečným pomůžeme zvýšit naši konkurenceschopnost a posílit hospodářství v zemědělských oblastech.

Pokud jde o tuto věc, jsem rád, že se pan poslanec Scott zabýval budoucností systémů chráněného zeměpisného označení (CHZO) a chráněného označení původu (CHOP). Tyto nástroje si získaly oblibu spotřebitelů i výrobců. Souhlasím však se zpravodajem v tom, že jejich řízení a používání je třeba zjednodušit. Pokud nám skutečně záleží na tom, aby měly váhu i v zahraničí, musíme jim zajistit větší ochranu ze strany třetích zemí.

Byl bych rád, kdyby u více produktů z mých regionů byla podána žádost o registraci CHZO, a doufejme, že Komise předloží k projednání určité návrhy týkající se zjednodušení postupu žádosti o registraci, aby z mého vlastního regionu, Severního Irska, bylo podáno více žádostí o registraci.

Musím však upozornit na to, že projednávaná zpráva obsahuje i některé věci, které nepodporuji. Jsem proti zavedení loga kvality EU. Podporuji označování údajem o zemi původu. Domnívám se, že logo EU by prakticky nemělo žádný význam, bylo by jen ztrátou času a plýtváním penězi. Totéž si myslím o logu EU pro ekologické produkty.

Další problém pro mne představují pozměňovací návrhy, které schválil Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova. Tyto návrhy požadují opětovné zavedení obchodních norem pro ovoce a zeleninu, jež se někteří poslanci usilovně snaží vrátit do hry. Skutečností je, že Komise loni tyto předpisy zrušila. Plně jsem tento krok podporoval. Nyní již můžeme nechat na trhu, aby si stanovil vlastní normy. Z toho důvodu bych chtěl vyzvat kolegy, aby podpořili pozměňovací návrhy z pléna předložené mojí skupinou i dalšími skupinami, jež jsou velmi jasné a jednoduché, a aby tyto části odstranili.

Lorenzo Fontana, jménem skupiny EFD. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, pane komisaři Ciolosi, děkuji vám za povzbuzující slova, která jste právě pronesl, a děkuji panu Scottovi za citlivou práci, kterou vykonal na této zprávě.

Domnívám se, že záměrem této zprávy, o které se bude zítra hlasovat, je chránit a posilovat hodnotu plodin a vlastnosti produkce každého regionu a členského státu Evropské unie. Postačí, řeknu-li, že pocházím ze země, Itálie, která má 4 500 typických produktů, jež jsou jejím jménem, a z celého srdce si přejeme je zachovat.

Plně chápeme, že cesta k dokonalosti je stále dlouhá, ale musíme předat vzkaz, že naši zemědělci budou mít možnost smysluplně soutěžit na světovém trhu jedině prostřednictvím kvality evropských produktů. Rovněž s ohledem na rozšířenou krizi, kterou bohužel zažíváme, nemůžeme dělat nic jiného než udržovat kvalitu, výsledovatelnost a transparentnost informací souvisejících se zemědělskou produkcí.

Je důležité vědět, jakým způsobem se jednotlivé plodiny zpracovávají a odkud pocházejí. Je to důležité, protože je správné, aby spotřebitelé věděli, zda jedí jablko vypěstované například v mém regionu – ve Veroně nebo v Benátkách –, a tedy že ve výrobním řetězci byly dodržovány předpisy EU, nebo jestli místo toho jedí jablko vypěstované v Číně, přičemž víme jedině to, že se Čína při mnoha příležitostech ještě ani nepřiblížila k dodržování nařízení a osvědčených postupů, jež dodržují evropští zemědělci.

Diane Dodds (NI). – Paní předsedající, děkuji vám za příležitost vyjádřit se k tomuto velmi důležitému bodu.

Spotřebitelé zcela správně vyžadují, aby potraviny, které nakupují, byly bezpečné, vysledovatelné a produkovány v souladu s vysokými normami. Podpořila bych systém uvádění země původu, který takovéto normy podporuje, a věřím, že to pro většinu spotřebitelů a většinu subjektů v rámci tohoto odvětví bude obecně přijatelné. Propagace a uvádění na trh budou samozřejmě známkou úspěchu či selhání takovéto politiky. Musíme podniknout rozhodné kroky proti možnému padělání produktů, které jsou nesprávně označeny.

Podobně jako mnoho kolegů v této sněmovně bych byla proti logu EU. Mám pocit, že by bylo poněkud nesmyslné a pro spotřebitele neúčinné. Důležité je uvádění země původu a zeměpisných ukazatelů, neboť ty podporují lokalitu, místní tradice a zachovávání místních technologií a chrání oblasti, které závisí na produkci specifické plodiny.

Pocházím ze Severního Irska, což je čistý vývozce zemědělských produktů. Chci tedy, aby systém označování vytvořil rovné podmínky. Cokoli, co by mělo dopad na vývoz produktů ze zemí, jako je ta moje, by mělo na odvětví zřetelný vliv. Jako ostatní kolegové bych podpořila systémy zabezpečování jakosti, které jsou k dispozici, a doporučila je jako součást místních obecných ukazatelů.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, výroba zemědělských produktů vysoké kvality je pro evropské zemědělce stěžejní. Nepochybuji o tom, že musí existovat souvislost mezi kvalitou produktu a původem suroviny. Povinné označování jakosti tedy považuji za důležitou příležitost pro naše zemědělce. Jakost je klíčovou otázkou celého potravinového řetězce a základním přínosem při podpoře konkurenceschopnosti evropských producentů potravin. Produkce potravin vysoké kvality má dlouhou tradici a v mnoha venkovských oblastech s omezenými výrobními možnostmi je často jedinou příležitostí k zaměstnání a odbytu.

Za účelem zaručení této normy vysoké kvality jsou rozhodně potřeba kontroly a objektivní kritéria. Skutečností však je, že na spotřebitele mají vliv též finanční aspekty. Kvalita je nákladná a zemědělci potřebují spravedlivý výdělek. Spotřebitelé však mají svobodu zvolit si produkt za lákavou cenu, ačkoli se tak často rozhodnou pro produkt, který nemá tak vysokou kvalitu. Jedna věc však musí být jasná, a sice to, že spotřebitelé tuto svobodu mít musí a že opravdu musí mít možnost se rozhodovat na základě objektivních a transparentních kritérií.

V tomto ohledu rovněž musíme zvýšit obecnou informovanost spotřebitelů. Potřebujeme chráněná zeměpisná označení a označení původu. Potřebujeme zavést regulované a chráněné označování produktů z horských oblastí a z oblastí bez geneticky modifikovaných organismů. Potřebujeme však také označení „zaručené tradiční speciality“ a „ekologického zemědělství“, jež musí být v každém případě zachována.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v Evropě se dnes otevřela nová fáze úvah ohledně otázky jakosti, která je určena nejenom jako záruka pro spotřebitele, ale především jako stimul pro naše producenty, aby byli více konkurenceschopní na trhu, jenž je mnohem větší a mnohem více soutěživý.

Naše podniky potřebují získat uznání charakteristických vlastností produktů souvisejících s kvalitou. V tomto smyslu, jak zamýšlí zpráva pana Scotta – a já mu také za sebe děkuji –, děláme pokrok v tom, že garantujeme v první řadě více informací o původu, složení a charakteristických rysech výrobních procesů.

Současně je, pane komisaři, zásadní, aby evropská nařízení umožňovala organizacím pro ochranu a podporu kvalitních produktů plánovat dodávky a přizpůsobovat výrobní potenciál potřebám trhu na základě spravedlivých a nediskriminačních zásad.

Doufáme, že schválení této zprávy bude signalizovat konečné ustavení jakosti jako základního pilíře evropské strategie pro zemědělsko-potravinářské odvětví a že se Komise bude vážně zabývat návrhy našeho výboru, aby mohla být jedna ze základních silných stránek evropského zemědělství přetvořena do cenné konkurenční výhody.

John Stuart Agnew (EFD). – Paní předsedající, mohu nejprve veřejně prohlásit zájem? Jsem producentem vajec.

Nařízení musí být do společných norem provedena poctivě. Je to zásadní. Krize vzniklá v EU brzy zasáhne odvětví výroby vajec ve Spojeném království. Od 1. ledna 2012 je zakázáno produkovat vejce v klecových chovech. Zákaz se nevztahuje na vejce z Rumunska nebo Bulharska a možná i z jiných zemí, které jsou na základě svých smluv o přistoupení od zákazu dočasně osvobozeny.

Dokud budou tato vejce zpracovávána, tyto země mohou do Spojeného království legálně vyvážet vejce z klecových chovů, která byla vyprodukována po zákazu.

Od výrobců vajec ze Spojeného království, kteří hodně investovali do alternativních systémů, se bude očekávat, že se zapojí do hospodářské soutěže s nevýhodou oproti dovezeným produktům, které mohou být vyráběny mnohem levněji.

Zprvč musím trvat na tom, aby tyto dovezené produkty byly zřetelně označeny, a zadruhé, a to především, na tom, abychom s okamžitou platností zavedli dodatečné číslo „čtyři“ pro vejce vyrobená za využití klecových systémů. Teprve pak mohou spotřebitelé učinit informované rozhodnutí.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, pane Scotta, považuji za opravdu symbolické, že váš první projev v této sněmovně, pane komisaři, měl být na téma samotné politiky jakosti.

Věřím, že k těmto kvalitním produktům zaujmeme stejný přístup. Ano, pro většinu našich nejcitlivějších regionů představují příležitost. Ano, jsou prostředky, pomocí nichž lze učinit podnikatele v regionu a zvláště zemědělce dynamičtějšími. Ano, s ohledem na náš zemědělský model představují silný signál vyslaný evropským spotřebitelům, ale také spotřebitelům na celém světě. Burgundské víno, parmská šunka, určité druhy španělského masa – jejich význam daleko přesahuje hranice každé z těchto zemí, daleko přesahuje hranice Evropy.

Nařízení, které zítra nepochybně přijmeme, vám, pane komisaři, s ohledem na tuto politiku kvalitních produktů, produktů, které se vyznačují různými znaky, nabízí větší stupeň ctižádosti. Evropská politika musí být jasnější, musí zabránit tomu, aby producenti byli ovládnuti určitými velkými průmyslovými nebo distribučními skupinami, které by je samozřejmě rády připravily o výhodu přidané hodnoty, jež jim tyto produkty poskytují.

Během slyšení jsem vás upozornil na potřebu dát organizacím, zvláště těm nesoucím označení původu, celkovou odpovědnost za hospodaření s jejich produkty. Správa výrobních práv je základní součástí kvalitní výrobní politiky. Kromě toho téměř všichni členové našeho výboru hlasovali ve prospěch pozměňovacího návrhu v tomto smyslu.

Chtěl bych odpovědět našim kolegům poslancům ze Spojeného království ohledně odstavce 19, který se zabývá odvětvím ovoce a zeleniny. Ano, dámy a pánové, nesmíme dělat krok zpět, ale ani nesmíme připustit obrovské vakuum v politice v odvětví ovoce a zeleniny, v jehož důsledku dnes rozhodují jenom distributoři. Rozumějme tomuto pozměňovacímu návrhu společně jako výzvě k nalezení nové střední cesty.

Pane komisaři, vy nás můžete velmi rychle přesvědčit o svém nadšení pro tuto konkrétní politiku, která spotřebitelům podá o zemědělství jinou představu. Předložte nám teď dobrý text. Učiňte tak rychle; věříme vám.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, kvalita zemědělské produkce je v potravinovém řetězci rozhodujícím faktorem a představuje podstatný přínos pro podporu konkurenceschopnosti evropských producentů. Toto všechno je zachyceno ve zprávě pana Scotta, ve které jsou zdůrazněny i další myšlenky, jež bude Komise muset při provádění této politiky vzít v úvahu.

Logo jakosti EU musí být jako výraz dohody našich producentů ohledně požadavků na produkci uvnitř Unie vyhrazeno výlučně pro zemědělské produkty pocházející z Evropské unie.

Musí poskytnout větší ochranu chráněným zeměpisným označením jak v rámci Světové obchodní organizace, tak při vyjednávání dvoustranných dohod. Musí být navrženy evropské právní předpisy o integrované produkci, což tuto udržitelnější metodu výroby zviditelní a v jednotlivých členských státech harmonizuje stávající kritéria.

A konečně musíme vzít v úvahu nerovnováhu vytvořenou v tržním řetězci, důležitost opírání se o odvětvové normy uvádění na trh a potřebu navrhnout obecné zásady EU pro osvědčené postupy pro fungování systémů souvisejících s jakostí zemědělských produktů a jejich vzájemným uznáváním.

Mám na mysli zvláště kontrolu soukromých certifikačních systémů, které jsou často používány jako podmínka pro přístup k rozsáhlým distribučním odbytům.

Timo Soini (EFD). – (FI) Paní předsedající, je velmi důležité proniknout k jádru této záležitosti a říci, že zemědělství založené na zemědělských rodinách je svou povahou místní, poskytuje zaměstnání, posiluje

regiony, je humánní a zohledňuje také otázky ochrany zvířat. Jednotlivé produkty, které z toho vycházejí, a kvalita zboží jsou tím, co má úspěch v Evropě a celkově ve světě.

To, odkud produkt pochází, je důležité. Místní speciality mají nezměrnou hodnotu. Finský region, ze kterého pocházím, produkuje vynikající sýr z kozího mléka. Mohu jej vám všem doporučit. Po celé Evropě jsou podobné specifické produkty. Musíme zajistit, aby si našly svou cestu na trh.

Protože tu máme nového komisaře, chtěl bych mu říci, že zemědělství musí být možné provozovat všude v Evropě. Pokud budeme mít tohle na paměti, budeme mít skvělou budoucnost s bezpečnými a čistými potravinami, které pocházejí z Evropy.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Paní předsedající, ještě jednou mnohokrát děkuji panu zpravodaji za jeho vynikající zprávu. Zemědělské produkty vysoké jakosti dávají evropskému zemědělství významnou výhodu umístění, která mu umožňuje udržovat své postavení tváří v tvář mezinárodní konkurenci. Proto hrají v rozvoji venkovských oblastí v rámci Evropské unie důležitou úlohu. Zemědělské produkty Evropské unie již splňují vysoké normy jakosti. Evropské normy mají světovou pověst, protože jsou velmi vysoké. Bohužel ne všichni spotřebitelé si toho jsou vědomi. Je tedy důležité, aby Evropská unie zdokonalovala svou politiku jakosti a současně politiku informování. Pro producenty to bude pobídkou k tomu, aby se soustředili na jakost a bezpečnost potravin.

Spotřebitelé mají právo vychutnávat si zemědělské produkty v EU bez obav a bez váhání. Dobrovolné označování „vyroběno v Evropské unii“ a povinné regionální označování, stejně tak jako povinný důkaz původu se navzájem nevylučují.

Na druhou stranu, když přijde na velikost obalů a geometrický tvar zemědělských produktů, musíme zaujmout citlivý přístup. Záměrem Evropské unie není zabývat se zakřivením okurek. Totéž platí pro velikost pizzy. Vážně bych varoval před nadměrnou regulací v této oblasti. Pokud chceme regionální hospodářské cykly, musíme se zaměřit na kvalitu a ne na stupně zakřivení. Pokud chce mít odvětví jednotné okurky v jednotných sklenicích o jednotné váze, je to na odvětví, a ne na Evropské unii nebo Evropském parlamentu. Soustředme se tedy na jakost a ne úpravy obalů.

V tomto ohledu věřím zdravému rozumu a rozvážnosti Evropského parlamentu a našemu novému komisaři pro zemědělství panu Ciolosovi.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – Dovolte mi, abych nejprve poblahopřála panu zpravodaji, že se vypořádal s otázkou jakosti zemědělských produktů.

Požadavky trhu jsou různé a stále se zvyšují. V Evropské unii se většina aspektů vztahuje k hygieně a bezpečnosti potravin, zdravotní a výživové hodnotě a stejně tak k určitým sociálním požadavkům.

Vedle toho si spotřebitelé začínají být stále více vědomi přínosu, který má zemědělství pro udržitelnost, změnu klimatu, bezpečnost potravin, biologickou rozmanitost, dobré životní podmínky zvířat a nedostatek vody.

Tváří v tvář těmto novým výzvám v oblasti obchodu je hlavním aktivem evropských zemědělců jakost. Evropská unie nabízí prospěch v podobě kvality, kterou lze přisoudit mimořádně vysoké úrovni bezpečnosti, zaručené současnými právními předpisy v rámci celého potravinového řetězce, do něhož nepřispívají pouze zemědělci, ale i producenti.

Existuje však několik aspektů, které mají potenciál jakost zvýšit. Věřím, že povinností Evropské unie je propagovat kvalitní produkty a společně s tím i podnikat kroky na jejich globální ochranu. V této souvislosti si myslím, že by měla být prováděna přísnější kontrola, pokud se týče ekologických produktů pocházejících ze třetích zemí, což by zaručilo spravedlivou hospodářskou soutěž mezi ekologickými produkty vyrobenými v Evropě a ekologickými produkty ze třetích zemí.

Spyros Danellis (S&D). – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, jakost zemědělských produktů je prioritou pro spotřebitele, zvyšuje konkurenceschopnost producentů a posiluje oblast, ve které jsou vyráběny. To je důvodem, proč je vyvíjeno úsilí na jejich ochranu, včetně označování.

Dnes však právní předpisy Společenství omezují povinné označování místa výroby pouze na určité produkty, čímž jim poskytují zvláštní zacházení a opomíjejí zemědělské produkty, jež mají vyšší výživovou hodnotu a pro spotřebitele jsou důležitější. Vyzýváme proto Parlament, aby zaujal jednotnější a logický postoj a hájil

zájmy spotřebitelů tím, že upřednostní povinné označování místa výroby všech zemědělských produktů, včetně zpracovaných produktů, které obsahují pouze jednu složku, jako je například mléko.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Politika jakosti zemědělských produktů může poskytnout řešení mnoha zemědělcům. Zaměření spíše na kvalitu než na kvantitu může mnoha domácnostem přinést dlouhodobé výhody. To je důvodem, proč Evropská unie potřebuje v této oblasti soudržné politiky, které evropským zemědělcům zároveň dají příležitost k tomu, aby byli na celosvětovém trhu konkurenceschopní. V této souvislosti je zpráva pana Scotta vítána, stejně jako balíček ohlášený komisařem Cioleşem.

Současně budeme také potřebovat něco jiného, co nám umožní dosáhnout cílů týkajících se kvality, a sice silnou společnou zemědělskou politiku v budoucnosti a také logický rozpočet. Politika jakosti zemědělských produktů a snížení evropského rozpočtu na zemědělství jsou dvě neslučitelné myšlenky.

Musíme dát zemědělcům k dispozici rovněž dostatečné nástroje, aby mohli rozvíjet svou vlastní politiku jakosti, a v neposlední řadě potřebujeme, aby měli zemědělci ze členských zemí na západě i na východě rovné příležitosti.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, když diskutujeme o logách kvality a povinném označování původu potravin, nesmíme zapomínat, že naše politická rozhodnutí musí být proveditelná v praxi. Neumím si představit, jak by mohly být pozměňovací návrhy 4 a 5 provedeny v praxi, a proto je odmítnu.

Na loga kvality, jsou-li dobrovolná, by mělo být v zásadě pohlíženo jako na užitečná. Dávají producentům a zpracovatelům zboží příležitost uspět na specializovaných trzích. Musíme však vzít v úvahu skutečnost, že v důsledku dominantního postavení několika obchodních řetězců na trhu je mnoho dobrovolných soukromých log vykládáno jako zdánlivé normy. To producentům a zpracovatelům bere jejich podnikatelskou svobodu a také zužuje výběr spotřebitelům.

Obdobná situace existuje v souvislosti s povinným označováním místa původu zemědělských výrobků, jako například mléka. Realizování tohoto požadavku v zemědělství a ve zpracovatelském průmyslu by bylo z technického hlediska jen stěží proveditelné. Musíme si dávat pozor, aby dobré úmysly nesklouzly v nadměrnou byrokracii.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych upozornit na vhodnost bodu 9 zprávy pana Scotta, který zdůrazňuje, že Komise musí v rámci jednání Světové obchodní organizace usilovat o zajištění dohody ohledně „záležitostí neobchodní povahy“, která zajistí, že dovážené zemědělské produkty budou splňovat stejné požadavky v oblasti bezpečnosti potravin, dobrých životních podmínek zvířat a ochrany životního prostředí, jaké jsou předepsány pro zemědělské produkty vyráběné v rámci Evropské unie.

Problém je, že je to pravděpodobně po stopadesáté, co Evropský parlament uvedl, že požadavky uplatňované na dovozce by měly být stejné jako ty, které jsou uplatňovány na producenty v Evropské unii. Nepřišla žádná reakce a my se stále potýkáme se situací, v níž musí naši producenti, zemědělci a výrobci dodržovat vysoké a nákladné normy, zatímco dovozci je nesplňují. To vede k nespravedlivé hospodářské soutěži. Jak bylo ve zprávě správně zdůrazněno, toto se musí změnit.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, kontrola potravin je utopií. Tlak na kontrolu a důsledky, zdá se, také, takže vzniká chaos. Jestliže existují zdravotní rizika, orgány by měly vydat varování, nicméně nemají povinnost to udělat. Výsledek jsme viděli nedávno, při skandálu se sýrem kontaminovaným listeriemi. Kontrola kvality potravin se často musí potýkat s nedostatečným označením – a to se netýká jen kontrolorů, stejný problém mají i spotřebitelé. Ti jsou zcela udoláni džunglí označení. Například na obalu může být uvedeno „zemědělský“, i když je výrobek průmyslově zpracován, nebo lze uvádět „rakouského původu“, i když přísady pocházejí odjinud.

Spotřebitelé, kteří myslí na jakost, jsou ochotni zaplatit za velmi kvalitní potraviny více. Otázkou je, jak dlouho ještě, jestliže v této oblasti budou podnikat i podvodníci. Jestliže jsou kontrolní systémy zaměřeny na malé firmy a tomu, co dělají velké ekopodniky, se sotva věnuje pozornost, pak je s celým systémem cosi v nepořádku.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dnes jste řekl, že produkty s označením původu jsou průkopníky našeho průmyslu. Máte pravdu. Platí to zvláště pro produkty, které se vyrábějí ve složitých podmínkách, například v horských oblastech, takže potřebují vyšší marže. Označení „vyrobeno v horské oblasti“ je proto obzvláště důležité.

Rád bych uvedl dvě věci. Myslím si, že pokud jde o tyto produkty, měli bychom zemědělcům také umožnit organizovat se v mezioborových výběrech a podporných konsorciích, kde budou moci rovněž přijímat tržní rozhodnutí. To by nenarušovalo pravidla hospodářské soutěže, a pokud ano, v každém případě by to bylo mnohem menší porušení, než jaké představuje soustředění obchodních řetězců, jehož jsme v několika posledních letech svědky.

Pokud jde o normy jakosti, o nichž již bylo mnoho řečeno, vím, že v tisku probíhá diskuse a že se také hovoří o křivých okurkách. Producenti však tato pravidla chtějí a potřebují. Měli bychom to v naší rozpravě i při zítřejším hlasování zohlednit.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mechanismus certifikace by mohl přispět ke zvýšení hodnoty práce zemědělců, ke zlepšení jejich příjmů a k podpoře kvality a bezpečnosti potravin. Současné potupy certifikace jsou však složité, časově náročné a především nákladné, takže měly negativní dopady, zvláště na malé a středně velké zemědělské podniky. Při zapojení dalšího podnikatelského subjektu do hodnotového řetězce se zvyšují výrobní náklady a rozdělení příjmů v tomto řetězci se pro producenta stává ještě nepříznivější.

Certifikaci proto – a také proto, aby byla pro spotřebitele účinnou zárukou transparentnosti, kvality a bezpečnosti – musí provádět veřejné orgány a nesmí při ní producentům vznikat vyšší náklady.

Pokud však máme mít dobrou politiku, potřebujeme další zemědělskou politiku – důkladnou reformu společné zemědělské politiky, tak aby podporovala místní ochranu, právo na výrobu a právo na potravinovou nezávislost, což ochrání zemědělce i spotřebitele před důsledky deregulace světového obchodu a nekontrolované liberalizace trhů, neboť je to zabezpečí buď v rámci dvoustranných dohod, nebo v rámci dohod Světové obchodní organizace.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Zemědělská výroba Evropské unie je na mezinárodním trhu dobře známa a ceněna pro vysokou kvalitu. Pokud jde o vyhlídky společné zemědělské politiky, jsem přesvědčen, že jakost produktu musí v budoucnosti zůstat zásadním cílem. Prvotřídní zemědělské produkty nejsou jen naší vizitkou na celém světě; jsou také velmi důležitou součástí hospodářského a společenského života v regionu Evropské unie. Měly by být vytvořeny politiky jakosti, a to tak, že bude vneseno více přehlednosti do certifikace produktů a do označování, jež bude srozumitelné všem spotřebitelům z Evropské unie. V zájmu zabezpečení výroby kvalitních zemědělských produktů musíme stanovit jasná pravidla pro označování produktů, jež mohou obsahovat geneticky modifikované organismy. Tento problém je zvláště významným od té doby, co Komise rozhodla povolit používání geneticky modifikovaných brambor určených jako krmivo pro zvířata. Dokud nestanovíme normy pro označování a certifikaci takových produktů, bude ohrožena budoucí politika jakosti potravin EU i zdraví nás všech.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Paní předsedající, díky nástrojům společné zemědělské politiky je zemědělský trh v Evropské unii typický tím, že dodává prvotřídní zemědělské a potravinářské produkty. Vysoké normy, vyhovující jakost potravin a dostatečné dodávky jsou součástí zajišťování potravin, které má tak velký význam.

Je důležité, aby se informace o kvalitě zboží dostaly ke spotřebiteli. Víme, že každý produkt, jehož uvedení na trh je povoleno, musí splňovat minimální normy. Zvláštní jakost, jež minimální normy překračuje, musí být na produktu podrobně uvedena, aby se upozornilo na jeho dodatečné kvality, za něž spotřebitel musí zaplatit, a zvýšila se tak konkurenceschopnost produktu.

Další důležitou informací, která by měla být na potravinových výrobcích uváděna, je místo původu a místo zpracování suroviny. Spotřebitelé musí vědět, co kupují a za co platí. Nepřítomnost těchto informací oslabuje konkurenceschopnost zemědělského a potravinářského zboží vyprodukovaného a zpracovaného v Evropě oproti dováženému zboží, jež bylo vyprodukováno bez ohledu na dobré životní podmínky zvířat, požadavky na životní prostředí nebo sociální normy zaměstnanců.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, úspěšná zpráva pana Scotta je zcela v zájmu ochrany spotřebitele. Bezpečnost zemědělských produktů, včetně bezpečnosti z hlediska zdraví, skutečně musí být hlavní prioritou. Chtěl bych poukázat na klíčový význam zlepšení označování původu potravin. Na každém zemědělském produktu v Evropské unii musí být jasně uvedeno místo původu surovin. Spotřebitelé nesmí být klamáni podvodným označením. Vezměme si například Čínu. Semena se dovezou do Rakouska a tam jsou prodávána jako takzvaný „lisovaný olej“. Anebo ještě hůře, vykrmená zvířata jsou v žalostných podmínkách převážena napříč Evropou, aby z nich byla vyrobena například takzvaná „tyrolská slanina“. Proto se musíme soustředit na regionální zásobování a v zájmu našich spotřebitelů a našich zemědělců musíme podporovat místní zemědělce a malá řeznictví.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, blahopřeji panu Scottà k jeho zprávě, která jasně ohlašuje přání a odhodlání Evropského parlamentu aktivně se účastnit nadcházející rozpravy o budoucnosti společné zemědělské politiky. Vítám návrh na vytvoření loga, které bude srozumitelně prokazovat, že konkrétní výrobek byl vyprodukován a zpracován výhradně v Evropě. Domnívám se, že to bude další projev podpory a originální záruka vysoké kvality našich produktů.

Podle mého názoru musí být zaveden systém chráněného označení původu a zeměpisného označení. Umožní nám to zachovat typický ráz regionů a jejich charakter a lidé budou vnímat, že to, co vyprodukovali, je na trhu rozeznatelné a ceněné. Proto si myslím, že musíme zachovat nástroj „zaručené tradiční speciality“, který považuji za dobrý příklad naší jednoty v rozmanitosti. Není nic špatného na tom vědět, že jíme fetu z Řecka, bílý sýr ve slaném nálevu z Bulharska a mozzarellu z Itálie. Kvalita a bezpečnost potravin patří k hlavním výzvám, s nimiž se v budoucnosti musíme vypořádat. Chraňme kvalitu našich produktů a jejich konkurenceschopnost a zaručme našim producentům a zemědělcům slušné příjmy a živobytí.

Děkuji vám za pozornost.

Dacian Cioloș, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, nemám v úmyslu probrat všechno, co zde bylo nadneseno, zejména protože zítra se uskuteční hlasování, nicméně bych rád osvětlil některé body, jež v projevech opakovaně zazněly.

Pokud jde o sloučení různých systémů zeměpisného označení, zcela chápu obavy některých poslanců. Mohu vás ujistit, že není mým záměrem zničit něco, co je v chodu a funguje, něco, čemu jsou spotřebitelé oddáni. Musíme jen změnit systém ochrany kvality tak, aby byl srozumitelnější a jednodušší, tím spíše, že se na vyjednáváních na mezinárodní úrovni snažíme získat pro tyto systémy uznání.

Proto je důležité, aby tyto systémy již byly přehledné a aby jim naši partneři snadno rozuměli; tak je budou moci uznat. Takže nemám v úmyslu je kvůli tomu sloučit. Konečným výsledkem bude systém, jehož prostřednictvím budeme moci zjednodušovat, aniž by bylo dotčeno to, co již spotřebitelé snadno rozeznávají.

Pokud jde o evropské logo kvality, musíme v této sněmovně také diskutovat a rozhodnout o tom, jakých cílů s ním chceme dosáhnout. Je cílem jednoduše vyjadřovat dodržení základních norem, které splňují všichni evropští zemědělci i dovážené zboží? Chci zdůraznit, že vlastně všechny dovážené zemědělsko-potravinářské produkty musí vyhovovat minimálním normám hygieny potravin a jejich bezpečnosti, jež splňuje naše vlastní zboží.

Proto se musíme zamyslet nad nejlepším způsobem, jak úspěšně naše produkty odlišit od ostatních. Potřebujeme logo Evropské unie, nebo bychom místo toho měli uvádět místa původu a produkce? Je třeba určit nejlepší mechanismus a my tomu v každém případě budeme věnovat pozornost.

Pokud jde o zeměpisná označení na mezinárodní úrovni, buďte si jisti, že mým úkolem je postarat se o to, aby naši partneři tento systém uznali. Pokoušíme se o to při vyjednáváních vedených Mezinárodní organizací práce, ale také kdykoli, kdy k tomu máme příležitost při vyjednávání dvoustranných dohod.

Budeme se tedy držet tohoto postupu a kromě toho chci ve svém funkčním období posílit politiku mezinárodního šíření a podporování těchto známek jakosti, neboť kvalita je aktivum a jako takové nám může umožnit větší účast na mezinárodní scéně.

Pokud jde o chráněné výrazy „horský“, „ostrovni“ a tak dále, zabýváme se možností takové systémy zavést. Také zde se musíme rozhodnout, jak postupovat, abychom zajistili, že nebudou zemědělcům, kteří si je přejí zavést, přinášet další náklady.

Pokud jde o mezioborové organizace a jejich úlohu v řízení chráněných označení původu, resp. CHOP, máme v úmyslu – zejména v souvislosti s mlékem, protože většina CHOP a chráněných zeměpisných označení (CHZO) je soustředěna v tomto odvětví – provést studii, abychom zjistili, jaký vliv bude mít ukončení kvót na bezproblémové fungování těchto systémů ochrany kvality, a já doufám, že na základě této zprávy zjistíme, jaká opatření bude třeba v případě potřeby přijmout.

Giancarlo Scottà, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové. Děkuji vám, pane komisaři Ciološi. Chtěl bych nejprve velmi stručně pohovořit o půdě.

Půda je tím, z čeho sklízíme své produkty a co musíme chránit pro budoucnost a ty, kteří budou muset dělat totéž. Takže – když vezmu tuto prostou myšlenku jako výchozí bod – bych chtěl přejít k producentům, k těm, kteří půdu zpracovávají, kteří musí být uznáni také těmi, kdo se následně těší z obchodních produktů,

jež naleznou v supermarketu nebo jiném obchodě. Je tedy jediné správně, že zohledňujeme nejprve půdu, jež poskytuje plodiny, a pak zpracovatele, pokud nějaký je, a především spotřebitele.

Rád bych vznesl návrh ve prospěch spotřebitelů a nejsem si jist, zda bude či nebude vítán: proč se nezeptat spotřebitelů, co chtějí vědět? Tímto způsobem zjistíme, jaká případná označení jsou spotřebitelé s to číst a rozumět jim, a tak je snad podstatně oproti dnešním složitým označením zjednodušíme. Proč nesmí spotřebitelé vědět, že si mohou vybrat, zda vypijí litr mléka z Evropy nebo litr mléka z Brazílie? Bude na nich, aby se rozhodli, zda je litr brazilského mléka lepší než litr mléka vyprodukovaného v Evropské unii.

Tak či onak věřím a doufám, že tato zpráva bude komisaři Ciolosovi k užítku, protože přináší další podrobnosti, jež mohou pomoci s uchopením souvislostí, o nichž jsem se již zmínil: půda, producent, zpracovatel, pokud nějaký je, spotřebitel, bezpečnost a především otázka bezpečnosti a kvality. Všichni jsme hovořili o kvalitě a já věřím, že jsme všichni pro zvyšování kvality našich produktů, tím spíše, jestliže to znamená chutně a zdravě jíst.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 149)

Paolo Bartolozzi (PPE), písemně. – (IT) Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova poskytl rozhodnou a jednomyslnou reakci na záležitost politiky jakosti zemědělských produktů a zdokonalil tak stávající právní předpisy. Evropští zemědělští producenti byli konečně uznáni v evropských právních předpisech o jakosti jejich produktů v souvislosti s regionální produkcí. Je to záruka, že budou chráněni před globalizací trhu a že bude zajištěno, že „informovaný“ spotřebitel bude moci odmítat zboží, na němž není povinné označení původu, jež není jasně certifikováno a které nesplňuje pravidla pro uvádění na trh a předpisy v oblasti boje proti padělání. Spotřebitel se bude moci o koupi rozhodovat a bude přitom plně informován o pravidlech vztahujících se k požadovanému produktu. Evropský parlament bude pokračovat v boji za ochranu zemědělců i spotřebitelů. Zdraví spotřebitelů závisí na kvalitě produktů zemědělců. Můj pozměňovací návrh ohledně ochrany vlastností produktu, jež Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova schválil, uznává, že regiony mají zásadní roli jako partneři producentů, zejména producentů tradičních a ekologických výrobků, a vyzývá, aby se regiony zapojily do uznávání a podporování produktů se zeměpisným označením a tradičních a ekologických produktů. S potěšením konstatuji, že tento pokyn byl uznán.

Sergio Berlato (PPE), písemně. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, téma jakosti zemědělských produktů má zásadní význam v souvislosti s informováním kupujících a spotřebitelů o vlastnostech produktů a s ohledem na trvání záruky, že nakupovat zboží z Evropské unie je totéž co nakupovat vysokou kvalitu navazující na různé regionální tradice v rámci Unie. Politika jakosti zemědělských produktů byla v průběhu let vytvářena roztržitě a typické bylo postupné zavádění odvětvových nástrojů. Globalizace trhu a hospodářská a finanční krize, jež postihly Evropu, neušetřily ani odvětví zemědělství. Abychom se z toho dostali, musíme se zaměřit na kvalitu a bezpečnost našich produktů. Trvalé úsilí o kvalitu musí být nezbytnou součástí strategie, kterou bude zemědělsko-potravinářské odvětví Evropské unie sledovat na světovém trhu. Kromě toho se domnívám, že je třeba se vážně zabývat návrhem Komise na zavedení evropského loga kvality pro produkty, jež pocházejí z Evropy a v Evropě byly zcela zpracovány. Toto logo by vlastně představovalo formální uznání úsilí evropských zemědělců o zachování vysokých norem produkce. A konečně je rozhodně dobrý nápad zjednodušit právní předpisy, aby se snížila byrokratická zátěž podniků, zatímco bude zaručeno, že normy kvality, jichž evropští producenti dosáhli, zůstanou zachovány.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) Politika jakosti zemědělských produktů není statickou politikou oddělenou od dalších politik spojených se zemědělstvím. Právě naopak, má být součástí reformy společné zemědělské politiky i politik řešících adaptace na změny klimatu, zachování biologické rozmanitosti, zabezpečení dodávek energie či vody, zajištění dobrých životních podmínek zvířat či evropský rybolov. Politika jakosti produktů může pomoci zvýšit konkurenceschopnost evropských zemědělců i udržet hospodářský zisk ve venkovských oblastech v době krize tím, že se zaměří právě na jakost zemědělských produktů a vysokou kvalitu potravin. Je nutné, aby i nadále bezpodmínečně platilo, že nákup produktů z EU znamená nákup produktů vysoké kvality, které jsou vyrobeny na základě různých evropských regionálních tradic při dodržení nejvyšších výrobních norem v bezpečnosti potravin. Podporuji návrh Komise na zavedení evropského loga jakosti, jež by se užívalo u produktů, které pocházejí a jsou také zpracovány výhradně v EU. Spotřebitelé zaměňují označení místa, kde byla potravina zpracována, s původem zemědělského produktu. Je třeba zdůraznit, že právě výrobní cyklus může výrazně ovlivnit kvalitu a vlastnosti produktu negativním způsobem. Rovněž vítám zachování systémů registrace zeměpisných označení a tradičních specialit, neboť

tato označení mají pro evropské zemědělství význam nejen z ekonomického, ale i ekologického a sociálního hlediska.

19. Schůze ministrů práce a zaměstnanosti skupiny G20 (Washington, 20.–21. dubna) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o schůzi ministrů práce a zaměstnanosti zemí G20 (Washington, 20.–21. dubna).

László Andor, člen Komise. – Paní předsedající, nejnovější odhady Mezinárodní organizace práce a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj uvádějí, že míra nezaměstnanosti v průmyslově vyspělých zemích stále roste a vrcholu dosáhne nejdříve v roce 2011.

Více než 200 milionů pracujících lidí v rozvojových a rozvíjejících se zemích je navíc ohroženo extrémní chudobou. Mohlo by se pak stát, že na celém světě bude žít v chudobě až 1,5 miliardy pracujících. Tato čísla hovoří sama za sebe. Současná krize bezpochyby odhalila největší slabinu naší stále propojenější celosvětové ekonomiky. Nyní panuje jasná shoda, že k vyřešení globálních problémů je potřeba přijmout globální opatření.

Loni v Pittsburghu se představitelé zemí skupiny G20 zavázali, že jakmile začne ekonomika opět růst, budou vytvářena i pracovní místa. Následně se představitelé zemí G20 dohodli, že pro budoucí hospodářský růst vytvoří rámec zaměřený na zaměstnanost.

To vše velmi vítáme. Komise plně podporuje jakýkoli rámec pro opatření, která jsou v rámci oživení ekonomiky zaměřena na kvalitní pracovní místa a lidem na celém světě pomáhají opět získat práci. Tento přístup odráží zjevnou skutečnost, že v současné celosvětové hospodářské krizi je zaměstnání alfabou a omegou a že bez vzniku pracovních míst není oživení možné.

V Pittsburghu vyzvali vrcholní představitelé amerického ministra práce, aby svolal schůzku ministrů práce a zaměstnanosti zemí skupiny G20. Jejich úkolem bude vyhodnotit celkovou situaci v oblasti zaměstnanosti a diskutovat o dopadu politických reakcí na krizi a rovněž o případné potřebě dalších opatření. Kromě toho mají ministři posoudit střednědobou politiku zaměstnanosti a rozvoje kvalifikace, programy sociální ochrany a osvědčené postupy tak, aby zaměstnanci měli prospěch z vědecko-technického rozvoje. Toto mimořádné setkání se bude konat ve Washingtonu ve dnech 20. a 21. dubna. Zúčastní se ho také Komise a španělské předsednictví.

Komise úzce spolupracuje s Mezinárodní organizací práce na přípravách setkání, které nám poskytne zejména příležitost podpořit jménem Evropské unie důstojnou práci na celém světě. V této souvislosti je nezbytné nutně používat mezinárodně uznávané základní pracovní normy Mezinárodní organizace práce a usilovat o dosažení cíle, který spočívá v zajištění finančních prostředků na základní sociální zabezpečení. Kromě toho mandát zemí G20 zahrnuje vypracování střednědobé globální strategie vzdělávání ze strany Mezinárodní organizace práce a jiných mezinárodních organizací.

Komise se na tomto úsilí významně podílí prostřednictvím iniciativy Nové dovednosti pro nová pracovní místa. Ta je součástí klíčové strategie Evropa 2020 týkající se programu získávání nových dovedností a pracovních míst. Stěžejním úkolem této strategie je dosáhnout pokroku v oblasti rekvalifikace a zvýšení kvalifikace globální pracovní síly a usnadnit změnu zaměstnání a u mladých lidí přechod ze školy do zaměstnání.

Zapojení sociálních partnerů může přinést obrovskou přidanou hodnotu. My všichni zde víme, jak účinný může být evropský sociální dialog, pokud jde o zlepšení návrhu různých opatření v oblasti zaměstnanosti. Komise je připravena podělit se o své zkušenosti s mezinárodními partnery Evropské unie. Bude také průběžně informovat Parlament o pokroku dosaženém na setkání ve Washingtonu.

Setkání ministrů práce zemí skupiny G20 bude pro nás příležitostí k vypracování nových opatření, která vytvoří pokrizový politický rámec. Tato nová opatření a politiky mohou přispět k vyváženému překonání krize, protože jejich podstatou v rámci oživení hospodářství budou pracovní místa, a mohou pomoci vyrovnat se s dědictvím krize. Cílem je zajistit pro vrcholné schůzky představitelů zemí G20, které se uskuteční koncem tohoto roku v Kanadě a v Koreji, potřebné informace a nasměrování.

Elisabeth Morin-Chartier, jménem skupiny PPE. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, vzhledem k nynější hospodářské a finanční krizi nám nezbyvá než dojít k závěru, že prvním cílem vrcholné schůzky skupiny G20, kterého musíme dosáhnout, je větší zaměstnatelnost pracovníků.

To je naprosto nezbytné, protože bez pracovního začlenění nemůže dojít k sociálnímu začlenění. Proto dnes, když se na toto setkání skupiny zemí G20 připravujeme, může být naším jediným společným heslem a cílem boj s nezaměstnaností.

Jak jste právě řekl, pane komisaři, nezaměstnanost v Evropské unii a ve světě výrazně vzrostla, ale je zcela zřejmé, že se prohlubují nerovnosti, a to především u mladých lidí, dočasných pracovníků, migrantů a žen.

Když tedy dnes vidíme, že v porovnání se 14,7 % mladých lidí bez práce před dvěma lety, což je samo o sobě již velké procento, jich je dnes nezaměstnaných již 21,4 %, je tempo růstu velmi znepokojující.

Musíme proto v rámci Evropy i celého světa – neboť reakce může být pouze celosvětová – společně vytvořit strategie sbližování a integrace, které budou otevřeně reflektovat skutečnost, že dynamická sociální politika a politika soudržnosti jsou základem rozvoje naší společnosti.

Ráda bych vám také připomněla Světovou dohodu o pracovních místech Světové obchodní organizace, která obsahuje celou řadu strategických možností, které nám mají pomoci při překonání krize.

Jak jsme na tom v souvislosti s návrhem Evropské komise vytvořit rámec nové strategie po roce 2010 založený na sociálním tržním hospodářství, začlenění a transparentnosti?

Doufám, že naši evropští ministři práce a zaměstnanosti budou mít na tomto summitu na paměti, že se budou muset zodpovídat za růst nezaměstnanosti všem těm milionům lidí, kteří v posledních měsících postupně přišli o práci.

Pane komisaři Andore, Evropská unie proto očekává, že budete jednat tak, abychom mohli své spoluobčany uklidnit a pomoci jim opět najít práci.

Alejandro Cercas, jménem skupiny S&D. – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, také já jsem velmi rád, že máme možnost dnes odpoledne vést tuto rozpravu v rámci příprav na summit, na kterém se všichni společně sejdem ve Washingtonu ve dnech 20. a 21. dubna.

Dnešní zasedání se koná díky předsedkyni Výboru pro zaměstnanost paní Berèsové, která zde nemůže být z objektivních důvodů přítomna.

Budu hovořit za nás oba. Budu hovořit v jejím jazyce, ve francouzštině, a využiji dokumenty, které připravila, protože jsem přesvědčen, že si její slova vyslechnete s velkým zájmem:

(FR) Pane komisaři, nyní, kdy míra nezaměstnanosti v Evropě brzy překročí 10% hranici, kdy více než jeden a půl miliardy pracujících lidí ve světě žije v chudobě a kdy krize zasahuje dalších 200 milionů chudých pracujících, je proto načase, aby se nejvyšší představitelé zabývali sociálními důsledky krize a přednostně se zaměřili na zaměstnanost.

Oceňujeme přípravné práce, které jste provedli v úzké spolupráci a v duchu dialogu se sociálními partnery.

Na schůzce, které se účastnily hlavy států či předsedové vlád v Pittsburghu, se konečně podařilo sladit makroekonomické otázky se sociálními aspekty. Chceme-li se vyhnout chybám, které vedly ke krizi, musíme bezpodmínečně zabránit tomu, aby krize dále zvyšovala sociální nerovnosti v našich zemích, mezi členskými státy EU a na mezinárodní úrovni.

Musíme zajistit, aby narychlo vytvořená strategie pro ukončení krize nezpůsobila rozpad našeho sociálního modelu, neboť původ této krize – kterou procházíme už třetím rokem – je skutečně sociální. Nestačí regulovat finanční produkty; musíme se dostat až na samou podstatu darebáctví.

Bohužel se obáváme, že přes četné zprávy organizací, jako je například Mezinárodní organizace práce (MOP) a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), které upozorňují na prohlubování sociálních nerovností, chybí dostatek politické vůle, pokud jde o sociální rozměr. Důkazem toho je velmi špatná viditelnost sociálních otázek, o nichž se nezmiňují dokonce ani oficiální webové stránky G20. Stejně tak je nepřijatelné nedávné rozhodnutí Rady pro hospodářské a finanční záležitosti ECOFIN ukončit mimořádná opatření na podporu zaměstnanosti určená na rychlou obnovu veřejných financí.

Ministři financí a ministři zaměstnanosti a sociálních věcí spolu hrají nebezpečnou hru.

Pane komisaři, spoléháme na vás a na španělské předsednictví, že se proti tomuto krátkodobému přístupu postavíte a v rámci evropských a mezinárodních opatření zařadíte sociální otázky mezi priority.

Marian Harkin, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, je naprosto zásadní, aby se ministři práce a zaměstnanosti zemí skupiny G20 zaměřili ve svých plánech hospodářské obnovy v první řadě na kvalitní pracovní místa.

Jak jistě víte, pane komisaři, situace mnoha pracovníků je neutěšená: roste nezaměstnanost, snižuje se pracovní doba, výrazně klesají platy, pracující lidé žijí v chudobě, jak jste sám zmínil, a možnosti dalšího vzdělávání jsou nedostatečné či neexistují. Zároveň pracující lidé vidí, jak se bankám doplňuje chybějící kapitál, zatímco malé a střední podniky – hnací motory hospodářského růstu – mají nedostatek finančních prostředků a lidé přicházejí o práci.

Fiskální disciplína a omezování výdajů nesmí nahradit pobídkový plán pro vznik nových pracovních míst, přestože se tak děje v mnoha zemích, včetně mé vlastní – Irsko. Komise chválí naši fiskální disciplínu, ale pracovní místa rychle mizí. Zajišťujeme vyrovnaný rozpočet, ale cenu za to platí naši pracovníci. Ministři zemí skupiny G20 musí přijmout pevný závazek na podporu důstojné práce a jako prioritu si stanovit zvýšení počtu pracovních míst spolu s minimálním příjmem, sociální ochranou a vzděláváním či rekvalifikací pro ty, kteří nemají práci.

A konečně souhlasím s vámi, že se ministři musí zavázat k provádění politik, které jsou v souladu se základními zásadami a právy Mezinárodní organizace práce, a nesmí připustit, aby současná hospodářská krize byla používána jako záminka k oslabení nebo přehlížení mezinárodně uznávaných pracovních norem.

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Je nejvyšší čas, aby vedoucí představitelé Evropské unie uznali, že také oni hráli úlohu v závažné sociální krizi, k níž dochází po celé Evropě a ve světě. Je to důsledek finanční a hospodářské krize, k níž přispěli deregulací finančních a obchodních trhů a prosazováním dohod o volném obchodu s třetími zeměmi bez ohledu na zájmy pracujících nebo veřejnosti.

Rostoucí nezaměstnanost a nejistá a špatně placená práce zvyšuje chudobu a je přímým důsledkem neoliberalních politik a krize kapitalismu. Mezinárodní organizace práce (MOP) a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj mají za to, že nezaměstnanost v průmyslově vyspělých zemích dosud nedosáhla svého vrcholu a že brzy může být více než 200 milionů pracovníků uvrženo do extrémní chudoby. To znamená, že počet chudých pracujících by mohl dosáhnout až 1,5 miliardy, přičemž nejvíce by se to dotklo žen a mladých lidí.

Je načase zastavit zhoršování situace v oblasti sociálních a pracovních práv, kterého jsme svědky. Prioritou se musí stát kvalitní pracovní místa s právy a musí být uvedena do souladu přinejmenším s úmluvami MOP. Bez vytváření nových pracovních míst s právy není z této krize východiska.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Myslím, že jsme všichni rádi, že se ministři pro zaměstnanost a sociální věci scházejí nyní na schůzce skupiny zemí G20, a že tak získali rovnoprávné postavení jako ministři financí, což dosud neplatilo. Zdá se, že musela přijít hospodářská krize, aby bylo možné hovořit o globálních ekonomických opatřeních, a to nejen s ohledem na ekonomiku a finance, ale také s ohledem na sociální otázky a na otázky zaměstnanosti. To je důležité zejména nyní, kdy se zdá, že ekonomické tlaky krize ustupují, zatímco nezaměstnanost a chudoba i nadále rostou. Víme, že to bude mít dlouhodobé sociální i politické důsledky. Na celém světě jde toto ruku v ruce s extremismem, což rovněž představuje dlouhodobou hrozbu.

Je důležité, aby ministři pro zaměstnanost a sociální věci vytvořili odvětvové politiky, které mohou napravit situaci v oblasti zaměstnanosti a snížit chudobu. Dovolte mi, abych uvedla konkrétní příklad, který zazněl na summitu skupiny zemí G20, a to příklad nástroje pro mikrofinancování, který nejen zvyšuje sociální soudržnost, ale také soběstačnost, a z tohoto důvodu může být rovněž důležitý. Je však politováníhodné, že Parlament nedokáže přijmout nějaký postoj a předložit jej na schůzce skupiny zemí G20, ale vyjadřuje se k této záležitosti pouze ústně. Nicméně se domnívám, že i tak je to více než všechny naše kroky, které jsme udělali v minulosti.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Paní předsedající, jak všichni konstatujeme, finanční krize dopadla velice tvrdě na běžné občany.

Proto musíme zajistit, aby první jednání, které bude svoláno, tedy – jak právě zaznělo – jednání ministrů pro zaměstnanost zemí skupiny G20, přineslo pozitivní výsledky. Jenom doufám, že tyto pozitivní výsledky opravdu budeme mít. Jsem ráda, že ministři nemají v úmyslu soustředit se jen na finanční sektor, ale že se budou zabývat také sociálními dopady na lidi.

Víme, že v mnoha zemích po celém světě je rekordní nezaměstnanost. Musíme zkoumat, jakým reálným způsobem dostat lidi do práce – na skutečná pracovní místa. Je například potřeba, aby vzdělávací programy byly přiměřené a opravdu pokrývaly momentální potřeby. Měli bychom se zajímat o osvědčené postupy v zemích, které již různá opatření zavedly, a snažit se je přenést do dalších zemí, a pokusit se tak pomoci těm, kteří jsou odsunuti na okraj společnosti. V těchto zemích se tím zabývali, tak proč se od nich neučíme?

Musíme zajistit, aby byly skutečně prováděny hlavní úmluvy MOP. Musíme zajistit, aby byla prováděna Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením. Musíme zajistit, aby ti, kdo v tuto chvíli nejsou chráněni, byli chráněni v budoucnu.

Thomas Händel (GUE/NGL). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, summit skupiny zemí G20 v Pittsburghu nabídl dobrý model. Požadoval vytvoření plánů hospodářské obnovy s cílem podporovat důstojnou práci, která přispěje k jistotě a vytváření pracovních míst, a jako prioritu stanovil růst zaměstnanosti.

Vyzývám proto evropské ministry práce, aby přiměli členy skupiny zemí G20 za prvé nevracet se ke svým souborům opatření na hospodářskou obnovu, ale usilovněji se snažit a ve větší míře vytvářet pracovní místa; za druhé snažit se poskytnout finančně zajištěnou krátkodobou práci s cílem zabránit ztrátě pracovních míst; za třetí podporovat veřejné investice do vytváření pracovních míst a udržitelného ekologického růstu, a za čtvrté posílit a rozšířit opatření týkající se sociálního zabezpečení tak, aby tato opatření byla dostupnější. Tím bude také chráněna kupní síla v rámci vnitřního trhu i zaměstnanost a posílen boj s chudobou. Pro evropské ministry práce je v zájmu posílení sociálního dialogu nepochybně velmi důležitá spolupráce se sociálními partnery, a to v ještě větší míře, než požadoval pan komisař.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Paní předsedající, vážená Komise, ve Washingtonu bude dne 20. dubna premiéra. Poprvé se na konferenci sejdou ministři pro zaměstnanost 20 nejbohatších oblastí světa. Hlas Evropy tam musí zaznít hlasitě a silně. V příštích třech letech hrozí, že v Evropě zanikne čtyři a půl milionu pracovních míst, což bude mít nepříznivý dopad na růst, naruší to sociální soudržnost a vyvolá sociální nepokoje.

Vytváření pracovních míst musí být pro Evropu prioritou. Je nezbytně nutné stanovit realistické, konkrétní, měřitelné cíle, a to dlouhodobé i bezprostřední. Musíme být co nejrychleji schopni zajistit občanům Evropy slušnou práci. Musíme být co nejrychleji schopni zajistit zaměstnanost a pracujícím nárok na důchod.

Téměř zapomínáme na samozřejmost, že práce je hybnou pákou růstu. Myslím si, že konečně musíme pochopit, že nemůžeme hovořit o hospodářské politice, aniž bychom neustále měli na mysli problematiku zaměstnanosti.

Na závěr bych chtěla říci, že jinak budeme místo o zasedání Rady ministrů pro zaměstnanost hovořit o zasedání Rady ministrů pro nezaměstnanost.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Paní předsedající, podle mého názoru žádné trvalé řešení nezaměstnanosti a nízké zaměstnanosti nenajdeme, dokud nezměníme současný přístup, který upřednostňuje kapitál před prací, a dokud nezavedeme novou formu přerozdělení bohatství, což zahrnuje zvýšení platů, větší míru sociální ochrany a zvýšení minimálních dávek. Právě to vytvoří podmínky pro udržitelné oživení, které zajišťuje velké množství pracovních míst. Sociální pokrok je předpokladem pro ukončení hospodářské krize, nikoli naopak.

Skupina zemí G20 by měla být působit jako pobídka k mobilizaci mezinárodního bankovního sektoru ve prospěch selektivního úvěru, který by zvýšil zaměstnanost a investice do vytváření pracovních míst a pomohl propagátorům nové ekonomiky, která bude šetrná k životnímu prostředí.

Zároveň by měly být zdaněny spekulativní kapitálové toky, aby mohly být přesměrovány na boj proti chudobě.

Navrhují, abychom zkoumali a hodnotili systém sociálního zabezpečení v souvislosti s odbornou přípravou pro budoucí pracovní místa a zároveň rozvíjeli veřejný výzkum, který je klíčový pro novou trvalou a udržitelnou ekonomiku.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN WIELAND*Místopředseda*

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Vedoucí představitelé zemí skupiny G20 stanovili v Pittsburghu v září 2009, že hlavní prioritou v plánech hospodářské obnovy musí být zachování stávajících pracovních míst a vytváření nových.

Přes prognózy Mezinárodního měnového fondu hovořící o 3% hospodářském růstu odhady OECD a MOP uvádějí, že míra nezaměstnanosti i nadále rychle poroste až do první poloviny roku 2011.

Hospodářská a finanční krize tvrdě dopadla na evropské firmy, o rozpočtech členských států jako důsledku ani nemluvě.

Ministři práce a sociálních věcí zemí skupiny G20 by měli požádat o to, aby byla podpora poskytovaná podnikům v obtížích způsobených hospodářskou krizí prodloužena až do doby, kdy míra nezaměstnanosti začne znovu klesat.

Kromě toho se domnívám, že tito ministři musí nalézt opatření na podporu státních zaměstnanců i zaměstnanců placených z veřejných prostředků, jako jsou učitelé a lékaři, kteří přicházejí o zaměstnání v důsledku snížení rozpočtů přidělených veřejným institucím.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Musíme přivítat skutečnost, že poprvé se na setkání skupiny zemí G20 scházejí ministři práce a zaměstnanosti. Na summitu v Pittsburghu se představitelé jednotlivých zemí dohodli, že důraz v národních plánech hospodářské obnovy je třeba klást na zachování a vytváření pracovních míst. Od tohoto summitu se však situace zhoršila, a to v Evropské unii i celosvětově. V některých členských státech počet nezaměstnaných, který denně narůstá, dosáhl kritické úrovně a plány krizového řízení některých národních vlád situaci občanů výrazně zhoršují, neboť důchody a jiné důležité sociální jistoty se snižují. Malé a střední podniky hromadně ukončují činnost. Domnívám se, že summit skupiny zemí G20 by se měl zaměřit hlavně na dohodu o konkrétních opatřeních na stabilizaci nezaměstnanosti, neboť zklamání a strach nepříspějí k rychlému hospodářskému oživení našich zemí.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) V první řadě samozřejmě vítám skutečnost, že se poprvé na schůzce skupiny zemí G20 setkají ministři práce a zaměstnanosti nejmocnějších zemí světa, aby jednali o nejzávažnějších problémech, jinými slovy, o tom jak překonat nezaměstnanost a zvýšit zaměstnanost. Ve skutečnosti se toto setkání uskuteční ve velice obtížné situaci, neboť jen v samotné Evropské unii je bez práce asi 5,5 milionů lidí. Neustále se zvyšuje také počet dlouhodobě nezaměstnaných. Tento týden bylo v Litvě, v zemi, ze které pocházím, registrováno 300 000 nezaměstnaných. Moje země tuto situaci nikdy předtím za celých 20 let od vyhlášení nezávislosti nezažila. Proto je velmi důležité, aby ministři nejmocnějších zemí na tomto společném setkání stanovili konkrétní opatření, která je třeba přijmout, aby občané v zemích EU nejenom měli nějakou práci, ale aby měli vhodnou práci, kvalitní práci, slušně placenou práci, která by je uživila, a nemuseli žít v chudobě. Proto doufám, že na tomto setkání budou takováto konkrétní rozhodnutí přijata.

László Andor, člen Komise. – Pane předsedající, jsem rád, že dnes proběhla diskuse o schůzce ministrů práce a zaměstnanosti ve Washingtonu, protože to nebude jediný summit, kde zazní hlasy poslanců Parlamentu na toto důležité téma. Brzy se bude konat další summit, jehož účastníci by se také měli dozvědět, co jste dnes řekl. Mám na mysli zítřejší summit v Bruselu, kde bude příležitost podpořit program Evropa 2020 prostřednictvím radikálních a široce koncipovaných pilířových a klíčových iniciativ na podporu zaměstnanosti a snížení chudoby a závažných cílů, které tato strategie zahrnuje.

Je nutno si uvědomit, jak vážné krizi světová ekonomika v posledních dvou letech čelí, a nejde jen o zhoršující se statistická čísla. Plně souhlasím s paní Gönczovou, že si musíme být vědomi také politického rizika, rizika, které tato krize představuje pro evropskou civilizaci.

A doufám, že vedoucí představitelé, kteří se zítra sejdou, to pochopí a vyvodí z této situace velmi odpovědné závěry. Bez toho by bylo velice obtížné zastupovat evropské hodnoty po celém světě, bylo by velmi obtížné důvěryhodně vyjadřovat odhodlání plnit závazky k řešení nezaměstnanosti a chudoby v rámci skupiny zemí G20.

Setkání ministrů práce zemí G20 je velkým krokem vpřed. Zda jsme v rovnoprávném postavení s ministry financí, a můžeme je tedy na jednání přizvat, to se teprve uvidí, ale je velmi důležité, že tento krok byl učiněn a že existuje možnost předávat si zkušenosti a vyměňovat si názory.

Je pravda, že finanční krizi nejprve řešily vlády a fiskální pravomoc zaměřil stát na stabilizaci bankovního sektoru. Bankám byl doplněn chybějící kapitál a prioritu měla finanční stabilita.

Nyní se naší prioritou musí stát vytváření pracovních míst. Naší prioritou se musí stát strategie pro překonání krize, která neohrožuje stávající pracovní místa a nenarušuje schopnost investovat. Musíme proto nejprve rozhodnout o vytvoření finančního řádu s cílem obnovit stabilitu a eliminovat tlak na vlády členských států provádět nepřiměřené škrt, které ovlivňují sociální oblast a zaměstnanost.

Plně souhlasím s tím, že Mezinárodní organizace práce je základním kamenem při vytváření norem MOP a že je velmi důležité tyto normy při mezinárodních jednáních zmiňovat. Jedná se o spolehlivý standard při postupu vpřed v oblasti zaměstnanosti a sociálních vztahů.

Setkání skupiny zemí G20 nám poskytuje výbornou příležitost zapojit se do diskusí ve vnějším světě, a to nejen do diskusí o pracovních vztazích, ale také o finanční regulaci a takových záležitostech, jako je daň z finančních transakcí, o nichž se v jiných částech světa hovoří otevřeněji a které by si v rámci Evropské unie občas zasloužily větší pozornost.

Jsem proto vděčný za připomínky, které jsem vyslechl, a za myšlenky, které budu tlumočit ostatním partnerům ve skupině G20.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ádám Kósa (PPE), písemně. – (HU) Podle mého názoru je důležité uvědomit si, že ti, kdo dnes rozhodují, nedrží krok s vývojem ve světě, s vývojem ekonomiky a technologií. Už i energetické společnosti budou brzy schopné plánovat mnohem dál do budoucna než mezinárodní političtí činitelé. Bohužel neschopnost uznat tuto skutečnost se jasně odráží i v současné strategii EU 2020. Je třeba, aby Evropská unie hleděla dále dopředu a byla ochotna přinášet oběti v zájmu trvale udržitelnější společnosti. Musíme se stále více soustředit na infrastrukturu a vytváření pracovních míst, nikoli na rostoucí spotřebu, která spoléhá na dovoz. Volný obchod bez jakéhokoli omezení ostudně likviduje pracovní místa, ničí životní prostředí, ohrožuje zdraví spotřebitelů a zhoršuje přístupnost, a to jedině proto, aby byla zaručena cena nějakého výrobku nebo služby. Nemůžeme se vracet k extrémům z doby divokého kapitalismu – do světa Olivera Twista! Jinak skončí strategie EU 2020, tak jako Lisabonská strategie, nezdarem.

20. Boj proti tuberkulóze (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o boji proti tuberkulóze.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, jsem rád, že mohu ve Světový den tuberkulózy zdůraznit závazek Komise k řešení problémů způsobených touto nemocí.

Věřili jsme, že díky našim úspěchům v minulých desetiletích jsme odstranili rizika související s tímto vážným problémem veřejného zdraví. Nicméně ve své ostražitosti vůči tuberkulóze jsme polevili na příliš dlouhou dobu. V roce 2008 Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí hlásilo okolo 83 000 případů tuberkulózy a téměř 6 000 úmrtí v zemích Evropské unie a ESVO. To představuje asi 16 úmrtí denně. To je prostě nepřijatelné a je třeba přijmout opatření ve všech dotčených sektorech a všemi zúčastněnými stranami. Je to nepřijatelné, protože tuberkulóze lze předcházet a je to nemoc, kterou je možno léčit a která by neměla vést k tak závažným důsledkům.

Tuberkulóza je problém jdoucí napříč všemi sektory a je spojena s řadou výzev v oblasti veřejného zdraví, kterým v Evropské unii čelíme, včetně rozšíření antimikrobiální rezistence, nedostatku nových účinných nástrojů pro diagnózu a léčbu tuberkulózy, strmého nárůstu přidružených infekcí, jako je HIV, a nerovností, které v případě tuberkulózy nepřiměřeně postihují ty nejohroženější skupiny.

V uplynulých letech zahájila Komise řadu iniciativ, aby posílila kapacity pro řešení tuberkulózy. V roce 2000 byla tuberkulóza zařazena na seznam prioritních chorob, které jsou sledovány v rámci celé EU. V této souvislosti Komise podpořila několik projektů, které přispěly k lepší koordinaci sledování výskytu tuberkulózy v 53 zemích evropského regionu WHO. Mohli jsme si tak účinněji vyměňovat znalosti a sledovat epidemiologickou situaci. Kromě toho Komise prostřednictvím svých rámcových výzkumných programů podporuje rozvoj nových způsobů léčby, vakcín, léků a diagnostických nástrojů proti tuberkulóze. Od roku

2002 bylo na tyto činnosti vyhrazeno více než 1 24 milionů EUR. Ale vzhledem k tomu, že tuberkulóza není omezena hranicemi, musíme podpořit i země mimo Evropskou unii.

Komise podporuje rozvojové země v provádění programů na kontrolu tuberkulózy prostřednictvím Evropského akčního programu boje proti HIV/AIDS, malárii a tuberkulóze prostřednictvím vnější činnosti (2007–2011). Hlavním zdrojem pro financování této podpory je Globální fond pro boj proti AIDS, tuberkulóze a malárii. Od roku 2002 přispěla Komise na tuto podporu částkou 870 milionů EUR, přičemž od roku 2008 činí roční příspěvek 100 milionů EUR. Komise dále podporuje klinické zkoušky a budování kapacit v subsaharské Africe prostřednictvím Partnerství mezi evropskými a rozvojovými zeměmi pro klinické zkoušky (EDCTP). V neposlední řadě je třeba zmínit také zřízení Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí, které nám umožnilo pozvednout naše úsilí v boji proti tuberkulóze na novou úroveň.

V březnu 2007 na žádost Komise vypracovalo toto středisko akční plán boje proti tuberkulóze v EU. Plán se zabývá klíčovými problémy napříč sektory, kterým dnes v rámci prevence a kontroly tuberkulózy čelíme, a posílením epidemiologického dohledu, a to tím, že se snaží zajistit rychlou a kvalitní péči o všechny nemocné s tuberkulózou, vytvořit nové nástroje pro diagnostiku a léčbu, snížit zátěž vyvolanou tuberkulózou a přidruženými infekcemi HIV a řešit rizika vyplývající z multirezistentní tuberkulózy.

Komise však nemůže při řešení této výzvy uspět sama. Pro dosažení našeho cíle podporovat boj proti této nemoci v celosvětovém měřítku je klíčová spoluúčast občanské společnosti ve vztahu k těm nejzranitelnějším a závazek členských států.

Elena Oana Antonescu, jménem skupiny PPE. – (RO) „Příčina úmrtí ve věku antibiotik“, právě tak označila skupina vědců tuberkulózu, slovo, o kterém se mnozí domnívali, že už se dávno nepoužívá, ale tato nemoc stále zabíjí velký počet lidí.

Tuberkulóza je sedmou nejčastější příčinou úmrtí ve světě. Bohužel v současné době dochází k nárůstu počtu případů onemocnění vyvolaných kmenem tuberkulózy odolným vůči obvyklé farmakologické léčbě.

Na celém světě bylo v roce 2008 zaznamenáno 9,4 milionů nových případů tuberkulózy a 1,8 milionů úmrtí. Každou vteřinu se někde ve světě nakazí tuberkulózou jedna osoba.

Je třeba, aby tato čísla zazněla na významném fóru Evropské unie co nejjasněji, a všichni jsme si tak plně uvědomili, že tato nemoc stále pustoší naše společnosti a zabíjí velký počet evropských občanů.

Pocházím ze země, která se bohužel svým skličujícím výskytem případů tuberkulózy řadí na přední místa v Evropské unii.

I když v posledních letech můžeme hovořit o mírně klesajícím trendu a rostoucím podílu osob vyléčených z tuberkulózy odolné vůči chemoterapii, absolutní čísla jsou i nadále varovná a odrážejí tragickou realitu.

Musíme vést důsledný a jednotný boj založený na co nejlepším plánování, abychom tuto metlu udrželi pod kontrolou. Na úrovni Evropské unie musíme pokračovat v dosavadní práci, abychom ve všech členských státech zvýšili míru odhalování nemocí, zajistili lepší přístup k odpovídající léčbě, zvýšili kvalitu sledování léčby a kvalitu lékařské péče poskytované pacientům.

Potřebujeme také, aby si všechny vlády uvědomily důležitost tohoto boje a co nejefektivněji spolupracovaly se sociálními partnery s cílem snížit počet Evropanů postižených touto nemocí, o které jsme se domnívali, že byla v minulých stoletích vymýčena.

V první řadě musíme vést tento boj společně, jako rodina, bez ohledu na rozdíly mezi námi, a vzájemně si pomáhat, abychom tento problém překonali.

Jsme konec konců Evropská unie a naše síla spočívá v jednotě.

Åsa Westlund, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, v současné době by nikdo neměl umírat na tuberkulózu.

(SV) To dnes řekl Pan Ki-mun u příležitosti Světového dne boje proti tuberkulóze.

Má samozřejmě pravdu. Nicméně na tuberkulózu dnes na celém světě umírá velmi mnoho lidí, zejména mladých a chudých. Musíme proto zvýšit prostředky určené pro Globální fond, na němž spočívá velmi značný podíl činností v boji proti tuberkulóze, malárii a HIV v chudších oblastech světa.

Jak ale uvedla Komise, na tuberkulózu umírají také lidé v Evropě. Musíme zintenzívnit svou spolupráci, abychom zamezili šíření multirezistentní tuberkulózy a našli účinné způsoby léčby, které budou dostupné všem ohroženým skupinám ve společnosti.

Velmi důležitou úlohu zde plní Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí se sídlem v městě Solna ve Švédsku a mě těší, že Komise považovala za důležité, aby se dnešního jednání účastnili její zástupci a vedli rozpravu na toto závažné téma.

Charles Goerens, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, pokrok v lékařství dosud nad tuberkulózou nezvítězil. Proto je mylně považována za onemocnění, které postihuje jen chudé země. Tím je podceňován způsob, jakým se šíří, zejména ve střední a východní Evropě.

Po pravdě řečeno, žádná země není chráněna před touto strašnou nemocí, která zde existuje mnoho tisíc let. Kromě toho kmeny odolné vůči řadě léků dávají malou naději, že tato metla bude v krátké době vymýcena. Nutnost bojovat na několika frontách prostřednictvím prevence, lékařského dohledu, výzkumu a rozšiřováním preventivních a hygienických opatření nás pobízí k tomu, abychom jednali koordinovaně a rozhodně. Stručně řečeno, je nutné, abychom se vždy mohli spolehnout na nejlepší možné strategie v této oblasti.

Co se týče financování těchto opatření, je vhodné rozlišovat mezi dvěma scénáři. Za prvé, systémy sociálního zabezpečení v našich zemích by měly být v zásadě schopny zajistit dostatečnou lékařskou péči. Avšak pacienti v rozvojových zemích se stále spoléhají na solidaritu, která je od roku 2002 poskytována příkladným způsobem prostřednictvím Globálního fondu pro boj proti AIDS, tuberkulóze a malárii.

Pokud je cílem skutečně snížit v letech 2000 až 2015 počet případů onemocnění tuberkulózou o polovinu, bude nutno schválit jeden ze tří scénářů předložených prezidentem Globálního fondu Michelelem Kazatchkinem.

Chtěl bych se zeptat Komise, který z těchto tří scénářů používá jako základ návrhů, které předkládá členským státům a které se týkají budoucího financování Globálního fondu pro boj proti AIDS, tuberkulóze a malárii.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Světový den boje proti tuberkulóze, který dnes probíhá, je příležitostí vyzvat k posílení politického dialogu a k zapojení vlád a občanské společnosti do celé věci.

Počet případů tuberkulózy v rámci EU klesá. K výraznému snížení došlo také v Portugalsku, ale výskyt je stále ještě nad průměrem v EU. Toto snížení je spojováno s úspěchem Národního plánu boje proti tuberkulóze. V některých zemích se však v poslední době ukazuje, že nemoc začíná znovu ožívat.

Různé akční plány podporované Evropskou komisí jsou krokem správným směrem. Chtěla bych vyzdvihnout partnerství mezi Evropou a rozvojovými zeměmi při provádění klinických zkoušek. Podpora rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj je důležitá také v oblasti biologických věd. Posílení úlohy vědeckého výzkumu je v boji proti tuberkulóze rozhodující. Proto je velmi důležité, aby i nadále pokračovaly práce na objevování nových a lepších nástrojů pro boj s tuberkulózou a spolu s léky a vakcínami byly prosazovány inovativní technologie pro diagnostiku.

Vyzývám proto Komisi a členské státy, aby spojily své síly a zintenzívnily boj proti tuberkulóze s cílem dostat tuto nemoc pod kontrolu a vymýtit ji.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Proti tuberkulóze musíme bojovat, neboť na tuto nemoc umírá ve světě každým rokem mnoho lidí a téměř každý třetí obyvatel světa se jí nakazí. Chtěla bych upozornit na to, že tuberkulóza je nejrozšířenějším infekčním onemocněním na světě a úzce souvisí se sociálními a ekonomickými problémy, jinými slovy, s chudobou, nezaměstnaností, alkoholismem, drogovou závislostí a onemocněním HIV/AIDS, a také s neuspokojivým stavem zdravotní péče v chudých zemích a s opožděnou diagnózou. Aby tyto faktory způsobující tuberkulózu byly odstraněny, Evropská komise a členské státy Evropské unie musí podniknout konkrétní a rychlé kroky s cílem zavést společná opatření k boji proti této hroznému nemoci, navázat společný politický dialog o finanční podpoře a přijmout společný akční plán pro boj s touto nemocí.

Přestože je tuberkulóza zařazena do seznamu prioritních chorob, na boj proti tuberkulóze stále není poskytován dostatek finančních prostředků, a proto v tomto akčním programu musíme přezkoumat přidělování prostředků z rozpočtu Evropské unie. Také vás vyzývám, abyste v boji proti tuberkulóze podpořili větší investice do vědeckého výzkumu.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Dnešní Světový den boje proti tuberkulóze je příležitostí připomenout, že přes úspěchy, kterých bylo v boji proti této chorobě dosud dosaženo, tuberkulóza zůstává závažným

celosvětovým problémem. Více než 2 miliardy lidí jsou nakaženy tuberkulózním bacilem a jeden z deseti těchto lidí onemocní aktivní formou.

Výskyt tuberkulózy, ale především různá úroveň léčby a kontroly této choroby souvisí s různými socio-ekonomickými podmínkami v různých regionech a také u různých sociálních skupin. Včasná diagnostika tuberkulózy, její důsledná, plně kontrolovaná léčba, tedy léčba nepřerušovaná a dostatečně dlouhá, je základní podmínkou pro snížení rizika vzniku extenzivní lékové rezistence a multirezistentní formy TBC, jejíž léčba je nesmírně nákladná a v řadě zemí obtížně dostupná. Stejně důležitá je i adaptace zdravotních systémů a dennodenní praxe, jejíž součástí je i sledování choroby u rizikových skupin, kvalifikovaný zdravotnický personál a adekvátní přístrojové vybavení.

Odhady WHO hovoří o nutnosti vynaložit na boj proti tuberkulóze na národní úrovni 44,3 miliard USD v příštích deseti letech, nicméně k dispozici bude sotva polovina požadovaných prostředků. Proto je úkolem Evropské unie spojit síly s WHO a jednotlivými zeměmi s jejich národními zdravotními systémy a učinit boj proti tuberkulóze jednou z priorit rozvojové pomoci třetím zemím.

John Dalli, člen Komise. – (MT) Velmi mě potěšily a se zájmem jsem si vyslechl projevy vážených poslanců a poslankyň. Chtěl bych je ujistit, že Komise se touto nemocí velice vážně zabývá a velkou váhu přikládá také tomu, co zde dnes bylo řečeno. Jsme odhodláni dosáhnout našich cílů a dostat tuberkulózu pod kontrolu. Takováto jednání jsou zvláště důležitá, neboť na tuto chorobu soustředí veškerou pozornost a zájem. Spoluúčast a podpora Parlamentu zásadním způsobem přispívá k našemu úsilí v boji proti této nemoci v rámci Evropské unie i v jiných zemích.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Nessa Childers (S&D), písemně. – I když mnozí na tuberkulózu pohlížejí jako na záležitost minulosti a považují ji za chorobu 19. století, tato nemoc i nadále každý rok ovlivňuje závažným způsobem, přímo i nepřímo, život stovek tisíc zemědělců napříč Evropou. Přestože šíření TBC u lidí bylo od poloviny 20. století ve většině zemí EU zastaveno, tato nemoc se dále agresivně šíří u dobytka a v mém volebním obvodu na východě Irska každoročně postihuje 5 % stád.

Nedávno jsem obdržela dopis od jednoho producenta mléka v hrabství Westmeath, jehož stádo ceněných dojnic bylo od doby před necelým rokem, kdy poprvé zjistil na své farmě výskyt tuberkulózy, téměř zlikvidováno. Choroba roznášená jezevcem byla poprvé objevena v den, kdy měl farmář loni v červnu odjet na dvoutýdenní dovolenou, a od té doby přišel ze svého 82členného stáda o 64 kusů dobytka.

Ačkoliv tuberkulózu se Evropská unie v poslední době naprosto správně zabývala v maximální míře, měla by být v rámci navrhování budoucích právních předpisů týkajících se TBC důkladně posouzena dobytčí forma nemoci, která každoročně způsobuje ztrátu příjmů v milionech EUR.

21. Dopady celosvětové finanční a hospodářské krize na rozvojové země a rozvojovou spolupráci (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A7-0034/2010) o dopadech celosvětové finanční a hospodářské krize na rozvojové země a rozvojovou spolupráci (KOM(2009)0160 – 2009/2150(INI)), kterou jménem Výboru pro rozvoj předkládá Enrique Guerrero Salom.

Enrique Guerrero Salom, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, nejhorší a nejzávažnější dopady finanční a hospodářské krize se projevují v rozvíjejících se a v rozvojových zemích, zejména v zemích s nižšími příjmy. Tato krize zpomalila dlouhodobý růst, k němuž v mnoha těchto zemích v posledním desetiletí docházelo: hospodářský růst vytvářel pracovní místa, přispíval k vyrovnaným rozpočtům, umožňoval těmto zemím snižovat zahraniční dluh, podporoval rozvoj podnikatelské činnosti, a navíc jim pomáhal získat větší oficiální rozvojovou pomoc.

Tyto země byly nicméně sužovány různými problémy již v letech před krizí. Nejdříve je zasáhla potravinová krize, která ohrozila životy stovek milionů lidí, poté energetická krize, která spotřebovala mnoho prostředků těch zemí, které netěžily ropu či plyn, a nakonec krize klimatu, jejíž dopady na úrodu a infrastrukturu poškozují ze všech nejvíce ty nejchudší země.

Svízelnou situaci, v níž se tyto země nacházely, ještě zhoršila krize finanční. Jak sama Evropská komise upozorňuje, třetí vlna finanční krize, která zasáhla rozvojové a rozvíjející se země, poškodila ty nejchudší, a změnila tak tuto teoreticky hospodářskou krizi v krizi rozvojovou, sociální a humanitární.

V těchto zemích byly postiženy prakticky všechny oblasti činnosti. Byl narušen hospodářský růst, jehož výsledek za rok 2009 bude mnohem nižší než v předchozích letech. Poklesl obchod, což oslabí obchodní bilanci těchto zemí. Snížily se zahraniční investice, zhoršil se přístup těchto zemí k mezinárodním finančním prostředkům a jsme svědky rostoucích ochrannářských reakcí ze strany rozvinutých zemí.

Zároveň se snížily převody finančních prostředků zasílané emigranty a byla omezena také oficiální rozvojová pomoc. V důsledku toho přibýly na seznam těch nejchudších stovky milionů lidí a v takových částech světa, jako je Afrika, budou dříve umírat stovky tisíc dětí.

Tváří v tvář této skutečnosti musí nahlas zaznít evropský hlas, který bude požadovat podporu přijetí závazků k oficiální rozvojové pomoci, který bude dále požadovat nové zdroje dodatečných finančních prostředků na pomoc těmto zemím, snížení poplatků a daní pro emigranty, který bude apelovat na naši odolnost vůči snahám o ochrannářský přístup a na podporu dalšího kola jednání v Dohá o rozvojové agendě, a který bude volat po opatřeních proti daňovým rájům a daňovým únikům a prosazovat odklad splatnosti dluhů nebo úplné odpuštění dluhů nejchudším zemím.

Jako zpravodaj této zprávy jsem chtěl dosáhnout co největší možné shody a při jednání jsem souhlasil s pozměňovacími návrhy všech parlamentních skupin, ale stále jsem ochoten zítra předložit ústní pozměňovací návrh k odstavci 34 této zprávy s cílem získat další hlasy. Tím bychom dosáhli větší shody v tom, co považuji za zásadní, a sice, že v otázce pomoci rozvojovým zemím by evropský hlas měl být jednotný a silný.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych chtěl poblahopřát zpravodaji k této velmi komplexní zprávě.

Jak správně v této zprávě zdůraznil, rozvojové země byly postiženy krizí mnohem více, než se původně předpokládalo. Krize je vlastně zasáhla z několika stran, což se projevuje například nestabilními cenami komodit, klesajícími příjmy z vývozu a z cestovního ruchu a také úbytkem kapitálových toků a peněžních převodů. Společným rysem je nárůst finančních potřeb mnoha zemí.

Mnohé rozvojové země byly často nuceny snížit sociální výdaje (zejména v oblasti výživy, zdraví a vzdělávání), což přináší závažné sociální a politické důsledky a ohrožuje nejen splnění rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015, ale také oslabuje pokrok dosažený v posledních letech. I přes určité první náznaky globálního oživení budou rozvojové země, zejména subsaharská Afrika, nepochybně zaostávat.

Evropská unie projevila vůdčí schopnosti a jednotu prostřednictvím společné reakce EU na krizi v rámci celosvětové odezvy, zejména ze strany Organizace spojených národů, skupiny G20 a skupiny G8. Jednali jsme rychle a účinně a převedli sliby do konkrétních závazků, které mají pomoci rozvojovým zemím tuto krizi zvládnout.

Loni na jaře přijala EU soubor komplexních, aktuálních, cílených a koordinovaných opatření na zmírnění dopadu krize na lidi, na podporu hospodářského růstu v rozvojových zemích a na ochranu těch nejzranitelnějších.

Reakce EU zahrnuje nejen reakci Společenství, ale také reakci členských států EU (jejich konkrétní dvoustranné reakce a rovněž jejich příspěvky na doplnění zdrojů mezinárodních finančních institucí, k čemuž vyzvala skupina G20). Kromě toho jsme díky úzké spolupráci se Světovou bankou a MMF zajistili konzistentnost našich analýz a komplementárnost naší pomoci.

Jak bylo zdůrazněno ve zprávě, Komise zřídila a v současné době uplatňuje velmi konkrétní a krátkodobý ad hoc mechanismus nazvaný mechanismus FLEX pro rozvojové země. Ten je určen na podporu nejohroženějších zemí se slabou odolností s cílem pomoci jim udržet prioritní výdaje, zejména v sociální oblasti.

K dalším opatřením patří přerozdělení prostředků na základě ad hoc hodnocení jednotlivých zemí a dalšího hodnocení 10. Evropského rozvojového fondu v polovině období, které nyní probíhá, dále podpora v rámci tradičního nástroje FLEX, předfinancování pomoci tam, kde je to možné, atd.

Oficiální rozvojová pomoc (ODA) hrála a nadále bude hrát rozhodující úlohu v podpoře úsilí našich partnerů při zvládání krize. V této souvislosti vítá Komise vaši podporu naléhavého požadavku, aby členské státy

dodržely svůj závazek dosáhnout do roku 2015 cíle 0,7 % ODA/HND. Další dárci by měli přijmout obdobně náročné cíle ohledně zvýšení ODA a celé společenství dárců musíme vyzvat, aby dostáli svým závazkům, pokud jde o objem pomoci a účinnost.

Dne 21. dubna zveřejní Komise svůj každoroční jarní soubor návrhů pro členské státy v oblasti rozvojové politiky. V letošním roce bude kladen důraz na opatření, která jsou i nadále nezbytná pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Soubor uplatní komplexní přístup a definuje akční plán pro urychlený postup směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Poskytne Evropské unii také možnost, aby ambiciózním způsobem přispěla k nadcházející zářijové vrcholné schůzce OSN o přezkumu rozvojových cílů tisíciletí. Tímto krokem potvrdí EU svou důvěryhodnost v plnění svých závazků a bude i nadále hrát vůdčí úlohu v mezinárodním vývoji.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hospodářská a finanční krize velmi těžce zasáhla také Moldavsko, rozvojovou zemi. Podle odhadů MMF se hospodářství této země v loňském roce propadlo o 9 % a míra nezaměstnanosti překročila 6 %. Je třeba podpořit přímé investice.

Chtěla bych zdůraznit, že Moldavsko zaměstnalo na dobu jednoho roku devět zkušených evropských poradců, kteří budou pomáhat hlavním ministerstvům v Kišiněvě.

Vzhledem k tomu, že naši sousedé za řekou Prut mluví stejným jazykem jako my, mohou využívat odborné znalosti Rumunska naprosto ve všech oblastech.

Cenu peněžních převodů prováděných emigranty ze zemí, kde pracují, je nutno snížit. Závazek přijatý vedoucími představiteli zemí skupiny G8 na snížení těchto nákladů z 10 % na 5 % v příštích pěti letech je prvním krokem tímto směrem.

Chtěla bych dnes přivítat rekordní finanční podporu ve výši 2,6 miliard USD, která byla poskytnuta Moldavsku na období 2011–2013. Dohody dnes dosáhl předseda vlády Vlad Filat na dárcovské konferenci.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pane předsedající, i když epicentrum krize neleží v rozvojových zemích, právě tyto země byly vážně a hluboce zasaženy její obrovskou vlnou.

Úvěrová krize, nejistota vyvolaná hospodářskou depresí a propad mezinárodního obchodu, investičních toků a peněžních převodů od migrujících pracovníků byly hlavními cestami, jimiž se šířila krize, které předcházelo období velké nestability cen základních produktů a potravin a která vznikla v podmínkách mohutné globální nerovnováhy.

Koordinovaná reakce na krizi musí zohledňovat rozvojové země a jejich agenda musí tvořit základní prvek celosvětové hospodářské spolupráce.

Prostřednictvím Hospodářského a měnového výboru jsme požádali, aby Mezinárodní měnový fond ve své zprávě, kterou má připravit pro nadcházející jednání skupiny zemí G20, zvážil zatížení veřejných financí rozvojových zemí způsobené krizí a aby Komise vydala sdělení, které bude obsahovat posouzení, jak může daň z finančních transakcí přispět k dosažení rozvojových cílů tisíciletí, napravit globální nerovnováhu a podpořit udržitelný rozvoj.

Jsem rád, že pan Guerrero tyto návrhy přijal a blahopřeji mu k jeho skvělé zprávě.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat zpravodaji za jeho důležitou zprávu.

Jsem přesvědčen, že nejlepším způsobem boje proti krizi je další rozšíření volného obchodu a globalizace, nikoli ochranářský přístup. Evropa proto musí v rámci boje proti recesi a v zájmu stimulace růstu v Evropě i ve světě udržet své trhy otevřené, a tím bojovat proti chudobě.

Za několik dní se na Tenerife sejde smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU. Moji kolegové ze zemí AKT mají vždy tendenci poukazovat na problémy, které Evropskou unií dotované zemědělské produkty vytvářejí na jejich trzích. Potřebují obchodovat, ale naše politika brání vytváření zdravých trhů se zemědělskými produkty v rozvojových zemích.

Pan komisař říká, že EU prokázala vůdčí schopnosti, ale můžeme udělat mnohem více. Je to otázka spravedlivého obchodu, pane komisaři.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Krize v oblasti potravin, energie, klimatu, a dále finanční, hospodářská a sociální krize, které jsou zmíněny ve zprávě, nejsou ničím jiným než různými formami jedné a téže strukturální krize, která se táhne desítky let. V některých regionech, jako je subsaharská Afrika, bohatství na jednoho

obyvatele ve srovnání s jinými regiony již celá desetiletí neustále klesá. I přes rozdíly, které v současné době existují, mají rozvojové země obvykle určité společné charakteristiky, a to závislost na vývozu některých surovin, nedostatek hospodářské diverzifikace, silnou orientaci na zemědělství, energetiku a těžební průmysl nebo cestovní ruch a silnou sféru zahraničního kapitálu.

Model obchodu založený na postupné liberalizaci vývozu byl těmto zemím vnucen, v případě potřeby i cestou vydírání. Jak ukazuje proces vyjednávání dohod o hospodářském partnerství, vede to k prohlubování závislosti těchto zemí a maří to případný domácí rozvoj. Nicméně finanční prostředky rozvojových zemí neustále odčerpává především zahraniční dluh. Dluh je mnohokrát splacen, protože však neustále narůstá, dosáhl již obrovské výše a sám udržuje drancování těchto zemí, a zachovává tím jejich závislý vztah na zemích severní polokoule. Zrušení dluhu je prostě otázkou spravedlnosti.

Předsedající. – Spravedliví bychom měli být také dodržováním řečnické doby.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Největší finanční a hospodářská krize od 30. let minulého století zasáhla tvrdě nejen Evropu. Tato krize zvláště těžce dopadá na rozvojové země, které s tím nejsou schopny vůbec nic dělat. Nezodpovědné spekulace, chtivost rychlých zisků, které naprosto nijak nesouvisí s reálnou ekonomikou zejména v anglosaských zemích, a selhávající finanční systém, to jsou faktory, které přivedly svět na pokraj finanční propasti.

Další příčinou krize je myšlenka globalizace, jejíž nejvyšší prioritou je úplná deregulace. Evropské země se ve snaze znovu oživit své ekonomiky samy propadají hlouběji do dluhů. Rozvojové země však své ekonomiky v mnoha případech oživit nemohou, protože jsou ve špatné finanční situaci. Musí proto mít možnost účinněji chránit své národní ekonomiky před dovozem zboží, které se prodává za dumpingové ceny a ničí místní trhy a živobytí místních obyvatel.

Musíme dát rozvojovým zemím příležitost, aby se dostaly z této krize vlastními silami. Můžeme zřejmě konstatovat, že tradiční rozvojová pomoc nesplnila z velké části svůj účel. Musíme konečně vyřešit podstatu problému a stanovit přísné předpisy pro finanční trhy, zakázat spekulativní praktiky a rychle zavést daň z finančních transakcí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 25. března 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Evropská unie má povinnost pomáhat rozvojovým zemím překonávat obtíže spojené s celosvětovou hospodářskou krizí a chudobou, které tyto země nezavinily.

Je velmi důležité, aby Evropská komise rozhodným způsobem usilovala o provedení reformy mezinárodní rozvojové spolupráce a aby společně s Radou zlepšila koordinaci dvoustranné a mnohostranné rozvojové spolupráce, neboť nedostatky v této oblasti jsou hlavní příčinou, proč rozvojová pomoc nemusí být dostatečně účinná.

Rozvojové země potřebují pomoc při snižování chudoby a izolace, potřebují opatření, která přispívají k rozvoji, a opatření nezbytná pro překonání krize, obzvláště v této těžké době.

Přijaté rozsáhlé závazky budeme schopni realizovat na základě celkově lepší koordinace a účinnějšího a transparentnějšího postupu v rámci snahy o širokou shodu mezi hlavními poskytovateli pomoci, partnerskými zeměmi, finančními institucemi a občanskou společností.

Při provádění těchto kroků musí být Evropská unie vůdčí silou a musí jednat s větší rozhodností. Za tím účelem musí všechny orgány Evropské unie přijmout větší závazky a v této věci dal Parlament svůj názor najevo velice jasně.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Rozvojové země se nakonec staly hlavní obětí finanční krize, i přes původní předpovědi, že nejhůře postiženy budou rozvinuté země. Teorii, podle které nejsou rozvojové země dostatečně silně svázány s celosvětovou ekonomikou, aby byly vážně ohroženy krizí na finančních trzích, vyvrátila realita. Jsme svědky prohlubování krize v mnoha rozvojových zemích, kde se projevuje nebývale vysokou nezaměstnaností a exponenciálním růstem vládního dluhu a rozpočtových schodků. I když se toto všechno děje, rozvinuté země, které nepocítily tlak krize příliš silně nebo měly k dispozici účinné nástroje na zmírnění jejích dopadů, zažívají hospodářský růst, byť nejistý. Hospodářská krize se dotýká již přímo občanů a nezaměstnanost v rozvojových zemích je na vzestupu. Úsilí vynaložené

na hospodářské oživení ze strany států, které i nadále pociťují dopady krize, by mohlo ovlivnit celé sociální skupiny, neboť opatření na hospodářské oživení mohou mít pouze bolestivý dopad. Programy financování EU jsou mezi dostupnými programy finanční pomoci ve světě ty nekomplexnější a nejjobsažnější. Členské státy zasažené krizí musí co nejlépe využívat peněz přidělených na řešení situací, které omezují hospodářskou činnost a mají sociální důsledky.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Světová finanční a hospodářská krize zasáhla rozvinutý svět tak hluboce, že se nyní potýkáme i se sociální krizí a s nezaměstnaností. Ale nejméně rozvinuté země, které za tyto problémy nenesou odpovědnost, pociťují navíc i dopady potravinové krize a krize klimatu s dramatickými důsledky pro šestinu světové populace, která trpí hladu. Členské státy EU, které jsou největšími dárci kombinované pomoci, musí plnit své závazky poskytovat oficiální rozvojovou pomoc (ODA), zlepšit účinnost a koordinaci pomoci a zvýšit úsilí k dosažení rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015. Rozsah škod způsobených spekulacemi ve finančním sektoru podtrhuje důležitost preventivních opatření, jako je zdanění finančních transakcí, a vybízí k tomu, abychom zvážili možnost kompenzovat náklady na řešení krize prostředky určenými pro finanční sektor. Jelikož daňové ráje a přesouvání podniků do zahraničí připravují rozvojové země o mnohonásobně vyšší částky, než jsou schopny získat prostřednictvím ODA, nečinnost v této oblasti je nepřijatelná.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Ačkoliv dnes již můžeme v některých členských státech EU hovořit o zmírnění hospodářské a finanční krize, měli bychom si uvědomit, že pro rozvojové země je tato krize se všemi jejími krutými dopady stále v plné síle. Hospodářský rozvoj bychom měli nepochybně považovat za klíčový pro řešení současné celosvětové krize. Přestože dochází k oživení našeho vlastního hospodářství, neměli bychom zapomínat, že v rozvojových zemích krize nadále probíhá, a velmi významně tak brzdí celosvětový hospodářský růst, a tedy i náš vlastní rozvoj. Domnívám se, že členské státy Evropské unie musí i nadále poskytovat pomoc na snižování chudoby a vyloučení v rozvojových zemích a zároveň ji průběžně přizpůsobovat novým okolnostem a podmínkám. S ohledem na závažné dopady celosvětové krize především na rozvojové země podporuji názor, že navzdory krizi by všechny členské státy měly do roku 2015 zvýšit svou kolektivní rozvojovou pomoc o 0,7 % svého HND. Je důležité přijmout opatření, která budou podporovat rozvoj a dnes – v roce 2010 – nás vyvedou z krize. Podporuji proto ty, kteří prohlašují, že v současné situaci by vysoce rozvinuté země v EU i mimo EU měly podniknout kroky k provedení reformy mezinárodní rozvojové spolupráce. Nemůžeme dopustit, aby nedostatečná intervence z naší strany zastínila předchozí úspěchy dosažené v oblastech chudoby a vyloučení, a nemůžeme dopustit, aby došlo k tomu, že místo nynějších sto milionů lidí žijících v extrémní chudobě se v této situaci ocitne miliarda lidí.

22. Program příštího zasedání: viz zápis

23. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:15.)